

Finnegans Wake

et udkast til en oversættelse
af William Winther Sørensen

Det følgende er et udkast til en oversættelse af Finnegans Wake, skrevet af William Winther Sørensen. William var glødende entusiastisk for Joyces værk, og arbejdede på sin oversættelse i en lang årrække indtil sin død i 2022. Han efterlod en samling håndskrevne noter til hele værket, der for en udenforstående er svære at dechiffrere. Disse noter skrev han løbende, oplyser hans kone, Marianne, ind på sin computer, og det er disse tekster, der her er sammenfattet til ét dokument.

William blev desværre aldrig færdig med sin oversættelse, sådan som det var hans ønske og håb til det sidste. Da dette stadigvæk er et udkast, indeholder det Williams noter til sig selv - hans kommentarer og tvivl angående den bedste fortolkning af kildematerialet. Dokumentet er derfor et unikt indblik i et enkelt individs brydning med Joyces natbog, og vi mener derfor i Joyce-selskabet, at det er værd at offentliggøre i denne form. På den måde kan det være til hjælp og inspiration for andre, der ligeledes har taget springet ned i dette fantastiske værk. Vi takker Williams kone, Marianne, for tilladelse hertil.

NB: Ud af de i alt 628 sider af "Finnegans Wake" er omkring 350 oversat, de manglende afsnit er: 48-292, 379-404, 470, 564-574, 591-598.

FW

3

floden, der løber forbi Adam og Evas kirken, hvor bugten buer og vandet og landet genspejler sig, bringer os med sine gentagne omløb i en majestætisk endeløs bue tilbage til borgen ved Howth med det omkring liggende land.

Sir Tristan, der havde krænket kærligheden, var endnu ikke vendt tilbage fra North America, fra den anden side af det stormomsuste hav, til denne del af det forrevne Nord Europa for igen at udkæmpe sin kamp med pennen i isolation: ej heller havde de irske immigranter ved Topsawyer's Rock endnu overgivet sig til de vantro ved Lawrence County, mens de vedholdende fordoblede sig; eller en røst fra arnen brølet, jeg er moses, jeg døber dig Patrick: ikke endnu, men meget snart efter, havde en tarvelig knøs fordrevet en gammel blind jøde; ikke endnu, skønt alle kneb gælder i kærlighed, havde 2 halvsøstre rettet deres vrede mod Jonathan for at holde dem adskilt. Ikke en gallon havde Shem eller Shaun brygget af faderens øl i lyset fra buen, mens det røde skær fra enden fra regnbuen bredte sig på søens overflade.

Beretningen om de første menneskers styrtdyk (øredøvende tordenbrag, angst, guds frygt, overgivelse) fra den lige høje mur, der omgav Edens have, genfortælles tidligt i sengen og senere livet igennem i hele den kristne menighed. Finnegans voldsomme styrt fra muren, udløste med et pift på et kort øjeblik hans endeligt, således at hvis du spørger om, hvad der blev af ham, som ellers er kendt for at være en solid mand, vil du finde hans klumpedumpe hoved ude ved Howth og hans fem tær godt ude mod vest, anbragt på stager, på

bakketoppen i parken, hvor den frugt, der blev spist for første gang, er stedt til hvile på grønsværen, efter at dublinerne først havde taget Liffey til deres hjerte.

4

Hvilke sammenstød mellem *viljer, østgoter mod vestgoter. Gentagne kor af kvækkende frøer. Juala Juala Juala. Partisaner, der bevæbnet med sværd massakrerer invaderende og Vernon familien der slynger kannibalerne, ”drene i de hvide skjorter” ud over Howth`hoved. Belejnings maskiner, bragende kanonsalver. Guds blod, min frygt. Saint Laurence, vær hilset! Skraldende våben, bønfaldende tårer. Drab efter drab efter drab. Klemte kirkeklokker. Hvilke sammensurier af voldsomme træfninger, hvilke borge stormet og evakueret! Hvilket tvinger mig til at elske at give dig forladelse for de synder, du er fristet til. Hvor har sandheden en værdi, når Jacob narrer sin fader med falsk hår af strå og hø, og en stærk falsk stemme, der lyder som Esaus. Oh, her sprællende på ryggen midt i støvet, ligger faderen til al utugt men (jeg takker forsynet) i himlen er der fint spundne tegn på velsignelse efter syndfloden. Men hvad er det? Isolde? Er du sikker? De gamle egetræer hviler i fred, dog udspringer der elme, hvor der førhen var aske. Fald, men kun hvis du vil, rejse dig skal du; og ikke så snart skal farcen for nuet være som en fugl Fønix, der rejser sig af ilden.

Bygmester Finnegan, med den usikre hånd, frimurer, boede på den bredeste vej du kan forestille dig, i et rødt pudset hus med 2 værelser bagtil med tilhørende jord og bygninger, og længe før Josua havde sat os i mandtal eller Moses havde skrevet femte mosebog (han havde forleden dag barskt stukket sit hoved i et vandrør for at se sin fremtid, men før han raskt trak det ud igen, havde det selvsamme vand ved Moses hjælp delt sig, og alle folkeslag havde påbegyndt deres udvandring, så det bør fortælle dig, hvor bibelstærk han var og hvor saftig han var i ånden) og gennem mange sære år færdiggjorde denne guds mand, uddannelse efter uddannelse, mens sprutten rumsterede i hans lever. Han havde en lille kone og han elskede den lille skabning. Knugende hendes hår trængte han ind i hende. Ofte mens han drak, med en bispehue på hovedet og en gylden murske i hånden, og indsvøbt i elfenbensfarvede overalls, som han lejlighedsvist var glad for, som en kalif fra Bagdad, ville han ved multiplikation beregne bygningens højde og gudernes dårlige holdning til alle, indtil han vaklende, i det nettede lys af den væske, hvormed han var født, så sit runde tårn, rejse sig i et

* mellem Guds vilje og menneskets

nøgent murstensbyggeri (en fryd i granit), en Woolworth skyskraber, et Eifeltårn, der kommer fra

5

ingenting og gradvist eskalerer til det himmelske og alt hvad deraf følger, i højloftet arkitektonisk stil, med en brændende busk på sin Babeltop, og travle mænd med værktøj, der klatrer op og andre med spande, der klatrer ned.

Han var blandt de første til at bære våben og et navn: Wassily Booslaugh of Riesenborg. Hans grønne våbenmærke var forsynet med et billede af en afskyelig hornet gedebuk, der forfølger 2 unge piger og han bærer et våbenskjold med et sølvemblem af en sol og skydeklare bueskytter.

Sprut er beregnet til landmænd, der kan håndtere en hakke. Hohohoho mister Finnegan du er ved at blive mister Finn igen. Mandag morgen og åhh du er vin! Søndag aften er du vin, der er blevet til eddike! Hahahaha, mister Sjøv, der er atter ved at blive en ende på dig igen!

Hvad var egentlig årsagen til den tragedie, der udspillede sig en torsdag med den historie om den oprindelige synd? Vores Ka`aba skælver stadig som et hørligt vidne til tordenskraldet fra hans prutten, men vi hører tillige gennem vekslende menneskealdre det lurvede kor af ukvalificerede muslimer, som for altid vil blackliste den hvide sten, der blev slynget ned fra himlen. Stå os derfor bi i vores søgen efter retfærdighed – åh du livets opretholder – når vi står op og børster tænder og førend vi atter tungt kryber ned på vores læderseng om aftenen og stjernerne fortøner sig! For du forstår vel en halvkvædet vise. Eller svajer du som profetens kiste som en lus mellem djævelen og det ægyptiske hav. Først da vil du vide om festen er på en fredag. Hun har evner til nærmere eftertanke, så lejlighedsvis svarer hun hjælperne, lad dromedaren bestemme. Hallo Hallo. Det kan skyldes en misdannet mursten, som nogle siger det, eller hænge sammen med et kollaps af hans præmisser, som andre så det. (Der udbreder sig nu 1001 historier, der alle handler om det samme) Men så sikkert som Adam tog en bid af Eva`s æble (hvad med Valhals rædsler af Rolls-roycer, sporvogne, postvogne,automobiler, humpende heste, vogne med aviser, taxaer,megafoner, cirkusser, politiske forsamlinger, luftskibe og balloner, støj og lystig mumlen, og en frakkeklædt politimand, og luderen der låner ham penge, hærens barakker og de 4 underretter for de fattige, hovedgaden og

6

sorte spadserestokke,1 shilling dusinet, og busser der glider ned af 71. gade, damer der snuser nysgerrigt rundt om skrædderbutikken på hjørnet, røgen, støjen og storheden, skøgen der boller, de indfødte, barnepiger og gadefejere, Samfundet for de syge og fattige, strenge foranstaltninger, der bygger ikke en beskyttende væg og al tumulten fra oprørerne og en til mig og én til dig og én til lille moses) pimpede Tim uden varsel sig fuld. Hans hoved føltes tungt, hans hoved rystede. (som en mur ude af kurs der var ved at blive stivet af) Bang. Han skvattede ned af stigen. Fanden stå i det. Han var død: Faldt gennem tid og rum ned i en Mastaba grav. Når en mand gifter sig, rejser hans lem sig. Til beskuelse for hele verden.

Sjeje at jeg skulle overvære det.! MacCool, MacCool, hvorfor skulle du dø? På en fin torsdag morgen? De sukkede og sørgede ved gravøllet over Finnegan hvor Kristus var savnet, alle nationens hellige, og udstødte, frustrerede i deres bestyrtelse, og et bedrøveligt overflod af jammer. Der var rørlæggere og fjollehoveder og sheriffer og musikere og filmfolk tillige. Og de forenede sig alle med den største jovialitet. Opstemte som Gog og Magog. Hyldesten fortsatte indtil udryddelsen af Han hun dynastierne. Nogle jamrende i kor, andre dansende can-can, løftede ham op, hejsende ham ned. Han er stiv. men udholdende som Priamos. Måske han var en anstændig ung mand, der glædede sig over sit daglige arbejde. Slib hans gravsten, åbn hans kiste, som man åbner en øl. Hvor i verden ville du høre sådant et spektakel igen. Med deres velmente dybsindigheder og støvede gamle tro (tørstige violinister)! Så omsider lagde de ham i daggryet i hans åndelige liv langs med hans sidste leje. Med en dunk whisky ved hans fødder og en tønne øl ved hans hoved. Til et trut fra fløjten og et knips på violinen. O hurra, der findes kun én gud, som jorden drejer og tiden ruller videre, hvilket tautologisk set er samme sag. Vel, han et levende væsen, liggende flad på ryggen, som en forvokset baby, lad os titte,se, han burde lade sit vand – som han ligger, flad som en tallerken. Et E på ryggen. HCE gør sin entrè. Fra Chapelizod til Bailywick eller fra Ashtown til Howth

Head eller fra foden af bakken til Irlands Øje ligger han roligt udstrakt. Og hele vejen (et horn gjalder) fra fjord til fjeld med vindene i bugten som klagende oboer,

7

fastbundet til klippen (hoahoahoah!) i nutiden, fremtiden og den forgangne fortid, oh hele den udslagne nat, den afslørende spættede nat, med Anna Livia, med sære trokæer fra hendes panfløjte (O! O skønt!), der våger over ham. Med Vanessa og Vanissa og hendes katolicisme, calvinisme og Lutheranisme, om kroer og huse, sjæle og legemer og fødsel og død, frem og tilbage. Der fortæller en historie om svangerskab, og kære beskidte gamle Dublin. Bordbøn før måltidet. Vi velsigner dig, herre, for det vi skal modtage. Så hiv i klokken og lad fisken gå rundt for Kristus skyld. Amen. Bed for os. Bedstefar er faldet om i stumper og stykker, men bedstemoder samler stumperne sammen. Hvad er det der ligger på fadet? Fy da føj. Fisken. Hvor er hans bagte hoved? En skive af Saint Patricks brød fra Kennedy. Og hvad er forbundet med ånden i hans fortælling? Et glas af O`Connells berømte gamle Dublin ale. Men, se, som du vil skylle hans fødevarer ned med dybe drag og sætte tænderne i den kerne af en mælkehvid krop, betragt ham, som var han et møl, for han eksisterer ikke mere. Det er slut. Blot et fotografi af en scene fra i går. Omtrent som en rødmosset laks, ældgammel fra kærlighedsfestens tidsalder, der er modnet blandt os, fanget med smerte og pakket bort. Så det måltid er spoleret for menneskeheden, slugt med hud og hår, hverken fugl eller fisk, og gud ske lov for det.

Dog kan vi fortsat ane omridset af dens forhistoriske fiskeagtige form i vores egen nattetid i hans slummer ved kanten af den laksefyldte Liffey, som Bruno elskede og Brunto støtter sig til. Her sover fredsdommeren i den lille frigivne piges nærvær. Hvad enten hun bar forklæde eller morgensko, pjalter eller søndagstøj, eller besad en umådelig stor sum penge eller var bragt til tiggerstaven. Ganske vist elsker vi alle lille Anne Rooney, når hun forvandler sig fra tåbe til en barnepige med moderlig omsorg. Johh, Brokkehovedet sover, du snorker. Både på Howth Head og Chapelizod. Hans kranie, der støber hans fornuft, titter frem i tågen. Hvad andet? Hans lerbødder, er sværtet til af græs, hvor han sidst faldt på dem, for enden af magasin væggen, hvor vores Maggy med sine søstre ved sine skuldre, så dem alle. I mellemtiden over mod ”De smukkes Alliance” bagved Hill 60, den udhulede bakkeknoold, på bagsiden af fortet, geværild og torden, lurar et baghold, op mod Liffey, der venter på en kommando, op vagter, gå på dem. Herfra når skyerne ruller forbi, Jimmy, støder vi i et fornøjeligt fugleperspektiv

8

over bjergene på det nationale Wellington Museum, et stykke vej fra det grønne charmerende vandtomme landskab med 2 unge piger fra de nærliggende landsbyer, som stiller sig selv til skue, mens de fniser og fjanter rundt midt i det grønne løv, som Eva. Veteraner har fri adgang til museums området. Walisere og menige soldater, 1 shilling. Invalide fra den gamle garde kan her finde kørestole til deres balder. Adgangsnøglen fås ved at rette henvendelse til dørvogteren, mrs. Kate.

Dette er vejen til museums lokaliteterne. Pas på hatten, når I træder ind. I er nu i Wellington Museet.

Det her er et præjsisk gevær. Her et fransk. Det her er det præjsiske flag, her en over og underkop. En hætte og en troldmand. Her er kuglen, der flænsede det præjsiske flag. En salut

fra en krydsild. Op med din stav og fork. (Et lavmål af opførsel. Slut) Dette er Napoleons trekantede hat. Tip. En napoleonshat. Dette er Wellington på hans hvide hest, "København". Det er den store slagter Wellington, grandios og majestætisk med gyldne sporer, en jernhertug i ravdugsbukser og messingbeslåede støvler, med hosebåndsorden, og i sine bedste klæder, trobadour galocher, og tætsiddende gamacher. Dette er hans store hvide hest. Her er de tre napoleonere, der kryber ned i en grøft. Dette er en englænder fra Royal Inniskilling, dette en grå skimmel, dette en foroverbøjjet walisisk musketer. Her den store Napoleon, der myrder den lille Napoleon. Galger eller død grrs. Dette er den lille Napoleon dreng, som hverken var for lille eller for stor. Rolig nu, sæt jer, siger jeg. ?? Fængsul Tom. Beskidte Dick, Harry, der røvpuler. Alle som een krigsgale røvhuller. Her er de julske alper. Mont Tivel, Mont Tipsey og det store bjerg Injun.

Her har vi Anna Livias skørt, der flagrer, så hun kan søge ly for de tre napoleonere. Her er de unge piger med deres betagende ben, idet de foregiver at læse i deres hjemmestrikkede bog om strategi, mens de kæmper om, hvorvidt de skal tage parti for den ubeslutsomme Wellington. De kurrer og hiver sig kampberedte i håret og Wellington får erektion.

Dette er et stort mindesmærke i voks for Wellington, en "Wonderworker", og et teleskop, hvormed han udspionerer de unge piger. Her Excalibur.

9

Her har vi belgiske soldater, der sniger sig væk fra slaget på deres heste. Ud af Cromwells skygge. Udplyndret. Dette er de unge pigers haste depeche for at irritere Wellington. En besked skrevet på tynde røde linjer på skjortebrystet. Hi hi hi hi. "Kære Arthur. Vi vinder. Hvordan har din lille kone det. Med venlig hilsen. Nap." Det var pigernes taktik, en kilde til ærgrelse for Wellington. Hihihhi. Pigerne vækker jalousi ved atter at bejle til alle napoleonerne. Og her har vi napoleonerne. der fyrer løs mod Wellington. Og Wellington gejler sine tropper op. Dette er skurken Blucker, iført en bjørneskindshue, som bryder sit hellige løfte, som han har hvasket Wellington i øret. Dette er

Wellingtons krøllede svar, han har skrevet på sin bare mås. "Jeg vil gøre overfor dig, som jeg gjorde mod dem. Ja ja ja ja. Hvad du sagde, betyder ingenting. Fuck jer, din Wellington". Dette var den første vittighed om Wellington. Noget for noget. Ha ha ha ha. Dette er mr. Blucker, der iført sine gummistøvler forlader lejren og trasker 12 miles hen mod de unge piger. Tag en slurk og drik op. For det er mindre sandsynligt, at han køber guinness til os end at han stjæler øl fra en butik. Dette er russiske kugler. Det her en fransk. Dette er tropper med missiler. Dette er de fransk katolske tropper som kanonføde. Efter hans 100 dages fravær. Her de sårede. Tarra's enker. Dette er unge piger i hvide korte støvler. Dette er napolonerne i røde bukser. Dette er Wellington, ved resterne af Cork, der giver ordre til at skyde. Torden! (Et pletskud. Spillet begynder) Dette er kavaleriet, dette Flodden Field, her slaget ved Solferino, dette deres paniske krig ved Bannockburn, dette deres Termopylæ. Almægtige Gud,

Arthur står til at tabe. Dette er Wellingtons skrig. Røg og damp. Cambrone. Dette er de unge pigers skrig. Bukserne er våde af spænding. Gud afslører Finns uskyld. Dette er de unge piger, der løber bort til deres Austerlitz og søger ly i granathuller. Med rappe og lette skridt. For deres hjerter er der. Tip. Dette er Blucher, der både på engelsk og fransk takker for at dyrehaglens bliver fjernet fra hans kolde mås. For fædrelandet! Dette er mærket af kysset fra Marathon slaget, som de unge piger lod bag sig. Dette er Wellington, der svinger og

masturberer med sit teleskop - red jer hvem der kan - på grund af hans kongelige skilsmisse fra de bortløbne unge piger. Giambattista delta Porta. Hjælp os med at undgå fejltrin.

10

Dette er den ubetydeligste af napoleonerne, en rigtig Taffy tyv, der udspionerer Wellington på hans store hvide hest "København". "Stonewall" Wellington er en gammel mand der har været gift en gang for meget. Napoleonerne er pragtfulde unge ungarle. Dette er døden, der skraldgriner over Wellington. Dette er den tyske figur, der kæmper med angsten for den franske figur. Dette er hinduen Shimar Shen mellem den tyske og franske figur. Dette er voksfiguren af den gamle Wellington, der har samlet Napoleons trekantede hat op fra den snavsede vandpyt. Dette voksfiguren af hinduen, som går amok over at være i nærheden af en bombe. Dette er Wellington, der hænger det halve af Napoleons hat op på bagpartiet af sin hvide hest. Ha ha ha ha. Det var den sidste vittighed om Wellington. Det er Wellingtons samme hvide hest, der vrikker med røven med halvdelen af Napoleons hat for at fornærme hinduen Seepoy. Nej nej nej! (Som en rød klud for en tyr. Uhumsk!) Dette er Seepoy, der som en tyrk på et lokum, farer op og pumper luft ud og råber til Wellington: Præcis som slaget ved Aboukir Bay.! Dette er den staldfødte Wellington, der antænder en bombe foran korsikaneren. Slik dig selv i røven i stedet for! Dette er tjeneren Seepoy der sprænger halvdelen af Napoleons hat væk fra hans hvide hests røv. (Et plets kud!. Spillet er ovre!) Det var således "København" endte sine dage.

Denne vej til museumslokaliteterne. Tør støvlerne af når I går ud.

Puha.

Ih hvor var det varmt derinde, men hvor køligt er det ikke i disse omgivelser. Vi ved godt, hvor hun bor, men du må ikke fortælle det til nogen, for hun er blot et genfærd. Det er et hus, oplyst med levende lys og med 29 vinduer. Fra faderen til sønnen og omvendt. En pudsig fugl. Og et vejr der passer til årstiden. Den omskiftelige vind valser rundt om Piltown Man og på hver forblæst bakkekold (hvis du kan spotte 50, kan jeg få øje på 4 mere) har vi en tidlig fugl, som samler sammen, løber lidt, gør lidt, udfører lidt, beder lidt, skænker lidt, tørrer lidt op, spræller, protesterer en smule, spiser en smule, græder en lille tåre, sparker lidt, og river lidt. En veritabel højslette med marker, trøstesløs for en skjald. Under sin ophobede rigdom ligger én, kejseren. Med et sværd ved sin side. Uden sin hest. Vores duepar er fløjet til klipperne nordpå.

11

De tre krager er basket sydpå, idet de skræpper for alle dele af himlen, at krigen er brudt sammen med 3 hurraråb som ekko. De jamrer, det er godt! Hun kommer aldrig ud, når Thor laver regn eller når Thor laver lyn med havets gudinder eller når Thor blæser dommedagsbrag ned over sine piger. Nej aldrig. Aldrig i livet. Hun ville være alt for skrækslagen. Hun vil holde benene tæt samlet og knibe sine flakkende øjne sammen for al den død, der er i verden. Fy da føj!. Hun vil blot håbe at drenge er drenge. Her, og det viser sig, at hun nu kommer til syne, som en fredsdue, en paradis fugl, et overnaturligt væsen, en prik i landskabet, med en lille fugl og medicin i en stor taske på ryggen, og det glimter i pile fra hendes lys over freden, der blaffer i mangel af en fredspagt,

pirkende her og der, en missekate med en muskedonner. Men der er våbentilstand i aften,

militærfred, og i morgen vil vi ønske god jul til ammunitions arbejderne og der vil være en gigantisk borgfred for de lykkelige mænd, der kommer hjem til deres hustruer og børn. Kom nær til mig og jeg vil hviske til dig en sang om dagen vi skal fejre. Hun har lånt vognmandens forlygte for at kunne snage bedre (?? den der går pænt, går sikkert og skyder omkring sig) og alle ødelagte varer ender i hendes rygsæk: patronhylstre og raslende knapper, krøllede strømper og flag fra alle nationer, afgnavede ben, kort, nøgler og halfpennies og måneskins farvede led af spænder fra

blodbestænkede bukser, strømpebånd til aftenbrug, masser af sko, mange slags nips, og mad til Saint Michael, og en afskyelig sognepræst, der er interesseret i udsøgt mad, og en Howitzer kanon, der er for meget for ørene, fluer og maddiker, og ulykkelige mænd og kvinder, med en mængde kærlighed, tårer og klokker og det sidste suk fra hjertet, og den fagreste søn solen har set. (Helt sikkert). Med et kys. Kys Kristus. Kristus kors. Kys korset. Lige til livets ende. Farvel.

Hvor smukt af hende som en sand hustru, skønt det var strengt forbudt, at stjæle vores historiske nutid i form af fortidig profeti, så vi alle ender som borgmestre og borgmesterfruer i en værre suppedas. Hun lever midt i vores gæld og ler og græder i stride strømme for os (hendes munterhed er ukontrollabel) med et forklæde som maske, mens hun med sine sko sparker hovedet af en slange (Således Sarah, jeg beklager) hvis du spørger mig og Isak dig. Ha! Ha! Det kan være grækerne rejser sig og at Troja falder, (hver historie har 2 sider)

12

for det er de små tilfælde af en høj grad af letsind, der gør livet værd at leve og verden en celle for bisiddere at dvæle i. Og lad blot unge kvinder løbe væk med historien og lad unge mænd tale glat bag butlerens ryg. Hun kender sin ridders pligt, mens London sover. Har du sparet nogle mønter, siger han? Har jeg hvad? siger hun med et grin. Og vi sætter alle sammen pris på en gift Mary Anne, fordi hun er glad for penge. Skønt landet ligger under vand på grund af en brudt pagt med gud (syndfloden!) og der hverken er et af guds hår eller øjenvipper på denne gud skabte jord, vil hun hyre noget tørv og skaffe sig en tændstik med en evindelig flamme for at brænde og afsøge kysterne efter hjerter til at optænde med kærlighed og gøre alt, hvad der er nødvendigt for en sej kvinde for at holde butikken i gang. Og selv om Humpty Dumpty falder 40 gange ynkeligt omkuld, omtåget af sprutten fra alle vor store skægprydede reformatorer, vil der fortsat være æg at knække for dem, der kommer for at sørge over Humpty, Spejlæg, lavet med omhu. Så sandt er det, at når du har sex, vær sikker på at det er med en fra det andet køn og ikke "soldier sex", og at hun klar til at blive gravid.

Derefter. når hun er i færd med sin ynglingsbeskæftigelse med at servicere andre, rækker ud efter den først modnede frugt og tager sin del heraf, må vi tage en evaluering af testikler, balder og bryster, for ikke at tale om brystvorter, der har hensat ham i en forvirret tilstand, lige som så mange andre drenge og piger, der sidder generte rundt omkring, velduftende og klædt i silke, med armene om hinanden, og slår om sig med ønsker, mens de leger fødselsforberedelser ved et teselskab i parken.

Rejs dig op, Michael. Gør plads til de irske kvinder! Efter ordre fra Nicholas Proud. Det kan være, at vi hverken kan se eller høre noget, hvis vi vælger at begynde med den mindste kvinde fra Corkhill Street eller utro kvinder fra Summerhill Street, eller letlevende kvinder fra Misery Hill Street eller sælge ældre dominerende kvinder fra Constitution Street, skønt hver flok har sin tone og hvert erhverv sin kloge mekanik og hver harmonik sin mening, Olaf

til højre, Ivar til venstre og Sitric midt imellem. Men de bukker og skraber alle sammen for at mase på for at tjene til livets ophold, som vil løse og formilde livets plumpe rebus, og hopper rundt som levende sild på en stegepande, Åh, mens han ligger og sover fra den gud, der med hård hånd tøjler menneskets muligheder indtil døden. Betragt denne irske snusfornuft.

13

Virkelig? Her fornemmer man noget engelsk. Noget royalt? En sovereign i donation til den katolske kirke. Storslået? Tavshed indtager scenen. Et falskneri!

Så dette er Dublin?

Udj. Forsigtig. Et land af et ekko af guderne!

Hvor uendeligt bedårende! Det får dig til at tænke på den udslidte indgravering vi plejede at smøre op på bagvæggen af hans forsømte kro. Plejede de at gøre det? (jeg er sikker på, at den kedsommelige kapellan, Saint Michael, der sjosker rundt med sin spilledåse af chokolade, lytter med) Hvad jeg siger, er, at resterne af den nedslidte mur fra graven blev brugt til at dække over inkaernes stendysser. Plejede vi det? (Han foregiver blot med et anstrøg at hive i den jublende harpe, for at holde den væk fra en anden udmattet tilhører, den stolte Farelly) Det er kendt af alle og enhver. Se efter ham og se det gamle, men nye Dublin. 32 radiosignaler 64 tilbageslag. Hører du? Ved mausolæets væg. Med en stor fanfare. Det er ortofoner, der omdanner tale til lys og lys kommer til live. Lyt! Det er Wheatstones magiske lyre. De vil bugserer for altid i livets flod. De vil lytte som om de er dækket med lav, efter alt hvad der er menneskeligt. De vil altid viderebringe den oprindelige synd. De vil altid befinde sig i strid.

4 ting, sagde vores fortællere om Kristus historie, Mattæus, Markus. Lukas og Johannes, i den store Historie om ham, skrevet nær Boreum, den sørgeligste bog i byens historie. 4 ting i Dublin skal aldrig mangle, indtil der står røg fra brændende lyng, og der rejser sig en blød sky af røg fra ukrudt i Irland. Og her er så, de 4 ting. 1. (Den niende plage). En kanon anbragt på ryggen af en rådmand. Aj aj. 2. (Den syvende måned i den jødiske kalender) En sko på en fattig gammel kvinde. 3. (Den 10. måned i den jødiske kalender) En rødbrun pige, O'Brians brud, der svigtes. Oh kære, oh kære. Som det behager dig. 4. (Den 2. måned af den jødiske kalender.) En pen, der ikke er tungere end en pæl med en postkasse. Og således. Og alle har kun et midlertidigt liv. (den jødiske fest for tabernakler).

Så, således som vinden fra en dovenkrop, der vender sig om på siden, som uskyldige væsener leger med hellig ånden, ser Gud gennem pavens øjne, bringer bladene om de levende i bogen om de døde, fortællinger om dem, der måler forløbet af store og nationale begivenheder, og viser, hvorledes fossiler går til grunde.

Året 1132. Mennesker som myrer, og Robert Emmet, vandrer på ryggen af en stor hvid hval i en bæk. Der ligger opsvulmet hvalspæk ved kysten.

Året 566. Om aftenen den 5. november dette år efter skybruddet kom en ældre kroget kvinde med

14

en flettet kurv for at bære dødt tørv fra mosen, som hun betragtede under den lille fisk i sin kurv, medens hun løb for at tilfredsstille sin nysgerrighed, og ved min sjæl om hun ikke fandt, at hun var frugtsommelig og fattig. Uskarpe værker ved et vadested af forhindringer.

(Stille)

Det herrens år 566. Det skete på det tidspunkt, at en kysk jomfru blev voldsomt bedrøvet (udgød sine tårer over bølgerne) fordi hendes ungdom og uskyld blev frarøvet hende af et uhyre af en fader.

Blodige kampe udspillede sig i Dublin.

Det herrens år 1132.

To sønner blev født med en times mellemrum til en landlord og hans heks. Disse sønner navngav sig som Caddy og Primas. Primas var en bonderøv, der tog alle anstændige mennesker ved næsen.

Caddy tog til Paris og skrev en farce. Smædeord om Dublin.

Et eller andet sted, øjensynligt, i et gab på størrelse med Ginunga Gab, mellem tiden før syndfloden og den kristne æra, må kopisten have flygtet med sit pergament. Syndfloden må være gået over sine bredder eller en gigantisk elg må have angrebet ham eller den underordnede verdens skaber fra den højeste himmel må have fået jorden til at skælve eller danske mænd til hjerteløst at hamre en pande i hovedet på en høne. Et mord på en forfatter er man sluppet af sted med hist og her under den gamle retsorden for en bøde på kun 6 eller 9 pence i klingende mønt, på grund af hans dåd, mens det kun nu og da, ved slutningen af vores æra, som resultatet af militær og civil engagement, er således, at den, der foretager svangerskabsafbrydelse bliver ført på skafottet, for at beregne sig det samme beløb for i det skjulte at pille ved sin nabos hustrus undertøj. Nu efter alle det unaturlige og besynderlige eller forargelige eller klare, løfter vi vores ører, øjne ud af mørket, fra kuppelen med det digre værk med et blå omslag, og (se) hvorledes på en hver måde (ironisk,) fredfyldt og harmonisk, vores fædreland strækker sig ud foran os, med bakketoppe, der fortøner sig i tusmørket.

Den magre præst ligger under pinjen med sin hyrdestav; et råkid står ved siden af et dådyr og gumler på det nye græs; midt i det bølgende græs står kløver, der imiterer sagtmødigheden; himlen ovenfor er stedse grå. Det er også altid gråt i Tara. Sådan har det været i umindelige tider. Siden fejderne mellem Jacob og Esau har der været kornblomster ved Ballymount.

Hvide roser har valgt at vokse i hækkene ved Goatstown, tulipaner har presset sig sammen ved

den indtagende landsby Rush, et stykke land, indflettet i lys, hvid-og rødtjørnen har dekoreret dalene ved Knockmoroon Hill, og Formorianerne har, skønt de har været indespærret tusinder år, vist sig hjerteløse overfor "Tuatha De Danaan" og vikingerne er blevet forpestet af Firbolgerne,

og giganter har opført lurvede bygninger til Jerry/Kevin og Little Green Market er barnefader til Byen (hør, hør, latter), disse fredsbevarende knaphuls blomster har danset hen over århundreder og vifter nu smil til os, på den aften, hvor alle dræber hinanden. Dem, der opførte Babeltårnet har levet forgæves med deres tungemål (der gik panik i dem) de var og forsvandt; der var tiggende gangstere, hestelignende sangere og takkelige nordmænd og legesyge kærester - forstår du - taler du fransk? Mændene er tøet op, kontorfolk har hvasket "sir, sir", den blonde har bejlet til den mørke: Elsker du mig min kære pige? Og de mørke irske tøser har repliceret overfor de lyse fyre: Hvor er din gave, dit fæ. Og stadig nu om stunder og på dine nætter siger alle markens blomster til deres oprørske og ensomme elskere: Kontakt mig før jeg sygner hen: og, men lidt senere: Pluk mig mens jeg rødmer! Tja ee ellers kan det være de sygner hen, bliver gift og rødmer voldsomt. For det udsagn, at mænd er mænd og kvinder, kvinder, uanset nationalitet, er ældgammelt. Hvis du for en stund efterlader en hval i en trillebør (er det ikke sandheden jeg fortæller dig), vil den glitre og ryste og baske med sine finner. Tim som kan, fristede hende, fristende Tim. Flipper ud flikflakker. Loppepulver. Hop.

I Adams navn, denne bondetamp på bakken i skind, bundet sammen med en læderrem, helt alene som Parthalon, hvem pokker er han? Fremstående pande, vraltende som en orne, med indskrumpede fødder. Overliggende tær, små korte ben, og betragt hans bryst, monstrøst og mystisk. Der står en let anretning af spiritus ud af hans hjerneskal. For mig at se ligner han en mandlig drage. Han holder udkig måneden lang næsten som konstabel Sackerson, om end det er juni, februar, marts eller april, eller der er udsigt til truende tilstande med vilde oprør. Hvilken sær bjørn af en mand.

16

Det er evident, at han repræsenterer faderen med forken. Lad os overskride hans brandforsvar mod vilde dyr og disse indhegninger med revnede afgnavede marv bene. (Vogt dig) Han kan muligvis vise os søvejen til Hercules` piller. Kom her, dit fæ, propfuld af øl, hvordan har du det i dag, min gode herre? Undskyld, du sære fyr. Taler du dansk? Næh. Taler du norsk? Neej. Hviskende, taler du engelsk. Nej. Forstår du saksisk? Neeej. Nu står det hele klart. Det er en jyde! Lad os give hånd og udveksle nogle få stærke og svage tyske verber om de forpulede grækere.

Jute. Er du her også?

Mutt. Jeg er meget beæret.

Jute. Er du døv?

Mutt. På en eller anden måde.

Jute. Men du er ikke døvstum?

Mutt. Nej,nej, blot en der ytrer sig.

Jute. Hvad? Hvad er der i vejen med dig.

Mutt. Jeg er begyndt at stamme.

Jute. Sikke en skrækkelig ting, er du sikker? Hvordan nærmere?

Mutt. Efter slaget, (på grund af flasken) din torsk.

Jute. Hvilket slag? Hvor henne i Irland?

Mutt. The Inns of Clontarf, hvor du burde være.

Jute. På denne side er din stemme næsten uhørlig for mig.

Kan du ikke gøre dig blot en smule mere synlig, som om jeg var dig.

Mutt. Ube? Ubeslut? Ubeslutsomhed. Urps, Boruu, Brian Boru. Jeg skælver af vrede i mit indre, når jeg husker.

Jute. Lige et øjeblik. Sket er sket. Lad mig forinden al din tøven mildne din pine med en drikkeskilling. Her tag en sølv mønt, en Woods halfpence. Guinness er godt for dig.

Mutt. Det er ham, det er ham. Jeg kender ikke træpenge; det er ligesom Sitric Silkenbeards ubeskrivelige grå kappe. Tusindmillioner tak for en fisk fra havet. Gamle snerrende sommerlaks. Han blev onduleret på et lignende sted.

17

Her, hvor staldkarlene går, mr. One Mark. Der, hvor gnierne bliver skøre af medlidenhed og bliver forkrøblede mennesker.

Jute. Simpelthen fordi som Tacitus hævder – for at gøre en lang historie kort – at alt ligner noget ragelse, der er smidt ud.

Mutt. Præcis som en mægtig ru kæmpe blev kastet i en bæk tæt på malmstrømmen.

Jute. Du almægtige gud. Hvad minder en sådan støj dig om?

Mutt. En tyr der tramper rundt på grønsværen. Skræppende råger i Kongens værelse.

Jeg kunne sludre med dig om det fedtede horn, landtangen med Arthur Welseley, hvor Brian of Linn flyttede hen.

Jute. Om du så kaster varm olie og rå honning i hovedet på mig, må jeg sige, at jeg fra start til slut ikke kan udholde din ejendommelige snak om Gøtterdæmmerung. Det er uhørt og obscønt. Du spiser efter mig. Måtte guderne forbande dig.

Mutt. Ganske enig. Træk lige vejret et sekund. Tag en tur rundt om denne halvø, og du vil se mine forældres gamle slette, fri for indvandrere og nu vores, hvor små regnsøver og viber flyver hen over marsken, hvor der med vilje blev grundlagt en by under kristne love, hvor til, ved herremandens ret, is flød fra hans kro i begyndelsen for at blive færdiggjort der til tiden. Lad ham være den første til at huske at forene 2 racer, hvid og sorte. Skam og medlidenhed. Hid knust mod flodmundinger, i oprør, og did kølig ved ebbe, i hvile. Talrige livshistorier har fundet deres endeligt på denne slagmark, tykke som isflager, fragmenter fra oven, en tåge af

hvirvlende snestorme. Nu er alle begravet for verden, af jord er du kommet, til jord skal du blive. Stolthed, O stolthed, den oprindelige synd, er din pris.

Jute. Der stinker.

Mutt. Og der blev lys. Herinde ligger de i lud. Grandiøse ved siden af små, jævne sammen med eksotiske, på såvel hverdags aftener som det fremmedartede, i Babylone, med det store Grand Hotel, med inskriptioner på stenene, et mareridt, druknet i ild, forskellige af byrd, der er blevet ens, på denne kirkegård af sand, i kærlighed til døden.

18

Jute. Død og skidt!

Mutt. Blidt og sagte. På den stolte bølge, konstant og loyal. Desmonds sang. Og den dødbringende forfaders mund har slugt dem alle. Denne din verden er ikke andet end støv, af jord er du kommet til jord skal du blive. Ham, der skal kunne læse det her, må stå på alle fire. O`dc`tle, N`castle og Tr`c`tle smuldrer. Vær venlig at sælge mig en billet til gamle kære Dublin. Men udtal det blødt, mister. Vær rolig.

Jute. Hvorfor ”skidt”?

Mutt. Giganten Earwicker sammen med den fagre Ann.

Jute. En begravelsesplads. ?

Mutt. Her er vicekongens grav!

Jute. Hvad?

Mutt. Er du fra stenalderen, du Jute?

Jute. Jeg er slået til jorden af Thors torden, som våd cement.

Stop. En for bogstavelig og åndsfraværende læsning af denne murstensbog (vær venlig at tage en pause) kan føre til at værket opfattes som kuriøst; har du sans for sproget er der en mængde finurlige tegn i skriften. Kan du tale (eftersom Gud og Muhammed allerede har gjort det) til verden om det? Det er den samme historie om alt og alle. Raceblandinger efter raceblandinger. Tekel. De levede, lo og døde. Parsin. Dit kongerige er delt og givet til Mederne og Perserne. Gentagelser af den gamle historie om menneskelivet helt tilbage til stenalderen fra den tid, hvor Buddha vandrede på jorden. I den uvidenhed som indbefatter indtryk, der forener kundskab, der finder den benævnelse, som skærper intelligensen, som formidler kontakten, der forsøder emotionen, der driver begæret, som knytter sig til kærlighed som vogter over døden, der spotter fødslen som et uundgåeligt resultat af eksistentialisme. Fra hans navle groede en lotus, hvor Buddha blev født reciterende de fire Veddaer med sine fire munde, idet han skabte Brahmas æg. Et livligt syn for jordens beboere; et sært syn, som fortsat vil få os til at skælve. En økse, en flintøkse, et plovjern, som til alle tider er blevet anvendt til at vende jorden, forlæns, baglæns, som okser, når jorden pløjes. Hende, der er opmærksom, vil finde krigslignende figurer, der kæler og kysser. I

runealfabetet betyder denne lille figur et fyrtøj. Se mod øst. Åh jeg ser. Se mod vest. Ho ho, fy fy. -tvi. Stå op og gå løs på dem, ansigtet nedad, ansigtet opad.

19

Når en så lille bestanddel tjener til at repræsentere helheden, vænner vi os snart til ord gjort af bogstaver, der står for ting. Her (vær venlig at holde pause) er adskillige kære små ærter af en ganske særlig pekuniær interesse, siden de er kugler, der udgør sodaternes løn. Et ragnarok, som orangutang lignende mennesker, der kaster voldsomt om sig med klipper. Er det hvad du ønsker, hvorfor? Straffen med det hårde liv på jorden efter udelukkelsen fra Paradisets have, ligner en udstødt dumrians forræders hævnthirst. Hvilket skønt rod, der kommer ud af det. En mødding fyldt med genstande. Oliven, ælte apparater, rørepinde, alfaer, betaer, gamma og deltaer, græsk ost, alt kønsløst og gammeldags og vakkelvorne vers, der ikke er en snus tobak værd. SSH. Slanger der snor sig som orm overalt. Vores Dublin er fyldt med slanger. De kom til vores ø fra England hinsides den fugtige prærie, fremmanet midt i en heksegryde med forbuden frugt, men samtidig hermed landede St. Patrick og han samlede krybet op i sine skraldespande, hurtigere end det væsen, der er skabt i mandens billede, spidser øren. Uanset hvordan du vender og drejer historien ender det i den samme surdej. Fidusmagere og spritsmuglere.

Mærker efter økser på træ og klipper. Et adskilt sted, med én og derefter tre hver for sig, Adam, Eva og slangen og derefter først én siden tre, Faderen, Sønnen og Helligånden.

hvis $x = 1$ & $y = 36$ $(x+x+x)(x+y) = 111$.

I begyndelsen var der en mægtig kvælerslange og 3 benede kalve og gamle øg (Igraine) med et budskab i munden. Og hundredvis af skrækkelige oplevelser uden oplivende momenter af frivillig karakter, der kan narre os lige til Alle Helgenesaften. Hvilken historie om menneskelivet fra de ældste tider og med hvilken slutning om kampe blandt nybyggere og ulovlige bosættere. Der bliver fortalt til hver Tim, Nick og Larry blandt os, jordens sønner, sønner, børnebørn, når det ikke nytter at lade det være, hver Sue, Siss og Sally, Nans døtre! Anklagende stamfædre. Adam fordømte os til uendeligheden.

Sandelig var der i de tidlige dage ikke som nu noget papir der gik til spilde og den mægtige pen havde ikke meget kraft. Alt var antikveret.

Du gav mig et spark bagi (jeg har mærker af det) og jeg havde kun svage forhåbninger. Jeg bad dig om et pund sterling (noget for noget) og du spurgte ” til hvad”. Men verdenen, mærk dig mine ord, laver altid sine egne regler, om menneskeheden og alt

20

der er hinsides sund fornuft, såsom drømmeværk, før den sidste kamel, med hamrende puls mellem ørerne, fortøjes ved fætterens gravmæle, hvor hans aftale med døden er forudbestemt. Men hornet, du drikker af, dagen med rædsel og frygt, er endnu ikke indtruffet. Et ben, en rullesten, et fåretæppe, bank dem, slå dem på alle måder, overlad dem til forarbejdelse i smelteskålen: og Gutenberg med sin tilladelse til at trykke værket om fremskridt, må trykke hurtigt og med store bogstaver, for en gang for altid, som chef for alle, at gøre den forståelig for verdenspressen, ellers er der ingen saft og kraft i alkohol. For det (der er advarsel mod at forsluge sig) er hvad papiret er gjort af, fortællinger og antydninger og trykfejl. Indtil du

omsider (men endnu ikke endeligt) stifter bekendtskab med formen, passager og alle de små højdepunkter. Punktum. Så du behøver næppe at fortælle mig hvorledes hvert ord er sammensat med de indtil 70 forskellige betydninger i bogen med en slutning, der er forbundet med starten (lad ham, som prøver at adskille foreningen, få hovedet tilsølet med mudder) indtil den mægtige kraft, der skabte livet, lukker døren. Fortvivl dog ikke! Der er mangt et smil til slutningen, og ind til 70 jomfruer pr. mand, sir, og parken er ikke så mørk i levende lys. Men se det eksemplar du selv har i hånden. De små genstande krabler og kribler, alle på en gang ved siden af hinanden, tik-tak, zig-zag, og for hver eneste ørentvist er der en historie at fortælle. En om én engang i haven og 2 om dem, der havde frigjort sig og 3 om nogen, der var endt i vanskeligheder i jordbærrene. Og den om de unge damer, der børstede deres tænder og æslet, der begyndte at bræge. Du kan spørge dit æsel om han tror på det. Og hjælp mig, kun væggene har ører. Den om en hustru med 40 børn. For det var de år, hvor man fik sin sag for. Om en Noah og en servitrice; om en dybt alvorfuld mand og en frivol kvinde; om en gylden ungdom, der ønskede at blive kastreret; eller om hvad legesyge kvinder fik en mand til at gøre. Den dårligt gifte fader, der blev rundtosset af hendes friskhed og ekstravagance og hendes nydelige dans. Min tro, hun er munter denne kvinde, som hun snor sig som en slange. En type man kan forvente et tungekys af. Tilsøret, rappe skridt, og skælmske øjne. Hun er som sydvestenvinden, der blæser meget, for at det skal være godt for nogen. Flyd ind, flyd ud. Ho hør. Så det er sikkert, at det var hende og ikke os. Men tag det roligt, gentlemen,

21

vi hører om en ørentvist. Så bittelille. Kom og se. Som om han vidste det. Lyt, lyt. Det gør jeg. En harpe, et bønfoldende horn. Lærken pludrer. En aften for længe længe siden, i stenalderen, da Adam var en mand, der gjorde en pige glad, og Eva spandt vandsilke, han stor som et bjerg og model for en hver tyrann, hun, den første loyale ribbens røver, som nogensinde havde fundet sine egne veje til hans længselsfulde kærligheds blikke, og gud og menneske levede foroven i fryd og gammen, og Jarlen af Howth havde stukket sit forbrændte hoved højt op i sit fyrtårn, mens han velsignede sig selv med sine kolde hænder. Og hans to små tvillinger, vores fætter og kusine, Tristopher og Hilary, der med deres hæle sparker deres blinde søster på det olieglatte gulv i hans borg og jordhytte. Og, gud døde mig, hvem ankom til hans kro, om ikke andet end hans niece, den næsvise prinsesse. Og den næsvise prinsesse lod sit vand foran døren. Og hun satte ild i det og hele Irland stod i flammer. Og hun talte til døren på sit nydelige pariserfransk. Mark du blege, hvor kan jeg få en pint of porter? Og det var på den måde skænderierne startede. Men døren svarede hendes nåde således på hollandsk. Shit! Så kidnappede hendes nåde tvillingen Tristopher og løb bort med ham mod vest, hvor hun løb i regnen langs med floden.

Og Jarlen af Howth sendte hende et telegram med et blidt kærligheds budskab: Stop tyv stop kom tilbage til mit Irland stop Men hun svarede ham: Helt usandsynligt. Og der opstod en brand og en jammer samme lørdag aften et sted i Irland. Og den næsvise prinsesse begav sig ud på en 80 dages jordomrejse og hun vaskede pletterne af den kærlighed, tvillingen var blevet velsignet med, af med kviksølv, og hun fik sine 4 gamle mestre til at lære ham at vække sit begær og hun omvendte ham til den almægtige godgørende og han blev troende. Derefter begyndte hun at løbe og løbe, og, ved gud, tilbage var hun hos jarlen af Howth i løbet af kort tid med tvillingen i sit forklæde, sent om aftenen, for anden gang. Og hvor andet end ved baren i hans kro. Og Jarlen, der havde skyllet sine forslåede hæle i øllet i sin kælder, mens han gned sig i hænderne

22

og tvillingen Hilary og pigebarnet i begyndelsen af deres tidlige barndom lå på et lagen af tårer, mens de brødes og sukkede som broder og søster. Og den uartige prinsesse tog sig en øl og tændte igen ild og flammende ryper fløj op fra højdedragene. Og hun lod atter sit vand foran aflukket, idet hun sagde: Mark – for anden gang – hvor kan jeg få en pint porter, please? Og: Luk! siger den onde, som et svar til hendes majestæt. Derefter anbragte hendes majestæt forudseende den ene tvilling på jorden og tog den anden tvilling og løb ad hele Lilleputs vej i regnen til ingenmandsland. Og jarlen af Howth vrælede efter hende med et højt skrig som en anden Fine Gaedhill: Stop fjols, kom tilbage med min øring. Men den uartige prinsesse svarede: Jeg kan lide den. Og den vilde Grace O`Malley dukkede op om aftenen på St. Laurence dag et sted i Irland som et stjernes kud. Og den uartige prinsesse begav sig ud på en 80 dages rundrejse i ”Kvindernes land” og naglede Cromwells forbandelser i panden på tvillingen og fik sine 4 angeletter til at røre ham til tårer og hun omvendte ham til den eneste sande og sikre for alle og han blev kristen. Derefter løb hun igen og igen i regnen, og iført sit skiftetøj, gud døde mig, om hun ikke var tilbage hos Jarlen af Howth med Hillary under sit forklæde. Og hvor gjorde hun holdt andet sted end ved hans herresæde sent om aftenen, denne gang charmerende. Og jarlen af Howth der sad og spiste, bandede og svor, mens det rumlede i hans fire maver (O du milde skaber Oh), og tvillingen TRIs topher og pigebarnet befandt sig nedenunder på håndklædet, hvor de kyssemysse, lige som St. Patrick og St. Brigid i deres anden barndom. Og den uartige prinsesse kom denne gang tomhændet og tændte et lys, der glimtede i dalene. Og hun lod det meste af sit vand, en ordentlig portion, foran triumfbuen, idet hun spurgte: Mark, for tredje gang, hvor kan jeg få en pint øl, please? Men det var hvad skænderierne endte op med. For som The Campbells går frem i siksak med en flammende lanse, hoppede Jarlen af Howth, selveste Boanerges i egen høje skikkelse, damernes gamle skræk, trods sit handicap, ud gennem den åbnede indhegning, der omgav hans buegang foran hans 3 slotte på Sutton, iført lysegrå hat, kravetøj og militærskjorte, handsker og snake proof pants med et bredt bælte af kattetarm,

23

og skindforede gummistøvler, indigneret i alle regnbuens farver, knappede bukserne, og beordrede hende vulgært med tykt mæle til at hæve vindbroen. Og det godtroende fjols hævdede den med et øresønderrivende brag. Og snip snap snude, så er historien ude. Den uartige prinsesse skulle beholde dukkebarnet i sin varetægt, tvillingerne skulle hejse fredsflaget, og jarlen af Howth ville få noget at bekymre sig om. Således er guds evne til at høre os menneskeheds lykkelige. For en veludrustet mand er mere end en lille pige kan klare. Og det var det første bogstavrim i hele den forpulede verden. Hvorledes skrædder Kersse syede et sæt tøj til den norske kaptajn. Så langt skal du se ind i mysteriet for så vidt angår den frembringelse. Resten må forblive mellem dig og det du ikke kan forstå.

O lyksalige fejltrin. Uden æblet kommer der ikke meget af det gode. Det er just ikke noget at være stolt af, i sammenligning med et højdedrag og en bæk, der er indkvarteret i naturen i hinandens selskab. Skyd hjertet op i halsen og sadl op. Det er ikke kun af den grund, de ikke vil barsle med kilden til deres hemmelighed, hverken over for den oldnordiske kriger eller Ierne. Hvorfor er du tavs, at være åben og ærlig hjemme, er ikke noget svar! Skyerne samler sig om hans hoved, han rynker brynene; hvis han kunne høre, ville han lytte, med hånden for munden, om det så bare var til støjen af flasker i det fjerne. Se, hans øjne mørkner. Hende, ham, hun hakker. Hun måtte slå en latter op. Fandens også, hvis han bare kunne forstå hende.

Næsten umærkeligt, må han tolerere det. Lyden fra bølgerne gør ham omtumlet; de bedrager ham ved at fortrænge vand med luft; de brøler, hujer og småler og taler om passioner, han ikke før har hørt om.

Omgivet af inddæmmed land og indsøer som naboer og udødeliggjort i sit afkom, unge piger og spædbørn, kunne sørgmodige sækkepiber fortælle Finnegan i hans mod Gud vendte ansigt, at havde vi ikke den højlydte, hvis brød vi fortærer, og ikke hans smukke fiskelegeme, og ikke hende med hendes redbonne ånd, ham, hvis vin vi drikker af, eller hende, der fik et lille glimt af nedslaget efter nedfalden frugt, dem, der giver os brød og vand, ville der ikke være en kirke i byen eller en jomfru, der flyder rundt i dokken, eller nogle, der taler rent og ærligt, eller bankerotte,

24

der leger gemmeleg i det nye Dublin i lampens skær, ingen, om nogen, der kunne give et fingerpeg om behaget med livet.

Han arbejdede dag ud dag ind med alt han havde og tjente til sit brød i sit ansigts sved i sit regi for de levende, den flyvende drage, og lavede love for os, og befriede os for alt det onde, den mægtige befrier Humphrey Chimden Earwicker, det ved gud han gjorde, vor højt agtede stamfader,

indtil han tænkte på en bedre i sit enkemands hus, rødmende op over begge ører. Og måtte han kunne finde en bedre gud, hvis spirende græs kunne vække ham og igen, når fugl Fønix rejser sig fra ilden. Og atter hvis sandheden skal fortælles fra den ældre til den yngre. Har du vin til mit bryllup, bragte du brud og sengetøj, vil du råbe vågn op ved min død? Lige til livet får ende. Jeg er din sjæl fra djævlens i skidtet. Drak du mig død som en sild? Nå, tag det roligt mr. Finnegan og udnyt din fritid som en gud på pension og begiv dig ikke udenlands. I så fald ville du helt sikkert fare vild i Heliopolis af de snoede veje i Buddas land efter Kristus død på Golgata, North Umbrian, Five Barrows, Waddlings road, og Bower Moore, så du ville bare få våde fødder. Du kunne komme til at møde en gammel fyr, der er gået bankerot eller Patricks æsel med en dinglende sko. Eller en snorkende dulle med et sygt barn på en bænk. Det ville vende dig mod livet. Og vejret er også ondt. At skilles fra de grønne enge er hårdt, som Nugent var bevist om, samt at forlade den irske beholdning af sjæle for at begive sig på sjælevandring, befriet for én som skal reinkarneres et andet sted, men lad ikke din sjæl føle sorg. Du har det bedre, sir, der hvor du er, med dit bedste tøj, i selskab med Kristne og Vikinger, mens du husker din barndom som Osiris i morbærtræet ved det kolde vand, hvor den hellige jord skræmmer utøj bort og med alt du ønsker, pung, handsker, sværd, lommetørklæde, en ring, og en paraply, ligbålets forsamlede skatte, i sjælenes land, sammen med Homer og Going Broke, og stakkels gamle Lonan og Nebukaneser og Djengis Kan. Og vi vil komme der,

25

forenede i 3 grupper, for at rive gruset omkring dig, og bringe dig gaver, vil vi ikke, vi Feniere. Og vi vil ikke være karrige med vores spyt på dig, som druider. Vi vil ikke bringe dig små lurvede gudebilleder, som dem ægypterne begravde deres døde med, værdiløst skrammel, der narrer mine øjne, som du kan købe i pornobutikker. Men markens afgrøder.

Rusmidler som doktor Faherty, lærte dig at værdsætte. Dem fra paven, som en måde til at komme ud af denne verden, og få adgang til dig. Og siden honning, som er det helligste middel, der har eksisteret, en bikage, en vokskage og ørevoks, et pragtmåltid, (husk at holde godt fast i gryden ellers får du for lidt ud af nektaren) og noget af den gedemælk, sir, som den din tjenestepige plejede at bringe dig.

Dit ry spredes vidt omkring som Basilios salve eller det musik Fintan Lalor spillede ved din død, og der er hele husstande, der er opkaldt efter dig. Gentlemanen her taler altid om dig, bænket under Osiris hellige tag, mens de skåler for dit minde, helliget være dit navn, med et løfte til drengene om at fortsætte livet til den bitre ende i Salmon house. Og alle beundrer din gigantiske metode at udnytte fritiden på, mens andre arbejder så sveden springer fra hænderne, et kendemærke for dit monument for mennesket. Hver en splint irlenerne har tygget på er skåret af din stamme. Hvis du var nedbøjet og snavset og fralagde dig dine byrder, ville det være hvad irske daglejere ville stable op i stakkevis og når du var fortabt og uden menneskelig kontrol på alle måder, viste du vores arbejdende kvinder, hvorledes de skulle frigøre sig. The grand old man, ville de sige (skål) det var sandelig en daglejer for dig, et forbillede for alle. Det ved gud han var, en gudernes gud. Nu er han død og borte og vi kan sandsynligvis finde de ømme punkter ved hans berettigelse, men fred være med hans store lemmer, a' la Buddas røvballer, og hans sidste lange hvile, oplyst af en million flammende lys fra fyrtårnet ved Tuskar, der fejer hen over havet mellem Irland og Skotland. Der har aldrig været en krigsherre i Irland eller England, nej ej heller i Pike County, som dig, siges det. Nej, eller en konge, ej heller en storkonge, en så fortrukken konge, solkonge eller en korsfæstet konge. Der som dig kunne fælde et elmetræ, som 12 mand ikke kunne nå omkring og løfte skæbnens sten. Hvem andre end en MacCool kunne bringe os held og optræde som den morsomme mand ved begravelsen, og tale vores sag. Hvem du var Huckleberry Finn i sig selv og yderst sparsommelig og én der kun drikker vand, hvem anden var bedre til at knytte forbindelse til guderne, Deres nåde? En søn af den store MacCool kan efterabe dig til perfektion

26

og Sankt Peter efterligner din sjosken og fremtoning. Men som "Hopkins & Hopkins" udtrykker det, du lignede en lys æggetoddy og var sød at tilgive os vore synder, som du selv havde forårsaget. Vi kalder ham general "Stinker" efter at han havde drukket sig fuld i "The house of Shit". Du havde langt større nosser end katolikker og protestanter og din ærkeengel blev fedet op som en gås til Alle Helgenes Aften. Lad derfor aldrig præsten der vogter over de 7 sakramenter og skolder tekanden, komme tæt til dig så længe dit hår bliver hvidt langs med den himmelske Liffey. Hip, hip hurra. Helt. Syv gange hylder vi dig. Med dit arsenal af tricks, falkefjers prydelser og militærstøvler, som du smed omkring dig med. Dit hjerte befinder sig i "Hunulvens system" og dit kvæstede hoved i Stenbukkens Vendekreds. Dine fødder i "Krabbens klør". Din "olala" i sjælenes ufordærvede hus. Og det langs med den kyst du blev født. Din madras er stor og behagelig. Og dit linned blødt. Din ensomme færd til Lafayette er slut, lad sporene efter dig stoppe her, baby. Gå til ro.

Overopsynsmanden med Isis Templet, Tutankahmon, siger: Jeg kender dig, sjælefreiser, for vi har opført din emanation for dig, som stedse kommer uden at være indbudt, og hvis komme er uvis, alle de ting som foreningen af kirkeledere samt korledere og samtlige kristne og irske kirker befalede omkring dig i anliggendet om din jordfæstelse. Herhjemme på den gamle bondegård går det som det plejer, eller det synes vi. Massevis af kister på kirkegården, et sort uheld for min tante Florenza. Hornsignal til morgenmaden, gong-gong til lunch og en

kimen til aftensmaden. Lige så populært som da Wilhelm Erobreren var konge, og hans mænd mødtes på Isle of Man. Det samme gamle kedsommelige sjask i butiksvinduerne. Jacobs sprøde kiks, dr. Tipples cacao og Edwards tørre supper, foruden Mother Seeguls afføringsmiddel. Prisen på kødvarer er dykket efter Persse O`Rileys fald. Vi er løbet tør for kul, men vi har masser af brænde i gården. Spritten er igen i kurs så man kan få farve i årene. Knøsene har taget regulært fat på lektierne, sir, og staver til perfektion, dog med en vis tøven og har fået overtaget på regning. Alt for bøgerne og de kaster ikke mere med sten i

27

glashuset og kommer ikke længere i slagsmål med Tom og Timmy. Ved Israel, det er sandt. Er det ikke, I lidende romersk – katolske? Du var ude af dig selv af glæde den dag de blev født og du vil blive bedstefar, dog først når den højre hånd ved hvad din venstre hånd gør. Kevin er et englebarn, med sine basunkinder, som laver bogstaver på væggene med kridt, og når han med sin lille lygte og skolebælte og sit arsenal af tricks leger ”postmans knock” rundt om i nabolaget, og hvis sæbe var mælk, kunne du efterlade Isolde ved hans side, men, djævelen farer nogle gange i Jerry, det charmerende legebarn, så han laver blæk af vaskevandet fra sine klæder og maler blå streger hen over sit fødselsdagstøj. Hetty Jane er medlem af ”Children of Mary”. Hun vil komme (for hun vil helt sikkert blive udvalgt) i sin hvidgule kjole med en fakkell af vedbend for atter at tænde flammen når ”Felix Day” oprinder. Men Essie Shanahan har smidt sine skørter. Du husker Essie fra ”Lunas Concert”? Man kaldte hende Hellige Maria, når hendes læber var røde som jordbær og ”Pia e Pura Bella” når hun havde menstruation. Hvis jeg var overordnet funktionær i ”Williams and Woods manufacturing” ville jeg anbringe hendes trutmund på hver eneste vinduesbjælke i byen. Hun befæster sit ry hos ”Lanners” 2 gange hver aften. Med eksotiske danse til rytmer fra tamboriner og kastagnetter. Det ville fryde dit hjerte at tage en tur derhen. Tag det nu roligt du anstændige mand, hold arme og ben i ro og lig stille, Deres nåde. Hold ham der, Ezekiel Irons og gid Gud måtte bringe dig styrke. Det er vores spiritus, drenge, han føler virkningen af. Dimitrius O`Flannagan, hold inde med den kur, den er beregnet til Mac Cartyklanen. Du har drukket nok siden Portebello så du kan flyde til Pomeroy. Grib fat i livet der, Pat Koy. Og grib fat i et nyt du Pam Yates. Vær ikke bange for Abramovich. Han sover. Hvor tågen svøber sig om syner, hvor ingen geskæftige personer bor, hvor mysterier strømmer ud, O søvnige, lad det være således. Jeg holder et vågent øje med sære Behan og gamle Kate og smørret, tro mig. Hun har ikke til sinds at udbrede sig om sine souvenirs med postkort om krigen for at afhjælpe min hukommelse, I fordrukne sjæle! Jeg vil blive fanget af dine fælder! Det kan jeg forsikre dig om. Og vi har igen stillet dit ur for dig, mister, har vi eller har vi ikke, du hvis lod det er at stamme. Så du ikke længere blot er en træblok. Eller har skaffet dig af med dine levninger. Fortiden indsniger sig stærkt.

28

Jeg traf din hustru i hallen. Ligner Guinevere. Det er hende i egen høje person. Hun er også fin, tal ikke om det. Forsømmer hun sine pligter? For du historiske, hårfagre fyr, længes efter mig. Han rapporterer, at græsenken er ved det bedste helbred og frisk som en fisk. Tryk næver. Der er ikke en tøndel i vejen med hende, så længe hun blot bevarer sin arveret. Tapre Tib gaber og smisker som en kat, der sidder på en pude af uld på Castor & Polluxs runde taburet og iagttager hende, mens hun sammenfletter en drøm, skrædderens datter, der bliver ved sin læst. Eller venter på vinteren for at antænde fortryllelsen, der lokker indtil flere fugleunger til at falde ned i skorstensrøret. Intet er så galt, at det ikke er godt for noget. Hvis bare du var der til at forklare meningen, du den bedste blandt mænd, og tale pænt til hende

om guld og sølv. Læberne ville atter blive fugtige. Som da du kørte med hende til Findrinny Fair. Derpå masserede du hende, så hun overhovedet ikke anede, om hun befandt sig på landjorden eller havet, eller svævede hastigt gennem det blå som Earwickers brud. Hun havde dengang et skørt og er stadig en flørt. Hun kan akkompagnere til en sang og elsker en skandale, når dagen er gået til ende. Glad for en lille intim koncert og og par, der defilerer forbi, når hun tager sig en lur efter middagen med en stuvning af kål og kartofler og æblekage, og har anbragt sig i sin rullestol, mens hun læser aftenavisen. Hun føler sig smart, men også smerte, når hun iført sin halvlange kjole, læser nyhederne i fuld længde. Nyhederne, samtlige nyheder. Død, en leopard dræber en bonde i Fez. Truende scenarier omkring Stormont. Jomfru Maria der havde held til at slippe helskindet derfra. Og floderne i Kina, der var gået over deres bredder og vi hører disse rosenrøde rygter. Ting, som Harry ikke ved en snus om. Hun går sin egen vej, med en kluklatter, ind og ud af føljetonen ”Selskars og Sneglens kærlighedshistorier”, frit tilpasset efter ”Den norske viv”. Klokkehycanter vil vaje i ramsaltede grave, når hun signalerer sin sidste tåre. Se slutningen. Men der er en verden af veje dertil. Lige indtil spor efterladt på jorden regerer over tiden.

Hverken sølvtræ af sølv eller fletninger kan erstatte den. Mens stearinlys blafrer. Anne er genopstået, hvordan har du det?. Genopstandelse er sin vægt værd i guld, siger ”Adams & Sons” der gerne vil være auktionsholdere. Hendes hår er lige så brunt som det altid har været. Og levende og bølget. Gå nu til ro. Synd ikke mere. For, hvad angår din navnefælle af en dobbeltgænger i form af en genstridig laks, findes der allerede en grovkornet fyr, der, som jeg har fået det fortalt, sjældent går på præmisser, i sin jagt efter bordeller.

Med en ulovlig spritbule, der blomstrer som en borgmester eller et baobaptræ i fuldt flor, løfter han, selv om han ligger som en død klump (ak), en velsignet gren på en fods længde mod brisen, (som den showman han er) høj som Brewsters skorsten og nedenfor bred som Phineas Barnum, så stor en ka`l er han; han humper omkring tyngt af de byrder, der er lagt på hans skuldre, med en ægtefælle i lommeformat, der lyser op som en ildflue, inficeret med en kønssygdom og tre små søde børn med bæ i bleen, 2 tvillingedrenge og en pige på størrelse med en myg. Og uanset om han blev korsfæstet og genopstod og altid sås at gøre, hvad I drøvtyggere så, eller aldrig blev grebet i at se, hvad I lokkeduer ved, er det kun himlen, der forbarmer sig som vidne dertil, og det får så nu være med lyserøde historier om manden og de skrøbelige kvinder. Skønt Eva, som satte os på den kurs, kludrede i sit forehavende og stjernerne siden for altid har suset rundt om hendes himle. Skaberen har skabt et værk for sine skabninger. Et hvidt billede af harmoni? Et teokrati? Og alle de lyserøde profeter, der smelter sammen? Sandelig så! Men uanset hvad Toraen er garant for og hvad der er indlysende efter det hebraiske alfabet, er det sikkert, at den mand, som ”Ham der fordærver”, som vi troede var oversat af gud, dog er værdig til det navn, ankom til det hævdvundne sted, hvor vi bor på vores snæversynede firmament, i en helvedes fart, som havde han fået et spark bagi, på hvilket tidspunkt der ankom en dhow, ”The Bay for Dybbling”, med 2 ens motorer, som var den første skonnert til at besøge dette ørige, med en kvinde af voks i blå-hvide farver i forstavnen som galionsfigur, og en søko der drypper af guds dybder af det tomme uformelige hav, og har lige siden i halvfjerds år bebrejdet sig selv som en fiskehandler, der gentagne gange faldbyder sine varer, med sin Eva -lignende hustru, der ser ud til at være taget til fange, ved sin side, mens han blev mere og mere grå i toppen, ikke at have forvandlet Kain til stivelse (må Tuthankhamons forbandelse komme over hans hoved) og når bortses fra, at han flyder rundt om et skot, når han er beruset, var vores gamle lovbyrder ydmyg, folkelig og incestuøs af natur, hvad du nok kan bedømme efter alle de tilnavne han har fået på en

mængde sprog, (skam få den der tænker ondt herom) og, for at opsummere ham, selv Pentateuch taget i betragtning, er det ham og ingen end ham, der, når han er ædru og ærlig, som jeg er, når alt kommer til alt, er ansvarlig for den kærlighed og de krigserklæringer, der er forårsaget af begivenhederne i Edens have.

30

For nu at rette (uden at røbe det mindste om Iris Trees og Lili O`Rangans) opmærksomheden mod oprindelsen af Harold eller Humphrey Chimpdens tilnavn (vi befinder os tilbage i den ??periode af Irlands historie, hvor en mand kun havde eet navn, et fornavn, bestående af 2 ens stavelser, præcis dengang da Enos tegnede magiske cirkler) idet vi en gang for alle forkaster alle teorier, der bygger på ældre kilder, der knytter ham til så centrale forfædre som the Glues, The Gravys, The Northeats,, the Ankers, og Earwickerne fra Sidlesham, The Hundred of Manhood, eller proklamere, at han stammer fra de vikinger, der grundlagde Wapentake og slog sig ned i Herrick of Eric. Den bedste version af, hvad der har betydning for sagen er Talmud, læst på hovedet.

Det fortælles os, at det fra først af begav sig, at den store gamle gartner, for at følge Cincannatus` s mønster, gemte sig for dagslyset under sit kæmpefyv en lørdag eftermiddag, i paradisisk fred før syndefaldet, og pløjede rødder op i haven til galeanstalten, det gamle Marine Hotel, da en løber forkyndte, at de kongelige havde behaget at slå sig sig ned ved landevejen, som en legesyg gravhund havde fået til opgave at følge i gå tempo sammen med en flok cockerspaniels. Idet han glemte alt omkring sig undtagen en vasals troskab mod sin provinsielle hersker, tumlede han rød i hovedet (med et svedigt lommetørklæde daskende ud af frakkelommen) ud i gården foran sit hus, iført topè, bælte om kjortelen, plaid om skulderen, plus fours, vicklers og kraftige orangefarvede læderstøvler med løse såler, dinglende med bomnøglerne,

31

idet han midt i jagtselskabets opplantede spyd frembar en høj stok, med en omhyggelig fastgjort blomsterkrukke på toppen. På hans majestæts spørgsmål, som var eller ofte foregav at have været bemærkelsesværdig langsynet fra sin grønne ungdom, om årsagen til at landevejen var forsynet med så dybe huller, og om mon enten ikke et fadervor eller sølvblink var mere egnet som fælder til hummerfangst, svarede Humphrey med et sikkert tonefald med åben pande: Neej, Deres majestæt, jeg var blot i færd med at indfange de satans ørentviste. Vores sømandskonge, som var beskæftiget med at tømme en stor flaske, øjensynligt med vand, en gave til ham selv og en offergave til guderne, holdt op med at gurgle og stak i et hjerteligt smil bag sit hvalrosskæg, med overbærenhed over for den ikke særligt geniale humor, som Wilhelm Erobreren havde nedarvet i lige kvindelig linje med blot en hårsbredde og fingerfærdighed fra sin grandtante Sophy, vendte sig mod sine ledsagende svært bevæbnede irske soldater, Michael lord of Leix og Offaly, og Elcock, Droghedas jubilæums borgmester (de to fyre med gevær, var Michael M. Manning, byrådsmedlem fra Waterford og en italiensk excellence ved navn Galilei, ifølge en senere version citeret af den lærde forsker Clonmacnoise) uanset hvad, en treenig religiøs familie, der symboliserer doktrinens renhed og at alt skal være som det plejer med præstens skarntyde, hvor irske kartofler vokser, og bemærkede sukkersødt: Ved St. Huberts hellige knogler, vores røde broder af Pomerania ville sandelig højlydt lufte sin irritation, hvis han vidste, at vi i stedet for en pålidelig ”vejpasser”, har en som ligger og lurer lige så ofte, som han er en, der lader én i stikken. For han kendte John Peel iført grå frakke og hans jagen om morgenen i huset.(Man

kan stadig høre folks frække latter over det japanske kirsebærtræ den hellige Patrick plantede i vejkanten og man føler fortsat den svigefulde stilhed fra ??? den indemurede helligånds syndsforladelse: Som jeg er gået glip af siden jeg blev født.) Det spørgsmål der nu melder sig er om disse er de facts om måden hvorpå han fik sit klannavn som opregnet og optalt i begge eller hver af de underordnede antropomorfe beretninger. Er det deres skæbner vi læser i sibyllens spådom om det mulige og det rette, det umulige, det forkerte? Er oprigtig uafhængighed mulig? Og skal vores uafhængighed være som en genopbygning af templet Nehemiah? Hvem skal være vores konge, afhængighed eller uafhængighed? Det vil vi måske se om lidt.

32

Primitive ånder stinker af den kaudion, der stilles for en tilladelse til en løsladelse af dem der er undfanget af helligånden og bor sammen med halvguder. Læg dig på sinde du søn af Saphira, hvis du tager sandheden alvorligt og der skal være mening med galskaben, denne mand er et bjerg og til støv skal vi blive. Ser vi bort fra vildfarelser, såvel troløshed som ubetydeligheder, var det så ikke kongen i egen høje skikkelse, samtidig med at hans uadskillelige ukontrollerbare og sort talende søstre, Sherizadse og Donyazad, da røverne førte sig frem i selskabslivet, åbenbarede sig for verden som musen og blev iscenesat af madame Sudlow som Rosa og Lily Miskinguette i den pantomime, som Miliodorus og Galathee betalte i dyre domme. Det store spørgsmål, der dukker op, er at alle holografer, der er gravet frem efter den historiske dato, som er forsynet med Humphreys initialer, bærer tegnet H.C.E. og mens han længe og blot altid var kendt som en der ikke gav gratis måltider til de ungarske gæstearbejdere i Dublin, og én Childers for sin inderkreds, skyldtes det ligeså selvkært en vending blandt befolkningen, der i den rette betydning af disse normative bogstaver, gav ham øgenavnet ”Her kommer alle og en hver”. Han så sandelig altid ud til at være en imponerende én af ”alle og en hver”, i balance med sig selv og i storslået grad værdifuld for enhver almenhed, hver gang han, blandt tilråbene foran fra scenen, såsom ”Accepter frugtsommelighedens velsignelse” og ”Tag den hvide hat af”, varieret med ”Stop hans ånd” og ”Se at få gjort kål på ham”, fra en god begyndelse til en lykkelig slutning, fortsat tog et overblik over den sande katolske befolkning, der var forsamlet i det silketæppebelagte teater med et hav af lys og rampelys, og kom fra land og by for enstemmigt at applaudere (hans livs inspiration og højdepunkterne i deres karriere) mr. Wallenstein Washington Semperkellys evigt grønne teatertrup i en privat forestilling efter særlig anmodning med høflig tilladelse til pavelige formål, den 111 opførelse af århundredes problem passions stykke, ”En kongelig skilsmisse”, og

33

derefter som et ambitiøst mellemspill nær sit klimaks, udvalgte afsnit fra ”The Bohemian Girls” og ”The Lily of Killarney” ved alle ridestævner ved pubbernes åbningstid, i sin vicekongelige boks (hans borselino er et spytklat mindre eminent udstyret end Dublins ærkebiskoppers røde hætter) hvor, en sand Napoleon d. 9., en åndelig søn af Napoleon, vores practical joke for verden scenen og en pensioneret walisisk komediant på sin egen måde, denne folkeforfatter blandt alle tider, sad, med hele sin husstand omkring sig, indsvøbt i et ensfarvet halstørklæde om skulder og hals, i smoking, tilbagelænet, der afslørede en ulastelig vasket hvid skjorte og stivet flip.

Stykket var dette: Kig på lamperne. ”Ladies Circle”: Ure kan være efterladt. Orkestergrav, sufflørkasse og parterre, kun for stående. Regulære successer træder tydeligt frem. En dybere mening er blevet læst i disse karakterer, som det af sømmelighedshensyn ikke er værd

at beskæftige sig en snus med. Det er bragt til torvs af visse smarte fyre, (lugten af morgendagen findes i natpotterne om morgenen), at han led af en ond sygdom. Hvor ubehøvlet! Om igangsætning af et rygte af den slags er der kun eet at erklære, hvis man skal bevare sin selvrespekt, og det er, at der er visse udtalelser, som ikke bør, og – hvad man må håbe at være i stand til at tilføje – slet ikke - bør tillades. Ej heller har dem, der bagtalte ham, en ufuldstændig varmbloedet race, som øjensynligt opfatter ham som en stor hvid kålorm, der er i stand til at udføre en hver form for uhyrlig handling der i kalenderen er henregnet til arvelig degeneration til miskredit for Juke og Kallikak familierne, repareret på deres sag ved at insinuere, at han på vekslende tidspunkter lå under for groteske beskyldninger fra plagsomme waliske musketerer`s side i Phoenix park. ??? -betydningen af næste sætning meget dunkel. (der er en drikkeviser med omkvædet: ”lille brune kande, hvor jeg elsker dig” .?? Iflg. MacHugh betyder ”Hay” ”levende” (hebraisk) og ”Hoq” betyder ”lov”.og hvad er meningen med den næste sætning??

Men enhver der kender Harold som Kristuslignende og med en fortid som fejlfri, ville ikke tro på blot anelsen af en hel speciel påstand om, at han skulle være én, der er på udgik efter at få stillet kødets lyster i parken. Sandheden, ved profetens skæg, tvinger én til at tilføje, at der vitterligt på et tidspunkt siges, at have hersket en opfattelse, (fnys fnys) at det som en given sag (hvis han ikke eksisterede, ville det være nødvendigt når man indser det at opfinde ham)forholdt sig således, at han på det tidspunkt tumlede rundt i Dublin i revnede sandaler med sit familienavn

34

som var forblevet anonymt for alle, men (lad os give ham en kulør af Abdulla, den gamle laks) var, er det blevet erklæret, opstillet hos ”Mallons” som vagtpost fra det private vagtværn og i de efterfølgende år, råber én om muligt større, sammesteds, en kommandør for de skrækkelige åbenbart, at han, inden han var blevet anbragt ved et bord med mad, var faldet død om (lad sket være sket) mens han ventede på sit ene månedlige gratis måltid mad bestående af grisekoteletter udenfor Roche Haddocks restaurant. Lowe, din blonde løgner, Gud har set set dig på markedspladsen og hun er kvinden, der hjemme besudler disse drenge, Der er sandelig en ordentlig portion kalabas i det homeriske måltid. Det er bagtalelse, lad det ligge. Det har aldrig været i stand til at dømme vores gode og store Earwicker – som ikke er en almindelig indfødt fra det sydlige - den homogene mand, som en skinhellig forfatter benævnte ham, for andet værre, som det er ført i marken af disse berusede vagter, end at have opført sig ugentlemanagtig og usømmeligt over for et par yndige stuepiger i The Hollow i Fønix Park, hvor, parret med hat og kjole tryglede om at komme på naturens vegne, spontant i al uskyldighed var kommet på samme tid om aftenen, men vidneudsagnet om den intime karakter af denne begivenhed er ikke pålideligt. Hvis Harold havde haft samkvem med begge, ville ingen af dem have været jomfruer. Men en af pigerne er stadig jomfru, den anden ikke. Silkeærmet dækket af uld er hos en ikke ægte ren jomfru synligt adskilt ved tabet af jomfruhinden, som tværgående vævede tråde overfor længdetråde. Deres personlige vidneudsagn var derfor åbenbart modstridende på mindre punkter. En første krænkelse i al uskyldighed, der snart ville være i overensstemmelse med herrens ret til sex med tyendet, som utvivlsomt var uforsigtig, men når det gik aller hedest til, en delvis blottæggelse under lige så afdæmpede omstændigheder, som en våd sommer, der falder i november, og (Jesus, Rose of Sharon)en moden anledning til at fremkalde den. Vi kan ikke klare os uden dem. Kvinder, skynd jer at komme til undsætning. (Volapyk) Hun manden vil ærgre mens rosen er rød. Nødvendighed er vores akademi. Rent volapyk. Fandens også, jeg troede det var den fordømte hore, Nelly, der lå for døden! Hvis hun er en Lillith, træk dig ud i tide, er hun en Pauline, giv los. Og mænd i baghold, forbliv i sort! Uskyldig i meget han var anklaget for,

indicerede han dog med sin fordums snurren på r`rrne, at en del siden er modtaget af os som værende sandt.

35

De fortæller historien (så opslugende som svampe kunne gøre det) hvorledes det på en ubekymret morgen en 15. marts

(det foregik i århundredet i hans oprindelige nøgne tilstand i Edens Have i tilknytning til de forvirrede stemmer efter Babel tårnets fald) årevis efter den påståede første forseelse, da den trætte ven af hele Guds skaberværk, understøttet af sin citrontræstav, blafrede tværs over vor største park i hele dens udstrækning, iført imprægneret overfrakke med et bredt bælte, militærhue af ræveskind, sømbeslåede militærstøvler, velsignede gamacher, da han traf en piberygende Cad.

Sidstnævnte, ??? - the luciferant ikke the oriulate” - med tændstikker til sin pibe men uden et ur --(der med stor sandsynlighed stadig farer forvirret omkring med den samme stråhat og med overfrakken over skulderen med vrangen ud af, for bedre at ligne en gentleman fra landet, der bøsseagtigt giver afkald på alkohol, hvad giver du mig) mandede sig dristigt op til at rette henvendelse til ham med denne bemærkning: Goddag hvordan har Du det min gode mand? (en skøn velkomsthilsen i Dublin på den tid, som nogle af vore forfædre nok stadig kan huske med bæven) og om han ikke kunne være rar at fortælle ham, hvor meget klokken var, siden han sidst havde hørt et hanegal ikke havde nogen idè herom, da hans ur gik for langsomt. Her skulle der bestemt ikke tøves. Skam få den der tænker ondt herom. Efter en pludselig indskydelse, idet Earwicker på grundlag af fundamentale liberale principper af største vigtighed (den i tid nærmest forestående hjælp til at underbygge hans uafhængighed ville være d. 17. marts 1867, St. Patricks dag, hvor Fenierne gjorde opstand) og ikke ønskede at blive slynget ind i evigheden netop da, pløkket ned af en softnosed kugle fra fjolset, holdt inde, og hurtig i vendingen, og idet han svarede, at han følte sig tip top, fremdrog han fra sin våbenlomme, et krydder af et Jurgensen ur, fabrikeret i Waterbury, vores af fællesskab, hans efter lang tids brug, da den skingre larm fra Mother East old Fox, en torden fra klokkemesterens ringen med den 10-ton tunge klokke i den spættede kirke (“Cuchulains Call”), fortalte den spørgende drillepind Cad, at klokken ved Gud var tolv, såvel som pubbernes åbningstid, mens han tilføjede, idet han for at lægge mere pondus på den kæp han bar til skue, bøjede sig dybt forover med en ånde af røget sardin,

36

(og en duft af en blanding af citroner, syre, salte, søde og bitre sager, vi ved han plejede at have brugt som næring til knogler, muskler, blod, kød og et åndeligt liv) at den rystende anklage, der var fremsat mod ham, som var kendt i brede kredse, og fremsat i Morgenposten, stammer fra en skabning i menneskelig skikkelse, som var under lavmålet og adskillige grader under deres trehovedede slange. For i højere grad at understøtte sit ord (det, en usædvanlig foregribelse af en berømt frase, er blevet rekonstrueret fra en mundtlig stil til det verbale med rituelle rytmer, ifølge romersk civilret, og sammensat af de successive beretninger i Noah Webster`s leksikon, der i redaktionen er kendt som Earwickers attributive sentenser, pris 1 shilling, gratis forsendelse) står han som en den blond Gysas oprejst over den store flodbred, trommende på sit ur, og anbringer sin højre hånd med en handske strikket af uld fra Berlin i sin bøjede venstre albue (efter den ældste oldnordiske tradition i betydningen ! Up yours) udstrakt i en vinkel på 32 grader mod det mosgroede monument af hertugen af Wellington som en fyr af hans størrelse og efter en forbigående pause forsikrede han med højtidelig brændende lidenskab: Sssh, ryst i bukserne, kammerat. Jeg tager dem, fem

til én, og jeg vinder hver gang. Herfra mit meget lidet kendte hotel og etablissement med mælk og fløde udsalg, som jeg til ære for mine fælles døtre, tro mig, er villig til at stå inde for, sir, på det monument som et tegn på vores forløsning, en hvilken som helst uplettet dag indtil dette tidspunkt og aflægge ed på som medlem af Sinn Fein, om det så skal koste mig livet, med hånden på biblen, og foran den store arbejdsgiver (jeg letter på hatten) og i nærvær af selveste Gudinden og, vel, Biskoppen fra St. Michan's Church, såvel som mine nærmeste medbeboere og en hver levende sjæl i et hvert hjørne på denne klode, der benytter sig af mit Engelsk til fingerspidserne og den retfærdighed der beror på relationerne mellem individuelle kontraktlige forpligtelser, at der ikke er en anelse af sandhed, vil jeg tage mig den frihed at fortælle, at det er rene og skær

37

forfalskninger. The Cad, med gabende gæller, der er hurtig til at lave fejltagelser og lægge bånd på sig selv (han hørte og lugtede via de indre øreorganer, og var en stor gigant med en adfærd som en hulebeborers adfærd i stenalderen) løftede sig forover, viftede med sin svedplettede hat og hilste godnat, og slog en ekstra krølle med den, som han i høj grad var forpligtet til, og som en følsom optrædende med grænseløs takt i en ømtålig situation som den Ham befandt sig i ansigt til ansigt med Noah, med et emne med et farligt tema, takkede han Harold for de modtagne gysser og beskeden om hvad tidspunkt på dagen det var (ikke det mindste forbløffet over at man på grund af kirkeklokkerne kan høre hvad klokken er slået) og, af ydmyg pligtfølelse over for sin hvervgiver, (man kunne jage ham ud med hunde, hvis man have hjerte til at spore hans sti med molekyler og skæl fra hans hovedbund) oplod han sin røst, og hvilken røst. Han passede sin egne sager og salutede ligene i den nærliggende kirkegård, ledsaget af sin trofaste hund, og sine permanente meningsløse overvejelser. Jeg har truffet dig, fugl, for sent, eller hvis ikke, for varmt og tidligt, og med et tak for ilden, idiot, gentog han på irsk så mange af den berømtes store forbudte ord, som han kunne fremstamme fra hukommelsen den samme aften, før timen med fuglekvidren i tusmørket mellem magien og den dybe blå søvn, når ???og minder følges blidt ad, langs med det rolige mørke ved Charlemont Mall langs med Royal Canal ??, hvorimod ...snikkensnak –træt svar ..jo blødere et kys, mens han studerede luftkasteller og kvæg der springer over månen, spyttede han i al hemmelighed af Moses religiøse system rundt om sin hjemlige arne (Irsk savl, om du vil, men ville en respektabel prominent fyr af irsk-europæisk overklasse, som var velbevandret i konventionel korrekthed, således som ”Mister, skal vi underskrive” eller ”Mister skal vi le”, spytte på en så afstumpet facon, nej tak! når han havde sit blåmønstrede lommestørklæde i lomme) efter at have søbet som en kvartalsdrinker af sin kødsuppe, som han snobbeagtigt døbte Peach Bombe (det er næsten kun pilzenpie som hans hustru vidste kunne leve op til hans krav og pebre ham op) bestående af excellente gule ærter kogt i gedemælk med hvid ildelugtende eddike, et madtilskud, den lille snydetamp nød i aller højeste grad i vintersæsonen, og værdsatte i lige så høj grad som en rotte værdsætter fennikel; og som anledning

38

til at fejre den lykkelige flugt, fik han serveret en bøf af det møreste kød med en oliven på toppen, forenet - meget delikat – med en flaske Pheunice-Bruerie, årgang 98, efter fulgt af en Piesporter, Grand Cru, ??mens han vrangvilligt duftede (omend duften er ydmyg, er det elskerens farvel) til de svindelvævsbelagte korkpropper fra de skattede 2 lys på bordet. Vores Cads hustru (født Maxwellton med bare ben) som havde et skarpt øre for spytteri på spytbakken (som den følgende historie har det) gjorde rent med vanlig hjemlig sparsommelighed (ingen ferskner eller abrikoser til dig, landbopige) men, med nøglerne

dinglende i hænderne, forlod hun hjemmet og spredte sagen blandt 111 andre kvinder i sin vanlige venlighed for andre. (Hvor forsagte kvinder er i deres første aftenhvisken, en hemmelig stille hvisken, midt i deres mandfolks hverdags larm) Den næste aften på nær en som var Hegesippus aften videregav hun over en kop te den samme sladder til sin ærbødige præst, som hun i sit indre sind hele tiden havde haft til hensigt at betro sig til som den første, dog med tørre øjne og tykt mæle, fordi han syntes at have en pudsig kulør som om han ikke længere kunne klare gamle høns, (kom ind – det er nok - bare en teskefuld) idet hun, selv om meget kunne gå galt og hun derfor ikke skulle glæde sig for tidligt, (gid hun aldrig måtte få Esnekerry Budding på Hvide tirsdage) havde tillid til at sladdereren, som var fortalt til ham i fortrolighed, mens hun serverede irsk stuvning for ham, ikke ville komme længere end til hans præstekjole. Dog (der er sandhed i vin og flyvende i en jammer af farvel) var det den selvsamme fordærvede præst mr. Browne, forklædt som et medlem af Saint Vincents præsteorden, som, da grebet af disse facts, i sin sekundære rolle som Nolan blev underløbet ved et uheld, stakkels sjæl - dvs. hvis det forholder sig således, at den begivenhed var et uheld, for her fremmaner Saint Augustine of Hippo's ånd forfatteren til historien om Eva og den forbudne frugt -- i det mindste en lidt forandret version af den fortrolige historie om de bøjede ribben-- (hvad Marie Louise sagde blot ikke af hensyn til Josefine) med flettede hænder, mens han sværgede troskab (Min brave, min gode mand, min broder) og , og viderebragte sladdereren til en Philip Thornton, en lægmands lærer med retskaffen tale og etik, en tæt skikkelse, i midten af fyrrerne, til tonerne af ”Hemmeligheden ved min fødsel”, der stille gennemtrænger hans røde ører;

39

mens der blev indgået væddemål ved hestevæddeløbene i det luftige Baldoyle på en dag (hvor Winny Widger tager hele kassen) der er husket af alle, der overværer nationale begivenheder og læser avisspalterne om 2 hestevæddeløb på samme dag, der bejler til alle og en hver, da det klassiske ”Encourage Hackney” løb blev vundet med 2 mulehår af ”Bold Boy Cromwell” til trods for en god start af Captain Chaplain Blount's Saint Dalough. Der kom ind som nr. 2. Drummer Coxon blev nr. 3, takket være vores på en gang store og lille kønne Winny Widger! du er fader til dem alle, som med sine pålidelige gummivarer og populære kasket helt sikkert var i en liga for sig selv som ingen anden med en bantamvægt bedre end nogensinde har kunnet betvinge heste.

Det begav sig, at 2 ondskabsfulde fyre (flodregnen er overstået og nu kun en pest, sporene er åbenlyse og lyde fra turtelduen høres i vort land), den ene ”sukkersøde” Tom, der netop var kommet ud af fængslet for tyveri af en flæskesteg, og hans bror ”Frisky Shorty (hvis man skal være helt pertentlig var han både lille og frisk), som også netop var kommet ud af fængslet, begge ludfattige, og vagabonderede omkring på udkig efter tips på heste, der kunne gøre dem rige og en sovereign, mens Sea Forth Highlanders marcherede forbi og fik damerne til at græde over at høre den forklædte sognepræst gøre brug af sine juridiske termer, når han omtaler sagen om mr. Adams, som har været i alle søndagsaviserne, for degnen, mens han tager sig en drink. Omtalte ”sukkersøde ” Tom, havde været væk fra de lovløse og ukultiverede ånder, der er omtalt i grevinde Kathleens legender, han normalt hjemsøges af, (han havde faktisk tillagt sig den vane at frekventere tarvelige logihuse – Hej kammerat, vel mødt - og sove uden tøj i fremmede mænds senge) men på løbsaftener drak han ”hells fire”, billig rødvin, forstærket med kogesprit, ”Bull dog” og dårlig gin, og ”Creeping jenny”, som han forsynede sig med i ”Duck's Dog Tavern” ” The Galopping Primrose”, ”Brigid Brewsters”, ”The Cock”, ”The Postboys Horn”, ”The Little Old Mans” og ”Alt er godt der ender godt, ”The Cup and The Stirrup”.

og ledte efter en varm seng i et logihus ”Dvæl hos hinanden” ved blok W.W. (??Why didn't he back it?) ved Pump Court, Liberties, ?? og, sætn ingen er meget dunkel måske noget i den retning: med sit modersmål fortalte han, atter snorkende, i sin alkoholrus på volapyk substansen i fortællingen om den geskæftige evangeliske person og Buckley og den russiske general til omkvædet af ”Jeg kommer, jeg kommer, min hjertensfryd” mumm mumm (pigerne kaldte ham dem vedholdende i stedet for krave og kjole, og nelliker) som han var en del af (??det forekom at det var før tiden for Cæsars dødsdag eller på et eller andet tidspunkt i stenalderen, han havde været sammen med Catherine, da Lavinia havde menstruation på havet under et Punch & Judy show, hvorimod han overværede en kamp mellem negere og vilde heste) i den kølige aften (den gigantiske kamp! Den episke kærlighedsrede!) under en urolig søvn indenfor hørevidde af en lille falleret manufakturhandler, Peter Cloran (afskediget), og O'Mara, en privatsekretær uden fast bolig (lokalt kendt som ”Milde Lisa”) som havde tilbragt adskillige nætter, pudsigt nok, i hjemløshed under tæpper i en portåbning ved the Bank of Ireland, med skæbnestenen som pude koldere end en mands knæ eller en kvindes bryst, og Hosty (ikke noget dårligt navn), en ulyksalig gademusikant, som, uden brød og smør, med mistanke om at han sad på en giftig svamp, på kanten til selv-demontering, totalt udsultet, deprimeret over alting i almindelighed (nattebartender, du traktered ham ikke med noget frydefuldt) sad og kløede sig i håret for at finde ud af, hvorledes han skulle skaffe sig hvad han holdt af, og hvor han kunne finde sit sande jeg og få selvmordstankerne godt og grundigt ud af hovedet i fred og ro til gengæld for en flaske sprut, efter at han af alle kræfter med madame Gristles hjælp gennem 18 år har prøvet at slippe ud af Sir Patrick Dun's hospital og komme ind i Saint Kevins seng på Adelaide Hospital

(genopstandne Lazarus, fri os fra de uheldelige og korstogs ridderne til Santiago de Compostella, anført af Saint Jago) uden at han har været i stand til at fuppe sig til det på nogen måde.

O'Deavis og Roche Mongan (som havde så meget til fælles, hvad angår virkningen på den menneskelige psyke om identitet gennem tiderne; hvis man kan tillade sig at tro på frasen om, hvorledes Kristus blev forrådt af kirkens begær efter materiel velstand) ??sov som fostre i det søde moderlige fostervand med værkende hoveder efter at have trimlet rundt i køjen, som en underforstået sag, sammen med Hosty, præcis som lømlerne hos Shaw, bondeknoldene hos Yeats, eller, vel, ødelandene hos Wilde, og den geskæftige altmuligpige (”Pige fra Athen, vi skilles her”) havde ikke brugt lang tid på at rense grydelåg og polere dørskilte og messingringene på ”the linkboys” fakler, før han ?? som ingen anden fyr sprang op ??ashhoppermindes og tilberedte den hvide mands morgenmad, som en forynget gadegøgler (for efter en god nats rumlen og raven og en topmorgen med skinke og æg med sine samboende var han en helt anden mand) og hans fuldt ud vågne sengekammerater (vores drenge, som Byron kaldte dem) stod op, hvorpå de tøffede af sted fra deres kærlighedsrede, som de havde døbt ”The Barrel”, tværs gennem Dublins kolde lille landsby (deres ruter og hvilepauser over jorden korresponderer pudsigt nok med de linier og punkter, hvor vores undergrunds metro mand under jorden i skrivende stund udmåler underjordiske jernbaner og stationer) mens de nynnede, croonede og brummede til en violins klimpren, som letsindigt, højtideligt, åndfuldt og vævert, lykkebringende, spillede kælent for kongens undersåtters ører i Saint Finnerty området, som i deres murstenshuse med

velduftende jordbær bede, knapt hørte gadesælgernes råb: honning, søde lavendler eller frisk laks fra Boyne, alle med pedantiske åbne munde klar til at vurdere den længe ventede opførelse af "Messias", kun halvt vågne, og efter et kort ophold hos en pantelåner med det patetiske formål at indløse poetens højt værdsatte tænder, og et længere besøg på "The Old Sots Hole" Cujas Place, Sankt Cecilies sogn, efter Griffiths beregning ikke 3 mil fra pladsen med monumentet af Gladstone, der sætter en grænse for en skabers fremmarch (den sidste blandt "Stuarterne", måske), hvor, fortællingen vandrer videre,

42

fik trioen af lystige skabere og violinspillere tilslutning af en fjerde mand af den anstændige slags, der har et job, og netop havde modtaget den ugentlige fornærmelse, og det blev fuldbragt, og alle arbejdsløse fik stimulanser i form af gin og ingefærøl, betalt af den pokkers anstændige slags hvorefter en bid frokost og nogle få genstande blot for at fejre gårsdagen, kom slynglerne optændt over deres fasttømrede venskab fra opfostringen, ud af pubben (med Brown som den første (alle med hatten i hånden bedrøvet bagpå som en dames efterskrift: "Jeg ønsker skillinger. Vær venlig at sende nogle") mens de tørrede grinet af munden af i ærmerne over hvorledes Buckley skød den russiske general, (os selv, os alene) og poeternes verden med god grund blev beriget af et udkast til et kvad, til ballade-sangeren, som dem der blandt menneskeheden kan synge, skylder en tjeneste for på planetens sangkort at have anbragt et kvad om på den ene side den hæsligste stodder, der har forekommet, og på den anden side den mest attraktive inkarnation af en ide af den slags, der bør prøves for domstolene, verden nogensinde har skulle redegøre for.

Dette, mere korrekt identificeret ikke som et kvad, men som noget smørelse eller en sang af typen følg – mig – anfører – der første gang blev udgivet, hvor optøjerne ved Liffey og Howth fandt sted, i skyggen af monumentet af ham der skulle have have bragt uafhængigheden til Irland (Frihedens træ, skovarbejder, lad det stå) ved et møde for alle nationer i Lenster, der ikke var plads til ved hovedmødet, der kan udgøre det for en infanteri division, og som en målbevidst mægtig skare, der let erstattede de selvstændige individer og forsynede dem med masker, der skar ansigter af samtlige afdelinger (der blev hældt flere folk ud fra vinbutikken og kakaohuset) af vores folk på bredden af Liffey (ikke at forglemme minoriteten fra hovedlandet og alle vejfarende fra Watling St., Erning St., Tekniel St. & Stane St., anført af en hyrevogn med en del af Helmut's krikker, en tory nordfra, en whigger sydfra, en østengelsk krønikeforfatter og en vogter fra vestlandet) i slipsstrømmen på unge dublinere fra Cutpurse Row, der ikke havde andet at tage sig til end at rende rundt med hænderne i bukselommen og lede efter ørentviste, d.v.s., legeklodser, side om side med pjækkende embedsmænd, pantelånere, og manufakturhandlere, på udkig efter et stykke brød med skorpe til travle professionelle gentlemen, jægere med lange bakkenbarter, midt på dagen, på vej mod Daly's, med rynkede næser, efter en mislykket smugjagt på gråender på Rutland Heath,

43

damer fra Hume Street, båret i stole til messe, mens bærerne bliver drillet, mentalt forstyrrede personer vandrende fra kløvermarkerne op til Mosse's Garden nær et hospital, en fed præst fra Skinner's Alley, murere, en piberygende flamlænder med ægtefælle og hund, en aldrende murer med børn i hånden, folk med køller, afdøde får, to medicin studerende, fire lemlæstede gentlemen fra Simpson's Hospital, en ungmø, der drikker moderigtig tyrkisk kaffe og orange juice, Peter Pim og Paul Fry og siden Elliot og O'Atkinson, der lider helvedes kvaler af ligtorne, ikke at forglemme 2 gudinder parat til jagt, en redningsløst fortabt, der funderer over, hvornår Påsken skriver sig fra, og hvorfor nogen lader sig kronrage, medlemmer af den

græske kirke, der holder på deres liturgi, men anerkender paven, ned med dem, et hoved indhyllet i kniplinger eller tre og fire fra et vindue, der kigger ned på nogle få gode sjæle, som, efter netop at have aflagt afholdsløfte, befandt sig hos pantelåneren, åbenlyst indhyllet i spiritusens fortryllelse, en fager pige fra skrædder Teddy Tiler”, et muntert postbud med tankerne på 4 kander vin, en ung dreng med en pen, en forloren adelsmand fra Weaver`s Almshouse, som klynger sig til hendes skorter i skyernes skær, og småsnakkende flirter med hende, såvel som et barn, en yngre prælat, og en aldrende blind sækkepibespiller. Krigspilen snurrede rundt, det gjorde den sandelig, (en nation ønsker beundring) og kvadet, sat kærligt i synkoper af ”Taocebo” i hans ”Punchinello Vågenat” nedfældet sort på hvidt på et primitivt men brugbart træsnit, privat trykt af Delvilles Trykkeri, udbredte snart sin hemmelighed kompasset rundt, fra gader til stræder, fra ”Den sorte Hånd” til uskyldige øren, med ekko fra by til by af Gallernes råb, gennem Irlands 5 provinser – lad ham, som måtte benægte det, få smurt håret ind i skidt. Hvortil toner (så fredfyldte) fra den majestætiske fløjte, instrumenternes ukronede konge, det reneste, og absolut himmelske fra Pigott, som mr Delaney, forventende et heftigt bifald fra forsamlingen af oplæsere af episke digte, fløjtede under sin anstændige sorte hat, idet han til stadighed mere og mere lignede sin navnefælle Parsifal, men før han opdannede til at synge

44

” The Snowy breasted – Pearl og ” A Wild Mountin Air”, lattede doktor Hitchcock på hatten med tegn til sine kammerater og den højrostedede fyr om ro og orden i salen og sangen blev sunget i kor og navngivet ved den gamle toldbom i Saint Andrew`s Street and Church. Og det blev for plænen rundt og dette er kvadet Hosty frembragte. Talte. Dreng og piger, lad sandheden vi fortæller om livet, blive mejslet i sten. Her ligger resterne af. Nogle kalder ham Vico, andre Michael, nogle døber ham Llyn og Finn, mens andre hylder ham som Lug Lamhfada, laks, Gunn eller Guinness. Nogle beskriver ham som Arthur, nogle døbte ham Bartholemew, MacCool, Old Nol, Soll, Will, Weel, Wall men jeg kalder ham Persse O`Reilly ellers har han overhovedet intet navn. Sammen. Ahr, overlad det til Hosty, frosne Hosty, overlad det til Hosty, for han er manden der skal sætte kvadet på vers, kvadet, kvadet, kongen over alle kvad. Eksisterer du? (Nogle ler) Eksisterer vi? (Nogle ler ikke) Har vi eksisteret? I givet fald, hvor ? (Andre har ikke). Det fordøjede kommer, det summer! Klemmen, klappen! (alle klapper) Glasset revner. ..(øresønderrivende applaus og tordnende klappen)

45

Balladen om Persse O`Reilly

Har du hørt tale om Klumpe-dumpe
om hvorledes han faldt med et bulder og brag
og rullede sig sammen som Lord Oliver Cromwell
for enden af magasinvæggen
(kor) med pukkel, hjelm og alt muligt andet?
Han var engang vores Konge over borgen
Han er nu sparket ud som en fordærvet gammelt grønsag.
Og han vil efter ordre fra hans velærværdighed blive
sendt fra Green Street til fængslet ved Mountjoy,
(kor) til fængslet ved Mountjoy.
Sæt ham i fængsel og fryd jer,

Han var faderen til alle rænker, der kan genere os, langsomme biler, perfekt svangerskabsforebyggelse, mælk til de syge, elskov i det fri og religiøse reformer,
(Kor) Og religiøse reformer
Hæslig i sin form
Arhr, hvorfor, siger du, lykkedes det ikke for ham?
Jeg slipper ud af kniben, min kære mælkehandler,
som Cassidy`s stødende tyr,
har du alt smørret i dine horn.
(Kor)
Hans smør i sine horn.
Smør hans horn!
(Gentag) Hurra der, Hosty, frosne Hosty,
skift den skjorte
(du bærer)
Løb gærdesmutte, kongen over alle fugle
Stammeren stammer
Vi havde forskellige små elementer, stole, tyggegummi, skoldkopper,
kinesiske varer, i almindelighed

46

fremskaffet af denne smiskende sælger.
Siden han driller en hver, døpte vores lokale fyre ham HCE
da Chimpden først tog ordet
(Kor) Med sit sidegade vekslerkontor
på vejen hvor man prutter om prisen
Så tryk han var i sin autoriserede spiritushandel,
hvor han gjorde gode forretninger på et mindre plan
men snart vil vi brænde alt hans skrammel, tricks og falske spil,
og politiet vil afvikle hans ulovlige butik
og fogeden vil banke på hans dør
(kor) bank-banke på hans dør
Frisk blev ved et sort uheld skyllet
en skude med en viking fra Hammerfest
op på vores ø
og må guds forbandelse ramme dagen, hvor engelske
lejesoldater blev set i bugten ud for Dublin
på kanten af havnen,
Hvorfra, brøler fyrtårnet. København, vræler han,
giv mig krabber, kone og børn,
Oscar Fingal O`Flaherty Wills Wilde,
det er mit gamle norske øgenavn
(kor)
En ynkelig gammel norsk gut, det er han ved gud,
Løft det op, Hosty, løft det, din djævel! op med kvadet, kvadet på vers!
Det hændte mens frisk vand steg op i haven
eller ifølge ”The Nursing Mirror”,
mens han beundrede aberne, at vores sværvægter Humphrey
gjorde et tappert forsøg på at overtale en pige til ægteskab,
(kor) huhau hvad hun vil gøre!

Skønjomfruen mistede sin uskyld.

47

Han burde rødme i skjul, den gamle hvidhårede filosof,
over på den måde at vise sig frem ovenpå hende.
Ved gud, han er kernen i kataloget
blandt vores zoologiske have før syndfloden
(kor) kysser og kæler.
Noahs lærker, intet nyt under solen.
Han var fuld af energi ved Wellington monumentet,
vores berygtede flodhest
da stodderen løsnede stropperne i bukserne
og gav vinden frit udsyn til sin røv
(kor) frit udsyn til sin røv
Giv ham seks år.
Det er sandelig synd for hans uskyldige arme børn
men han må hellere tage vare på sin viv:
Når den rappenskralde
får et fast tag om gamle Earwicker,
vil der så ikke blive slagsmål på grønsværen?
Det største du nogensinde har set.
Sofokles!Shakespeare!Dante!Moses!
Derefter vil vi have en skare der forsamles til en messe
for at jorde Skandinaviens tapre søn.
Og vi vil begrave ham nede i Oxmanstown
sammen med djævelen og Danskerne,
(kor) med de døve og stumme danskere,
og alle deres efterkommere.
Og ikke alle kongens mænd eller heste
vil kunne genoplive hans legeme
for der er ingen trolddom hverken i Connacht eller helvede
(gentag) der er i stand til at rejse en Kain

[...]

293

Algebra. Hvad er det? Tilgiv mig. Hvilken betegnelse anvender du (sandelig ligesom en stakkels fyr befinder sig mellem solopgang og solnedgang og den død han har lidt svarer til det liv han er død i, havde han – syg af rakitis, men sindsforvirret – og var fortabt i Scorpius drømmeverden om bl.a. sfærernes musik, tidscyklus, geografi og læren om sjælenes natur) stirrede han - ?? – søvndrukkent /med/ind i sine synssvækkede øjne.

Udsigt over Dublin. Det var en af de drømme – en af tusinde dystre ting i skoven – grænsebommen under det store elmestræ –(med Meaeinstone i forgrunden) – giv ham en lillefinger og hantager hele hånden – Tillad mig. Og at hive algebraiske udtryk ud af Isaac Newtons lære om universal aritmetik – svarer til ??Anna Livia? Inden året er omme har du lært at efterligne Anna Livia. Kærligheden lever – morgenen gryer, aftenen falder på. Ha,ha, latteren dør ud. Ak, ak, ak.

Før årets udgang er vi fortabt som de sidste. Det er fuldkomment. Nu – lån os dine 2 øjne (jeg har gammelmandssyn

294

Vi kan se den lige linie AL (i den første del af figuren) fortsætte og stoppe ved AL.(græsk for L og A) ?Moderlandet er der også. Tillad mig atter.jeg kommer ikke med noget, men tager noget med mig. Nå, bemærk dette: En af de mest løgnagtige logiske slutninger er, ?at A. Ellis bortkastede sine briller, Med Alfa som som midtakse og AL (græsk)i en radius trak en linie rundt om (fra pkt A til pkt B – besku cirklen BCD) en cyklon. Hallo – tre gange. En rund metalskive, lige så rund som halvdelen af et æg. Åh, my dear – o jeg dør. En anden stor opdagelse ifølge Mc PHersons Nathan Ossian. Du har virkelig fat i noget. Se hvorfor du ikke har bestået en eksamen! Fantastisk. Meget klog. Du er grangiveligt dømt til at blive indlagt på Skt. Patricks hospital. Omtrent det samme som den store fader i vaudeville? 2Gorotsky Collovars vanskeligheder” – som røg sin ynglingstobak i det smukke Lydia, med Merrian, Monkstown og dally Monks – snigende sig rundt for at fremhæve hans/sin fedme, og Bæackrock Kingston og parlamentsmedlemmet Maurice Edward dankrell og, hørende ham fra det fjerne, vor amerikanske vulkan, Abraham Bradley King (din – ding – ding) Når klippen i jordens overflade styrter sammen, opstår der en kompakt masse lava og andet. Torden og ild og sværd. Det er ikke forbi endnu. Man kommer til at tænke på Byzantin. Historien gentager sig ligesom vores ?kulsorte moder – som var datter af en tenor – plejede at synge – tror jeg – nu og da og hele tiden – om hendes varme mælk med vin i hendes mærkværdige ?forfængelighed.

295

Overensstemmende med ?? i går og på den dag for altid. Forfængelighedens forfængelighed og en dag med Gud svarer til tusinde år – som vor store Shakespeare ville udtrykke det. Faktisk husker jeg fra de forgangne år hvad min moder plejede at gøre ved juletid. Når hun gav mig julegaver i ophængte uldsokker, blæste hun ånden i lysestagen ud i børnelegen ” Find tøflen”. En velsignet død. (allusion til Yeats: alle sjæles dag. Drøm om de døde. Drømmer jeg i ord, ved jeg at min fader var høj og skægget. Drømmer jeg i billeder, opdager jeg, at jeg ser ham som et okular i et teleskop”)Når jeg drømmer om det, begynder jeg at forstå, at vi alle blot er teleskoper – eller lyder og opfører os som kamæleoner. Ligesom da jeg drømte at jeg var i ”Derry”(børnesang)og vågnede op med et brag i en edderdunsdyne. Hvil i fred. Men for at vende tilbage til sagen. Hvilken udmærket dejlig hukommelse du også har. Det er en dejlig morgen. Ekstraordinær. Godt. Jeg bringer vand med og har intet i reserve. Nu –godt at springe hurtigt fra bogstav l fra LA (eller fra Laois til Lucan) drej kompasset den anden vej. Alle kneb gælder i krig og kærlighed – som jeg er blevet belært om af min instruktør. Se – og du vil have hele lærredet. Hallo, hallo, drej kompasset så du laver en cirkel med højre hånd. Hopla. Et uendeligt antal gange rundt, som du sidder. Å, kære, det var virkelig dejligt og ?? . Du – alt for kunsten og mig ag handel med kunst. Drik . Well. Som det snart vil føles er der 2 drilagtige punkter hvor vores 2 dobbeltsidige kurver passer tilnærmelsesvist ind i deres succession, lidt efter lidt, snor sig ind i hinanden. Se her. Jeg ser hvad du mener – min egen.

W.C. Nu emnet for ?? Se tidligere selvindlysende sandhed. Jeg tror, når jeg gnaver i en appelsin, kunne jeg tænke mig af visse årsager at skrive et stort "P" ned på bunden, hvor vores ?mester ?? sin paradisfugl. Og du Armenius – forføj dig bort. Og undskyld dig ??Hvor dine forklaringer vil være emnet for en debat. Med et selskabs?? Og mit ansigt fortrukket, lyserødt og purpur, når jeg prøver at give mit besyv med. Er du O.k. Michael? Er du+ Tror du at du blot kan sidde der og fortsat være inde i varmen? Well, selvfølgelig, det er jo særdeles engleagtigt. Dog – jeg føler det ikke så mærkeligt, at – jeg stadig er her og ønsker at skrive. Jeg synger i vilden sky om hvorfor det det virkelig godt passer mig. Men – hvad angår ?en sjælesørger og vort bekendtskab, er det den mest tossede ting, som nogensinde er udført siden der er blevet klasket på en stegepande. Næste sætning checkes: Nu – for at blive færdig med englens – som i den guddommelige natur af Kristus – og englens – sæt A sammen med P og P og L med punktummer og for at være logisk ud fra en stoisk filosofi, sammensæt pi og pi med fortsatte linier, mens jeg afslutter et afsnit. Gudinden Nike har gjort det. Foragteligt udbrud. Sådan, ser jeg. Meget nemt at forstå. Nu – vand i munden. Jeg vil få dig til billedligt at se hvem din ??moderjord er. Mangler der ikke noget af s 296 WS.

Og hvis du flåede hendes hovedbeklædning af hende, fra top til tå, ville du fortælle ?hvorfor den vise salomon anbragte sit segl på et heksogram. Hysh. Årh. Du har spyttet i dit ?bad som en ægte irlænder. Oponer imod mig. PST. Med henblik på at udligne ydre omstændigheder løfter vi med omhu – hvis hun bryder sig om det – jomfruforklædet, sammensat af to stykker stof, ved spidsen af hendes trekant (ligesom tusinde andre har gjort det før – O lyksalige skyld – ak ak) af vor allesammens ALP, indtil dets nederste punkt befinder sig der, hvor et skib er fortøjet. Du er nødt til at komme tæt til mig, da det er mørkt. (Se –O) Let spadserer du afsted. Hurtigt. Og det er hvad du har at sige om det. Se dig for. ? Sluse. Pam, og der, en rødnakke (åh hvilken glæde vi dog havde af ?Phil The Flutter Boll) ?? et levende billede på stillestående vand, en fast tilknytning til Dublin, tydeligt adskilt og lige i dets (en ? til af djævelen) 6 dele, en flod, mudder, en mødding (i midten, overmudret af delta, min unge pige??) til dig nu Anna Livia Plurabel (hula-hop piger)og du/der er det mudrede delta, det første af samtlige trekanter 8og hvorfor skulle hun ikke sidde overskrævs som en skrædder) en konstant flydende tilstand, som Mahatma, provinsens stolthed, og når den teddybjørn til Olaf ? farer op fra atlanten med sin seng og øl.

På ? lå ALP. Dette skød er hendes. Du ser hende. Hvem der er hvem er hende. Og hvis du kunne gøre noget bedre end det er gjort før, ville vi snart se hvad der skulle gøres. Drik ud! Så stop det i din pibe og ryg det: Og du kan hale det ligegyldige ?` flag op, kammerat, og nu slapper du af. For hvis vi siger, at egenskaben af at være lille, hverken er stor eller lille,, eller med andre ord, lader det være en kendt sag , at Doll den sidste kan foregive at holde på en hemmelighed med al respekt for Doll den første, følger heraf, at alle X gange med = 1, og derfor enten større eller mindre end tallet 1(harmoni, enighed) vi har, og heraf følger igen, at den sejrige radius (variabel linje i en kurve fra det originale fikspunkt) af 2 lige store cirkler

aldrig gengiver elipsen af deres spiral af figurer, som er en bestandig reproduktion af sig selv. Hvilket er umuligt og en selvfølgelig konsekvens, og 1 ? bliver altså i geometrisk forstand til 0 – altså ingenting, når alt kommer til alt. Altså er han ikke et hår bedre end ? Sindbad the sailor med hustru Lihhikk, vice versa, og i forhold til hypotenusen af en retvinklet trekant og tangenten af en given ret vinkel til P? holder op med at pibe af ham, fordi hendes højre vinkler alle er koordineret horisontalt for i en variabel form at begrænse denne tendens af vores frivole seksualitet for at udstrække hende så langt som muligt – et paradisisk parameter – i alle retninger, krumbøjet og ukontrollerbar, og næppe synlig af hendes facetter, bliver flere og flere, som en matematisk undersøgelse af hendes undertøj (man kommer til at tænke på det gamle Rom) krympes til shorts.

299

Forklaring: der er 3 sider ved alting men $3 + x$ i 3 bringer dig til det fjerde. Hvad behager! Guds moder. Å – se nu her. Jeg ved ikke om du ser spøgelser, eller mig som et dårligt varsel, men jeg er glad for fordi du nævner det. Min gud. Min gud. Mon ikke det er noget af det bedste jeg har set. Og sikke en opstilling. – hvilket sammentræf. Den første i måneden. Vi kolliderer alle sammen. Som Oliver Cromwell sagde, da han stak af til sin bedstemor. Krokodilletårer. Hvem fanden kunne tro, at du var så tapper. Men du er helt ude af den, og ude i tovene, som om du ser spøgelser foran dig, og ser det forkerte sted hen, din tossede stakkel. Hvor har du gjort af din forbandede lampe? Du må se på genskinnet i vandet nedenfor. Der hvor bølgelinierne går, er det ikke et billede af ham? Se han har gjort det, se hende til dit eget bedste. Hendes krop er ikke hendes hovedskal. Å kære – det er virkelig skønt. Vi holder en enetale som ? for at følge i Hamilton ”Sølvtunges” fodspor – som han ruller over ”rèrne” og forsvinder i en helvedes fart. Ganske udmærket. Fuldstændig som en der taler med kinesisk dialekt. Meget troværdig efter en nærmere analyse. Ved ”the powers of Moll Kelly”(irsk banden og sværger) højærværdige nabo - det skulle have været en lære for mig for livet, vi skulle hellere have talt om penge. At søge en stilling hos Guinness? Eller hvad med det gode råd fra sognepræsten `??

300

Har du nogensinde tænkt på at søge ind hos politiet
Det er i det mindste om noget. Tro håb og kærlighed. Du er bevidst om, at du er en helvedes smart karl, god ved dig selv og en engel overfor andre – det håber du i hvert fald. Du ved at du er fordømt en skønne dag, men du vil være velsignet. Hvorfor det er sådan ses ud fra det forhold, at han holder op med at se på klokken, holder op med at grunde over hvor hurtigt hun vil have det sidste ord – mens han plaget af tandpine sidder i sin stol og fortærer en kiks, stjålet fra ”Jacobs” og om hun ville kysse P. Kevin på hånden for at opfriske din hukommelse. Og lære udenad og bid for bid glubende af sult at fortære sin moder i beundring for hans muntre lærer, mens du har fået øje på en genspejling af vandet nedenunder. Hendes legeme er ikke hendes hjerneskal. Hør hvordan bølgerne slår. Så han har gjort det. O – kære- det er virkelig skønt – hel vidunderligt mens den anden ved hjælp af sin kreativitet tilbød at frigøre – fra den i fællesskab erhvervede profit ved hjælp af den almægtige/forsøgte at frigøre massen for sit korrupte sindelag med sine borgerlige klæder, ubevidst i stand til at komme med en

god forklaring: trigonometri og vakkelvorne spiraler, efterfølgende Sir William Rowan Hamilton, jarl af Godolfi, for rimeligt at se ud over Niolan Browns papir(avis?)(du skal ikke give ham en avis) indtil sveden stod ud af hans halspulsåre, og med nakken i stramme folder(tilkald en læge for at årelad ham

301

hvor er Dr. barber?) Det var noget i hans fortid. Åh han må lide. Fra hans mistroiske fredsmægler til hans utroværdige ?? . Ba-ba-ba, sorte får. Har du noget uld? Ja –ja-ja- tre teskefulde. En til ham, en til dem og en den lille dreng der bor ned om hjørnet(du kender ham sikkert. Han skriver Brownings?. Ja, ja lige så godt som ??den kristne kirke mod djævelen)og fortsætter han med at skrive til mylady, ville han beskrive for hende, hvordan han ville lave sjov ud af alle ting med sin munterhed og sit frosne grin. Og – hvordan befinder du dig Maggy?Min sjæl er trist, Åh –trist og sørgmodigt hænger jeg mit hjerte ud. Hvis det ikke er sandt er det et lyksaligt påfund. Åh – forstå det nu. Han var hverken særlig god eller speciel ham Thomas ?og Michael Stiefel var sorgfuld.

Han var en mystiker ligesom en pensioneret pirat med et regeringsjob.

Hver mandag, tirsdag, onsdag, torsdag, fredag og lørdag – en guds gave. Betragt disse krampeanfald. Han var blevet kastet til jorden af kraften fra et akacietræ. Betragt ham. Drik ud eller lad være med at smage på det græske forår i Pireus. Ønsker du mere aske, du klager. Hvor sorgløst han lå der med sin magre krop for at betvinge uhyret – og – desforuden –hvorledes han på det tidspunkt lagde sig på langs for at plyndre -??(Vogt dig for kong Olavs hensigter

302

den hellige biskop)og gid du snart må øjne håb. Blot du kunne låne mig til nogle hvide lys, herre, og en skåfuld linser. Med de bedste hensigter og mange mange tak for at jeg atter må lægge beslag på din venlighed.

–

Vel – hvordan har du det? Willy ?. Med et stort T i ”tørst”. Fra Bouvard til Kære ?”en blækklat”.

Nå – vi skal nu lære Kev at skrive – gnid dine øjne og børst din høje hat- elementært ”Joyce” ” dr. Watson”, du søn af en skøge. Hun er min – det sværger jeg (??)Betragt ham mens han med sin todelte skrivefjer i hånden havde fået øje på det eneste emne, han nogensinde havde fået øje på uden vanskeligheder, ham Bolsjevikken, idet han fraskrev sig adgangen tik en lykkelig afslutning. (en udsøgt inspirationsleg. Jeg har altid beundret/tilbedt din håndskrift. Det kunne jeg tillige og endda uden et pennestrøg, øje for øje, en nøgle til at skrive af – ja allright – og en ? ad libitum. Kan du skrive en sidste linie til os? Fra Smith, Jones og Robinson?intrikat ?? . Med venlig hilsen – håber du har været en god pige. Du er altid i mine tanker. To dage tilbragt med en novelle om et terningespil.

- Vedvarende – en penny pr. stk. ? og uddelt af ham på hans selskabers bekostning. Fortsættelse følger. AMEN. Og se nu her. Samtlige karakterer? i dramaet, og det er

- Vejen frem, Romeo? og netop således – tilgiv mig. Fat nu pennen, som jeg gør det. Druemont? – ved du hvad han kaldte dronning Victoria? Gammel heks med gule tænder. Må du fortsat have det godt. Tapre kærtegn fra en hustru. Tip!. Se her har vi Steele, Burke, Sterne, Swift, Wikde, Shaw og W.B. Yeats. Her er den tapre Daniel OConnell, der læser op af sine talepapirer. Og her har vi den kølige James Conelly, som gnider røv med den brune Danny – og her – se nu – har vi Charles Parnell, fægtende sig frem mellem den tapre Danny og Conelly. Vågn op – garde – og gå på dem. Muhammed ben Musa El – Khwarisima har talt. Irland for alle. Og Cain var meget vred på sin broder. Men (Sct Jacobs kiksefabrik famlede efter forbuden frugt og George og Kevin (Cain) kunne også godt lide sprøde kiks – som jeg ser det) efter alle hans auto? Skriverier om sammenligninger mellem nærliggende kurver i matematisk forstand og sammensurier, den outrerede kultur etcetera – udføre et angreb med sin lineal (eller et bagholdsangreb på herskeren) o.k.? bragede igennem hans pergament og traf ham hvor han befandt sig og gøre for den velsignede saint Charles, tror jeg, smartere, som det har gjort for mange andre nyankomne i sin fulde længde – dit dumme svin- som ved hjælp af det nådige forsyn ikke desto mindre faldt sammen ? og tænkte på en anden tilværelse og straks ville tænke, at Frank – for at sige det rent ud- var en type, der hader alt nyt.
- Hvil i fred. Hip- og han genvandt fatningen. Mild og leise.

- Bed til den evige gudfader. Færdigt arbejde.
- Tak alligevel mange gange – Jules Henri Poincarè. Jeg skal ikke kunne sige om du slår mig med forbløffelse eller om jeg benytter en falsk energi? men i øjeblikket er jeg i stand til at se regnebøger drønende omkring. Tak til dig og gid du må få ros for din måde at udtrykke dig på. Jeg ville elske at anse dig som en bussemand og lave en masse sjov og ballade, hvis du blot vil sidde ned og smide den forbandede ølflaske i øltønden. Det ville gøre dig fortjent til en kæmpe stor gang budding. Og til helvede med flydende bomber og filmannoncer. Hvis min postkasse blot var stor nok ville jeg sende dig en ?
- Ved Saxo Grammaticus. Du har gjort dejligt for mig. Vidste hun ikke det, ugifte frøken. Dynamit. Er det det du studerer? Med sin glinsende hårpragt og drøm om Englands endeligt og den store ære ved at blive introduceret for majestæten. Og det er næppe en skam fordi hun ikke anses for at være et sødt bolsje, som hun kunne være, hvis hun fx havde haft Victorias(?) evne til at få resultater. Det ville i så fald forhindre at hun blev skør. Som jeg var ved at sige – mens jeg sagde tak for sidst – du får mig til føle at jeg er genfødt. Vi er nogle skrækkelige bavianer, begge to. For jeg har samlet krummerne op som faldt ned fra dit bord (uhm-uhm) mens jeg sang haleluja. Jeg tænker derfor at jeg vil --?

- Den der tjener bedst, vinder mest. Det læser vi i en bog man ikke må glip af. Og den berømte høje herre, hævet over en hver kritik, har afhjulpet mig for min rådvilje. Kom godt derud af Sunny Boy. Ship Shape, en blødende gud – alt er det mindste af al ting, Einstein, kære dumme ven.? Det følger af tiden. Jeg er blot ude på at prise din evne til at tale om din ubeslutsomhed. Du er åndeligt talt – 100.000 gange – velkommen du gamle ordkløver, omendskønt lige så skyldig som min gamle moder. Faktisk kunne jeg involvere mig i en disput med dig, indtil du ville blive helt blå i ansigtet af raseri, fuldkommen som farven på de italienske fascisternes uniform. Se Giordini Brunos og Nolans værk om udstødelsen af det triumferende uhyre, og hvis du ikke er dine brødrers vogter, vil jeg aldrig mere bande over den tår whiskey jeg drak. Gamle Keane (en engelsk skuespiller der faldt død om på scenen under ”Othello”) var stiv og komplet på alle måder, da du fejrede dit jubilæum. Værserartig- Mange tak-mange tak mine kære.
- Hvor er det skarn?? som ikke ved, at du som er min diametrale modsætning er født med en sølvske i munden. Du – i et gammelt hus. Et mangelfuldt gammelt hus- skævt og råddent. Forbliv tavs. Forbliv stille, det skal du gøre. Loven giver dig ikke ret til at larme. Jeg planter min skriveskriver/penneholder i natpotten ved din bagdør. Velbekomme og lad det lagre i din hukommelse. Farvel. Få gang i de jomfruelige vande. For gammelt venskabs skyld. Jeg vil til en hver tid forsvare din ret til at tale de undergivnes sag. Prisen knytter sig kun til bogen. Prisen fra(til) de fire mestre vil markere dagen i morgen, når vi foretager en pilgrimsrejse til Irland med

- en lærerstab, halstørklæder, en velsignet tegnebog og vores glories om hovedet, hvor der befinder sig en elskværdig ældre herre som byder på sød frugt og som vil præsentere os for sin Nobelpris. Lad os være tilfreds i det allerhøjeste med dette rosværdige formål for øje. Sagt- os imellem-gå ad helvede til.
- Således ender messen.
- Men – hvorfor dølen kravler de formålsløst rundt og spilder tiden med inkompetente mennesker (the Mokse and the Gripes?). O.K – Instolopulus. Stædigt – og atter stædigt studerer vi . Vi skal minsandten tygge(?) meget sammen. Vi har haft vores dag besat med gammeldags logik og retorik, matematik, geometri, astronomi og musik og bidraget med vores del heraf i et intermezzo. Kunst, litteratur, politik, økonomi, kemi, humanitet etcetera. Ildebranden i South Market City, troen på giganterne og det overnaturlige er hjemsted for alt og alle på sin rette plads – er pennen stærkere end sværdet? En succesfuld karriere i det offentlige tjeneste- Naturens stemme i skoven, din helts velsignelse af rekreation, og hvis en sten kunne tale – hengivenheden for festen for Sct Anthony – Dublin Poletius(?) sportSAFDELING ved Ballsbridge, beskriv på jævnt engelsk Longfellows digt om ulykken med datteren til den skibbrudne kaptaj. Hvilken moral –hvis der er nogen-kan blive udledt af legenden om Diarmaid og Grace?. Kan du forlige dig med vores nuværende politiske

forfatningssystem? Brugen og misbrugen af insekter, et besøg på Guinness Brygger, fordelene ved en postforsendelse for en penny pr. stk.? Hvornår et ordspil ikke er et ordspil? Er samspillet mellem den kvindelige del af mandskønnet og den indre karakter af (?) ønksværdig?

307

Der mangler et afsnit find det William

Hvad hændte der ved Clontarf? siden amerikanerne for sig selv tog afstand fra at forgifte drikkevarer eller overvejelserne hos 2 pebermødre, hvorfor vi alle elsker vores borgmester Alfie Byrne og Henglers Cirkus, i god økonomisk stand, cheffingeniør Laurence Kelle og rådgivende ingeniør Griffen og bygningsingeniør Moy Majken i spidsen for et nyt el-system, der drøede rundt i gamle dage, Anna Livia Plurabel – den mest mærkvædige drøm jeg nogensinde har haft. Se dig godt omkring ??? er Parnells efterkommer. Fortæl en god ven fablen om græshopperen og myren, Julemanden – Sodomis plage den romerske kommandør pompejus Magnus og den ortodokse kirke, ugen på tredivetimer, sammenlign Jimmy Wildes og Jack Harkeys boksestil. Hvorledes forstå de døde? Skal kvinder lære musik eller matematik. Ære være Sankt Patrick. Værdien af et indirekte bevis skal findes i en skrotbunke. Kan du stave til det?. Udsatte i Indien der tigger om et propert måltid mad. Hvis du gør det – så gør det nu.

308

Tiden er kostbar. Hurtigt – skynd dig. Theen er parat- telefon nr. Gobelins 1769. Natten falder kraftigt på hos statsskolens kansler.(?)

– En
– To
– Tre
– Fire
– Fem
– Seks
– Syv
– Otte
– Ni
– Ti

– Festen begynder. Natligt brev. Med vore bedste hilsener til Mor og far og de gamle nenedunder. Vi ønsker dem alle det bedste i dette land med de levende og en masse velstand i de kommende år.

– FRA
– Whiskeyfabrikken John Jameson og søn og lillesøster. (Børn der vil jer det godt.)

309

Det kan være eller måske ikke være af betydning for dem, der ved besked, det forhold, at frygten for ens liv oprindeligt stammer fra en uigenkaldelig skæbne, der ikke er knyttet til bogen om de døde, men til en mands, der kryber i skjul for tordenvejr, uden diskussion når sit højdepunkt gennem ægteskabet, uanset om stoltheden herved dræber ham

Afsnit mangler. Hvorfor havde de – de spanske (?) og Anglo-Nomannere foræret ham – født af et hav og bror til Sviatoslav I af Muhammeds forældre, at deres drejeskive på en telefon med 12 taster lige så moderet og præcis (så man kan frygte for, at alle og enhver i det triste grevskab rundt om Wallinstown synes at have valgt det rette tidspunkt på dagen) udstyret med overdækkede antenner for at få forbindelse til omverdenen og er tilsluttet det magnetiske Bellini-Tosti system med en højttaler, der kan indfange radiosignaler fra flyvemaskiner og skibe og støvsugere, som skyldes kvinder i en mobil form eller en statisk mandsperson, med en høj hyl og i en usikker retning i en aluminiums kasserolle, for at han kan føle sig som en karrusel, renses for alle gamle irske hjerter og elektriske spændinger.

310

Et sådant apparat består af krystaller (med et patent ved navn (?) nr. 1132 Thor Petersen og sønner, Jomsberg, Bergen) sammensat af sammenkoblede rørledninger med ventiler (som om dens liv afhang af forløbet) med en forstørrelse, der skyldes en sygdom som vand på hjernen (hydrocherpalos) og radiobølger rundt regnet 1 mio megaton fra forhistorisk tid til den frie stat (?). Til slut forårsagede de – eller var i det mindste skyld i – at tidsignalet fra radioen på et eller andet tidspunkt trængte ind i øret i små portioner (kendt som (?) søvn, fabrikeret af Pierce of Reilly, trommehindens opfinder, Eustache Street, Dublin) eller i hulrummet til hjernen til øresneglen, det ydre øre og derved i stand til at transmittere fra Dublins bydele (?) og de fyrretyve gader i Corthy, med koncerter om de britiske (?), Foreningen af rebmagere, de mangefarvede handelsrejsende, (?) selskabet, vikingen Askuld og (?) og ligaen af yahoo (bestialske mandslignende væsener) etc. Ligesom at lulle det hedengangne i søvn, vaklede de rundt, med kroppen vendt forrest og nedad som en røget sild, bort fra hjemmet og med foden i stigbøjlen (jernmand, der er en kvinde til dig) idet han måtte tåle sin ørepine resten af livet.

Skræddernes liga er (?) for dem, skønt spådomskunsten i kortspil skaber en hallucination om en natlig forestilling om mindet om de døde og får udseende af et fata morgana, og det er på den vis udmålt med en fart på 1 watt i timen, indtil kroværten Lukla (?) (time, gentlemen, time) bestikkes på en brutal måde, medens bægrerne tømmes - masser af skum - et stort glas øl, medens hans argusøjne ud af øjenkrogen holder øje med regnskabsopkræveren, der har øjne som en skandinavisk viking. Dog er det for ham – vor leddeløse krovært – som det gælder for Pytagoras og (?) høvding for (?) en mægtig kæmpe, under det tidligere styre, da han trak den tyrkiske manddom op af Loch Ness med guds hjælp (gå sætningen efter), og derefter, takket være Paven

311

ved den dumpe lyd af en prop, der blev trukket op og sprang læk, hvorved hans mave eksploderede (slog en ordentlig én) faldt ned ad den fedtede skråning til sine landsmænd - AMEN - som i fælles flok nedsvælgede bitter øl fra Boss og Co. Det skete lang tid efter at han efter at have taget overtrøjen af, og lod den norske kaptajn kølhale(gå sætningen efter). Han forsøgte derefter ved hjælp af en blyantspids at rense ørerne for at kunne høre bedre. ÅH-tøndernes hersker- kom frem for os alle (jeg har ikke forlagt nøglen til?)Åh – Ana – smukke dame. Kom frem fra Therrarow (?)(jeg er ikke blevet ledt i fristelse af husets herre) Oh Oh –

Men allerførst, Strangebow, de(du) ville gå i døden for en drink. Tænk på et tal, dobl det op og fjern dine første tanker væk fra det. ”Vi er alle sammen os selv, alene”Vi redder dig O`boss fra den fugtige verden og priser dig, O`Connell, med lukket mund. Sådant skete det, smart og behændigt. Skyl halsen med en drink. Derefter sagde han til skibsføreren på latin: Hvorfra kan jeg få et tørt sæt tøj og en elskerinde? Et sæt tøj, sagde skibsføreren, som kender sproget – her har du skrædderen (Talerud)”Ashe og Whitehead” klædebutik, Atteros eftflg., sagde han, idet han vendte sig om mod sin bedste ven, skrædderen, mange tak, bredt smilende, tip-top kvalitet, opfind et ankerspil og drej det rundt (hvis ankeret vil op.) Eller I som er kvindens herre selvfølgelig ville sige til hende. Træk bukserne ned. Lad mig vise dig – men kun én gang, sagde den mandlige skrædder med en cigaret i flaben. Han spyttede i næverne – tog mål – aflagde sit løfte (jeg vil gøre mit bedste) og gik væk uden at tage notits(?) (med et lyksaligt farvel. Et øje for et øje, en tand for en tand. Tag det eller lad det være og hav det rigtig godt og mere til – nabo mod nordøst.)

Og skibsføreren signalerede til ham om at hale kassen med luvsegl ind- stop tyven, stop- ?? tilbage til Irland, og den norske kaptajn svarede – blå i hovedet af raseri. Helt usandsynligt. Under solen har jeg havet i sigte. Men passerede molen og nåede ud i klart vand, mens de lidende vendte tilbage. Ved tabet af hans stemme. Og hun hamrede væk til Norge hvor han gik i land hvert syvende år – i hele havets udstrækning fra Spitsbergen til Kap Det Gode Håb under aftenstjernerne og solopgang op til Rio de Janeiro og ned ad golfstrømmen. Fyrre dage og fyrre nætter. Fornøj jer selv –havmænd. Og tidevandet skiftede og tiden blev et mareridt i bølgegangen, og hellige guds moder, regnede det ikke også? Hjælp – hjælp skreg svigerbroderen. Vi har kun et sekund, det vil jeg gøre sagde Kersse O`Reilly, medens han færdiggjorde det nye sæt tøj til kvindens adelsmand(?). Er det ikke sådan – mens de rensede deres ører for voks. Men den gamle jas, der regerede som jarl i Ryehouse, han var ikke bange for preskommandoen –dette ord og næste sætning(?)det var helt sikkert ikke gode nyheder for jarlen af Lawrence, men der var på den anden side tale om en handel, han altid ville købslå med kunderne om,(?) nej du kære (havde han de rette manerer ville han holde hende i god form) men i mellemtiden var der altid en kort periode med aktivitet, som for nylig forekom at være et vilkår for anderledes tænkende, som han sammen med en tysk sekt, grundlagt af Lockerville)?) og John Reenee fortsat tillod som en selvfølge under hele forløbet der fik udstedt kongelige tilladelser, såsom Pilgrimage af Grace (en antireformationsbevægelse i N.England i 1536) Petition og Right) til 3 blinde kvinder mod deres spiritusbeholdning, Gill,

Berkeley, og Weslog (Wellington(?) Waterloo, alt i mens de havde en musikalsk sammenkomst i hans gamle irske hus. Flokken af drukkenbolte famler efter tænkere eller en notar, en jøde, der er kristnet, som respekterer den ortodokse kirke – så længe drenge vil være drenge – men (?) forstærket af en lav frekvens – senere finder sig i at få en anden. For det fortabte folk er det sikre resultat af (?). Bidselkræmmere, læderhandlere, skindmagere, og salthandlere, metalarbejdere, papirhandlere, kirketjenere, flitsbuemagere,

313

Gørtlere, tekstilhandlere, skomagere – og først – men ikke sidst – vævere. (De sidste skal være de første). Han ser frem til at biblioteket bliver for folket. Krofatte, brugtøjssælger: Sig frem hvad du ønsker at sige. Gå til den, agitator, udbasunerede de over hustagene. Go down, Moses, befri dit folk. Det vil jeg gøre af mit inderste hjerte og egenhændigt, sagde Kersse, takket være Gud, i en løsthængende jakke, passet til efter at han havde taget sig en lur kl. 15.00, og så sober som en dommer, var han min gudfader da han fortalte mig en historie mens jeg er virkelig godt tilpas efter bon amours, og ifølge Reuter er han pengeløs og fuldkommen blæst til atomer. Gud hjælpe mig, og kys biblen. Herefter at love hans herre konge øl ved baren, hviskede Ragnar Lodbrog(de kaldte ham regnskabsholder – jeg vil nu kalde ham en gavtyv), mens han stædigt tog hånd om byttepengene – blot nogle småmønter – ham i øret noget der forekom en indforstået erklæring der skulle narre nogen med et beskidt trick for at få kontrol (?)på samme vis for at få kontrol over tingene og med en modsatrettet virkning så godt som hvorefter han havde tømt flasken mere end ofte for at genoprette balancen i sit naturlige liv. Og fredmlagde en kalkule. Nogle få stykker (??) en tribut til landshøvdingen, hvis du vil høre min mening. Nærig – som (?) er – tag dine ti små kobbermønter med disse 16 op af min taske med juveler. I et antal så vi ved hvad der er Tom`s, Dick`s og Harry`s. I en konstruktion/forening (?) af hårde metaller. Fordi: Vi vil alle nok være besvimelsen nær (lægge os på maven) ved udsigten til at stjernerne. Det er virkeligt ærligt ment. For således at opregne omkostningerne ved et sandt mod(tapperhed)- en ægte skatteopkræver stuver pengene i pengeskabet (bekæmp den grove beskatningsfacon) godt gjort lille britte – i en alvorlig sindstilstand, den mest mærkværdige i forsamlingen, sammen med den fyr, der frygtede for sin misdannelse/skabning, såfremt han nemlig selv kunne tænkes at være en skamfuld efterkommer af en jordomsejler – den lodne søn af en trold – lad der komme lys, lad det blive dag, lad der komme dug på jorden – og hvor helvede

314

Og dølen – eller når man pedantisk eller på en sørgelig facon – skabte et fundament som blev fjernet først på din ordre, pladrende, hvor de klargjorde et færdigt svar i stilhed og i konflikt med sig selv løb panden mod en mur og fejlede og for hvem i djævelens navn trække tæppet væk under sig – en helt igennem latterlig fejltagelse. Der lyder et brag ! Alle vender sig omkring. Net arbejde, havnearbejder, var der én, der sagde. Og – hvad går sagen ud på, ville dagdriveren gerne vide. Ædt levende?, spurgte en tredje spåmanden om ..? og alle de små piger hviner. Ham-ham-ham og videre frem – lad legenden få nok af den dødelige synd så kort

og tyk som (?) fra sin første begyndelse –men takket være fyren på toppen af stigen – således svarede sømanden – hvorfor, jo før jo bedre(Sindbad, søfareren?)

Hallo hallo – latter. Vær munter og glad –giv os (?) giv os noget vi kan have gavn af. Et skub fremad? Et elektronisk kredsløb- dvs en tilstand af ro, ladet med erotik og ekstra spænding. Den sikreste latter i hele verden. En paradoksal hændelse i en bås med Batle Ata Cliah, Bartolomæus (?), hvor deres ”gode onkler”holder kro og fungerer sørgeligt godt som indre anliggender for at helbrede –næste 3 linier ? – og undertekster der er gjort nemme uden hensyn til fortælleren, men – giv djævelen hvad hans er – så længe disse sønner af en skøge og (torden ?). Lad der komme dug. Det er alt sammen udmærket, men hvad med hans datter, sagde de, der selv en gang var ungkarle, med væmmelse (i et samme kaldte lyden fra hans horn mig op fra min seng) med furer i panden, mens de side om side begræd deres ægteskaber. Hans øjenæble --?. Hvis blot duggen ville blive på jorden og han blev syg af menneskets terror. Hun går i skole i slippers

315

Der var ingen betydelige personer i hendes familie – ja der er ikke noget at sige til, at hun blev offer for hans berømte royale skilsmisse. Glem ham ikke. A bachelor of arts fra Trinity College. Fik han mon ikke en tår over tørsten aftenen inden Larry blev ?. Er det ikke således ? og de(før skriget blev kvalt af deres tunger)forvirrede og med benene slæbende under sig, mens de slog smut, tilladt for alle straks, på samme måde, som jeg ikke tager notits af, hverken faldt ud en kort stund så meget alle var optaget af. Burniface (en krofatter) og så hurtigt og stakåndet nåede frem til dem – og –mellem os sagt – skød de tre skræddere. Næste 3 linier –checkes . efter djævelens fortabelse, sesam(luk dig op)fik lukket op, ligesom skipperen ankom, snublende, dryppende, plakatfuld iført tætsiddende knæbukser og en tyk overall. Han havde efterladt sin stok for at vise dem, der var forsynet med paraplyer?, at de ikke skulle være bange, mens han vendte ryggen til dem. Han gjorde derefter omkring – i en slags overraskelsesangreb – idet han udbrød: Hallo – god dag, hvordan har I det?God morgen alle søulke og bastarder, tilføjede han, mens han lagde til i Bearhaven, dog først Nagasaki, for 2.den gang, drejende mod styrbord og videre af den klippefyldte vej mod Dublin, med et stramt bælte om maven og løssiddende paryk. Med en god vesten- og østenvind (?)hele næste sætning – checkes ??

Og han spurgte om hvorfor de surmulede over at skulle mødes på stranden ved Kilbarrock Kirke, som han naturligvis kunne huske også mens han befandt sig på stranden med en særlig ven han længtes efter at være sammen med(telegram: Stop. Lukket i dag-åben i morgen. Brug + elegant. Skipper er ankommet ifølge et telegram.

316

???

Det sammen med vore stolte indvandrere hvorledes de blev indført til at deltage i voldsomme togter, slående alt ned og landede med stanken fra maden hos vor irske øboere – to hjerter der slog som eet – med gud og hver mand som vidner. De opsummerede i særdeleshed deres skæbne. Nødvendiggjort. Og de nikkede til kroværten og forankrede deres skibe for at befæste deres position sammen med en masse spiritus, mens de tog et (?), eller den anden afsvor sin forbrydelse(?).

De satte nu sejlene til og tog for sig af spiritussen på en munter facon. Her til dig – tag dig en drink – tag bare. God morgen de herrer, hilste gudmoders ?ven, mens han spjættede med hovedet, krumbøjet mellem de overdækkede klipper (der mangler et ord) – når de befandt sig i ? gamle verden (og det faktum at de overlevede den varme luft fra M ? ovenpå de kolde vinde fra Metropolitan og blev belønnet med hourier) – dybfrosne efter 7 år, frygtsomme, hvor de var gået ned i tasmørket på samme tidspunkt som feerne ville ? hakke ham og hans skib ned på havbunden i skøn forening ved hjælp af Davy Jones likør, og smadrede døren i efter ham for at skabe? en hel anden historie. ?? Mortimer. Hvor ofte havde de dødsvarslende kvindeånder ?forsøgt – skjult for hans hjemlige ? i den blege eng, fastgjort med en kanonkugle, tyrkisk tumult og fattiglemmens øjeklapper at fremskynde hans miserable endeligt. Det er de få ting I niggerhoveder har brug for, så I kan være beredt til det store vand (Mississippi. Han slog med hammeren i bordet . (auktionarius). Den absolutte sandhed, udbrød han, efter en total forvirring, med tanke på alle disse ? – hvordan forløber livet: Nu er du tilbage dertil, hvor John Hawkings bragte kartoflerne til Irland, fra Atlantis til ?Portugal, byen fyldt med forhindringer, slavehandel og et marked med handel af krydderier, drager og rødspætter, så du følte dig indsmurt i makrelsovs. Fandens også, udbrød han. Champagne på Island. Her er der åbenhed for folk hjemmefra. Ja – sig mig – du grådige fyr, sagde den norske kaptajn, med et krigerisk udødeligt udtryk, skal jeg skyde ham, eller hvor befinder han sig, den utidige person? En lille smule ost, sagde han til Deamus, for dette måltid (og lod trolde ?)

317

Eller en whisky-soda sagde han fx ?eller en sakè fra købmanden i Patrick Street eller min tidligere religiøse tro, og når jeg er til ? – kan du tage mig i hånden og føre mig, sagde han, og hvis jeg er i stand dertil, sagde han, et spark i røve. Tørsten får én til at længes hjem. Okay-dokey – sagde forretningens indehaver, for han var lige så? dyb som Nordstjernen(og var i stand til at besnakke og overtale enhver efter sit forgodtbefindende) AMEN. Gud bevare os! Og han hilste ? velkommen for de hungrende mænd og slog korsets tegn for sig. Bordet er dækket. Og en tallerken med østers til den sultende. Ala Balla. Han varden mest sorgløse person jeg nogensinde har set, men han havde så asndelig stamina. En fiskebovle med garniture. Tjener, sagde han, min søn Schakleton, og sulten. Vart ham op ellers vil den vrede ? maltraktere os alle sammen, sagde han, ligesom en nær ven af hjemmet, mens Valdemar trampede på det og han var søsyg af druk fra top til tå. Indtil de bad ham forholde sig i ro, sig lige hvornår. Han er jo lige ved at gå ud af sit gode skind, formanede ? eftetænksomt og Humpty Dumpty, sagde ?? Et øje for et øje. Tro mig på mit ord og ingen fejltagelser, fortalte de 3 gange fortælleren, og de vidste begge hvorfor. På grund af hans søsyge. Enhver er sig selv nærmest, men Vorherre er til for os alle. Og 3 hurraråb for Unionen.

Bill Doley vil du ikke være rar at komme hjem, undskyldte Thomas Power O`Connell, som nedstammer fra Daniel O`Connel og anså sig for så fremtrædende, at han? overså Howth of Castle, som rejste sig foran hami skygge og lys, under noget der lignede Murmansk. Kære beskidte Dublin, næste sætning ?, (kender du John Peel med hans frakke så grå?)fortsæt tillidsfuld i sin kærlighed og godt kendt som en dyrebar erindring og ærværdig ærbødighed for hende, i en kær bevægelse med en blanding af smil og kulde, som er mindre gådefuld Montmarcy?, og hendes små kærlige åndedræt og skiftende kulør. Redder du din hustru ved

at ofte dit liv? Det skal jeg tænke over, frue. Skulle et byrdefuldt foretagende være en menneskelig handling, det er jeg bange for. Der er intet sted som hjemme. ?

Generobrede sin gamle rettigheder til minde om fortiden. Og fuldt udvokset, i sin vilde tid, en mus, en lille størrelse, bevægede sig i raske vendinger i et helt panorama. Så langt øjet rækker. Hendes ydmyge tilværelse som jomfru, hans forbandelse til at vandre evigt, bedrag – var lunefuld (?) for en pige og tog modet fra en dreng. Krigsbyttet fra Alexandria, hellige guds moder, ??? . Han var hendes første fyr ?, hun hans første ven indtil døden skiller dem (ægteskabsceremoni) og hånd i hånd følges de ad i en glødende forelskelse.

318

Jeg vil genoprette den skade, der er sket i de år, hvor Lotusinsektet har fortæret den amerikanske honning og hollandske frugter og hjemmebagt brød. O – den vilde natur er forvandlet til Paradis. Lyt til mig fra dalen Mina i Mekka. Han ville ikke desto mindre modsige mig, så vidt jeg forstår. Jeg har altid vasket mig og ”lynet op” inden vi gik til bords, i fuld aftenbeklædning. Nu er det vinter for vores utilfredshed – så meget for Buckingham, Det kan dog hverken henføres til afkommet af vilde okser, eller Napoleons æreslegion. Jeg har formuleret læren i særdeleshed for lovens herre, Taif Alif. Jeg har givet min hånd for mit hjerte i Annapolis, min ungdoms by. Vær så mine beskyttere i Mesopotamien for byens beskyttere. Der gælder en ”gentlemen agreement” sikkerhed for kvinder. At snige sig gennem lyngen til fods. John Andersen og Co. Hvis blomsten af min talemåde tilslørede hvor jeg kommer fra, kan jeg sige, at jo højere jeg stræbte, jo mere mistede jeg min velsignede vej. Hverken en bjælke på hans hoved eller et øgenavn på et monument. Med den afskyelige madgamle stank af koldbrand fra Eutiopien, vævende sig ind i ingenting fra Drømmeland, hylende af stemmens overtoner. Men hans spektrum brød kun ud af det irske hav i fare, uberettiget, ødelæggelse, vrede, glæde, uvilje og råb af foragt (de 7 dødsynder). Det kan have været hvad du kalder din forandring af mit liv, men der er stadig en chance for

319

en nat med en forbedring, Tallyhoo-Valhalla. Med morgenstundens dufte og lyde.

Jeg skulle have været skudt – kvæl mig – slå mig til plukfisk, udbrød den forhenværende ølkyper - for at bringe tornbuske til Balbriggan og omringe Demetriias (ødelagt græsk by) med? regnbuer, for så sandt som du siger, kære kætter, det er det rene selvmord at efterspore historier om døde vulkaner. Vi bliver berusede af gin og bevidstheden herom gør os alle til kujoner. Men tiden er inde til at ”whiskeymageren” skal teste sin vare. Tiptop-tiptop. Han opsummerede sine 3 whiskey-sorter, som om han tyssede på muslimer, og lyste op, mens den skarpe smag flød ned i hans åbne indvolde, en lise for ?, og til at krydre ganen – og til lyden af sin violin – Å – der var engang – og hvilken god tid, det var. De sank sammen! Så er det fuldbragt. Åh-glas? Red Amsterdam – han fik ondt i ryggen (lumbago). Med tab af sin seksuallyst, Ally Sloop, tænker kaptajnen, mens han fortøjer sine skibe, vi har været her før. Og ved Richard den Tredies pukkel, tænker din gudfader – a`propos hans frie sømænd – hvor er ? frakke og bukser? Jeg har lagt dem bag tørreskuret – sagde Pukkelsen (Humpson) idet han vendte sig mod skrædderen, tilfreds med forudannelsen om den dobbeltfarvede ? skrædder, mens han tumlede omkring, forurenede af tjærevand. Og det flød ned gennem hans hals i stride strømme som bølger fra Golfstrømmen. Blæs på Olafs forbandelse, sagde han på

sit modersmål – at være eller ikke at være – jeg lyver ikke – for jeg smed hans uldbukser sammen med de nebukanesere ind i ilden bag ved tørreskuret. Ho-la, sagde han. Ryg og rejs – mens alle lo så tårerne trillede ned ad kinden – alle undtagen skibsmægleren (føreren) – som ved Gud ønskede, at han ikke var skyld i, at hans historie blev fortalt til den der følte, at virkeliggørelsen heraf ramte ham i metafysisk forstand – og bragte ham i en så ynkelig og umoralsk situation som det engang skete for Omar Khayyan, og bragte ham til falds.

320

O-okey dokey – sagde han, og den anden tilføjede ?, nu dybt hypnotiseret og beruset. Og forband ham, sagde han, dækket under en pressening, og for at udstille sig selv – med sidesting – forfalden til ? – kommunist - sagde han – idet han pralede af at tilhøre den seneste fraktion af borgerbrigaden af dobbeltradede skibsførere (hvis slogan var : ”Fjern din hvide hat”) sagde han – idet han gav ham fingeren – farvel – sagde han – mens han indtog sin frokost og dansede ud med banden. Jeg vil lægge en træflis i gulvet, sagde han, bagved udhuset, som er i en sørgelig forfatning, sagde han, mine forfædres forbandelse forfølger disse mennesker, der ikke bør nævnes (forbandede irerere – hvis han ikke kaldte ham ved alle de mest afskyelige navne, han kunne finde frem til) er fordømt ? sagde han, hans første fætter er en invalid i USA - det er en helt anden historie og han er den værste tøjmaker (skrædder), der nogensinde har sat en nål i en tråd. Så i det andet forsøg lykkedes det vennerne i samlet flok at finde ud af det. Med min byrde på nakken – og tro mig – intet menneske kunne være taprere – begiver jeg mig af sted til Philadelphia i morgen. Fra den sandhed kom jeg i drømme tilbage til ? fra den yderste del af landet og tilbage til en 30-timers arbejdsuge. Uha-Uha. Stop tyven – stop ham – indskød hans hustru til dem begge i eet væk. Kom tilbage til Irland. Det er et dårligt varsel, proklamerede den norske kaptajn, idet han blæste sig op, mens vreden stod ud i lys lue fra mastetoppen. Og med lynets hast for han fra Afrika og i nattens muld og mørke til Beringsstrædet. Og havet buldrede og sagnet gav genlyd. Og – haglede det ikke også tillige?

Pause

Det infernalske tids spilte der var forbundet med at få den historie til at stemme mens den blafrede i vinden, gjorde, at det nu var på høje tid at straffe de tilbageblevne ? tilbørligt, indtil de

321

- som det er tilfældet med den perverse ølinspektør - bogstaveligt talt ikke længere kunne bøjede armen. Hvis uvidenhed er en lykke – det kan være fjollet at være for klog – stakkels fyr – (? kan jøder blive gift og dør ?) holder en lanterne af ? som en velkomst til alle i god orden (og på den måde frelser kronbladene for den gift han har indpodet) frastødt over det billige pensionat og ved Dublin Bar, hvor Gladstone kom fra Australien ?, sammen med Charles Bianconi og James Watt – og der dukkede pludselig en høj silkehat op mellem husene – eller måske en godnatdrink, og en bondeknold, der var på tærne og trak sit anker op, udsendte signaler om mænd” Hvad vil De have” for at give dem deres øl Nord og Syd ?? Roads i Dublin? Baren er åben. Held og lykke. En redningsbåd – hallo – ingen kommer til skade – Her kommer alle og en hver. Med sølvklokker og muslingeskaller. Lad ranunklerne?? lyse op ved aftentid i Phoenix-huset. Der er masser af sjov i Finnegan's Wake. Indtil Irland vågner

op af sin dybe søvn. Hvorledes de fik gavn af dagslyset ved at spare på nattelyset. Den der elsker vil se lyset. Business as business. Kvaliteten for ham er at være den bedste. ? Købmanden hjælper til. En scene i værtshuset. Med hånden bag øret serverede vores ydmyge tjener drinks med en blanding af rom, mælk og toddy for at ønske dig til lykke, idet han ser sig spørgende omkring, og ved synet af billederne af dyr – (høns, kaniner m.v) på de mønter han indsamlede, kom han til at tænke på at Noah ved at tage dem med i sin ark frelste dem for de tusinde farer, der omgav dem – og tænkte ved sig selv: Ved døden – tror du/I jeg er død? Samtidigt med udbruddet af det australske forår bragte guldgravere og vagabonder sammen med ham i levende live ørkenroser til krostuen – Mullingar Inn. ? Junior gjorde igen sin entrée – lille og tynd-tiptop iført gule knæbukser. Hav en lystig dag. Skål –skål. Tag hatten af.

322

Tag dog den hvide hat af (Kersse vendte tilbage og snakkede om lunch ved hestevæddeløbet i Boldoyle for løsslupne irere, idet han elegant slængte sin kappe over skulderen og mere (om jeg så må sige) lignede en officer i flåden. Tag nu den hvide hat af, din slyngel (selvfølgelig mens han skiftede underbukser og gjorde et farligt postyr ud af sine landlige klæder) Tag nu den hvide hat af den rædsomme bookmaker og tilstå (fordi han havde talt ? for sig selv og helt aldeles misforstået tingene på en måde så ikke engang hans fader ville kendes ved ham). I kor: Kender i John Peel med grå frakke og bukser ved morgengry?hylende: Hvordan har du det i dag, du som ikke er min favorit. Led efter mig – gå ad helvede til, sagde han, på en grovkornet facon. Og da ? havde ytret sig således, stod Kersse fast på, at det fremgår af hele hændelsesforløbet hvad der skete for menneskeracen, lige fra barnsben til skels år og alder, og fra start til mål. Og han gjorde ham rundtosset – kørte rundt med ham på en smart facon – tit for tat-?,” så længe der var hale på en kat”. Og de anskuede ham, ophængt på korset. Og således skete det. Hør nu efter: kaptajnen ved intet om heste, eller hvor de går hen. Er det ikke et faktum, spurgte de tre, der for nylig var kommet til bordellet, alle berusede, idet de så sandt som de befandt sig der havde druknet sig i whiskey i foragt for deres helbred. Det er lige for lige, forekommer det mig, for den, der ikke har sådanne hæmninger, ville være på kanten af at blive befriet af ? lord Nelson og King Billy og Oliver Cromwell, og Gud hjælpe mig, sagde han

323

Den flyvende hollænder gjorde omkring, frigjort fra sin oprindelige skyld, vrede og suk, og sagde (gid ?? måtte bremse ham) piraten på det åbne hav, han ser ud som om der er nok at trække i(hvordan har du det? Ship ?Alousel) sagde han. Erik Blodøkse, Belzebub, de landlige dialekter kommer ind i vort modersmål, sagde han, og gør ham målløs(lamslår ham) og får ham til at gå på pigejagt – Belladonna på jagt efter Polyanna, og forbandelsen ved alle pater nostraer rammer ham, sagde han, indtil jeg spytter ham i ansigtet, én efter en, fra landsiden efter Donnybrook, rebsmanden var ?. han støj stinker af brudte løfter. Jeg vil gerne vide, hvordan den gamle mytterist befinder sig. Hr Gascoigne, en ?? (en lurendrejer). Da han gik mig efter i sømmene og næsten slog mig til plukfisk og da jeg var på sporet efter hans ??, ville jeg få hans næve at smage, sagde han, som en i helvede. Den pukkelryggede med lopper på bukserne og ” en ulv i maven”- en skærende kontrast til han romersk-katolske tro – fald

død om og der ville aldrig kunne findes en skrædder i Islands 5 provinser eller fra Skandinavien til Londonderry og til Mekka, som kunne sy en frakke eller benklæder på en så lusket facon. Facist!

Ovenpå dette følelseskolde udbrud (lyden fra længe siden om Irland i fare) der med dets dommedagsagtige brag og lyden af den fordømte torden, gav genlyd i saloonen, om endskønt kun kortvarigt,? trak han sig fortumlet og forvirret tilbage, sidelæns med alles øjne hvilende på sig, fra ? til hans tidligere gæster – nemlig den flok stakitpissere, som fik sig en omgang, mens de gik i takt og patruljerede, og hvorledes – hvis de var ved at tabe mælet – (Toni Lampi? Den slyngel) var de i færd med at forlade stedet som de sidste, som de kunne gøre efter forgodtbefindende (ÅH – franskmændene er på havet – siger Shan van Voot)- det er dem, der var til grin – mens de stabler sig sammen, åndeligt talt, hid og did, fuldstændigt som et dødt spøgelse. Han kan få et spark i røven – helt gratis – af mig, hvis jeg havde været nogle få år yngre.

324

prototypen på et dødt spøgelse. (trylleri – hvor usandsynligt) en filibuster i ægte? mavestørrelse. Med det gamle tøj og det nye silkeatlask under armen, mens han tjener sit brød i sit ansigts sved, og mens han samlede sig sammen i lyset fra Ambrose Lighthouse, trådte han frem, stærkt seksulet ophidset ved tanken om Adam og Eva i Paradisets have og gåden om Sfinksen. De hyldede ham begejstret – den tidligere sømand, havmanden –pigen der elsker en sømand – når han har nået skels år og alder. Det kommer alle og en hver! Og førend han kunne opfatte eller komme inden for rækkevidden af deres spøg og skæmt – var han overrasket i bund og grund. Sut sagde skrædderen, stående med et vinglas i hånden – skift dit tøj. Hold kæft og sæt dig ned. Os selv – os selv alene. Og de forsamlede sig bag ildstedet. SKÅL. En radiomeddelelse: Der er en personlig meddelelse til de gode og sanddrue. Vil tilstedeværende personer, der har været offer for et røveri, rapportere herom til politimesteren : Telefon: Clontarf -1-0-1-F. Eller til gud den almægtige. Ring på nummer: Funicule-Finacoli. En vejrudsigt:

Vind fra nord, varm e fra syd – kortvarig ophold i stormen, Som vor ærværdige ? forudsagde i sin prædike forrige måned: der forventes depression over hele Skandinavien, byger af varierende karakter, varsel om tågedannelse (hør én ekstraudsendelse for køkkenhaver), omgivet af en usædvanlig samling skyer fra middelhavet ad Skt. Georges kanal vestover, aftagende i en bestemt retning af mindre morsom karakter, af og til med lokale småbyger – udsigten for i morgen mandag (vaskedag i Irland) en god brise og fin synbarhed. Hvad sker der i dag?

325

Kæmpe tordenvejr i Edens have. Sværme af fugle indvarsler bryllupper. Bisættelse af guvenør Hatchett, må han hvile i fred. Bed altid til Gud. Annoncer: Arthur Guinness, sons and company LTD, Anne Lynch Tea.111. Vi står sammen, selv om mange falder. Husk på det. Jeg ønsker gode udsigter for derbyet på torsdag. Det vil være et paradys for irene, som vil være overstadige af lykke. Absolut sandhed, absolut renhed, resolut ærlighed og absolut kærlighed. Som en kvartet fra midnat og frem. (radioprogrammer for aftenen og ugen ud).? Mens hans pull-over bliver færdigstrikket. Kom her, kære ven, du store mand af ære, oldermænd i Chappel St.D, og ? indtil jeg har fundet en svigerfader til dig,

som – om jeg så må sige – skal være din gårdherre på landet, og søkaptajn, din gud og din boss, der kan styre et skib, hvorefter skibets ? i den gådefulde fortælling til ham der kaprede ?, enten må du eller han gøre? det samme i dette øjeblik, lad os slutte fred – de skal være af eet kød – så vidt som – Amundsen og du, Oliver Cromwell og lige kort og fed som P. Mc.Namarra han er en hård kanut for Irlands ? er hendes skræddere og sømænd, hvis du vil redde Israel ved min hjælp, som du har sagt(redde skindet?)brødrene har sværget en blodsed og ? sagde til ? og til den norske kaptajn, den ærværdige Sir Humpphree, som svor at ville blive kristen, hvis Gud gav ham sejren – velsign Mattæus, Markus, Lukas og Johannes, og lad os bede. Og fri os for flere af dine fornærmelser efter din bukken og skraben for enhver Tom, Dick og Harry, og vores enestående lovprisning af ahns nåde efter dit forgodtbefindende. Den ufejlbarlige bliver i en afventning for dig ved med at tale ham efter munden

326

eller at optræde som et helligt tabernakel, som Horace Taylor er tilbøjelig til at kalde det, og jeg vil gennemgå dine guddommelige kommandoer i detaljer, og derefter myrde dig eftertrykkeligt. Så kvikt opfangede Paddeus ordspillet og tog derved glansen af Skt. Gertrud. Ved Trinity Kirke møder du din undergang. Pat er den rette mand hertil. Ak,Ak. Og han rengjorde ham bag tørreskuret, idet han gjorde korsets tegn for sig. Jeg døber dig Ossean, sgdde hanEarwicker, inde i kirken uden betingelser, ?+ og de tolv apostle, indtil din genopstandelse, uden hedninger, og takket være dig, ind i vor Romersk-katolske tro, hvorfra dette løfte kommer – og som ønsker dig guds ?, en velsignet aften efter ?? og guds velsignelse hertil, Fra nu og i al evighed. Sandt at sige. Nansen, ser du, han har altid været mod religiøs overtro, så hvorfor skulle han den store opdagelsesrejsende være blevet døbt i en andenrangs katedral i Skt. Petersborg? Men hør nu- åh hør, min hengivne Peter og Poul, Fortress skt. Petersborg, sagde han, fast i mælet, til fiskeren, min nylig ?begrædte gudfader, tag nu at blive i bedre humør og løft dit glas, sagde han, for at vise, at du er værd at skåle med, hvad enten du kan lide det eller ej. Vi bragte sommeren med os, og hvad angår Leif Eriksen – og hans manglende opdagelse af Amerika, over havene mellem 40-50 breddegrad og på ?, Som Horace sagde til sig selv for at indvie dig i en kristen doktrin, her er en skrædder, som giver sig af med at svømme fra Balscaden Bay, ved Howth, Dublin, mod øst til Leixlip(mens Sweyde?, Harald Blåtands søn skraldgrinede i sin ishule ved tanken om alle de

327

smuglere han havde brug for for toldfrit at kunne komme hende i forkøbet)takket være vor hellige Skt. Brendan, søn af en god ven, hustru til Fynhogue han har en kvindelig skrædder af den kæreste slags derhjemme, en yndig skabning, toldfri og en fryd for øjet, synes du, og i særdeleshed når bølgerne går højt, tænker han på om der er noget smukkere til at opfostre et barn, så skudsårets glæde ved en dejlig pige ? En nykirkelig fraktion ??via Trinity College og Vanity Fair, med en stamina så hård som tidernes trend(tand?), men med en følelse så blød som et ”d” i ”flydende” og på ingen måde et hydrogen ? ved synet af hendes ynde ser du dig virkelig godt for og i romantisk forstand forgæves efter lille Anny R? og alle det forrige års Lavinier om at se et billede af hende bag glasset, der hænger over hendes seng – det er et held

hvis det ikke falder ned ad væggen – og når den misforståelse er ryddet af vejen og alle personer i deres blomstrende ungdom er ude og stille sig til skue – og spiller tuba til ære for deres Gud – og med en masse spektakel med klokkeklang efter hende ned gennem byen ved Dargle Co, Wicklow (vent en stund, klodrian, du går alt for hurtigt og indlad dig ikke på romantiske eventyr, førend du har sat dig ind i hendes sprog) når sommeren kommer, og hun kan høre klaverstemmeren bag Wales, der søvndrukkent taler til de walisiske bjerge, mens hun spejder ud af vinduet fra sit soveværelse og drømmer om den flyvende hollænder med udsigt over The Strand (London) når ?? og ser et genfærd af ”Prince Charming”, og den indtagende frk. Buckley, der gør haneben til ham, der bliver hendes skæbne som hun antog for at være sin elsker og medbragte sin medgift af guld – når du sælger skal du få det til den pris – som er et sørgeligt udbytte for hende i en rædsom sæson, hvis hun ikke kan udvirke mirakler og giver ?? gode irske stunder, mens hendes friske, livlige (fuld af ”go”)?? Sætter hendes elsker i brand med et brøl af nordenvindens styrke, for ikke at nævne en gammel flodhest med vand på hjernen, A,B,C,D, (åbning i `?- 29 år ældre – en frakke for et ærme?)og efterligne ham, kærligt og sødt, det gamle kadaver, ?? og mellem hende og ham

328

For der er ingen værre end en gammel idiot, som slår sine folder på den klippefyldte vej til Dublin og – tak skæbne – sagde han, ægteskabs?, til Kersse, søn af Joash, hendes frister, med funklende øjne og pjusket hår. Hvis vi skal tale om Andrew Miller, og hans kærlighedssange på godt og ondt, vil jeg vende mine tanker mod noget højere, og tale med uld i munden, min sandeste velgørers gode skaber, fuldstændig forskellig herfra, gifter sig i hast og fortryder tabet af sin fritid – det kan du vædde din røv på – du mister din ungkarletilværelse, afstikkere og pjat og den sidste cigar, skønt klokkeslaget i hans søvn advarer ham, og han lå udstrakt på ”vekselbordet”, som en slavepisker på sine skibe, når man skal udføre det ærefulde hverv, at skifte bleer på spædbørn og forberede sig på et seksuelt samkvem i værelset i herberget i huset på bjerget ned til ?? og på randen af ?? (Lyn og torden, du gamle og elskov, min kære) i aftenstundens privatliv, ?, sagde han, på det tidspunkt af natten, og retten til den første nat(mens der lød genlyd af åndedrættet fra den lykkelige husbonds brystkasse når han opregnede samtlige telefonnumre på kærester fra København til Nilens bordeller) mens tasmørket er ved at slippe sit tag under deres puder(et ilde varsel om Kitty Cole hvis hun ??) og førend den sejrende helt kommer ind fra St. Martins in the Field i London, og Benny Goodman giver et nummer. Jeg vil fortælle verdenen ” eller væddeløbsdrengens hævn” og ved, at det aldrig bliver daggry i mørket, men den døde vågner, og hele det islandske parlament ved, at en henført brud har de fornødne egenskaber (Thalalla – thallala) og bevare håbet om forårets komme, og der er ikke noget bedre tidspunkt end dette for vor fagre dronning til at favne barnet og lade det” ride ranke”og få erektion, og få ?Horus til at skringe HUMPH, og i kraft af en handel med mig – plus Rotschildfamiliens rigdomme – mens den skønne velsigner bækkenet, samtidig med sit fadervor

329

Første 4 linier chkes

For min gamle kammerat brigadegeneral Sir A.L. Magnus, den forlystelsessyge kaptajn på redningsskibet, ?? og hendes hjertes udkårne (hans fosterfar var en normand fra

nord-nord-øst, og hendes moder ”en potte af nødvendighed”) og fastforankret med eethundrede procents mands mod og hjerte, som (begejstret for dagslyset og med ??) er han en af mest helvedes karle, der nogensinde har sænket et skib. Ku-Ku – faldera. Og pubben glødede af liv den aften. I Fingal, Cannathue og Cathlin sang i kor. Og de tre, der som en bodshandling skulle udråbe tre hurra`er, istemte deres harper. Tuhall smilede vrangent til den sørgmodige Darthoola og Roscanno fra Sydirlend blev fortryllet af Mc Cormans datter. Alle trak sine sjæle ind i sig selv. Der var fred på jorden mens der var hooney-moon. Hellige guds fader – hvilken klokkeklang. Det gav genlyd af brag, når politimanden skubbede sin pige gennem ?. Selv forlod Tomb? Sengen og sit tøj nede i demiloffs gravkapel og begav sig på de sømbeslåede sko, afdøde manning havde efterladt ham, sig til fods til Ghotstown gate – der lignede et moderne Pompejus, klædt i hvidt i sit arvegods fra afdøde borgmester Luke Elk? Og der er nogen, der påstår, at de har set en gammel vagabond, der foregiver at være døv-stum, iført en grå kappe, som udførte en nidkær ceremoni i et raskt tempo. Og – med kronjuveler – i den grad elegant- at han lignede storhertug Michael eller Peter den store på rue de Paris. Det var jubilæet for ”All Saints Day”. Indbyggere fra de frie lande og offentlige ansatte inden for skattevæsenet m.m. bar sværd og spyd. Du kunne ligefrem høre, at de bandede og svor i Himalajas bjerge, menneske. Og udgav det for at være førsteudgaven af koranen i høje vendinger efter jomfru Maria, med så stort et tryk, at der kan opstå en verden af terror. Det må ikke ske. Det er aldrig for sent at minde herom.

330

Det sidste bedested der er set på jorden siden offergeden fortærede syndernes bibel. Havde vi ikke himlens lys til at lede os? På den anden side har hvert stræde sin egen livlige gnist, og hver gnist igen sine gnister, og eksplosionen af hver gnist sætter sit eget spor, en plage for Ned , et hvilested for Fred og et kig på mig i dette øjeblik for Peter og Poul. I en sådan grad, at fader Matt Hughes så fuldkommen rystet ud. Men den store dansker grinede bredt. ”Ja, vi elsker dette landet, med de tusinde hjem”, udsat for canon, og vi vil synge Solveigs san. For der fandtes ikke flere tyranner og der fandtes kun tørke der hvor floderne var gået over sine bredder, og dug på hele jorden. Således opstår legender, mens ældre kvinder fortæller historier, men nogle familier fik øgenavne. Familien bag Vickens LDD satte sig ned på røven med hænderne i skødet. Forfatteren af ” Mademoiselle fra Armentieres” sprang ud af sengen og spurgte om, hvad der er galt med menneskeheden. Mich na Murrough børstede forbløffelsen af ansigtet. Buckley og finn Mc Cool betalte dusører for deres synder, mens The Cap og frk. ? blev bundet på hænder og fødder. Helt fastbundet. Med sin papkasse hævet over hovedet gennem vand og inddæmmed land – tit tot – og uden at ænse bøddelen og alle dårlige varsler, flygtede Nora Barnault fra den lille ø og ind på Finn`s hotel. Her trak de gardinet ned og frigjorde sig og følte sig hjemme og levede lykkeligt. Det kan du tro. Det bankede på døren. Hvem er det? Åh det var Eva uden æblet.Uden hvad?. Det banker fortsat. Børnene stimlede sammen uden hindringer 8på harefod, i redekassen og med bare ben) og de lavede et farligt postyr og skænderi om hvem der var hvem og for at vise sig. Hvorfor gemte du dig, du moder til alle mødrene+ Og hvor var

331

Legetøjspistolen. Den pegede direkte op mod den skyfri himmel som en ske der kan stå alene i en stærk kop the. Hvem var den værste af det berømte par? Han har svært ved at høre, og hendes tro er omskiftelig. Kommende og gående synes de adskilt fra virkeligheden, og skønt den stokdøve gør sig umage, blæser der kolde vinde om morgenen. Men ?+ hvordan det ender, og jo længere tid det tager, jo hurtigere falder de hinanden om halsen. Han ved, at han pludselig bliver mere og mere spændt og hun er sikker på, at ville skribe. Den trebenede mand og den kvindelige druide. Du almægtige gud – vi er ved at revne af nysgerrighed. Hvad han tørstede efter og det første hun tørstede efter. `` det er ikke en polka, fang hvad du kan, når bølgerne går højt. Og dig, skvadderhoved Tim Malone, jeg vil sladre til dine forældre, hvis du kildrer mig i røven. Så i faderens, sønnens og helligåndens navn – etcetera -3-6-9 – og måden at slippe ånden ud af flasken og lede æslet ? . hvad med at få en disput om ? en tysk værtshusholder, piger og drenge, på Guds eget bjerg, og aften og bedesteder i Guds Israel, som er Haram og et gammelt navn for Oslo fjord med bjergsøer, landopdyrkede områder, landsbyer, tøfter, vandfald, fjelde, flodbredder, små skove, lunde, haver og dale, som strækker sig fra det mest storslåede til det allermindste – det hjertevarme med elektrisk styrke, en del af det centrale Helsinki

Næste 3 linier –checkes

Valtivar og hustru, hvorledes store Brian Boru +++ og var det daggryet eller ? måned, eller duften af hende, der fik sømændene til at gå løs på hende (en forestilling for alle ?) Til glæde for den manglende frigørelse ved forståelsen af vor omvendelse til kristendommen(præcist som den første djævel på jorden begærede skovens fornemmeste dame. Du er fortabt for menneskeheden. ”For fryden over blomsterduggen på markerne der kommer fra skummet på bølgerne med den vilde mand fra Borneo er netop kommet til byen.” eller ”efter bølgerne. Den vilde mand far Borneo er netop kommet til byen”

332

Snip – snap- snude- så er historien ude. Trip-trap træsko, og de satte en kedel over og lavede the og levede lykkeligt til deres dages ende. For hun og han plejede stadig at prøve på, at finde derhen igen, hvor Piers – efterkommere af Reilly on Tulky Morgan – sang yankee –doddley i kor og en uregerlig person skralgrinede af en vittighed. Vor herre bevar os – han tager afsted med Blåskæg i teaterstykket ” Lady precious stream ”. Men førend hans ærværdighed blev omvendt til ? indtraf der et tragisk uheld den sorgløse januar morgen, da han midt under begravelsesritualet for de edsvorne tilhængere af Fenian stødte på og spåede et brud på freden for tilhængerne, idet han understregede deres engagement, der symboliserer store ting, ikke sandt? Næste 3-4 linier checkes. Jeg william tror at der her skal stå flg: Hvem går der?(March – march). Gestapo der slår sig sammen det hemmelige russiske politi ved Frankfurt an der Oder. Vend rundt igen, Finn Mac Cool, Persse O`Reilly.

Åh – her har vi den første af nilens kilder, dog ikke dem alle. Som om hun nogensinde har brudt sig en kæft om eller taget hensyn til de nåle hun har stukket i ham mellem hans? Og det fiktive skidt (og kanel), Hvordan har du det, ædle herre. Kenny troede, at du ?Dinny bølgede frem og tilbage. Samtidig som byen løb tør for ?asfalt, fuldstændig som aurera borelias til hans fordærv stak i ham som gamle støvler gnaver. ?. PAUSE. Se efter eller slå bak.

Modgang. På den måde stoppede Gud al snak om Dublin, helt uddrænet og med grønne planter, indsmurt i mudder, men du? trækker og jeg blegner, mens vi trækker hinanden ned

sammen og krydser fingre for moder og far, der befinder sig i samme regi som fyren og hans datter, mens de strejfer rundt – hertil og ikke længere – skal du gå (for at trække det ind ved hårene, fuldkommen som en and for at glæde dig) En kæmpedamper blev placeret ved anløbsbroen med al sin vægt på hans ribben. Ham, den gamle mand, der var tunghør, og hun, den lille med bestikkelse i sine svigefulde øjne (som du nok kan se)havde svært ved at

333

Hvorfor vidunder af ?. Sesam, luk dig op. Men hvad betyder det? Som hånd i handske –handskemager. Næste sætninger? Den aldrende vise mumificerede Confacius forsikrede endegyldigt og med stærke undertregninger Katerina, på sin vej op og ned og igennem Danzig- korridoren, mens hun skulle til at ham imelle de 2 dødbringende allierede divisioner og Napoleons soldater stillet op på linie – parat til at skyde – mens de gjorde salut og sluttede sig sammen til et kompagn, og bemærkede for sig selv, drevent og smidigt som et piletræ og for en snæver kreds, onkler og Bohemians, som hun antager for lumpne karle: Boo –boo – du befinder nu i museet. Jamesons whiskey fordærver ham og ungdommen ?? Og Wellington gik i panik. Tip - Tip. Og hun bralrede op om, at beskeden fra husets frue gjorde hende helt konfus, og fik hende til at ryste på hænderne (der gerne skulle forblive hvide og blege, siden kongen for alle dronninger, havde kysset dem, honningsukrede som de var) (fang mig –kys mig – Harry – jeg er fuld af sidespring), iført mondæne klæder, syg til bristepunktet og medicinstuderende og en smertefuld gnist hvorved hendes førstefødselsret blev splittet til atomer. Som nåle i hendes hoved,

334

Eller om hvordan man helbreder dorske personer for papegøjesyge, vil jeg sige, rent ud, at nu var tiden kommet til, at han satte forestillingen i gang. Med kærlig hilsen til den nådige fru Kostello fra en ubekendt. ?? og hun ventede på, at Denorata (Clontarfs fader) ville følge hende glødende af lykke i seng. Det er min tur til at få et knald, reflekterede Mr. Gladstone Browne (det var karakteristisk for den mand af destiny) –Tip-Tip. Dette er min smoking, sort som ibenholt, erklærede ” Bonaparte Nolan” under sin nathue (man føler sig hensat som ” the grand old man”)Dip-Dip. Og her har vi ham, der er forsvarer for ham,, der forsvarede ødelæggelsen af den morsomste mand i Danelagh, som tonede modvilligt frem, med rynker i panden, almindeligt anerkendt som Cumhall, Finn Mc Cools fader, mens han tilføjede: Olaf den Tapre, han er lige så streng, som han er hård i filten, og det her forestiller hans store hvide hest. Dip. I ærbødighed for hendes majestæt, husets frue, som matcher statuen af sir Hugh Goegh. Held og lykke med dit helbred. Prosit. Det kribler i din hals. ÅH – Rom – er det ikke noget af det morsomste, når de 2 dukker Punch og Judy popper op og ned. Hvis du giver mig alt hvad du har, vil jeg kæmpe til sidste blodsråbe for dig. Bliv hvor du, skvadderhoved. Til sammen – til sammen. Han blandede melet mens hun kom puttete sukkeret i poser. På den halvt malede væg hang der et litografi om Krimkrigen, der forestillede alle Kongens mænd og alle Kongens heste, med kanoner til højre og venstre og et tordenbrag efter kugler.. Middelklassepigerne kom og gik – præcis som drysehoveder går, og en kvinde, der venter sig, går tjept, når det dufter dejligt. Luk døren!

(Tavshed). Ja –vi har gransket det helt privat i dets overfladiske pragt så brilliant og set at det kom for dagen fra Findladers Church, Dublin, og det viser Tallagh på landevejen med hans hunde på vej i en bestemt retning mod Donnybrook, ?en statue af Manniken-Pis. Når man besøger Aix la Chapelle skal du smage en tår vand af Carlow co (et ordspil).

335

Det priser i høje toner sin historie hulter til bulder om en ??mand for hvis skyld hans majestæt siden er faldet død om foran ishytten. Åh Åh Åh. Scenen er sat for en mekanisk gennemgang af BRDR. Grimms historie om? de 4 hyacinter, den glatte ål og ?13 ben i kærlighed, eller om hvorledes, Healy kom til en park med ?? og Sandy og søster til hvervestedet for tjenestefolk og alle for at finde det rette sted til at pippe som en fugl eller blæse som en sækkepibe, når hunden stopper op, forskrækket over torden og lyn – præcis som når elskende appellerer til hinanden, mens de går fremad – hid og did -, som en fremmed i de fortabtes land, nogle efetr nye mål og andre efter gamle mål, ?? historien om hvorledes Buckley skød den russiske general. Lad os fægte os frem for at befri os for den konflikt. Det er os det drejer sig om – vær parate. Det er New-Zealand, der rumsterer. Et krigsråb lyder. Det er New Zealand, der larmer. Atter et krigsråb. Wellingtons lejr bryder op. Lyden af Maori. Wellington – uvejret – bliver større og stærkere. Genlyd af stormen. Den russiske generals styrke er verdensberømt. Lad os se – hvis vi må – hvad en ubetydelig person som Buckley kan gøre ved det. Av-Av-Av. ATA la.la la. Paderewski, forholder det sig ikke således, at de alle – hver på deres måde – kaldte sig irske entertainere, som halvt af kærlighed til den velsignede St. Barbara – en af fortællingerne fra 1001 og en nats eventyr – ønskede at han omkring kl. 11 og sammen med helvedes egne ravne og alle andre en tur i Noahs ark. Det var før det blev anset for en god og ikke en ortodoks gerning at redde mennesker fra et frit fald fra nåden så helt igennem tosset som gjaldt for Phil the Fluter. Og det var det korte og lange i den grønne skov, hvor Obelisker rejser sig, når odalister (haremspiger) falder om. Vældigt forskrækket over ?????Åh, mr. Mathuria, sikke en skæv hat du har på. (Og det sagde de, meget mistroiske).

336

Og det gjaldt for evigt efter at han havde gjort korsets tegn for sig, og han gik til messe (jeg vil træde ind foran Guds alter) tilbage, siddende og til siden, og han henvendte sig (jeg er meget ked af det) til den tapre soldat i hele sin bredde. Sandheden – den gamle sandhed og intet andet end sandheden – er stærkere end fiktionen. Skål for et godt helbred. For så vidt angår ”the grand old man” – Gladstone -? Ulysses s Grant – en almindelig soldat – der var i besiddelse af en guldmedalje (hans hjem er hans borg, helt sikkert, sagde man, og det vil vi fejre, beklager vi, på en destruktiv måde) ytrede DaniellO`Connell, med en tændt cigaret, der fik ham til at snappe efter vejret og hans tøj til at stinke, det var han om hvem min kone og jeg synes, for at sige det som enhver jomfru, lige så mørnet som et atlantisk brystværn, eller ved nærmere eftertanke, en svag skælven i kroppen med sveden fra panden Er det her det rigtige afsnit.checkes: om at tage mål af herrer, der lavede en fandens masse rod.(de cyklede igen og igen, atter og atter, højtråbenmde omkring 6-1 på nær den ene) og de tryglede ham om at begynde skyderiet. IDIOT. Et ultimatum: Når en mand bliver gift, begynder hans bekymringer, så vidt alle kan se. Bed en bøn. Om Attila og disse vaskekoner (med forskellige pletter), feudal konge og ??, som havde debatteret Cain og Abel, mens der

blev afsunget en spindesang, fortælles der ikke mere indtil nu, ?Abraham og Sarah, sygnet hen af sørgelige ?. Og derpå: Bliv ældet. Det næste der sker, er at vi fortsat elsker at – ligesom troskyldige børn – at undre os over hvorfra vi –lige som hønen i historiebogen – starter, når det hele begynder. Og for så vidt angår hans små forseelser – som nogle godt kan lide – synes min kone og jeg, at hans inderste tanker bør være åbenlyse selv for vor dårligst uddannede og illiterære personer. Alt det der ytrede The ? sig irriteret over, han der engang selv var en gnom af en poet, som på samme måde var så opflammet af vrede over St. Bruno, og det i en grad, at det tog sig ud, som om alt han havde consumeret/bedrevet var en hyldesttale til sig selv,

337

og hvorfor skal vi vide en masse herom, når det forholder sig således, at det blot var en kugle på størrelse med et hagl fra et dueskud, der medførte, at han blev sendt af banen af dommeren, juryen og overdommeren med en kraft som af et slag fra et cricketbat, efter at han havde sat et ben for gærdet. Et røvhul. Hans eminence, der vaklede frem og tilbage, når han skulle uddele almisser efter hans tre ældre foresattes vilje, ? i overensstemmelse med det guddommelige forsyn ? og gør gode minder til slet spil – uanset hvad Freud og alle hans venner siger eller hvem der tager hans hat for at ærgre ham, lad ham blot holde under vandet som et forsvundet continent og lad Anna Livia udføre et sødt forspil for sig selv. Og gid at den ophøjede laks måtte angle efter visdom – både indvortes og udvortes.

Stik ham med en kniv, lav sjov med ham/dem. Hun/han vil sandsynligvis ikke synes det er morsomt. Han kan derimod se ud som om han påskønner det. De vil dog – da de selv er professionelle spøgefugle – helt sikkert deltage. Du kan næsten føle, at dine bekymringer pibler ud af fingerspidserne. Sig til dig selv (thi vægge har ører) langsomt: Vel – så dette er altså Dublin. Hvordan har I det, yndige dubliners. Jeg er så glad for at kunne plukke blomster tiljer, helt ærligt og på en smart facon. Også goddag til dig Mr. Finnegan, med håbet om at du smager de der peanuts. Og også en varm velkomst til jer, gud og hver mand. Hvordan fanden har I det? Nu vil af med ?have? Vi vil inderligt gerne have ham i egen høje person. Der har vi ham jo med sin borselinohat. Manden der skød den russiske general. Ham der vandt ballets dronning. Lad os få ro og orden. Vi hidkalder den romerske hærfører Tancred (og den lombardiske konge) samt Xerxe til at konkurrere med Barnabas og den dystre Ulick.

338

Lad os få ro orden igen. Se hr. ”ølmager” i stolen. Vi har nu hørt det sunget tusinde gange. Hvorledes Buckley skød den russiske general. Til ære for jer, drenge, lyt indtil judgement day.

Et offentligt hus for hjemmeværnsoldater.

MUUT (en smart dreng fra en fribroderorden, 33 år, spejdede mod loftet i forventning om et tordenvejr, der kunne løse en gåde han tumlede med.) Det lynede og bragede. Hvad ser I svirebrødre. Fortæl os alt herom.

JEFF (midaldrende med klerikale holdninger, som – ligesom hans fribroder – forventer at imødesee den kedelige katastrofe, relativt modigt, og i modsat fald vil blive ydmyget for altid og indtil i dag for egen regning) og helt til i aften. NÅ.da-da. Han var en idiot.

JEFF (mens han trækker sig op af kloakken understregede med det samme): Lille BUTT, vær så artig. Lad os komme hjem til vor bjerge. Indskriv ham til hæren for at ærgre den soldat der hilser fæstningsværker, forstående udadtil, ulden indadtil, når morgenen gryr, mens han befinder sig i en tilstand af jubel. Generalguvenør og lordløjtnant af Baltimore, et ?ølsted for dem, der teer sig efter forgodtbefindende, døjer med brugen af et paramilitært sprog.

(?Liljerne i dalen taler ikke engelsk). Dræb, dræb og fortæl videre. Brug den slang de taler i Ukraine, her kalder de en spade for en spade. Og slet ikke det sataniske stof, det slimede sprog som Siranouche. Det gode gamle ord - ?græshopper – er mange symboler for mænd i krig (udtrykket ”ikke en bønne værd” er okay dokey for ?Harlemagne, da den mand af jern (Wellington, Duke of Iron) var øverstbefalende for Tom Sawyer og hedningedræber. Han ejakulerer natten lang. Minder om den berømmelse Mc Alpin Brian fik for sin andel i en affære om en møntsvindel mod Irland. Og gid at ?han også er/har en forklaring på vores drømme, som vi glemmer, når vi vågner, og morgenen har udvisket vores sexlyst, og ?? ønsker os dræbt ved frokosttid. Et spøgelse. Charlemagne. Rejs dig op, du offerkalv. Lad Irland mindes gamle dage.

BUTT (der trækker sig ud af sit indre jeg, opslugt af tanker, tænder lyset – hvid lanterne – led og ked af Irlands grønne højdedrag)

339

Mens han vrinskede af latter over sine tanker og kværner løs på japansk): Ulster til sejr. På gensyn – Vi ses snart. Den menneskelige natur bliver gemen over kedsomhed. Præcist ligesom dengang gammelfader DADdy Dacon købte noget bacon. ” Jeg fik en sko – du fik en sko – alle guds børn fik sko”. Stakkels gamle ?fjols (elendigt ?måltid). Det er ungdommens forbandelse at tærse langhalm på emnet om at forsluge sig på Gud. Derfor, og skide vær med det, sir, kan han ikke lade være.

BUTT (som om han har glemt sin hat af bar forbløffelse) Kom her, alle I hertuger af Wellington, som ærer øen Calf(Isle) of Man. En bjørn med honningindsmurte klæder. Rødt, orange, gul og grøn, blå og violet. ?Erminits hætteklædte woodoo-mænd. Først stepper han ind. Siden stopper han op. Se en gang.

TAFF (der rent ud sagt kæmpede som en beskidt dubliner for at huske fra korset på hvem der dræbte Attila og satte Montezuma i fængsel, følte på må og få. At han måske var født midt i Kreml, før han var blevet døbt i Vatikanet, tænker på en hellig treenighed, ? en lille fader, en lille søn, et brev, etc. okey –dokey)

Med kanoner til højre og venstre. Og tag det ikke så tungt. Hunden gør, men bider ikke. Han var omkranset af fjender. En mode fra Krimkrigen. Med kanonkugler og hertil hørende våben. Iklædt rulamsfrakke og pelshue, laksko og blåblusede cardigans med mandige scarlett manchetter og en trefravet camouflagen og en regnfrakke med medaljer, Brian Boru, den berømte sejrherre fra ?Kars i Krimkrigen. Tak – vær så god at betale ? shilling i timen.

Frøkenen ser sig tilbage for at skue en sådan klædedragt. Torden og lynild.

TAFF (med sindet fyldt med billeder af Butts beskrivelse af generalens uniform). Storartet. Død og lynild. Sikke en laps og sexappeal.. For gammelt venskabs skyld. En billig lokkedue. Til tilintetgørelse. Det er storslået, men det er ikke et fotografi.

Ham der oser af skyldfølelse er berygtet/velkendt på alle veje. Mennesket kan henføre sin oprindelse til en skøge. Sammen med en besked om at vaske og gnutte sig – og ? op. Ærkebiskop Walsh af Dublin. ”On the bonney bonney side of Loch Lomond”.

BUTT (med slet skjult ironi og en lyserød ildrager pegende mod umulige genstande bag Byernes By (?) i retning mod skoven, såsom Ljubiana og Rivieraen, hvor han og hans elskede fandt sammen på et sted med en klippefyldt mark og et overdimensioneret træ. Glem ikke marken (sørgeudbrud) For skrivelierne om Loch Lomond. En dal i Gloucestershire, kaldet ”Woeful Dane Bottom”, The Furry Glas, Phoenix Park. Med guerillafolk, der klæder sig ud som prinsesser, og deres kammerater skjult i kostalden. ÅH LA LA.

TAFF (en pessimist, han bestræber sig på at genvinde fatningen efter alle livets kampe i roden af fortiden, ivrig efter fornyelse og i erindring om bedre tider efter De sorte får i familien): Oh – vredens dag. Åh – du min moder. Åh – jeg alene. Åh ??

Bjørnstjerne Bjørnsons fra Oslo efterkommere – sved på panden ??

BUTT (tilbage ved sin benzintank: ?Deadwood Dick, Brian Boru, vekselerer, pengeudlåner, pengepuger og den mest ?(manmical?)gråsprængte mandsperson i Maida Vale, London, hvis annaler tilhører det allerhøjeste. For han besudlede markens liljer og konfronterede Samson og ? marcherede ud af ?? Røvhul. Gud bevare Irland, siger vi alle.

TUFF: (Hvad med spytslikkerne ved fronten og sjælesørgerne i den dodes sted mellem Buckley og den russiske general, hvor han ser biskop Ribboncake samt ?? på præstebesøg i horisonten ?) hos en meget forkælet pige, der befandt sig på en højt hævet vej med det ene ben mod himlen, mens hun snørede sine sko. Giv dig til kende. God dag, lille frøken, og god dag Sir. Op med kedlen og ned med stegepanden. Se det skulle vi gøre, eller også lade en stjerne blive til måne med det samme, mens din? tante gør som føreren og din post bringes fra Pipingpubwirth til Hillborough i hans majestæts tjeneste. En russer, alle russerers zcar som jeg er den første til at høre og den anden til at møde og sidde på/med, med vidtåbne øjne og øren.

Du skulle se mig danse polka. Bang på gulvet – gurglen i halsen – spidset mund – opknappet krave.

BUTT (mens hans ageren synes at skærpe hans underbevidsthed, fortrylles af hendes dans – landlige dans) KBalalajka. Jeg skælver.

Munterhed – munterhed – du blodbestænkedede fyr. Der var et fotografi af ham i avisen(hvilken avis). Det var derfor de piger han elskede kastede deres øjne på ham.

TAFF(med et trut på fløjten og gnidende på violinen). Balalajka. Trobadour. Jeg skælver.

BUTT (med hammer og segl. O – hurries ?. Lad Irland mindes de gyldne dage med følgende effekt) M?, helvede , tortur.Næste sætning? Gid hans kugler må vokse så hans pindespil bliver værre. Den gamle monark gør en dyd af nødvendigheden. Jeg har set ham hæve sig mellem den kurvede stjerne og den blege måne. Du skal kende dem på deres frugter.

Pif-paf-pif –paf. Og min pibe i bytte for hans cigar. The milky way at gamble på. Op af denne ?proptrækker viste der sig visuelle og verbale præsentation af det verdensberømte væddeløb i

Lincoln, som er skabt af det irske folk. De 111 væddeløbsheste ??? begejstring ved indhegningen til væddeløbsbanen, her og der, mens nyhederne spreder sig. Hip-hip – hurra. Ved hjælp af helioskopet kan man se hvem der vinder, og hvem der bliver nr. 2. Min gud. Det var (med ild i piben) Mr. Thomas Nolan som bidrog til i deres fælles interesse for at more sig, fortæller Epiphane, skriftefaderen ved Saint ??(med brun bowlerhat): Angeren i skriftemålet må anses for at være lig med at være sønderknust og udløse tilgivelse og oprejsning. Hvorledes (så sikkert som der er et gode i din ? astrologi) Buckley skød den russiske general. Hele ovnst afsnit tilrettes og gennemgås. De hellige på øen og forskerne vrinskede højt af latter og med overnaturlige hrraråb over denne absolution efter skriftemålet (Vend om igen, Whittington) som var en absolut succes. En mængde herre og damer – uden deres fædre men af kød og blod, med indsamlingsbøser. Man skal ikke hænge sig i småting. For at være sikker: Det er peanuts for børn. Slippery Sam, nær ved dem, fysisk til stede

342

men på den anden side fraværende i moralsk forstand, sjoskede rundt som en anden ruder knægt, idet han forhørte sig hos Nick Mick og The maggies (en penny for dine tanker) om de ville dække over/l stikke spar Es. Tørvetriller Tom imidlertid, hans utrættelige lydhøre (stemmen tilhører Jacob, men hænderne tilhører Esau)deltager i hestevæddeløbet (Baldoyle plakatfuld) surmulende i sit silketelt. Næste sætning ??? og lyden af klokker fra kirketårne i skøn forening. Forstår du. En mestersmed, adskillige skræddere, en arbejds pige fra det hvide hus og hertil selvfølgelig mr. Fry med bar røv. Undskyld jeg er så irriteret, men det er din skyld. Hvor står du? Det er Dominokanerordenens brødre, grundlagt af Da valera. Hvorfor tildækker de hovedet med tætsiddende hætter? Fordi man under ingen omstændigheder må lægge mærke til den ærværdige protektion fra ? sidste generalguvenørs side. Store Jupiter – hvad fanden var det? Hel – lykke – lykke – held. Det er 1,000 guiniess hestevæddeløbet Liverpool ?S. Cu. Træk i tøjlerne –rid – op på sadlen, Pitsy Riley. Gå bare i gang – gå bare i gang. De er henne ved den fjerde forhindring. Ved jesu kors – der lyder skrig over det hele og nedfald af ekskramenter. Bum karl – bum karl. Herman c. Entwhistle gør sig fri, idet han med dramatisk effekt genskaber den form hans berømte forfædre udviste på scenen, og viser ” Ørnens vej ” til mr. Whitehats 3 hjemmefabrikerede vallakker ved ydermuren rundt om banen, mens prinsessen og den anden kvinde (Mrs ”Boss Waters” udfører dobbeltspring for tidligt, og mmed stor fart flygter af sted til befrieren/ pateren. Tænk at noget sådant kunne forekomme her. Ved den jomfrus ”dusk”ved den gyldne lejlighed. Jeg har aldrig tænkt i de baner. Vor borgmester må sandelig føle sig underholdt. Han klirrer sikkert med kæderne. Det er alt for i dag. Denne drøm (mareridt) er leveret til dig af BUTT og TAFF. TIP og BET, vor sweepstærke væddeløbsdeltagere, fra toppen til bunden af det Irske folk og dets verden. TAFF (bevidst om, at den første sportsreportage om væddeløbet London Regional nu ved nærmere eftertanke er blevet bekræftet af glimt fra en anden sport, skifter mening7retning og for at smage frygten for (at undgå?) kropslig dovenskab efter den bitre smag af ?? , orienterer sig ved hjælp af Sagitterius mod Dralo på udkig)

343

BUTT (mens han slænger kappen over venstre skulder for mere at ligne engentleman, mens han føler vreden stige op, idet han får færtten af den desperate larm fra Nationalforsamlingen i Jugoslavien, mens de skændes om, hvorledes Aristoteles befandt – sammenhængen i den flg. Sætning checkes: sig i skyggernes dal, og han var stærkt seksuelt ophidset – ægte proportioner – ude af kachetten). Jo, min herre, det tror jeg ikke, at jeg ikke gjorde, sir. Du må aldrig bebrejde mig, at jeg jeg tvivler herpå, tak. Nej – nej – nej og nej igen. Store Jupiter. Jeg fulgte efter ham i skæret af lyset fra en tændt tændstik. Af alle de mærkelige mænd og korsangere der findes i Operaens tragedier om disse antikke personer (blandt alle kongens mænd og heste) den skurk der røg sit lys i begge ender. Stærk tobak. Jeg tænkte dybt over en anden gang efter en af hans operaer, om kløen i ? skyldes at han er hjulbenet af krudtrøg og leder efter en lænestol ?? med et splash a`la francais og for at fejre sig selv med en ortodoks himmelsk messe gennem et sublimt kor ved sin fod i overværelse af sognepræster og den ærværdige forhistoriske Oliver Cromwell, og da jeg hørte ?Ragnar Lodbrog recitere hans tarvelige og drilagtige gospels til Santry, troede jeg at han blot pruttede efter morgenmaden, men ved den hellige Churo? Så jeg aldrig så snart et genfærd af hans? frygt før jeg rystende af angst fremstammede nogle bibelvers fra manifestet om menneskets første ulydighed og frugter. Og mens du nedkalder en forbandelse over ham, piraten med det hellige kors, vil jeg gå og spille på de ukendtes grav med en klokke, en bog og en lysesstage (BBC) (Tramp-tramp) Du har netop fejret den tyske tilbagetrækning til Peter af St Sepulchre sammen med drengene i spredt formation over Giants Causeway, Co Antrim af samme rute som stationerne på korsvejen. Forkynd det glade budskab. Hvis du vil være så venlig, kammerat. Som kommunisten sagde til indbyggerne i Galway, dengang Europa og Asien var børn: Gå hurtigt fremad, Myles – ha Cop?? Og klar tingene i en fart.

344

TAFF (omendskønt uheldet tarveligt nok er ude efter ham, gør sin entrè , på en dybt religiøs facon – heldet være med dig – dårlig tilpas, med en tåre i øjet, en rem om ryggen og med et skrig som en krage, som om han var dybt såret) Johnny – jeg kender dig knapt nok. Græd videre – græd videre – din tid er ovre. Søragesang.

Hvad Goethe og Shakespeare kender alt til. Papist. Legekarl. Afbød slaget for kujonen. Yes. Det tabte paradiset.

BUTT (idet han i erkendelse af den besked tilføjer sine siamesiske tvillinger smerte, kommer op fra skyttegraven og falder død om, med et klageskrig. Han skifter uniform mens han afslører hemmeligheden: Han bliver grøn i ansigtet, hans hår bliver hvidt, hans blå øjne brune så det passer til hans klæder). Men når jeg ser ham i hans ensomhed og indenfor hørevidde den skrækkelige dag, betsræbe sig på – fuldkommen som en hjulbenet romersk katolik –at trække sig selv op og opgive sit liv, så knusende som Nebukanesar, og udstille sit gamle syndefulde jeg fuldt ud ved at manøvrere i al offentlighed til fornyelse sammen med kujonerne i den irske bondestand. Jeg troede han ved at få vejret igen fra nogle hovedkvarterer bag ?? og jeg har ikke nerver til at fortælle en uanstændig historie, selv ikke for penge eller kærlighed. Men da jeg blev betaget af et nyt syn på hans gamle teori om basisk metal i aktion – 2 mønter i cirkulation – ping –pong – i det mangefarvede lys fra truende skyer og i glansen af heltens kampøkser de til ingen nytte ?? slagmarken , den bitre lyd fra seraphiraen og fangede den stærke stank fra ?? – en angustank – en underordnet

regent, ligesom Peter den store, en k? for sit folk – og det er ikke engang løgn, men jeg pludrede og tudbrølte og tudbrølte igen og igen, bibeldreng, mens jeg faldt ned på knæ for at betvinge det. So –long. Klodset, om end misbrugt – du må føle dig misbrugt nu! Men – min skyld. (omforladelse) Abram af Erzerum, da jeg holder meget af dig, kære, tilstår jeg gerne uden præjudice, at da jeg så op på alle russerers zcar, og så hans vrede falde på de marcherende hære, og genkendte ansigtet på en broder, blev jeg vred på ?? sønner på hans vegne, og det var åbenlyst, at han også var bange for mig.

345

Og så på den måde hvorpå jeg rodede rundt i mine ikke mindeværdige Ave-Marier på – må herren være os nådig – mit hjertes ? – havde jeg ikke hjerte til at skyde ham.

Taff. (Som rent faktisk tænker på hvordan den vilde mand fra Borneo der netop er kommet til byen + noget med landsbytosserne – ? sætter sine knæ foran sig efter at have fået kendskab til at han forbandet godt ved hvad han foretager sig –forvirret over effekten af et mord, vil du vædde dit fordømte liv på, før du dør, skøn t han er overrasket ?) Du store gud. Det havde du vel ikke hjerte/mod til ? Hvor morsomt!

Butt (Der hører en eller anden pludselig komme med 2-3 barnlige hurra-råb, venter i tavshed og falder derpå i søvn uden at bede om at få fred eller noget som helst)

Merde –mand. Da vi mødtes var det for sent. Det er mit lod. O – had –farvel – et farvel fuld af lidelse. Og tænk på det, når du ryger din tobak.

Taff (Som i mellemtiden – så langt man kan række – for at sætte én ind i situationen – gør ved hjælp af spidsen af sin stok plads ved at sprede et sammensurium af forvirringen – og var i færd med at uddele ord af stille kraft –tale er sølv, tavshed er guld – hvilket takket være mig intet forhindrer – det kan der kun være ringe tvivl om – er/har resulteret i en stille servering af Guinness, som er godt for dig) det gør mig godt. Champagne til ? Pa-li-di og ouzo til den smarte unge fyr. Drik af dette bæger og bliv varmt forsynet. Tobak ?

Butt (vippede sin høje hat af og med læberne trykket mod dåseåbneren giver ham syndsforladelse, og nipper derefter til noget salt bacon som ypperstepræsten tilbyder sammen med sit bud på hvordan man kan frelse sig selv) Der er ikke noget i denne gamle verden så dejligt og til glæde og forbedring af vor natur som den måde hvorpå du meget befriende henviser et pigebarn til mig, din bedste ven ? ? Den anden glemte mishandlede i Mullingar Inn er intet i forhold til hvad der er i fjernsynet. Hvorledes denne fashionable verden

346

I det forfrosne krematorium er fyldt med tunge hærstyrker, iført regntøj, ?? Novgorad. Hvorledes græske guldmønter er blevet shinet op i forventning om den ”anden genkomst af Antikrist ” Havana –cigarer til ære for ” Aroma-freden”. Hvorledes Ali Baba (Bey) besøger den smukke nonne i den hellige jul, mens ridderne fra ” 1001 narts eventyr” udfører djævlendanse i hemisfæren. Lad nonnerne tale om, hvorledes vore gamle drenge fra Yale giver

sig af med nytårsfortsætter, evigt varende, fortsat begyndende, det er aldrig for sent at nævne, etc.etc. for ikke at nævne kastelegen ” Tante Sally” og hvorledes Buckley skød den russiske general. Der er telefon til Philiass Fogg i morgen eftermiddag og ? genopstandelse af graven.

Taff (nu da han har passeret slåenbuske fra ?Peter The Pine, mens de alle samler krukker og andet til de gamle gravstene, og ?? igen og kigger igen, går op og ned ad gaden fra bakken (kom og gnid hans ben) og find din ” parlez vous francais” siden du er her i stedet for Vercingetorix. Lad os høre din mening om hvorledes Buckley skød den russiske general. En ballade af chokerende omfang og forsøm ikke ? Pat, min søn. Du er vel ikke gået i stå i din sang. Morgendagen er vel ikke gået endnu ?

Vær`sgo. Skaf dig noget energi. Søg til Bulgarien. (40 århundreder ser ned på dig). De 80 århundreder er et svindelnummer for syndebukkene! ? Huckleberry Finn. Der er nogen der har klokket i det. En skøn dag midt om natten stod 2 døde mænd op til kamp og 3 blinde mænd så til. Gør omkring, Whittington. Det vil være en forandring til det bedre, ikke sandt Sir? Er du med på den, Butt ?

Butt (som i sit gudsforladte hjerte altid bevarede et forfængeligt håb om at holde modet oppe, var Nihilist, ?babymave ?? der gjorde knuder, ved gud, med mindre han skulle tage udfordringen op med kærlighedsguden) Udmærket Taff. Jeg sagde jeg ville gøre det. Det var korporal Phonix først. Det var

347

fra en anden tid, en våd torsdag hvor djævelen mødte ?bulgareren (min gud) – vær hilset – ca. ved middagstid d. 21. marts, på sletten ved Khorason-provinsen ved Babeltårnet år 1132, hvor kragerne vender, og sandelig, efter mange drinks,40 dage og 40 nætter, når vi øjner bæsterne (et frygteligt regnvejr) den mest skæbnesvangre dag i menneskehedens historie, dommedag, hvor jeg gjorde tjeneste i den irske milits under Persse O`Riley – Woolwick Warren – i godt tyve år, nogle gange i Krimkrigen, et sted i Irland, hvor jeg græd mig i søvn over vellevnedet i Ægypten og den misundelsesværdige luksus i de hængende haver i Baylon, idet jeg vovede at stolpre – gå på stylter – mod Boston Massc., såvel i gammel som ny stil – og tage et spring ud i fremtiden. Næste sætning undersøges . og Finnegan, den sjover, eller spild dagen, ære være Gud, den fortryllede hystade, hvis? Ved hvem der er hvem, Skt Patrek, kommer den store og frygtelige dag, og den store dag, den overordentlig mindeværdige, længe savnede dag i 1132, fortæller boghandler Hodges Figgis mig, som jeg kan fortælle jer, er det – hvilket er fortalt i ” The book off Kells” - det tidsrum, der adskiller to sammenhængende fysiske fænomener, hvor alle forudsigelser om Irland brød sammen. Men jeg fortsætter uden at blande tingene sammen. Vi var ensomme indtil vi tog ud og søgte efter de snyltere. Så jeg begyndte at studere og jeg viste dem en god grund til at man(give en kold skulder) skulle have foragt over for deres sygdomsbefængte skadevoldere og lægge dem over knæet. De så op og kaldte på dem der kom til byen. At føle, hvorledes jeg blev tildækket af sten. Det skyldtes de der banjospillere på plyndringstogt. ??Næste sætning .betyder måske: som førte mig hen mod de ordinære og slap væk fra de vrede, min gamle moster – boksende

og koksende.. jeg lavede nogle sving for at øve mig. Uanset topfigurerne og hans romerske katolikker gjorde tjeneste idet de var ude at patruljere i krimkrigen. For resten – det var mig der måtte holde op med at grine.

Taff (der fuldstændigt glemte at ”hans torden og lyn var lagt til varme i kakkelovnen” og mens han var lydhør overfor sentensen om, at indbyggernes lydighed er byens lyksalighed, sad stadig og røg sin ynglingstobak i den ærværdige overværelse af kvinder)

348

Åh-Åh Goddag – Hvad Gud har sammenføjet må intet menneske adskille. Var du ikke med i selskabet?

Butt (der i sit tvivlende sind vakler mellem en flaske øl og en drink med genever) O – min skrækkelige migræne. Mellem mine refleksioner om fortiden og min misfornøjelse/tvivl om den uigennemsigtige fremtid er jeg fyldt med erindringer og med tårer i øjnene (langsomt): Tilgiv mig, mens jeg med platonisk kærlighed trækker (How the dickens kom de tilbage for at hvile) mig ind i min missionærstilling til alle de gamle bojarer, som nu farer rundt i Valhal, ?min skole Alma Mater: Jeg drikker med dem med 2 horn (drikkehorn) fyldt med spiritus (? ånder) , og Du Sergent, selv om det er kondensvand med absint og vermouth, er det en aftale mellem gentlemen, at jeg giver dig vort højt ærede ?+ trone og alle vor kongelige tilhængere med resten af Irlands befolkning. En kort bemærkning og en stor een af slagsen.

? jeg begiver mig hen til gravhøjen (hvis de blot kunne få et kig denne gang på hvad der skete for os!) næste sætning checkes og omskrives : Gormleyson og Danny Donoghue og Gancubar – det er dette der var deres navne - for vi var alle alumner på Clongowes Wood College, 3 tyrkere med disse ? æbler, vor damer i Tuillierierne, de 2 niecer til gamle onkel daddy dacon, som var kendt for at kunne tage alle stikkene i første hånd, ?for at skabe glæde og charme fra deres lyse brokade. For Lesbia har strålen i sit øje, men ingen ved for hvis skyld det stråler!! Hip – hip hurra. 3 leveråb for borgmesteren Bravo Lancaster. Fandens også.

Taff (som fortsat føler, at de fra himmelen sendte feer, der underholdt – vartede ham op, var kvindelige spioner fra det solbeskinnede Spanien, der frarøvede ham

Hans tegnebog i Londons undergrundssbane, idet de gled væk med slet skjult ironi over den multinationale ufrugtbarhed over hans facon at grine på). Eva, dronning af Alburz, søvnige asen,?søn af en skøge, som er parat til at omfavne vores betændte verden. På deres helt egen barbariske måde.

349

Indtil de har ” knuder på aftrækkeren” og kogende nosser. Hvor befinder smerten sig ? Er der tale om en opsummering for krigsretten eller generalstaben? Styr din utålmodighed og ? hvis du vil være så venlig, marshall. Bliv tosset, din dumrian. Vær ? men underholdende. Fra operaen Zar og Zimmermann syng i kor ud i æteren

(tv-transmission): I nattens mulm og mørke følger forvandlingen af Taff, der svinder hen i nattens mulm og mørke, og mens vi venter på det og vice versa, hele n. afsnit: gennemgås og rettes til: et metallisk genskin af den strålende Butt ??, som bombarderer lærredet, et stift geranium satin, smagfuldt tenderer til at blive revet med og TV-skærmen, og forstærker betalingen for at få ”en let brigade”. Under fotoet der skræner ned i flimrende bevægelser, med stumper i deres tænder, Irske militssoldater, bærer bølger (tv-signaler). En sprøjtepistol i tv-røret bombarderer skærmen med elektronisk dynamit, kaster et blik på ? og ser billeder, der kører på tværs i parallelle linier i en svag nedadgående retning. SSh SSh. Evangeliets sandhed siver ud midt i tv-skærmen/lysstofrøret, der udstråler særlige skadevirkninger, der koagulerer gennem elektronrøret som et ordinært fotografi i skikkelse af et kammeratskab af helligånden, Pave O`Donaghue, ?en russisk general. Idolet udstiller hans ordener: En stjerne som ?tegn eller noget fra på den kinesiske kejser, medlemskab af den højeste engelske adelstand, et kors fra Michael Paleologus (byzantinsk kejser) Jan og Nepo? Tunge, ”paf-puffet” og lyden af en kommando fra Peter og Poul, bånd og stjerner på/fra Herbert Gormans martyrium. Det er beregnet til den normale gudstjenestes sendetid midt på dagen. Vikaren: Vær rar at trække vejret til glæde for infanteriet. For helvede – der er noget galt med tv-knappen. Han blinker med øjnene fordi han tilstår alle sine fjernsynslaster. Han snyder næsen fordi han indrømmer, at han altid piller i den. Han tørrer munden med en serviet fordi han erkender, hvor ofte han plejer at åbne den – for at beundre den. Han knytter hænderne sammen med sine ?pæderester, hvilket han tilstår for sine allierede. Og (katten kom tilbage fordi den ikke kunne holde sig væk.) Jesus.

350

?med håndbægre rørte han på livets træ i midten af haven, lige så meget fordi han erkendte for så vel høj som lav på steder ?hvor lesbiske bor på stenfyldte områder og idet han faktisk glemmer sonetten til kærligheden kommer han til at tænke på hvordan Buckley skød den russiske general ud over hele butikken. Der vil blive foretaget en ”hen collection” – indsamling af høns – til ham efter aftenandagten på ærens mark. Bliv tavse, de herrer og damer.

Butt (med en udtryksfuld gestus som Oscar Wilde med en blomst i knaphullet ved Old Bailey, trak modernismen direkte op af postsækken – ?skønt ubeslutsomheden gav bagslag for hans ondsindethed - beretter hvordan det gik til, at det sidste han kom til at tænke på – da han først havde observeret skabelsens herre – var kvinden i hans bryst – ?the wife of hos busom - + prostituerede. Ren jealousy. Tak. Forsvar/forbud mod tilfælde af ondartet overbærenhed ved seksuelle glæder, bliver ikke ren af et ulovligt seksuelt samkvem. Lommetyve, ? og os, skal henrettes. Gør dig umage, eller begiv dig snarere et andet sted hen, hvor det er varmere. Korrigér mig. Kommandosoldat (fra Boer-militsen) for guds skyld, men jeg er sikker på det. Ikke mere bezigue til den stakkels dreng. Med Oscar Wildes elsker – mange tak. Jeg havde maven fuld af tyrkisk delight hele den dejlige tid med deres fortællinger om Odysseus eventyr og kød og grøntsager i nyrenerne og min rambuk i deres engelske ribben – 1-2-3 – da Osiris kom ned som en ulv fra folden og vi bad engelske soldater om cigaretter og røg fredspibe for Sir Patrick Spens, for derefter at forsvinde og efterlade os i det purpurrøde morgengry til at lyse/eksplodere om natten (smid en tændstik – til guds ære) og sove og spise - ?hugenotterne – (som Daniel i løvens hule) og læse biblen

over ?(velsign os – velsign os, igen og igen). Dog når alt kommer til alt – tit og tat – som vi sang i søndagsskolen – alle soldater bærer en kammerat i sit tornyster – og med mindre jeg har glemt de grundliggende principper for barbarisk krigsførelse, hilser jeg: Vel mødt kammerat, og

351

send os sejren med håndskydevåben – Gud og hver mand og al det sjov der er i Finnigans Wake.

En fremmed mærkelig mand med en klædning. Og her er en gave med guinness og pennies. Og jeg bor ved Clipping Norton, Oxfordshire, ??og passer bondemanden godt. Det var de varme og skønne dage for vor engelske soldater, og vi var reserverekrutter, 3 irere og 3 englændere. ? en spøg vi har på vores lunefulde øer, vi englændere, ud i en lang talestrøm, at spise og drikke, ?min mørke Roselyn, tæt forbundne som Omar Khayyam altid ”jokkede om” i sin vogn med vinduer, når vore soldater ” med vin, kvinder og sang” og cigaretter fra r populære Woodbine willie – den ærværdige Stoddard Kennedy – vores Charles Chaplin – gjorde luften blå af cigaretrøg. Der lød sejrskråb fra Peter og Poul og vi stimlede sammen i en yderst jovial sindsstemning. Op med rebellerne og ned med drikkevarerne og nu våbenhvile. Manden fra gaden er stadig i live. Nok-nok-encore og tit for tat.. Som i en drøm om de dage elskede jeg dig overalt i verden. En højtstående engelsk officer og en dreng uden støvler, og den hårdeste ”banan” af vores folk og alle andre. Tro mig. Det var overordentligt populært. Uden mine officersstriber var jeg blot en privat person, men jeg ville dog ikke give en penny for at røre ved ? af uengagerede slaviske generaler fra Cornell, militsens fryd, når de opstiller deres hærformationer i en fotobog??. Jeg har altid kunnet tage vare på mig selv og idoler og ørentviste, ofre for ? eller kirkelige opremsninger af guddommelige trusler mod syndere, giver jeg ikke en kæft for (Shem, Ham og Japhet) for følelser fra mit privatliv om deres tilbagestående tilbøjeligheder, fordi jeg har deres æresbevisninger (ære af), både min respektable kvindelige assistent fra Lyndhurst Terrace, den lille frk. Celina –dalem, og hun kan, mens hun udløser sin vrede, fortælle sandheden om sine kvalifikationer, og jeg kender Hans Højhed, den respektable generalløjtnant Sawas, Malay Street, Singapore, der har en stor røv, og de ville aldrig svigte mig, (som) Frelsens hær. Ikke under nogen omstændigheder, parasitter. Ikke noget lurekiggeri, I med højt opsat hår. Og ved Gud – jeg har aldrig taget fejl, eller svigtet ham indtil – farligt job, raske folk, ?russisk ulv, der da ugen var omme, kom en klodset fyr

352

(den gamle contempbible) den russiske general på Scotts Road, Shanghai, i sin uniform, og han gik sin vej uden modsigelse, som det så ofte før er sket indtil dommedag, og ?? for en hore i stort omfang (Whitesides gør sit bedste) - og jeg har noteret mig hans britiske arrogance og Bartholomæus - ? forældre vis a vis med soldater i scarletfarvede uniformer og hvorledes de forelskede sig i ham og hvorledes han tog ordet ud af munden på os(de flirtede på en odios måde. En gal havmand var hvad han var) og – ”Mit Irland for en revolver,? et sværd af ? og ved et knald fra en pistol – bang – fjenden forsvinder. Persse O`Riley fik ram på mig, monsieur (så sandt der er en almægtig gud oven over os) ?? Djævelen tager hvad der er hans. Og efter mødet med syndfloden. Vi overgav os, og provokeret af gamle synder, før han kunne nå at sætte patroner i maskinpistolen, skød jeg ham –massa – som en hvid slave! Et rent uheld! Klumpe Dumpe, den vantro, er kasseret!

Taff (sund fornuft siger, at efter man har givet ???(Browne og Nolan), er folkestemningen vendt mod de røde, men på den anden side nok alt for velopdragent, for ikke at ignorere det usømmelige i rivalens fremgangsmåde i retning af selvforherligelse, der reducerer ham selv til ubetydelighed til glæde for den ideologi, der altid ligger bag hans klodsede sodalisme/homoseksualitet/ødelægger hans selvværd., hvilket betyder, at hvis han har gjort sig selv til ?hanrej ville han måske prøve at forbedre noget godt til noget bedre efter sit eget hjerte – forstår du -) Å – hellige moder Rusland. Jeg er troende. Og det er klogt af dig, brigadegeneral. Store gamle ”edderkop”. Det er lige et navn der passer til dig, Finn. Du var klar til at skyde igen og vinde sejren. Å – din uldhandler der også tæller en nation af skarpskytter. ?? spidser sin moustache og stikker sine fingre op i deres røvhuller) tag nu jer selv i nakken. Han der er ramt af dyrehagl. Han forgriber sig ikke på flere grave, ? eller hunde, varulve eller gazeller i død mands land (ingenmandsland) Kaptajn (sort bagside af hans skæg) HCE den frustrerede 4-stjernede russiske general, David O`Connell, kommandochef. Skal sætningen byttes om ?

Taff (så godt han nu kan ved hjælp af Gud og hans velsignede moder) har nærmest befundet sig i helvede

353

ved sin forsømmelse af ikke at kunne følge de fordømtes dødskampe) Tro mig – jeg ryster – choker mig, der er både ? af gud. O – i faderens sønnens og helligåndens navn, den allernådigste. Sandt at sige og endda i civilt tøj. Og det til ulempe for alle hans mænd. Forholder det sig ikke således?

Buut (for øjeblikket hånligt, men næsten determineret af hvordan deres gulnede knogler vil se ud efter at følge deres egen sædvanlige optagethed/beskæftigelse af den eforiske hellige hygiejne, der er forbundet med hans død og fordømmelse. Ja Sir. Hvis det ikke er sandt, så er det et lykkeligt påfund, at han trods alt er i live. Han henvendte sig kærligt til mig og udfordrede mig til at gøre det, og sandelig om jeg ikke vovede at have gjort det, hvilket ? (navnet)Killtarp co. Fermangh kan fortælle om, samt Bjørnstjerne Bjørnsson – ud fra det sejrige felttog – angreb med al sin ?braldren i hjernen. Lige så tapper og klodset som en elefant i en glasbutik. Pisk til perverterede personer. Olaf, herren fra forgangne tider. Ubekendt. For når jeg har set ham rumle hen over Irland – kl. 12.00 – og opføre sig som en skiderik, for at tvære sig selv ud. Ak – og idet han løsnede sine culotter op. ?? Vanhellig – jupiter ? En fornærmelse mod Irland. Pronto! Hvem skød rødkælken. Merde. Vigtigpræsen med sin pil og bue.

Spaltningen af atomkernen blev første gang forestået af lord Rutherford med et kæmpebrag som får én til at tænke på Ivan den Grusomme, hvorved der opstod en ekstrem forvirring forårsaget af de molekyler, der blev frigjort, og der lagde sig et røgslør over landsbytosserne i det elegante Picadilly. Lignende scenarier udspillede sig i Honolulu, Rom og Edinburgh præcis ved middagstid (kl.12.00), og udløste solnedgang i Gamle danmark og morgengry i Irland – eller ved solnedgangen – og morgengryet i Irland.

Taff (i vil forvirring mens han gav frit løb for en nytteløs spekulation over/om drengene fra Christian Brothers skolen i Artane og om det mon er et nummer for hende

Og fyrværkeriet fra de 5 kanoner og om ??lerkrukkerne fra værelserne i deres hjem) Hvad er det for nogle kugler, der farer rundt i luften? Er han blevet skudt?

Butt (hele afsnittet checkes evt noget i flg. retning: erkender at hans synder er utilgivelige, forfængelighedens forfængelighed, bliver skønt vital, svag) Helt sikkert. Fuldstændig som Finn Mc. Cool.

Butt og Taft (i foragt for lønslave og fjende, frigjort fra lensvæsenet, nu en og samme person, opretholdt deres strid mod højre (partiet) for altid, snerper munden sammen, mens de blev overskygget af (u)etiske militsfolk fra gamle Rusland sammenhængen mlm. s 353 og 354 –problemer

Næst afsnit skal indplaceres enten på s 353 e. 354:Kapitalistpartiet som herskede over kujonagtige håndlangere over hele jorden, og havde forårsaget en overøsning af foragt mere modbydelig end helvede under ildebranden antændt af (?kogende) mausere,? falder han for en ung pjattet pige , men fyldt med mod af ved omstændighederne/tilfældet af Persse O`Riley i en larmende siciliansk lirekasse-koncert, og tager alle i hænderne, mens S.E. Morehampton gør haneben til E.N.Shellmartin efter at ? har omfavnet ?, og uden fader og moder eller broder og søsterkærlighed bekæmper ?broderskabet Fenians forlovelsesløftet, hånd i hånd, med Interkomintern (3. Internationale) med store og stoute mænd, der klapper i hænderne til nar for sig selv, fuldkommen som om de gør tegn til at danse can-can.

Da hele verdenen var en have og Afrodite første gang spjættede med sine ben og begav sig muntert af sted, blev verdenen et sted, hvor det at nå noget og trække sig ud igen, blev to sider af samme sag. De havde deres ?? og vredesdage som rådne ører i muskattræet, men der vil være lys i Babeltårnet og blomster på smukke sorte kjoler, når skaden skræpper op og der lyser høje toner fra ravnsorte duer. Hvis jeg godt kan lide størrelsen på hans hoved og du hader det sted sygdommen ??, optræder han som om han ?nedstammer fra en løvinde og tvinger sig selv til at udstøde ?the sourd. Og han vil købe drenge og bedrage pigebørn med sit vraggoods af charme, silke og honning, mens (du og jeg) leger Lucifer, der viger bort fra lyset, og komplet døve personer får mundvandet til at løbe. Så indtil Buckley skyder den russiske general, lad Buckley tygge på sagen og bide sludderhistorien i sig.

Tommelfingeren og de (5) 4 fingre er blevet genskabt ideelt. Rivalerne Peter og Poul er kollapsede. De tilstedeværende er fast besluttet på – fsva. f

Fremtiden – beliggenheden – tilstedeværelsen af deres fortidige fravær som de kunne betragte og samtidig høre og på engang dufte smagen af. Og burde finde værdierne af. Den absolutte evighed. Stilhed! Tomhed! (tomt rum) Hold mund. (og gud gjorde det forbandet rigtigt, ?og hvis han) Butt holdt op med at tale, men alle omkring ham sagde noget. Bralrende – vice versa. Nemlig sådan. Abdul amir eller slaveren Ivan Slavansky – det gamle metusalem – ?var det HCE`s bekymring at udvikle. En smuk kvinde i badet tryllebinder beskuerne og ?Prides

Purges i Underhuset sidder afsondret i deres bodsøvelse og den civile lov løfter og lammer på samme tid de af simpel herkomst med de ophøjede. Vær stille! N.sætning et problem skal checkes. Evt: mens kæltringen hærger helvede for at udsøge sig muntre skælme, kontrollerer disse livlige fyre bandemedlemmer, der udøver tortur på den klippefyldte vej til Dublin. Natten faldt på omkring Sejrherrens vej. Efter deres kamp har vi dit herlige skød. Det er sandeligt alt for sandt, at ? gav samtykke til både på Salomonøerne, det moderne Tyskland og dagens Amerika at en ? hyldesttale placerede ”the well-fed” i en stald (skabelsens herre, herre over satellitter og sole og din satellit i solsystemet, en gud, der faldt ned fra skafottet som et skelet, som dømmer gangstere som regent med vekslende held, en vinmager med solide klæder, heldig med dameundertøj, pukkelrygget og med røven op mellem skuldrene, kammerat Mr. ? Spillitshops, som holder vagt i ro og mag, hvis ægtefælle er Anna Livia, som på forhånd varmer hans sofa. For os alle – thi alle mennesker er ?lesbiske – har uden tvivl undret os over i det kolde vildnis, hvad der er vort sande jeg efter den universale fader (meget held og lykke til dem), og – for så vidt angår kærlighed og løgnedetektorer, at uanset hvilket sandhedsserum der anvendes i vino in veritas - ved gud –

356

Var der (el. det) en flig af sandheden fra først til sidst og jeg erklærer over for Gud mine herrer, at der utvivlsomt er en evig sandhed for alle og enhver, så sandt som jeg bærer en pukkel på mine brede skuldre. ??Forbindelsen til n. sætning et problem: Det opdannede, ydmygt krybende, med 7 huller i hovedet, skyldbevidste, at det blev sagt af gud ved hvem, at der var gode råd – helt gratis og portofrit – til alle der ville konkurrere med dem, hvis de havde studeret jura, eller læst metafysik, ?ægtemanden, der slår sin kone, eller en forlover – en ungkarl som dig selv - , hvorledes kommer nogensinde en ? i vores platoniske verden, til at løse vores tese/gåde, selv om man kan få nobelprisen for besværet, nemlig den første gåde om universet om, hvornår et menneske ikke er et menneske, med nogle eksempler, og 6 points for at bevise at han er kætter. En gang – og hvilken skøn tid – da jeg var barn og tyrkerne bevogtede Sevastopol. Lad os få en picnic med stegte fisk og dejligt rødt brød med mørkt kød i kedelrummet. Jeg har netop(lad os alle bede) læst det i en hemmelig bog – der –uagtet sin længde – er begrænset – den trykte tekst er i udstrakt grad ubetydelig, og det papir som man så ivrigt har anvendt til formålet, er næppe blevet forbedret siden de tidligere offentliggjorte værker, om end jeg i nødstilfælde ikke engang selv ville se bort fra en restaurering heraf. At pakke noget ind i papir er en pine for den, der har kendskab til den hellige skrift om en religion – love og lærdom. Den der arbejder energisk hermed, kasserer det, hvilket kan have været en hjælp, hvis man er blevet bedt om det. Jeg har imidlertid læst nok om det ligesom min allerbedste ven til at spå om tidens tendenser/tegn. Det vil kræve den videste udbredelse og et lige så omfangsrigt ry med de fortjenester, der ligger i at overlade så opbyggelig en opgave til dine sikre og hellige hænder. Den er forskønnet med sider, der er rensat for anstødelige fejl, og fyldt med oplysninger, ledsaget af substans, kvantitet, relationer, kvalitet, sted, tid, positioner, sædvane, aktion, passivitet fra først til sidst, hvilket jeg netop har iagttaget, med mine varmeste venerationer om det trættende liv i byen i forhold til landlivet (gud velsigne byen) skønt overvældet af den

latterlige - absurde ubeskriveligt grimme bagside af den litterære evne hos den tidligt modne ordkløver, en mester i vignetter

357

Og vor fineste grovsmed blandt alle deres guldsmede. (tak gud-hvilket fremragende engelsk) Mr. Aubbrey Beardsley. En kedelig karl, et rigtigt røvhul og et passende offer for en retssag. Tilsmudset i guds navn. En mængde – 1.000 – ulovligheder. Men det held du beder om ligger altid under for det forhold, at han blander sig. Disse stakkels udlændinge, ”af jord er du kommet til jord skal du blive”. Godt-godt. Ak- der er noget arabisk i den fyr – pris det og forband det (havde han haft Hudibras skæg, ville han have lignet en gammel græker) hvilket besejrer denne allestedsværende person, som vi er klar over er offer for smerte. Der er blandt andre personer, som jeg holder af og mindes med glæde, en, som jeg i dette øjeblik har udpeget, og selv uden min signetring, vil jeg sværge på, at hun er meget karakteristisk, og der er en anden som jeg ofte har peget på med stor glæde, som jeg – da jeg atter har signetringen på min finger – sværger på er meget bemærkelsesværdig. Didos synd. Som vi siger i de højere luftlag. Kunstfuld, siger vi andre. Sikke en henrivende skygge. Hvilken dejlig replik. Ikke engang herskeren over den tidsalder kunne i sin orientalske sløvhed divertere os med alternative natlige historier af en anden slags. En drink til mig, hvis jeg ligger ned. Og imens (jeg løfter en finger i vejret og siger: Tit-Tat) jeg bladrer rundt i de kærlighedsdigte, der tilfældigt er anbragt i mit badeværelse (som- så vidt jeg husker, har været min skæbne de sidste fjorten dage (så forbandet sødt er den selviske måde at gøre tjeneste på ude af stand til at være forpligtet til at holde sammen på noget ikke længere end et stenkast) når jeg – hvis du vil tilgive mig – uformelt måde trækker bukserne ned - tilskyndet af naturens lov, og de naturlige synder, der er linet op for mig (hvor forskellig fra de menneskeskabte kunstværker i Konstantinopel) hvad enten der er tale om almindelige statuer, der blot er stablet op, eller i deres nøgenhed er forskønnet med fjollet kridstjorn, omgivet af grøfter, idet jeg betragter mig selv med det blotte øje, for at dulme formålene med vor trivielle monotone virvar, som sommetider, måske, som for nylig sagt af gamle Finnegan – for en uge eller længere tid siden, med et granatchok: Skal jeg overgive mig?

358

Når jeg åbner mit tagvindue (og ser en due) har jeg en ganske vellysten forestilling om, at jeg tager snapshots af memorandum af fjerne relationer mellem familieansigter og ?gravearbejdet af scener bag udgravninger (sikke en ravnsort skygge – hvilken dejlig replik) som ikke på noget tidspunkt, specielt hvad angår fortegnelsen over ordforrådet i Crudens udgave af bibelen, om noget, der faktisk, til trods for at jeg har reduceret mig selv til et spøgefuldt navn af at være en insektfodrer for egen regning (byens lydighed er borgernes lykke) jeg påstår er den absolutte sandhed, og jeg er i høj grad glad for og dybt rørt i mit inderste hjerte over at se fra deres seneste beretninger om mine tredelte kropsdele (sssh-sssh) at, ligesom en, der opfostrer indbildte duer og ravne, som – når jeg har samlet mig selv sammen – mit vandrende jeg – ??at regne fra Magellanske skyformationer, efter mine kontraktmæssige udgifter, ved Merlins profetier, er jeg 2 ih – du fredens – minsandten – den jeg er – stor – i det hele taget. Han afsluttede den værste del af fortællingen og sagde til ? ægtefælle og vinen og havneforstanderen fortalte Havnerådet. Kender I dommen over Messias. En grum skæbne – en grusom død. Persse O’Riley flyver af sted. Med alle om bord,

fader og moder, salt og salt. Irlands sønner med Irlands døtre. (I en kæmpestor møgbunke Med de to Lulu'er og Gryff-fugle ved gravøllet for Finnegan, og den vilde mand. Udmattede og udleverede. Held og lykke til den der befamler en pukkel og Jesushilsener ” by Jesus” til Jonas, der bringer dårlige nyheder. Og de voksede og svingede i takt med fyrlyset ved Howth. Indtil vi voksede op og blev ældre mænd. Dem fra hvis prædikestol det forud er blevet fremprovokeret af den slags teologer – der yder tjenester mod gengæld (der var 39 artikler om The Church of England) var på samme måde glade for at sige med hensyn til betydningen af dokument nr. 1 (en traktat) omkring prisudviklingen på Børsen (kom piger, se at komme af sted, O kære, I vinder alle sammen – hver og én. De to, vildkatte Jane og Judy) piller ham fra hinanden, sjuskemikler – fjolser – med foragt for hans ?majstang og idet de masserede hans pukkel, ledsaget af luddere, tilståelser og en fristol: 1) Han var tvunget til at dø, den primitive fyr, 2) han sårede sig selv

359

Hvilket er Guds ønske, 3) nyfødte børn er på samme trin som Adam før han syndede – men ikke på alle fortegnelser, 4) Menneskeheden uddøde ikke fuldstændigt ved Adams syndefald, men genopstod på den anden side heller ikke ved Kristi genopståelse 5) såvel gudshymner som lov og orden kan lede mennesket til himmerriget 6) Der var uskyldige mennesker før Kristi fødsel. Uanset kærlighed, krig og eventyrlyst vasker ham ren som en nyfødt baby, til marv og ben, er han –tit for tat – stadig gjort af det samme gamle materiale og et sludrechatol, en fjumregøj og en vindbeutel, hvad enten han skifter dæk på bilen, eller fletter blomsterkranse for glædespigerne, uanset hvad korpset af frivillige brandslukkere, eller drøvtyggere siger, der kan få Arthur til at gå rundt om det runde bord – sammen med Camelotterne og det fortabte land med en lægmands umenneskelige styrke, med Jacob og Esau, og englenerne, eller reservesoldater. Hvad vi ønsker at høre, er ordet – yes – Jesus Kristi ord, ”swing low, dear Chariot ” og lås ham inde på Old Kent Road.

Gruppe A.

Du har netop (a.hem) lyttet til (endnu engang ”a-hem”) et arrogant uddrag af John Wixtons stykke – en produktion på fem akter ”Vognen med 6 insides fortællinger” om Yore fra tiden før der var et overhovede for Irland, eller en ” buy a pig in a poke” – dvs at gå ind i en sag uden at kende konsekvenserne – ?alle sjæle. En gyserhistorie af Earwicker i Pearsons ugenyt. Lad os alle vågne til morgenmad hos Lukas. Aloutte-alouette. Med højt hævet brystkasse – i galop går vi afsted. Giv agt. Stop Ro på. Vi udbreder os nu blandt vore tilhængere af dette afsnit (til dig – til dig) om nattergalenes duet (Alicia De Lysia-Jenny Lind) bag deres afskærmede positioner, skjult blandt teaterdekorationerne på denne side af floden, Montj Jean, hvortil alice flygtede ved daggry fra Moor Park, Surrey, og (?hvor Jonathan Swift) søgte efter et tilflugtssted efter skumringen (øv-bøv-her og nu – punktum-streg)

360

For at nyde freden i deres tosomhed– den svenske nattergal, fløjtende som en lille fugl. Lad lyden af hvert musikstykke fortage sig i resonancen,(?Jim Crow – den lille krage,) første, anden-tredje (syng i kano) som skaber splid mellem dem, nu en stor harpe, nu et ”hakkebræt”, og når vi træder på fodpedalen, afsyng dit navn med vokaler.

Amen. Pergolesi, Bellini, og Mercedante, og mere Beethoven, dine wagnerianere med dine veltempererede pianoer. Vi er lykkelige for at være heldige i en sådan grad, at hundenes gøen

og en gø-duel mellem ræve og hunde omsider er stoppet i dette øjeblik, så vi er i stand til at høre vokalerne i Nattens dronnings skønne arie fra Tryllefløjten af Mozart, sunget af Carmen Sylvia. Du må klage over at skulle køle mig ned. Væk mig tidligt, kære moder. Syng så det blomstrer (i underskoven) i kor – lad det blomstre længe (om natten) til udmattelse. Elysia. Ragnar Lodbrog det gamle fjols. Hvor høj er fjolset, fader? Hvortil han sandelig svarede: Hans skjortestørrelse svarer til farverne. I kender hans måde at tale på som en bugtaler. Så svarene giver genlyd. Østens nattergal. Babylon. Jeg vil sluge den. Meld digfrivilligt. Det ville du ikke gøre, selv om du kunne huske det. Det håber jeg ikke. Dette er det gyldne segls time. Præstinde for den hellige måne. Vi vil elske druerne fra misteltenen. Hvad er problemet? SSH. Tiberius kommer for at fælde vor fagreste. O –gud-o-gud. Vær hilset – fred være med jer. Guldstykker. O sandelig, vi går i krig. Og den grå krage var her. Jeg så fra stranden at miss Molly fældede nogle tårer – en –to-tre – væk. Hvad bierne betyder for blomsterne i det grønne græs. Clematis, skjul vor fyrighed. Har du nogetsteds set en ?øresnegl? Selv i udkanten af verden? Ding – Bell – Bell. Hans allerstørste, det mindste for os. En lille bitte smule – en lang smækker størrelse. Lad os sætte os på denne myretue fuldt påklædt og tale om hvor lidenskabelige vi er, før ?myren/græshopperen serverer mr. Punch (må være vittighedsbladet) for os og vi overværer Mr. Jakel-komedien,

361

Og Harlekin og Columbine danser for os i forskellige kombinationer. $1 \times 1 = \text{intet}$, $2 \times 2 = 4$, $3 \times 3 = 9$ og 4 i fjerde er uendeligt. Indtil kong Arthur kommer tilbage, og Skt Patrick er reformeret vil vi præsentere ham for et vanskeligt spørgsmål i en fart. Med anparter – andele – i guinaes –øl. Det er et dejligt syn. Hørte du det? Far, undervis mig i Irsk. Denne sætning skal placeres:” Forsikrer mig, jeg arme menneske” I det irske alfabet har bogstaverne navne på fra træsorter: L= quicken, (en bjerggask) E= aspetræ N=Yew, S= Willow O= Broom, D= Egetræ. Og let røven. Er det ikke dejligt, ?lippet lady. (måske ”leave it, lady)sammenhængen i det flg. checkes: Antag at vi – Stillingen er $0=0$. Nej - fortæl mig ikke dette. Men sig nu til mr.Eustache. Ingen pige skal påhøre det. Stil dig ikke truende an. Hvem er nu blevet fortrængt af sin rival. Hvorfor - ? enhver og enhver Et elskværdigt håb – er det ikke rædsomt.O- velsign mig. Hvilken spænding. Hvorledes en forelsket mand opfører sig, det ved vi barnepiger godt. Dig der vækker søde lille Kitty. Kelly er kilden. Kald på hende. Hvem lagde hende dør. Hvem har trukket hende op! Sikke en gammel idiot. Men hvilken dejlig ung pige. Alle tilstedeværende løfter hænderne i vejret – fuld af liv – og skrider af grin over over ?Ombrellone og de sorte soldater fra grevskabet Shillagh med deres parasoller.Uvidende, ligegyldige og uskyldigt uforandrede. Vores farfader Ludwig er navngivet ? før det brudte løfte og Hans ?Isa Bowman nærved? Vi synes at det virkelig er forbandet skidt. Disse? En duft af limonade. En slurk appelsinsaft. Du er hårdt såret fra slaget ved Boyne, Buckley. Og de levede det dejligste liv i mands minde, indtil han, der der ødelægger al fornøjelse mødte op og opløste selskabet, og det var som om de aldrig havde eksisteret. De havde dog moret sig, en og alle, lige til slutningen, og nydt, når det ved mange lejligheder blev anset for givet, ?? noget med personifikation af videnskab. Stop – værdsæt trenden med at udsprede historier om middelalderen, tænker han, idet han arbejder ihærdigt med om hvad

de mon har i tankerne og planlægger at afsløre. Tilbage til arbejdet. Han har mistet sin selvtillid. Alle de triste blåøjede drenge

362

I Dublin, i en højærværdig sekskantet legion på druiderundkredsen. ?? Den hemmelige klan Clandibbern Kartel, trak sig derefter ud af kampen og tilsluttede sig dem, med ristet malt i amerikansk tobak, til hans fortabelse, og indtil han igen blev populær, som kannibalsk høvding for puritanske soldater, siden – som nogle forsøgte at forklare nogle – han indså, at siden havde afslået at tage del i herredømmet over Øen, kunne han roligt have lavet et navneopråb ??? næste linier en brudgom på 2,1 fod med en brud på 2,4 fod ? kvægauktionen , fuldkommen som den søn af en hore han var bestemt til at blive, indtil havet gjorde kål på ham – eller ” hvorimod, fra ægteemand til kone og hvad hun gav var som et mønster, han, den søn af en hore,Er Finn, ligesom hun, hans omsorgsfulde ægtefælle er Anna Livia Plurabel, hjemme ved pejsen(for ikke at sige, at han (ikke) har gjort noget du kender til, henset og hørt og ved noget om, den næsvise iøjnefaldende tåbe), generøs som en høne, grådigere end en gazelle, voksen af sin alder og den mest imponerende af jer alle sammen, og hævet over loven) og den der ?nogensinde har spyttet på hende uanset på hvilken jublende måde, for at spare hendes vogtere (besværet) ?burde sælge formen til skålen for at bevare den vind der ryster det stærke øl el, måske ”vækker til live” for at holde hovedpinen væk fra hjertet. Den mærkelige glæde for dommerstanden, en verdensklog ?velsignelse, underkastet trældom. Som de lyse (lysende-tændte) lamper – Irland,Oh Irland, år ud og ind. Øjensynlig suspekt, men i forventning om at blive respekteret.

Der drypper vand ned fra loftet, der stammer fra snavset vasketøj, mens der står 2 medlemmer af den religiøse orden, Sister of Charity på fortrappen, mens der står 3 støvsugere på bagtrappen, der lejlighedsvist bruges af herren i huset, når han sidder og skriver, har venskabelige sammenkomster, eller af børnene, når de laver musikøvelser og i perioder med en skrækkelig mangel på komfort og hygge (tordenbrag, kvindesnak, desillusioner). Der er en hestehårsbetrukken sofa, et lejet klaver, man dog stadig kan spille på, tre soveværelser på I. ste salen, hvoraf et med pejs, og udsigt til et lokum (særdeles respektabelt). Og du – hvis du stadig er i live, ville du altid være

363

(kun på det tidspunkt) Hvad ved vi (og kun om det) Vil du vide hvor. Der er du og hvorfor. Der blev i hemmelighed taget et billede af ham, skeløjet, (?og af). ?Opsedas med korpigerne når de og alle de muntre personer i Prince Street istemmer deres kluntede hymne (en irsk begravelsessang) og avisbuddene , der udråbte alle nyhederne. Chefen formøbler sin forretning, mens hun beholder hatten på i badet. Detektiv Rogers fordrejer sin stemme til et let ironisk tonefald (idet han skjuler sig bag en gammel vittighed) ”The old man river, han ruller af sted. Hvor længe endnu?” Kender du den, onkel Tom? Jeg kender den selvfølgelig. Er du blevet navngivet? Selvfølgelig, Gud. Skal man honorere ?avisbudet, når han opfører sig fjollet? Det er jo hans opgave at vanære bespotteren, så det skal man selvfølgelig. Han spyttede i næverne (by Jove) og ordnede sin forretning (aftale) og hældte ?salt i såret. Han kildede hende i alles påsyn, behandlede hende klodset, og sukede da vennerne tog afsked. (en velsignelse, ledsaget af et ”farewell”).

Herre, jemine, det er min skyld. Jeg har sandelig følt det som noget der er fortalt til rejselystne arbejdere i "Dear old, dirty Dublin". Men siden vi for hjemlandets skyld – med fare for liv og lemmer – har risikeret alt det – sejlskibet pisker for vinden, den rejselystne farer verden rundt – med firkantet tillid – som de har bedt om i deres klumpedumpeagtige pietet, som, når susende rundt for at finde en ?skiderik - syndebuk, der hastede med - at vige bort – slippe væk fra en uhørt syndsforladelse, ? med håret gennemvædet af tis. Skønt jeg kan have drevet gadehandel og faldbudt mine varme ærter (?peanuts) efter teatertid fra min prekære stilling, og skønt jeg ved et tilfælde kunne have hældt en masse sentimentalt bævl ud gennem røret og smuttet baglæns ud af min private bolig og derved have sparet de tilstedeværende (fjollede) personer for fjollede og udtømmende spørgsmål, er jeg alligevel i stand til – når det drejer sig om at løslade fanger på en ordentlig måde – at komme svigtede ungmøer til undsætning, der er skræmt af brudte ægteskabsløfter, der kan henføres til indflydelse fra den angelsaksiske del af befolkningen. Det er slet og ret bar løgn. Misforstået. Gak-gak.

364

Den absolutte sandhed. Den skrækkelige fare ligger i, at de derfor ville kunne bevidne, at jeg afviser Guds sindelag. Man ville kunne fortælle en historie til de tolv ? om, at min første kvinde var en barnepige, og at hendes efterfølger er en kvindelig vandrer. Det (Der) er 20-22 tusinde grunde til at opføre sig på individuelt, og en taskefuld breve, ? til brændpunktet for frivilligt med min værdsatte gunst +tilladelse til afdelingen for postgårder at bringe gaver til fremtidige vennetjenester. ?" Det grønne over det røde" Liget af John Brown formulerer i graven, mens hans sjæl vandrer rundt i verden - videre. Ifører jeg mig deres kvindelige klæder, afslører jeg mig som biseksuel. "For at vi ikke skal glemme det Maggy, hvordan har du det, Maggy". Attention. Hvilken herlig mad at servere for en konge. En tonsur. Den går fra "øre til øre". Kraniet af en frenolog (hver gang han åbner munden, kan han sætte sin fod ind i den), som har sørget for at han er blevet bevaret for tid og evighed, og taget til fange med maven udsultet af mangel på papir, og koger sine linser til mit fordærv, en der rekrutterer folk til militærtjeneste – lad ham blive reduceret til en tjener for en tjener. For(at få fred – fuldkommen fred og ro). Jeg har tvættet mig i Nilens vand, og afgivet erklæringer om mine forretninger over for skatteregistratoren, åbent og ærligt, i en vestibule et sted i Dublin. Uanset hvilken lystig ludder eller "gravrøver" det drejer sig om, forholder det sig på samme eller næsten samme måde i alle tilfælde. Uanset antallet af taksigelser lider ham, der kommer sidst den værste skæbne. Og de havner alle sammen i den sorte gryde. Vær venlig at huske den 5. november - krig, forræderi og sammensværgelser. Hvis jeg skylder nogen noget, er jeg i stand til at påtage mig skylden – nemt og helt ærligt. "I sørger for vandflom til verdensmarken. Jeg lægger med lyst en torpedo under Arken". Basta. Og hvis min kone kunne prutte om prisen, som den skøre kælling hun er, i relation til alle mænd på gaden, (jeg bliver nødt til at påkalde mig djævelen for at overgå hende) og opgive tanken om sit støvsugararbejde - (min gamle snut – hun giver mig en dukkert, og vil vise sig selv som halvfemsårig meget munter) – og vigter sig som Lots hustru overfor sin tøffelheld af en mand, ligesom hun, velbekomme, ville påkalde sig

365

Fader Michael (den almægtige) med alt sit jordiske gods, og idet jeg afsværges djævelen, da jeg var en "godbid" indtil jeg fik styr på al hendes sjov og ballade, kan jeg godt lide at tænke på, at mens (sætning til diskuss.)de er lige stærke i deres helligbrøde, er jeg en født gentleman, der på damernes dag (eller Day of anunciation) har smurt en blæsebælg for Per Gynt, ligesom Buckley skyder en russisk general og på et bestemt tidspunkt prædiker om (skønt vi ikke morer os herover) det allerværste om måden at vanhellige sig selv på, som befrieren Sebastopol taler ondt om "den første Virginia Vater, hvilket Gladstone, uden et billigt tilbud fra min side, tilsluttede sig i Underhuset. 7 adjektiver. Helt slut! Skønt jeg får kuldegysninger ved tanken om at være homoseksuel overfor "The Mokse and the Grapes". Det sker ikke for dig. Du ville åndeløs og med snuden gennem et hul i væggen opdage/betragte vor guvenør, når han beskæftiger sig med prostitutionen i provinsen "n.2 ord mystiske "kushcars tarafs" måske: ved Kars sejr i krimkrigen, og det kunne på indtil flere måder blive den koldeste time i mands minde, med en skrækkelig storm og regnvejr, som et nyt valg med Karl Marx og hans trosfæller – du har velsagtens din tvivl – var det op til dig, ville du takke mig – "fanden være med dig, din sjover.

Og føl mig og del med mig. Hid og did, hånd i hånd i henrivende skygger og ned af disse dejlige stier. Som Jesus var og Jesus er., det ville du sikkert Mr. Mac Gurk. Og også du, Jonathan Swift, og du Mc. Elliot. Ville du ikke også? Mama mia. "Ingen mand har ret til at sætte grænser for en nations fremmarch." Mine kære små prinsesser, Stella og Vanessa Swift, som jeg nærer en øm begejstring for. Var det mon blot en mindre lettelse eller en følelse for disse som Olderman W.W. Kelly altid beredvilligt udviser ved nattetide "næste sætning gådefuld "for my palmspread –udstrakt hånd –persille i min udstrakte hånd etc." evt. noget der forvandles til et persilleskud, med blade af ukrudt, de mest krøllede blade der har flydt rundt i det gamle hav, "splejs "et dejligt krydderi til et salt stykke oksekød og ligeså velsignet for den tørstige som mineralvand fra Taylor og Co, når hun efter sin fødsel, lignede en et lille barn af en ung kvinde (åh – kolde måne) i min tætte omfavelse, som "måske den strandede sagde, og al farven forsvandt fra mine falske kinder.

366

Små yndige skabninger, hvis I vil sælge mig, må I først gætte prisen. Keeper (cricket) jeg appellerer mod lyset (evt. højere magter). Et vidneudsagn. En pantomime, drenge, befinder sig på et løst grundlag. Balletpiger liggende på ryggen, som har mistet tråden. Tak min herre, du den venligste af dem der kommer ind som nr. 2 – og min rigtig gode ven blandt "hjerter af stål" (et hemmeligt litterært selskab) Jeg vil anbefale dig, min kære smukke unge soldat, den mest charmerende musketer i regimentet, at før du går til messe, at du holder øje med dine sorte socialister på dine bøjede knæ ved vor kære tennisregatta." Kun den tapreste fortjener den fagreste" – min guldjagt mod hendes sølvditto – for ved gud at sige, at kærligheden fra gudinden og jomfruen, som du ærer som dine mødre – i et misk-mask - og mens jeg således afslører min "deepsea datter, som var født nøgen i et land i mine drømme, mens jeg lå og sov med hovedet på puden (lørdag aften – hvordan – var det ikke vådt, ?) og så at sige uden at holde et foredrag om emnet, som også omfatter "Milos Melokmans, om hvad du føler, sære klodrian, om de tungtvejende grunde, du kan have haft til et hårdt arbejde, et stykke –spil om - Isac Bitterstaff, eller om Butt og Taff, med en slyngel "der rammes af geværkugler fra Balaclava, (her kommer nogle ordsprog med uoversættelige ordspil, der betyder:) "Englands

vanskeligheder er Irlands Held, og ” Regn er godt for blåbær” og ”der skal være lige ret for alle”. Og er det som det er – er jeg den mest karismatiske djævel, som blev antaget for uanstændigt at kunne forføre hittebørn, ” Kære beskidte Dublin” ligesom (hvorfor sukker sandsigeren?) jeg følte det som markens liljer (allusion til Lukas evangeliet 12.27 checkes) stræber mod – sigter efter ?? menneskehedens - noget med en begravelse- checkes- så (Guds fader bevares. Op vagter – gå løs på dem) så kan jeg fortælle historier om at krone –hylde –ære anklagere, i samme grad som firskårne personer og piger og drenge, at ambition bør være lavet af et stærkere materiale, og at den 15. marts er en god dag at dø på. Punktum! Forestillingen er forbi, og Mc Ginty forsvandt ned på havets bund, iført sit gamle slidte tøj. Stilhed i skoven. En pasha bliver bundet. Mirians begær er Marians fortvivlelse., lige som Joh. Josefs skønhed er Jac. Jacobs sorg. På arabisk står øjenbryn for et N, et øje for et S og munden for et M.

367

Se på bøddelen. Her kan du se hvad der foregår mellem glædespigerne og platte drenge. Og han vendte tilbage til sin købmandsbutik og det dokument, der indeholder forslag om at reformere misbruget fra de kongelige. Her ender HCE sin snak.

Næste 2 linier ???

?Maske 1,2,3 og 4.

Se op!

Se dig omkring, John Comey.

Husk og genkald dig det, Kullykeg. Når du besøger Don Leary, så drik te i hjørnehuset. Du kan låne endnu 6 pence af mig, hvis du vil høre hvad jeg siger nu.

Vor 4 evangelister. Og fordi det var for meget at fortælle 3 sørgelige historier, blev de skøre og sørgede og længtes og talte højt og vredt om ” I begyndelsen var ordet”. Indtil The ”Duke” gjorde det.

Ned.

Fuldstændig som Noah, sømanden, da han kedede sig i sin ark og trak småkyllinger ombord, pudsede deres fjerdragt, rensede bassinet, og idet han bevarede sin vrangforestilling sendte han dem af sted en efter en. ”The foggy Dew” er stadig på mode, de gamle usynlige kejsere, der har herredømmet over havet, vandverdens mestre, som ser sig omkring – først den ene vej – så den anden vej – adskilt i 4 dimensioner, kulde forener sig med kulde, og lynet slår ned fra tordenskyer, områder, hvor ensomme sjæle fra vore atomiserede legemer, alle i logisk harmoni, stedes til hvile. Herom er der enighed, men se nu hvad der følger:

Sammenvævninger efter sammenvævninger om uberegnelige faktorer om noget der er uforanderligt.

(en profetisk engel?, dyrenes konge?, califfen i sit ??, ørnen i sin rede?) og de næste liner??

Noget med måske: skumsprøjtene fra vandet fra det dybeste dyb blev blæst op anonymt hvert øjeblik? Hva fanden mener joyce?

368

Skydevåben. Vær venlig at holde jer på afstand, fordi der er ingen grund til at træde op mod skydevåben. Skydevåben. Og skrevet med store bogstaver.VÅBEN. Jeg siger, at man aldrig skal afbryde fosterforældrenes konversation. Skydevåben. Og uanset hvad en af firlingerne (må være en af evangelisterne) sagde, var de(t) ikke rettet mod dig. Skydevåben, ikke for at

jage dem en skræk i livet. Ikke for at forsvinde, torden og lynild, og Buckley skød den russiske general. Ikke at ønske at vandre på markedspladsen i Jerusalem rundt om grædemuren ud på de små timer og ?dufte til okey svinekød og købe katten i sækken, men lasket og fed at lade de herrer slippe ud af den meget smukke sammenslutning i live, og lade ham selv tilbage på en fair måde for at granske i ynglingspublikationerne uden at han selv bliver involveret mellem den ? den krumme knogle og ?? the okey bellock. Og ikke – for ikke at sige aldrig nogensinde, igen og igen, sæt jer ikke i en situation med kun en udgang, ?men (slet ikke) for at I ikke skal tage jer i agt, pænt, præcist, hurtigt, rebust, blidt, umærkeligt, tilgiveligt, lammet ,ærefuldt, som den første, til en vis grad, ?siger I ikke noget om ?bagudgangene – hvordan I slipper ud. Vågn aldrig op i bordeller, fald ikke i søvn med støvler på, og – helt ærligt – fordøj ikke de fire deans (evangelister, dekaner?) med mindre de har noget på samvittigheden. – betyder måske, noget de kan byde på. Og – til allersidst – kan jeg betro dig, at det at stoppe i tide, er kronen på værket. Og vi iler hen til kroen for at reparere os selv. Ser vi en flaske vin, strækker vi hals for at deles om den. Kongens rådsforsamling. Casey Jones, har du fået en anden fader på Salt Lake Line? På Salt Lake Line. Casey Jones: Fået en anden fader og du har fået en anden fader. På Salt Lake Line. Whilly the Weeper. Citat om en opiumsryger. Nu skal vi se. Et firkantet ansigt iført en silkejakke. Lyse, brune øjne, sko og blå sokker, ”tutte – bøh” næse, storternet skjorte, rødt stridt hår og et stramt bælte. Nemlig. En russer, en græker, en romer, en irer. Og var de altid sulnte? Ja, de var. Når de legede, studerede, og når der blev fortalt historier, og i det hele taget. Hvad med om natten? Her hyggede og morede de sig efter en bemærkelsesværdig nat

369

Mens Butt og Taff ødelagde de hjælpemidler, de havde i ærmet. Er de gået væk for at forklare det forklarlige? Hvem det er der har en gratis drink til gode, når han vender tilbage til kroen og ikke ser på nogen, er der ingen der har gættet – er der ingen der har gættet hans spøg? For resten hvad med logikken der ligger i en ophævelse af modsætningerne mellem at bevare og ødelægge? I parentes bemærket. Vi har disse: Mr. G.B.W. Ashburner, S. Brunnais, Tobaggan Drive, Mr. Fangood, Bell Chimbers, carolan Crescent, Mr. II Chattaway, Hillygope, Poplar Park, Mr. R.P. Diedonney, The Viev, Multiple Lodge, Jiff Exby Road, Mr. W.K. Ferris-Finder, Fert Fort Woovil don Botham, hvortil kommer bookmakeren, der pumpede den kraftige ud, ham, som forbandt den lamme, ham der kølnede skotten, som var nabo til en frastødende fyr, som snød versemageren, som drak heftigt på husets vegne, som Jack havde bygget.

De havde hørt det eller hørt at det blev sagt eller skrevet. Det der at sige er dette.

At først kom kong Roderick O`Connor til en langhalset gård, formet som en handske, i en kro. Manerer skaber mænd som forandring fryder kvinder: Derfor – hvordan vil det lyde, du – søn af en hore – hvis nogen af os skulle begynde med at irritere med at fortælle historier herom? Der er mange forsamlet, der i et rasende tempo vil pointere, (a) – velan – at den lille sekretærfugl, bedre kendt som Pandora som de egentlig antog for at være en politiadvokat, lod nogen uden diskrimination tro, at hun havde tilladelse fra Shem The Penman, til at sende Senders nogle ord om sin kyllingesyge, så hun var ved at dø af grin, (b) – velan, at majestæten, den postulerede tilhører, når – eller de postulerede adressater – Diarmaid og Grania, altid ved hvem der befinder sig hvor, og håber, at fader Michael vil dukke op med en kop te for brevet, før hendes ?døgnfluer forsvinder, uden at det har noget at gøre med – kan henføres til en fast bestanddel af hovedpostkontoret – at uanset hvor meget det blæser, må

man konkludere, at brevet er skrevet med et stort L i en naiv stil i en arms længde (twaddle out og med en længde som) med håb om snart at

370

Høre herom, forstår du, fordi det postbud vi taler om, eller hvad dølen det nu er for en klovn vi har at gøre med, ikke følte sig i stand til at leve op til hvad pokker ??(papir, pen og blæk –el. Amalie Popper) ??betød for ham - kærlighed – adskilte stridens tegn – en dejlig gave til hans elskerinde – med frie hænder – spredte hans breve eller sorg og fare, (c) ligesom rideknægten i Cobra Park, Dublin, ??kom med kyniske bemærkninger til fødte gentlemen, de herrer Jeremy Thowns eller Kevin O'Keepers, uanset hvor de gik rundt i ”Kære gamle beskidte Dublin”, på en fri måde og i en udmattet tilstand, om den afsluttende efterskrift (d) siden det er så længe siden at jeg har takket dig, takker jeg dig du nu virkeligt meget for at du har introduceret mig for de fire, (e) vel, disse mangler at blive set (f). Punktum. Aletheologi. Dvs. den del af logikken, der handler om sandheden. Eller blot dette – sæt dig ned, fjols, Regn lige den ud, dit søvnige asen. Spådom om navne.

Butt og Taff.

I to var nøjagtigt i den samme situation - kom væk eller drøm sødt, og I fik den mest delikate mælk, som flød ned af jeres bakkenbarter, men en tår over tørsten, tabt af djævelen, skyldes jeres overforbrug, hvorved jeg tænker på Kelly, Grimes, Phelan, Molleanny, O'Brian, Macalister, Sealy, Coyle, Hynes-Jones, Naylar-Tryner, Courcy-de Courcy og Gillegan-Gole. En der ynder gratis odds på pubben The Bleeding House. Hvilke overraskelser der bydes os republikanere, vel, vi kan jo ikke vide hvem vi ligner, at dømme efter (set gennem hans) ?ansigtsudtryk (nowface) De (må henvise til ”overraskelser”) består af grovkornede replikker, som stammer fra skandinaviske landkrabber, der labber i sig ved bardisken i Mullinger Inn se King Lear III, 4, 187: ”Fih Foh and Fum (betyder måske ryg og rejs) Hold nu op. Det er lukketid. Sackerson-knægten. At banke frygt for herren ind i hovedet på de bondeknolde, indtil de falder døde om, uden at blive retfærdiggjort. Han vaskede masser af snavsede glas op for ”Papisterne”, til helvede med dem, 4 minutter endnu. Vær venlig at lukke butikken. Spring. Ikke flere kujoner. Alle ombord i retning mod katolske kyster.

371

Snig jer derhen mens I opremser de hellige litanier: I faderens, sønnens og helligåndens navn – Amen

Krofatter gik rundt og bandede for sig selv for han havde rensset flasker siden

kl. 10. Han

havde hørt en pippen fra det fjerne. Hvad hvorfra? Åh sangen om Tenducci der var søn af fløjtespiller var forelsket da han var ung og den eneste melodi han kunne spille var den om vand der kom fra havet.

Åh vært, hæv stemmen: ”Vand der kom fra havet”!

Han ihukom hastigt alle de fisk, chips, kærtegn drillerier og kæbestød han havde strøet om sig i havnen, pubben, parken og hønsegården, mens de andre tilstede værende var mest optaget af at fange sommerens sidste dråber. Inden Sackerson bankede på døren. Hvilket jeg er sikker på han vil gøre. Og lade dem stå og hænge med hovedet.

For efter alle sportens regler gælder, at mens ungdommen beklager at fordrive natten med fjas er alderdommen dømt til at tage sig af dagens almindelige gøremål..

Det summer og brummer.

Kroværten bukker og skraber vrangvilligt og brøler at tiden er kommet til at lukke værtshuset for offentlige goder og han ringer med klokken så det brager for deres øren ”Time, gentlemen, please”, I risikerer at blive hældt ud hvert minut fra nu af.

Hører I ikke farvellets rester? Og afsted de sjosker.

Fra Dunsink til Sutton er der ingen fyre der vil stjæle en krone for at brænde deres punch og brygge deres te med vand fra havet.

?? Langs med Awin-Dhoe, Isle of Man, på vej til Rochell Lane og Liberties marcherer disse trubaduer fra Mullingar Inn, ad en betalingsvej, og den stakkels mand fra Lyons, forfrisket på Hollow Hill, den gode hertug Wellington, var ankommet i undertøj

372

på røv og albuer og var blevet fældet af mausere og får at vide at det nu er hans tur. Og selvfølgelig sætter den skøre prikken over I ernen med: Træk maven ind. dit æsel, hvorfor elsker vi som en pot pis? Mens den døve holder fyraften. Og de skænkede alle op. Uden Buckley, Butt og Taff, den russiske general, en kriger fra slaget om Boyne, stadig vor kæreste yngling, en gang vor bys lys, ligesom de imødekom hans ønske om et stykke af balladen om Persse O'Reilly, Jonathan Sawyer, Amos Love, Jeremy Yopp & Hardy Smith fulgt af den hyggelige forsamling fra café Beranger. De gamle.

Fordi de ønskede at slippe ud gennem porten inden den blev låst for at komme hjem til Chapelizod i god behold fra Dublin, drejede de atter vestpå ved Danesbury fællede, og fortsatte efter at det havde regnet i fyrretyve dage og nætter (kridt dem op, klumpedumpe) indtil de havde mistet modet på grund af alle klippestykkerne på vejene og alle bådene i gaderne.

Ohh kære. Ohøj.

Lyt til mig, i landsmænd. Til en overflod af undere og det falske i vores forsumpelse.

Hans sværd er knækket, hans tromme er revnet. Vi vil holde den hat han bar for en slik og rulle os i klør på hans bare jord i vand der er skilt fra haver.

Hurra!

”””

De 4 gamle var helt fra sans og samling i de kogende vande, idet de forsøger. Gem! Søg! Fordi nummer 1 boede nordpå hos Battersby Bros og han prøver. At gemme sig. Søg!

373

Og nummer 2 boede til leje i Powerscourt House sydpå og forsøger. Gem! Leg! Og nummer 3 sov hos Lilly Tekkles øst på og han prøver. Gem. Søg! Og den sidste med snydeskjorten lå

fast forankret ved landevejen mod vest og de prøvede alle sammen at kæmpe med vandmasserne. Ohøj. Synk. Ohøj. De synker, Gangbroen og ankeret er hevet op mens Hosty rører rundt i gryden for at fremskynde stodderens bark hen over de delte vande.

Dublins syndebuk!

Han skulle skamme sig over at skjule sin pukkel i sin frakke. Og for så livagtigt at ligne Macready i rollen som Richard den tredje. Hej ho hej ho- Vores kongerige for en hest. Radmager og lådden udaftil. Og klumpen i hans bagage ville være en fornærmelse mod et kald som svinedreng. Inddrag hans tilladelse. Blænd ham!

Du ville tro at han bruger al sin fritid på gamle Dublin som en gud på pension, En definition på guddommelighed. Jager rundt i hele parken på en mytologisk mission hvor der er paraplyer. Og kalder Rina Roner Reinatte J.P. Ronayne som jeg kun har et hånligt svar til overs for.

Ordonnanser, kirketjenere og plakatopklæbere hørte ham. 3-1. Earwicker forvansket til ørentviste. Stilhed i destilleriet. Til sejr. Giv ham noget for pengene i bryggeriet, James Gate og destilleriet, Johns Lane. Avler en hustru som blev hans niece ved at hælde sine unge tingester ned i sine stramme lår. Det var dengang han havde skøre tanker.

Indtil Gladstones ??bitre pille fik ham på ret køl. Takket være sit hudibras skæg dækker Ragnar Lodbrog sig nu under forskellige personer men er altid den virkelige O'Reilly. Han burde have gjort det af hensyn til musikerne. Del jeres checks rundt, hvorfor ikke? Det får uheldige følger, værsgo, Der vil du vide hvorledes der var delte meninger om balladen om Persse O'Reilly. Vi er ude på de vilde våger når vi synger om hvad poikker det er Anna Livia putter ind i vores hoveder. Det er ikke på nogen menneskelig måde slutningen på det. Det der ligger i blodet kommer ud mellem sidebenene.

374

Så man kan se hvad du er gjort af. Alle Lewis Carolls gamle skrifter...kopiering ..studere grundigt ..kopiering og det er hvad eventyrlandets wonderboy praler af over for den fagre. Et manuskript skrevet i trance i en smuk indbinding. Du vil læse det i morgen, mand, når kortene er på bordet. Øje for øje og en gave til halsen. Udgiveren vil tage ved lære. ?? - pumping on ...Af forordet fremgår det at det er et anonymt venstre hånds digt der øjensynligt er inspireret af en mistænkelig forbindelse. Bemærk udråbstegnene. Se spørgsmålstegnene. Tæl semikolonnerne. Udråbstegn og omvendte kommaer, Det er noget helt meningsløst man bliver konfronteret med.

Og ?? the pipette vil sige alt for en gangs skyld. Og du er fortrolig med hvad "glød" betyder i Mardrus`dialekt. ??Færre at bespise, og romersk katolsk, fugle til trubaduren og ??? . Og ?? på .. fuglebræt tyder på fred i hjemmet. Kort sagt, lov og orden på glødende kærlighed. Vent til vi hører biskoppen læse op af dit hyrdebrev.

Teologi for kære dublinere. Som vi vil varme os ved ved dagens frembrud. Ohhe! For England, hjem og pligt! Godt brølt, løve. Butt & Taff. Sælg ham et kontraktbrud, sælgeren, ??vedtægten! Gem dig og søg, her! For at gribe fat, heldige Finn MacCool.

Først var du en nomade, dernæst var du alene og snart vil du ikke mere være nogen.

HCE, Fremmedpolitiet er på stikkerne for at fremlægge dit dossier. Scotland Yard har planer for dig, og medlemmer af politikorpset spreder rygter om dig. Den første af hans slags! En kunstner, sir, Og noget billigt skidt til en sovereign pr. hoved, Han kender Finsbury Park fra ende til anden så du må hellere tage vare på det ry der gik om dig, Oscar Wilde skriver atter om smukke drenge, der gerne vil leve som indfødte, Du ved hvem der blev skrevet om i den orange bog om Chapelizod? Basil og de to andre mænd fra Kings Avenue. Mærk for en kort stund brændemærket i din pande, som du har fået som en anden Kain. Korsets tegn, lyder det fra bargæsterne, Så er den ikke længere. Som HCE nu taler lyder det som om han på pidgin fortæller klumpedumpe hemmelige ting om andre personers opholdssteder der ikke er dækning for. Hvordan du faldt i med begge ben over den ene historie efter den anden for at ligge som en sæk sand,

375

Og fylde i det uendelige. Og det fordi du påstår at han blander sig i al ting. Og her er beviserne. Lim ham fast. Kast anker! Og ?? for huset som Jack byggede. Vent til de sender dig ud i det ubevidste, Herre kristus! Så vil den gamle klumpedumpe blive forbandet af den unge budbringer som du engang ville være, Han ville være vores udvalgte i sagen Om England frem for en Arthur, Men vi vil vente og se, Alle sognene med hundredvis af mænd og kvinder. Og det er alle os rangers du vil stå ansigt til ansigt med i skranken overfor juryen, Vi står som en mand, ikke sandt?

Blandt alle de unge damer fra Chapelizod med menstruation, der gisper og pjanker og er ved at dø af skam. Hold fast indtil den ene vi efterlod skal afhøres. Hyret for lukkede døre. Med hans ærværdighed på bænken. Gud hjælpe dig og kys biblen.

Du vil få en masse berømmelse for Finnegans Wake, Fremad! En bølge af en søn vil røbe hemmeligheden og hans tvilling forkynder højlydt stævningen. Du troede at de aldrig ville blive voksne, ikke sandt? Det vil få dine ører til at blafre. Når ?? .. her har vi det barn der røber hemmeligheden. Godt for dig røver Richmond. Kom rundt, på vores side. Lad ham få en til i solar plexus. En storslået forestilling. Donal Buckley røber i avisen den virkelige historie om en russisk general og den lille skrædder datter bestikker ?? til at bede for hendes enkemand i hans tungeste stund. Du oven på hende, "hairy Jesus", det vil blive en nonstop underholdning. Du med din stjalne stridskølle og armbolt, og hun i sit lånte cirkuskluns. Som Finn MacCool med gamle Grania.

Der nedtoner snerten af det slaveagtige, Meget lig som hun var da ...

der indsamler milepæle anbragte sin røv på en bregne. Så tag det, sagde han, et stænk af dug. Et sted mellem Furr-Y-Benn og Ferr-y-Bree, I det kære Wicklow, som han elskede. Der altid viste sig fra sin smilende side. Hvis du kører mig over må du betale min pris. En skrædder vil tilpasse sin frakke og bukser til en hver skude til søs. En påklædning der er misvisende for kvinders klædninger. ??Og tillige hvad angår miraklet om verdens kvinde, eller hvad! Og den yndigste

376

Lima siden Cormacs datter, kunstnerens søn, søn af Conn "the hundred fighter".

Hun er dog blot blevet en del bredere. Ved at motionere en smule. Du kan ikke lave en fornem dame af en fræk tøs. Vent til du hører Midcuarts accent, Dette er belgisk kætteri, dette er wallonsk selvtilfredshed, dette er flamsk. Skulderklæder, svedperler, en lysestump. ... som hun samlede op efter Waterlooet ved Clontarf, da Brian Boru nedlagde nordboerne. Knækker sin kokosnød mellem benene. Hr. krofatter, det er din datters bryllupsmorgen. Der ringes fra Dolphin. En grusom undergang. Og

Du burde tage en omgang frugt. Jøsses. Du bliver tungere, du føler dig 70 kg tungere i hele din krop, og det tjener dig godt, damn you. Og så engelsk som de kan lave dem.

Men niece...siden hun ... Kløen er i hendes blod. Efter en fregnet rødmosset fyr med søde ord i sin mund. Og han viser hvordan han vil skaffe sig et syn af hendes pragt. Vi kunne kysse ham for det, kunne vi ikke. Higgins? Sparkes er ..Inden du fjoller rundt på trætoppen som en abekat efter tre slag fra Tom, Dick og Harry. De samme der nursede dig, Skerry, Bodball og ham den grå. Alle sammen der også er fra din klub. Med en håndfuld bønner til messer for de døde og levende. Køb hundekiks og du vil aldrig sige "dog" igen. Og være i det allerfineste selskab. Der vandrer på kanten af sit sværd, optræder som linjedanser og balancerer på en rullende tønde. Sammen med ...Sitric og Blarney Castle af de ,,,, Clan Richard for altid. .. Stilhed. Kongen over alle fugle. Og det er ikke fortalt hvordan de klarede sig indtil ..Måtte jomfru Maria forbyde det. Men hvis de aldrig har spist kogt sålelæder spiser de det nu. Sammen med påskelammet.

377

Sanctus. Sanctus. Sanctus. Den tilsynsførende med nøglerne til de syv døre til sovesalen i huset med husholdningen .. sagde triumferende. Lidt mere, hvad mere?

Opgiv det! Magraw! Et hoved af en helt, en mesters brystkasse, en galls øje. Hvad du ville hvis han havde det. Brudgommen er på wc, han lader sin kanon. Den fyr har stil. Til et bal. Nu et slag i navlen. Et granatchok. Tag dig ikke af din pukkel. Løsn flippen og tag muleposen over hovedet. Ingen vil kendes ved dig eller ænse dig, posthumt, hvis du springer rundt om Shiel Martin og kommer tilbage for at begynde at sy matrostøj til en af ungerne. Tre gange tre ??forklædt i en fjendes tøj. Vi vil splitte os for at se hvor meget du kan få ud af lidt. En penny for gamle ?? Godt brølt, vittige hund. Nu bonden til løberen på c4. Træk! Mendelsohns bryllupsmarch udsat for harmonika. Træk os ??? Poetiske finesser med musik. Mærker du nerverne? Du vil føle dig frisk som en fisk når knuden strammes. Det er nu eller aldrig. Peena og Quena får et anfald af latter og Eileen går glip af sit diamantbryllup. Hvilken storstået gestus du vil udvise for os denne ??dominerende dag. Net og ren, vær forreste mand i klyngen! Dublin er 0ude for at se på. Det samme er Rath Finn. Og, holdt, her er vognen og de 4 heste med de internationale korsfæstere der trækker lod om hvem der skal være deres stik i rend dreng og den der skal forkynde nyheden i morgen. Hvordan vores mesterbygger er faldet i søvn. Og hvem der vil vædde på om han vil være Shaun med blitzlampen fra postkontoret og alle de nøgne ubevidste anelser i

solskinnets skygge. Signeret af dig, med et pennestrøg. Et ordspil. En drink mere til os fire. Og de takker for fisken i kor. Få bønnen overstået for guds skyld. Amen! Dommer Mattæus, dommer Markus, dommer Lukas og dommer Johannes. Og ?? se bagudHip hip hurra! Allsops øl! Fire nul. Skær .. ned, se .. De har fået en aftale med en svimmingpool. Ding, dang, dong. Er det ikke stort som han hænger og svajer højt oppe over hans

378

og vores gud.

[...]

405

Og derefter en ordentlig portion bacon med nylagte æg, og en skål hindbærbudding, lavet af en særlig slags sukker, noget gudsforladt senet oksekød fra nattens mørke, overfløjet af en flagermus – og derefter – uden at foregribe begivenhedernes gang –

406

Et let måltid bestående af et halvt pund godt oksekød, meget sjældent. Slagter Peter Bongs bedste fra Portarlingtons slagteri, med ris og ærter, yourkshire budding a`la melange og bacon (lidt mere, tak)et par koteletter og som supplement en stegt kalkun fra højen, gulasch og et stk. pumpernikkel til at søbe det op, og en grovæders rødløg (min fejl. Min fejl, min helt store skyld) og til sidst efter et formiddagsmåltid med æbler, tatar kød og en sandwich med gammel irsk porter, blot for at fugte ganen, søde irske kartofler, mens han gurglede for at skabe plads til at sluge det sip-sip og kunne tale korrekt, hvortil brødkiver, og til hans fortrydelse aftensmad med en godnatdrink med en konsistens som en Caruso med 2. omgang bacon og æg (i rigelig mængde) med store bønner og oksekød, varmet godt med peber, hvorefter han grådigt fortærede en kråse fra en slagtet kalv, mere kål og til sidst en ordentlig gang ærter, dig i små portioner.

EFTERSKRIFT. Et fingerbøl genever for at ”få fred med ånden.” I sandhed taknemmelig. Brød, tang og marmelade, alt sammen gratis, sammen med smør og den bedste vin man kan få. For han havde et hjerte på størrelse med ham selv, ja endda større. Mens bladene springer ud og nattergalen slår triller, alt sammen for barpigen Jilian of Bury, beskytter af gæstfriheden, hurra for de sidst ankomne. En græsk vin, en stolthed, fra Custom House Quay, beundringsværdig og smagfuld, ” Åh Kristus, hør os i din nåde.” Jeg drømmer altid inderligt om dig. Hosianna. I det høje. I al evighed.

Så fed vil han blive, ganske som ny. Og jo bedre, desto bedre, når årsagen hertil er smør. På tegn fra Hester van Homrigh. Imidlertid. Hus, at hvis vi skal koncentrere os om hvad der er nærende mad, er det hovedsageligt (eller blot i beskeden grad) skinke og appelsiner, og jeg har ikke til hensigt at spise, såfremt han havde fået ry af at være en grovæder, nemlig at sluge

uden at tygge, men ”business er business” og sagt i almindelighed, forudsat man har en god appetit, og bagefter sætter pris på en god kamp, kan det jo blive August eller midsommer

407

??hvor der serveres rå æggeblommer med vingær, salt og peber, og man vakler mellem at være gourmand eller gourmet, at han indtog sine måltider, vær hilset Gud og jomfru Maria, hver gang han var ved at dø af sult eller havde lyst til en flaske guinness, sammen med smagen efter en lækkerbiskken af en veltillavet tærte. Skøn han ikke vejede mere end fluevægter, selv efter at have spist en ordentlig portion mad. Og han var lige så munter som en irsk taxachauffør, der laver sjov med en skolepiges udseende påske mandag, hvilket står tydeligt skrevet i hans ansigt, og han plaprede åbenlyst ud med at han var meget optaget af at narre og kurtisere kvinder.

Forestillingen begynder igen.

Da tæppet gik op, forekommer det mig, at jeg i det dødlignende mørke hørte en stemme, Shauns stemme, en irsk stemme, langt væk fra (og det er sikkert at ingen anden dreng kunne synge som en engel og i Palastrinas tonefald oppe midt i skyerne ” Du er Peter”, ikke Michael Kelly, ej heller Mario O`Mara, og sikkert er, hvilke ?? ?andre mangfoldige/nævneværdige italienere har nogensinde ledt efter friske æg i en pisserende?) i en brise til Irland hen over havet mellem England og Irland, med suk i det duftende natteliv (lyden fra en australsk fugl) lige så blidt som den ædle Guilermo Marconi fra Cliffden fremmulede sine ”trådløse” hemmeligheder (æterisk – luftigt) til Nova Scotias opmærksomme ? sisterwands om elektronik.

Han gestikulerede benægtelse, bekræftelse, bønfuldenhed, voldsom afsky og apati. ”Den er smuk som handler smukt”. Hvad er dette hellige heri? Der blev fortalt en krønike og det blev sagt: Alice, vi elsker dig. Mangler hun noget at sidde på? Shaun gabte, mens han i sit almindelige prøvekostume (det var før duepostejen fra den foregående dag med rå kød og en kødrand til budbringeren fra i forgårs – føj for fanden – samt champagnen fra i torsdags i hovedet, og med erindringer om fortiden og den her og nu skønne musik om fremtiden fra Mickey Rooneys band) talte til sig selv med altstemme, og højlydt gav udtryk for sin utilfredshed med, at det er tæt på, at tæppet var trukket fra, og at plakaterne var sat op og at gratis teaterbilletter var delt ud til en hoben gratister, som ?(går på prøvekostume) fik ham til at længes efter sine underbukser, ?

408

??i morgen hans længselsfulde ønske fra i forgårs, efter at have tjent sit brød i sit ansigts sved, og vædet ganen i det stille og rensat sine kindtænder med sine to pegefingre, sank en klump, og begav sig væk og ud straks, udmattet og åndløs som en der har mistet pusten, helt kraftløs, og følte, at alt hvad han havde tilbage at gøre (idet han afskyede sig selv over at den samlede vægt af alt hvad han kunne bebrejde sig selv som svarede til vægten af hundrede mand var for meget for ham) var at lægge sig til at sove på den fædrene hede, i knæhøjde beplantet med vilde planter, som han elskede, som alle der har betrådt Irlands jord, altid vil kunne sove på, adskilt fra græsbevoksede områder. O.K. Jeg er rent ud sagt dødtræt af at se mig selv i den tilstand. Jeg er i det hele taget slet ikke værdig, jeg en naiv fredsbudbringer, en

stakkels fortabt foragter af hastværk (en doven hund, en smøler) ?Candias lille prins, uden ben og titel, i forhold til en sådan højhed, (eller for at være mere nøjagtig) til at kunne klare jobbet som en ekstraordinær formidler af postbreve i hans majestæts tjeneste, mens jeg, du og dem strækker sig til det yderste for at se mønstret i besvarelserne. Ve mig – yah dig – aj mig - det kan godt have været Marconi, som har udfoldet sin munterhed for tidligt eller er blevet født for tidligt. Det skulle have været min broder med hans (?går på Marconi?) øgenavn, thi det var ham, der havde ”hovedet” og jeg er blot altid hans selvopofrende ven. Jeg kan i morgen se de dage, hvor vi havde hinanden så kær. Det var de dage, hvor vi solgte simple græskar til en sixpence pr. stk. Vi var fælles om 2 værelser og vi blinkede/gjorde kur til tjenestepigen, og ”hvad Shaun sår i dag, vil jeg høste i morgen” for jeg håber det vil være en fest for Saint Dizier. Istem sangen ” Old time” i høje toner. Jeg er din spøgefugl. Se nu her. Han ser meget tynd ud. Han efterligner mig. Jeg er meget glad for min broder. ?Mac Sorleys tvillinger. En fremmed. Et begravelsesritual. Hil kejseren. ?Isaak Egaris røv. Vi er det musikalske par, der har vundet ?svømmekonkurrencen ved Guinness galaen. Iveagh baths. Jeg burde ikke gøre grin med ham på dette sted. Men han er sådan en dårlig taber. Jeg gav ham min skrivepult, brass og rørfløjter samt stentøj, klar til brug. Hvordan har din nabo det, hvordan er hendes generelle tilstand? I begyndelsen var han fuld af liv for at finde ud af, hvilke fantasier den ældste datter bar rundt på, men til sidst ville han gå i døden for at opdage hvad gamle Mor Irland har gang i. Jeg er ikke den type, der ligger på maven for helte. Men jeg respekterer hende. For egen regning. Hun har syndet. Fiskehandler. Deres nåde. Første hertug af

409

Wellington. Men herre jemini, hvor ser han dog skrækkelig tynd ud. Jeg hørte ”dødspøgelset” give lyd fra sig i væggen til spisekammeret. Lad det blive nede i skraldespanden. Hør – hør. Nejaa. For jeg har hjertet med i det. For jeg kan ikke på baggrund af mine ensomme meritter som fortæller mindes at have gjort noget af den slags hvormed jeg fortjener at få sådant et ry. Hverken noget der er værd at notere nogle steder eller kridte op i øvrigt. Jeg har ganske enkelt ikke haft tiden. Påtegning: ”Skt Anthony Guide”.

Men har vi nogensinde, kære Shaun, bedt dig fortælle, hvem der allerførst af sympati gav dig tilladelse til at bringe post ud?

På gensyn, replicerede Shaun, med en stemme så ren som en kastratsanger, med et ekko fra himmelen, mens han gjorde et halvhjertet forsøg på at rense sine indsukrede hårtotter, en forsmag i tide på hans rummelige blomkålshoved. Farvel. Hvordan har du det i dag, min kære ”grove” herre. Vær hilset. Hvor dan ahr de hjerteløse det. Herren være med dem. Tunge knæ af alle disse krumspring. Det er min værste byrde og mit daglige lod, der hviler som et åg på mine skuldre, at min seng er lige så hård som stenbænkene i de gamle grækernes tingsteder, og at jeg har et bord, der er lige så nøgent som et romersk alter. Jeg har pokker` mig ikke engang et køkken og må trøste mig med havregrød. Det er ikke mere end nogle uger siden at jeg på ”Thinkers Day ” mødte nogle mænd fra fattiggården i Helfire Club, som kaldte sig ”MacBlacks” – jeg tror deres rette navn er ” Mac Blakes” – som jeg trykkede i hænderne og som gjorde deres bedste for at overbevise mig om, at jeg ikke skulle have et ni-4 underbetalt job som blot ville gøre mig ukampdygtig, hvilket jeg takker Gud for. Jeg har den store glæde

at kunne forkynde, at jeg ikke har det fra hvem som helst men fra de hellige profetier i ” The Book of Kells”.

Efter sol og måne, fugt og regn, torden og lynild, kommer ødelæggelsen. ? det kan klares med en spadseretur. Adios.

Derefter, forklarede vi, ?frelser el. ”spar en tur”, handy Andy, det er måske noget du har fået ordre til?

Undskyld mig, gentog shaun med fugtige læber, det er ikke fordi jeg ønsker at slå et slag/reklamere for det at arbejde, men det er noget, der blev forudskikket mig af H C E og der må være en magt

410

Pålagt mig fra ”Åndernes Bog” og da det således er noget jeg har arvet, har jeg selvfølgelig ikke noget at glæde mig til, med mindre ??det er Swann, der tærsker bagsiden ud af min ”gamles” urværk. Det føles som et grimt anfald af perversitet.

Det er sandt nok, sagde kustoden. Jeg kan næsten sige mig selv, mens jeg ”er ved at løbe tør for tid” at jeg får kvalme af at fare rundt på Hitlers nye motorveje, ligesom alle de iskolde og heilende sjæle, som er over alt, lige indtil den lysebrune oktober måned i den kølige Black Forrest, i tyskland, og jeg er sandt at sige næsten blevet tvunget til at tænke på krateret i en berømt vulkan, eller floden i Dublin eller ” Det katolske selskab for Sandhed” på min vej bort, og isolere mig fra alt mit store rod på toppen af Lambay Island, eller begrave mig i det vinrøde hav, med mindre ?Morisseys grønskolling eller gasen kunne hjælpe mig – der er lige ret for alle – måske ?at 49? Da det er en kneben/tæt sag, dette mavetilfælde der skyldes forældelse, hvor på jorden eller i den alvide verden man skal vende sig, siden det faldt i mit lod at det er umuligt at gøre noget relevant ved det.

Vi forventer at du er ærlig, Shaun, og vi er enige om, at det i den sidste ende vil vise sig, at det er dig, der uden assistance fra en frankeringsmaskine, udbringer dette offentlige brev.

Fortæl os om det at ?poste breve.

Eftersom, svarede Shaun, betimeligt med ordsqualder, bedrøvet og mismodig, til det formål har jeg noget lim til at klæbe brevene med - ?velsignet være Skt. Barbara - ?og det siger alt, min kære.

Vil du, kære Shaun, være rar at fortælle os, hvor du hovedsageligt har dit arbejde. Å – det kan du godt. Hvisk det og vi vil lytte.

Lige her, svarede Shaun, mens han kælede for sin oksekødssuppe. Der gælder ikke en sabbat for nomader, og jeg var for det meste i stand til at spadsere, da jeg var for blød til et almindeligt arbejde, 60 irske mil om ugen, mellem 3 messer om morgenen og 2 gudstjenester om aftenen. Jeg gengiver altid mine svar for disse ?repræsentanter for de døde/pederaster, og gud og hver mand, (og det er den største sandhed ligesom/siden revisionen af den ægyptiske bog om de døde)

411

om hvorledes mit kald her i livet officielt blev varslet for mig, mens jeg stadig havde benene på jorden, som efter ordre fra det allerhelligste skulle forhindre mig i at påtage mig unødvendigt servilt arbejde, hvorved jeg ville spilde al min tid, og derved afholde mig fra at

foretage mig noget fornuftigt. Jeg ville blive til spot og spe, der hvor man støder på tyve, og de højere magter peger på den bedste. Den svage holder op med at arbejde, holder op med at spadserer. Gå du hen til denne ø og få en times søvn, gå derefter hen til en anden ø og få 2 timers søvn. Få derefter et mareridt og gå hjem til dine kære. Svigt aldrig en kvinde, du tager i forsvar, giv aldrig afkald på en ven, du er afhængig af og tilbyd aldrig en fjende assistance, med mindre han er tilstrækkelig stor og ryg aldrig en anden mands pibe. Amen. (Amon. Ptah. (ægyptiske guder – kan vel også blot betyde Amen?) Han har fået sin sult stillet. Såvel på kontinentet som på Irland. Men tro mig, jeg er i min ligefremhed og på bunden sådan én der vender den anden kind til. Og jeg kan i sandhed erklære for den almægtige skaber, med mine kødfulde håndflader på bibelen, at jeg gør mit yderste for at bede mit fadervor for moder ?med en døv person efter alle religiøse regler, nede på knæ og indhyllet i mine tanker. ”Fader vor, du som er i himmelen, giv os i dag vort daglige brød,” o.s.v. Faktisk er jeg troende. Jeg tror. Her har du min tunge!

Og det er et gennemført falskneri. Dog må vi lige bede om et øjeblikks opmærksomhed, dogmatiske Shaun, medens vi påpeger hvordan du har det, når du maler byen rød.

O, madre mia, hvor har du hørt det, svarede Shaun, mens han smålo for sig selv (hvilket syntes en helt naturlig ting at gøre), så bange han var for at komme frem i lyset. Well, lad det være sådan. Månen er stået op. Du kan se skinnet. Og jeg vil gerne indrømme det.

Dine diagnoser tyder på at du en ærlig mand. Jeg opførte mig som en trubadur. Det gjorde jeg virkelig. Hele dagen lang.

Ned med den saksiske regel. Og jeg er bange for, at det ikke er første gang at jeg har ødelagt en frakke for at slukke ilden. Se ilden flammer. Blæs på den. Forstår du. Blæser på fjenden. Som den regulære ”redshank” jeg er. Udrægtig som et muldyr. Nogle kunne måske få det indtryk, at jeg er galt afmarcheret. Overhovedet ikke. Du har aldrig taget mere fejl.

?Hvad svinekød betyder for dig, betyder kød for mig

412

Mens du ser hvordan jeg bliver gammel. Men ifølge profetierne er det min måde at tænke stort på. Der er nye verdener til os alle. (Gamle lamper tages i bytte for nye.) ?Og de (det) blev minutiøst opstillet for de herrer blot i form af den hellige skrift i Newfoundland, som synes han er en slægting. Og det ved hjælp af min sikkerhedslampe. (Det er) lige som klister. Du er mit hjertes lys. ?Tomthumb.

Hvor er din sang dog melodios, O sangfugl, og hvor skrækkelig tynd ser du ud, ved nærmere eftertanke. Blæs i trompeten, i timen for nymånen på din højtidelige festdag. Men mener du ?

Og vi samledes efter vor natur om spørgsmålet om den grønne farve ville forsvinde i Irlands fremtid.

Det er da noget skamfuldt at sige, råbte den iltre Shaun, naturligt opflammet af vrede, idet han gik i offensiven, og vær så venlig en anden gang at reservere dine iøjnefaldende insinuationer til en eller anden følsom sjæl. Hvor på overfladen af denne veludrustede planet eller i hele den vide verden skulle jeg gøre af mig selv uden din friskhed? Det er alligevel mere end jeg kan klare i øjeblikket. Så lad os nu droppe emnet, i al venskabelighed, du vrede mand. Det er ikke fransk poesi. Det har du mit ord på. Forstå mig ret, når jeg fortæller dig, at (og jeg vil bede dig om ikke at hviske eller skriges op, eller svare mig igen) under den forrige

postmester Patch Purcells tjeneste, som blev dybt beklaget af min allerbedste ven, frk. Enders, som var ansat i postvæsenet, og var en munter sekretær i en årrække for ”The Irish Goat Compagny” (jeg tænkte på hende som min dyrebare) omendskønt velsignet med 22.260 ansatte minus én, alt for meget skrivepapir og skrivepulte m.v. – lad den redde sig som reddes kan – geskæftige fæhoveder, som alle brændende længtes efter at gå på pension. Vor herre bevares. God appetit. For nu at gå videre, vil jeg sige, at det også er et af mine erklærede mål, at glæde gud og guds moder en dag (når jeg ikke har forberedt mig på at sige noget) så passende som det forventes min pen er i stand til, at beskrive det poetiske ved ? en grønfarvet officiel regnskabsprotokol i form af et par boksehandsker af gedeskind og intet forhindrer mig i at give afkald på denne sag om ildelugtende walisiske musketerer og deres syndebuk, som frelste en hel by for mine forlæggere, Nolan & Browne, –kris/kros - så længe, som

413

Min løn takket være skæbnens magt er forudbetalt og jeg endnu er i stand til at skide og slå på tromme.

Til det meget ærefulde minde om hans død, den allerædleste, som engang fejede gårdspladsen i digterens tjeneste. Jeg (Vi) hilser dig. Den netop afdøde mrs. Sanders, som (herren bevare hende) – jeg var også en skændsel/skidt og kanel – sammen med sin søster, den anden mrs. Sanders, begge doktorer i medicin fra højskolen, og lignede hinanden som 2 påskeæg. Jeg fik indtryk af fra hendes breve, at hun var en meget sød og veluddannet, men uselskabelig person, blot for tyk, vant til babyer, og et lille kært barn. Kort og godt. Hun begravelse finder sted i dag, for hun rystede flasken grundigt og fyldte sig med medicin, døgnet rundt. Hun var langt fra fyldt halvfems, den stakkels afdøde frue og havde sans for poesi, mens jeg stakkels kreatur befandt mig frisk ved havet, da månen stod op på himmelen, i et hjørne med min søde Mary Andersen. Den kære afdøde Mary Anderson var hende, der gav mig et stykke brød med fårekød til morgenmad ved et selskab, som gjorde mig betænkelig. Ær din fader og moder. Dette, min kære, er mit testamente/sidste vilje, skrevet med mellemrum på vejen, om deres åndsfraværende kvindelige associationer, som jeg, eller måske en anden heldig person, der sidder på hug på en tue, har den ære at have haft om deres høflige kysseri i sofaen i overværelse af Mrs. Grumby i egen høje person, udstillet for alle og enhver. ? O hvilken sorg for næste sætninger ??

Påtegnet: Din kære Rogers. Lad os slukke tørsten. Mens vi skriver.

Du er en skrækkelig drillepind sammen med Cadenus og Vanessa og Gud alene ved hvorledes vi skal bære os ad med at få udfyldt dette stykke blanke papir. 2 skønne damer og Bickerstaff (Jonathan Swift). Ejendommeligt men fortsæt. Sandheden og kun sandheden. Vi fortsatte: For øvrigt postbud Shaun, hvordan vil din selvbiografi tage sig ud? Lad os alle bede. Ikke som alle og enhvers, svarede Shaun. Himlen være lovet. (han havde afsluttet anspændt og stirrede nu hen mod tenorerne Rubini og Winckelmann) skønt den kunne være mere eller mindre romantisk i gammeldags forstand. For resten, hvordan går det med mr. Fry. Alt i alt må jeg sige – vauv- vauv- drikkepenge og profit, og falske mønter

414

Penge – penge – o – hvilket muntert rim (uoversætteligt ordspil) blev uddelt spontant af mig (skam få den der tænker ondt om mig. Frk. Anderson. Hun bar en rosenkrans den første aften vi mødtes) i skikkelse af mr. Van Houtens fra Clondalkin, en tømrer, blandt mine ødsle naboer og nevøer, som alle sammen underskriver sig ”drengene i hønsegården”, vore lejere, der er sat på gaden. Hvad jeg vil sige er (og jeg ikke en af den slags som vil fortælle dig det, hvis du ikke ved det) jeg har aldrig brugt dem. (må være pengene) jeg har heller ikke den fjerneste ide om det. Det er min måde at tackle det på. De forsvandt som kogte grøntsager. Og det bringer mig frem til min pointe. Eftersom jeg er så letfattelig som det er mig muligt, som du sandsynligvis snart vil få besked om og meget mere, hvis du ellers bryder dig om en af Monsieur Guinness` s anbefalede tønner øl. Drik den hurtigt og sluk tørsten. Nu.

Lad det ske, svarede vi. En sang, Shaun, syng en sang, Shaun. Hav modet dertil. Gå videre. Jeg er ked af det, begyndte Shuan, men jeg vil hellere spinde dig en ende om en af brdr. Grimms fabler (om Jacob og Essau), en fabel som også er dødssyg. Aesops fabel om ”Vreden – smerten (tanten) og græshoppen”. Lad os se på sagen, min kære lille myg. (en parentes. forklaring m.v. på indholdet gennemgås og venter).

Græshoppen dansede altid muntert omkring (den havde et ”violinstreng” af ben til hjælp), eller, hvis ikke, gjorde han klodsede tilnærmelser til en bi, fluer og lus, hvepse og pupper, idet han spiller puppe, og begår incest med dem, med deres mundåbninger mod hans mundåbning og ben, med æteriske udfoldelser, i hast, blandt lauerbærbuske, takket være en krukke med marmelade. Han ville selvsagt på en ond måde ved hjælp af sine følehorn, reflekser, krampetræknings og sitren, lamme mig, voldtage mig, gifte sig med mig, begrave mig, og binde mig fast, til hun var rød af skam og give hende noget hun ønsker sig i en silkeorms trikotagebutik i den allerbedste indkøbstid, summarisk som hans hytte, som familiært anses for ingen ting om ingen ting, som man famler efter i mørke., Eller, hvis han altid giver sig af med at spille til løjerlige begravelser sammen med den gamle bedstefar Zeus, med sine ugudelige ringe af kronblade,

415

afbleget, gammel og frejdig, i sin elektriske ormekasse og Dahlia og Peonia, hans enfrøede nymfer, der omtaler ham med søde ord, og med hånden i en hvepserede, og Anna Livia Plurabel til at klø ham i håret og ?tænde hans vandpibe, en primadonna af en bi, (syv sæbebobler, calcium oxide, to dele fosfer, 3 dele sulfo, et stk. sukker, 2 dusin magnesium og en knivsspids med hjerneforstyrrede dele. Loppen på halen på hunden til barnepigen til barnet af konen til den vilde mand fra Borneo er kommet til byen).

Og med tamburiner og kastagnetter placeret der for en tid rundt om hans eksil, dansede de en makaber dans, svajende frem og tilbage, baglæns, ryg mod ryg, ligesom på Toulouse Lautrec` s maleri af Valentin le Desousse og Jane Avril ” Tra – La- La- la – Tra-la- la la tra ra la la – (Rigoletto), med langsomme skridt, og ensomme ?toesis, akkompagneret af en boksekamp mellem døvstumme Butt & Taff og en summen af bier, der sang om satyrernes ferie, dejligt og ydmygt, ” Lille Trille lå på hylde, lille Trille faldt ned fra hylde, ingen mand i dette land, lille Trille hjælpe kan”, men ” Ho, Finnegan, det er på tide du vågner”. For hvis stilheden ikke kan afdæmpe os, tænker jeg om det Store af Nogen inden i det Store af Alting, måske en amerikansk cowboyskuespiller (who is who) kunne synge noget for os om de små ubetydeligheder, som slår ham i maven. Det vil være en virkelig stor begivenhed for det

udskældte publikum, og det hele dagen gratis. Torden og lynild, for alt folket, et hvert livligt pigebarn er i vildrede, for gamle Kronos ligger tilsandet og krumbøjet, men hans efterkommere fortsat skaber sig. Al ting oven på jorden, som begravelsesritualet i bogen om de døde anbefalede ham, og alle og en hver, Shem eller Shaun, øjensynligt blot for at slå tiden ihjel.

Bevar mig vel og frels min sjæl. Det er blot en bagatel. Ærekrænkende. Det rene vanvid. Puh ha. Hvilket syn for guder, kom det fra tanten, som, ikke var en hvilken som helst idiot, idet hun skar ansigter i spejlet foran hans vindue, som aktuelt var koldt. Nej, nej og atter nej. Vi vil ikke komme til selskab hos denne loppe, besluttede han, muligvis fordi han ikke tilhører vores omgangskreds. Heller ikke til Papas begravelse, den dovne hund, i ”oldenborrens år” så længe en kat har en hale. Ikke desto mindre, da han i sikkerhed så op fra sit gemmested, strakte han hænderne i vejret og bad: Gid han ikke må spilde vand på mig. ?Sug det op.(Ægyptiske elysium). Gid han ikke må kaste grisemøg på mig. Sug det op. Som navnet på denne pyramide skal blomstre og arbejdet med opførelsen heraf skal blomstre i al evighed. Lige så længe

416

Som Hapi`s hævn skal blomstre skal mit had blomstre. Sidste mand lukker og slukker. Amen. ”Tanten” var en verdensmand, kraftigt bygget og æbleformet, og næsten lige så høj som en panser. Han så tvær og formandsagtig ud, når han ikke lavede sjov med sin psyke, men – ak – når han lavede sjov med sit udseende, var han langt mere hemmelighedsfuld og lignede en eftertænsom bestyrelsesformand. Nu (da William) en tosse af en græshoppe, havde ”klinget” sig igennem en jungle af kærlighed og død og klirret disharmonisk gennem et sammensurium af et liv, fyldt med tvivl, giftet sig med humlebierne, drukket med vandmændene, undgået stankelben og jaget efter luddere (jeg venter selv på chancen), følte han sig præcis som en kirkebetjent og fattig som en kirkerotte ?og vidste ikke det mindste om hvor han (om ? han i det mindste) skulle vende sig eller ønske at være for at (myggene rettede sine fjed mod ham eller 2 lus for at) lede efter forråd, eller et hospice.

Og hele verden er også tom. Nej – nej – og atter nej. Der er ingen der samler nogle kopek op, for at købe et delikat honningbrød. Det kan jeg takke mig selv for. Det kan jeg. Min gud. Min gud. Det trækker i mine ben. Hvilken plage. Oh – min gud, udbrød han klagende, melankolsk. ? Jeg har det som om jeg er ramt af lynet. Han er en drønnert. Jeg er hundesulten.

Han havde spist al tiden (tapetet), slugt 5 år (lustrene), fortæret 40 stykker smørrebrød (trappeløb), gnavet alle månederne og årene (i alle bordene og lænestolene) i sig, og havde gennemtygget de gamle dokumenter, og lavet mølkugler af alle døgnfluerne og havde i store portioner spist grådigt af evigheden, det klistrede stads, ?ikke så værst af (for) en cikade, der er nærende for skallus, det kunne han. Men når der var pupper på de nøgne grene, gik han væk fra ting som ingen ting er. Han gik sig en tur, og atter en, og strejfede rundt til han fik griller i hovedet og lus i håret, som fik ham til at tro, at han var blevet en helt anden. Havde han cyklet 2 gange rundt i det døde hav og vendt 3 gange rundt og op og ned på deres gentagne lune indfald? Var han kommet i himmelen med sine engle eller til helvede med paven? Juni-sneen kom i flokke som tykke fluer i haglstormene, i store mængder og myriader, og en skrækkelig tornado, Nordenvinden, blæste kraftigt op, flåede tagstenene af

husene og tøsneen driver ned af ”kaffehusene”, og efterlader ruiner efter et ragnarok, med en irriterende

417

?gennemtrængende larm af summende fluer. ?(spøgelse af en slags). O –skræk og rædsel-skræk og rædsel.

Græshoppen, som skønt blind som en flagermus, ikke vidste, at den ikke har det ringeste kendskab til entomologi, ?udbad sig ikke nogen tilladelse men rodede sig i en tilstand af svimmelhed prompte ud i Vico`s filosofi hid og did, højt summende, idet den spekulerede over om den mon ville lande på benene, eller forkludre sagerne, og næste gang den træffer ”tanten” ?efter at de mødt hinanden, i en af deres musikalske sammenkomster, vil det være yderst heldigt hvis det ikke er en helt anden verden han vil få at se. Han betragtede hans nåde, ”the ondt” på gårdspladsen foran hans trone, iført tyrkiske morgensko, rygende på en havanna cigar af en særlig blandet tobak, mens hans pyjamas gled ned over underbukserne, mens han – med begejstring for sig selv – sad i solværelset på en stol foran et komfortabelt fad med nødder(en indbygget allusion til Platon) og en blanding af pebermyntebolsjer (allusion til Confucius) (for han var inkarneret ateist og tilhænger af Aristoteles) lige så lykkelig som en ”honningsuger” eller en dreng, der soler sig på Lidoen, med fluer, der stikker ham i venstre ben og lus, der hager sig fast i hans højre ben, og bier der summer under hatten på ham og Vespatilla, der spiller ”Cosi fan Tutto” langs med hans underbukser – så intimt som det overhovedet kan blive. Ved Gud og herre Kristus, fordøm det, forband det, snerrede græshoppen, med åben mund, fuld af jalousi, og helt ude af sig selv, sagde jeg det ikke nok? ”The Ondt” den sande og perfekte vært, en spindende edderkop, lavede den største spas som det er muligt for en menneskeskabt krop, med kløe overalt ?der stammer fra ?fluer, som ”ting om ingen ting”, der frydefuldt bedriver hor med hurier i et tyrkisk bad. Han morede sig kosteligt som en hveps og en sommerfugl, og løb efter Floh af kærlighed, og kildede Louise – også af kærlighed, håber jeg -, hagede fast i bierne i god tro, og tog spøgefuldt fast i Vespatillas trusser. ”Dorsan” (græshoppen) fra ”Ant`s Fort” har aldrig danset med større humor. Det inderligt patetiske billede af den umulige græshop på hovedet, efter dets tredobbelte epidemiske udvikling, uden rygsæk og sko, let som en fjer, aktuelt og som bebudet, noget der tyder på kronisk fortvivlelse, som tilstrækkeligt og sandsynligvis var alt for meget for hans værdighed.

418

Næste 7 linier – meget utilgængelige. Forslag:

Lad ham være som lord Ardilaun som græder mens parasitterne flår tøjet af ham. Jeg vil være den højtlønnede, som ser bort fra spydigheder. En spytslikker, der vrøvler, en åndsfraværende torsk, der bortødsler sine penge., men(s) John MacCormack, komponerer melodier, der kaster penge af sig.

Pund, shillings og pence. Til overflod. Ære være Gud i det høje. En gæst, der formørker din indgang. Hvordan? Osiris, der kæntrer med sin ægyptiske båd på vej fra Gudinden Sekket, ?det er et –eller på råd fra den onde er et, herre over de tilbageblevne, blandt de døde. Sådan

er det. Lad det ske. Du – hvem-du- er, den rapfodede, som en der bortødsler sine penge.
Modtag mine gode råd. I dag, på dagen, dagligt. Det var en ting der virkelig glædede ham.

Han lo og lo, og lavede en farlig masse støj.
Græshoppen var bange for at hans kæber ville gå af led.
Jeg tilgiver, kære ” tante aunt,” sagde græshoppen, i gråd.
For deres sikkerheds skyld er du i sikkerhed når du laver rengørings- og husarbejde.
Lær Floh og Louise at danse polka, vis bierne (Bieni) hvor sødt,
Og vær sikker på, at Vespattilla ikke bliver for tyk.
Da jeg betaler for gildet, må jeg nu betale regningen.
Som Muhammed sagde, da han gik til bjerget.
Lad dem som godt kan lide klumper?? Fluer ved fuldmåne
Jeg kunne ikke føle mig mere groggry, end hvis det var ?kakalakker
Kig aldrig en given hest i munden.
For prisen for at redde dig, er den pris jeg (i så fald) må betale
? han forkastede luddere .. hvis gamle svigter dem, eller en myg fik kløe, hvis
Fluerne ikke vækker dem?

***?Et sted at elske, til (omfavnelser) at blive forlegen, eller: på tide det bliver forlegent
–beklemmt***

De to er de tvillinger, som ærgrer det almindelige menneske
Er nordenvinden ikke drejet mod syd, fordi ??? og det uheld besejrede ikke mennesket, hvor
hans historie ender,
Fordi langmodige suk syntes at skabe ro i sindet til dens tilhørere
Vi spilder ikke, og ønsker ikke, som dømt på forhånd, tro og håb?, indtil Nolan og Bruno
sygner hen – bliver nedtrykt
Er disse ?blomster på farten, giver du afkald på ? Mookse for mine vindruer
Et tidsrum må trække sig sammen, og den tid, der går, må undslippe
?Taktik-taktstok og alt er i orden.
?Jeg benytter lejligheden til at konstatere, at hvad der er sundt for dig er også sundt for mig

419

?det er min forudfattede mening, at ??
At du næppe i dette latterlige univers finder ? sådant ekstra ?
Dine fødder er enorme, og omfanget af dine tidsskrifter er umådelig
+
Din (slags)art er verdensomspændende, din art(slægt) sublim
Men, hellige Saint Martin, hvorfor kan du ikke ”slå tiden i hjel”?
-holde styr på tiden?
I faderens, sønnens og helligåndens navn. (bemærk: udtrykket ”holocaust=holy ghost) Amen.

Nåh? Hvor god er du til at gøre rede for tingene? Hvor går grænserne for din folkløse og hvor velklingende er dit ordforråd?

”Den der lever, håber at dø syngende”. O fabelmager, din flab, du har medbragt den ”vandrefugl” af bitter sorg. Den er let at høre og den forsvinder af den korteste vej, ligesom søde ord – ding-dang – og ringeri-ringeri. Den største enetale i hele Cornwall. Men vi vidste, at Du selvfølgelig, ærværdige ?brevbærer Shaun, (?ikke at ændre dit navn, hvis ikke din nation) ?while still in the barrel(tønden) kunne læse de ejendommeligt skrevne hieroglyffer i de breve fra Shem med tilladelse fra HCE/hans majestæt?

Det er græsk- giv det til mig – replicerede Shaun, idet han med en skjult hvislen pegede på brudsstykker af ? bag sin øreflip. ?Jeg er skønt en ortodoks ædel romer døbt i sæbe og vand. Led efter en pen for at skrive det ned. Jeg er takket være Saint Laurence O’Toole i stand til at læse Shem forfra og bagfra, ligesom når Oscar Wilde eller John Persse oversætter oldpersisk fra ?”The Ottoman og The Coptic” ? som jeg har fingrene med i eller: mens jeg har fingrene nede i frisk aftappet øl .dvs : et glas øl, og med lukkede øjne. Men – ak – det er meget sandsynligt hebraisk og (helt) hjerteløst.

Indtil nu tilslutter jeg mig ganske din bemærkning netop ud fra teorien som refererer til ?tilvendt/stjålet skrivepapir og jeg er helt enig i dine forskrifter, for jeg er sandelig, takket være Gud, netop i en sådan situation, at jeg kan sige, at det bestemt ikke er en god produktion. Det er ganske skrækkeligt, ikke en pot pis værd. Overtegnet(Overstreget). Noget bombastisk forfærdeligt ævl. Det er endvidere noget, der kan danne grundlag for at søgsmål, da det kun handler om forbrydelse og lov. Intet andet end gejstlige fejltagelser (rædsler) og for alle der melder sig som udlænding en andenklasser sag. Det dumme skidt der er fyret af siden Charles Lucans bøger blev brændt.

420

Hvis du beder mig om med et eneste udtryk at betegne min ærlige mening om de brokker af værdiløs snak, som moderen og den unævnelige (O – nævn ikke hans navn) har indskrænket sig til at skrive, ville jeg uden at afsløre mit pseudonym, kalde det humbug. ?Når hun sov med sin vognmand i sit mareridt. Og der hvor han mødte en tarvelig fyr med en pibe. Og hvorledes de var 2 pigebørn, der skulle lade vandet. Og hvorfor der var 3 fyre i forstæderne. Så faldbyder han sine håndlavede figurer fra Frankrig til en tysk soldat nede i køkkenet. Her har vi min moder og her, min fader. Stakkels lille kvinde og store, store ?gris.Deres ”livstræ” (lad det blomstre) med deres gravskrift (lad den ikke forgå). Med –babyer i en tæt klynge til tops.

Hvor mange? Hvor mange? ?Jeg har lyst til drikkepenge. Og gadehandlernes koner var ved at dø af grin over hans ?pon peck de barec. Og hele verdenen kom op på tærne. Til han ikke vidste hvor han skulle begynde. Et barn, der sejler med æggeskaller på gulvet en fugtig dag, ville have mere omløb i hovedet.

Et brev, fragtet af Shaun, søn af HCE, skrevet af Shem, Shauns broder, omtalt for Anna Livia Plurabel, Shems moder, og for HCE, Shauns fader, dessigneret med et ”G”. Forsvundet. Hardwicke Street nr. 29. Måske udlånt til ?Laonum “Town of the Ford of the Hurdles” 31. januar 11 32. Her kommer alle og en hver. Forsøgte huset overfor. Fitzgibbon Street nr. 13. Et farligt ted. Skattekontor. 9 D. En sagkyndig jurist – bachelor of law, esquire Guinness. Leopold

Bloom, ukendt, North Richmond street nr. 17 (1895) ulovligt navn, efterlod sig ingen adresse. Underskrevet. St. John Persse. Der er ikke nogen person med det navn. Slet ikke på Windsor Avenue nr. 29 Fair View (1896-99. Farvel. Adieu.

Finns hotel. Smidt ud med magt. 1014. Nedbøjet. 1014. Genåbnet ved en fejltagelse. 965. Skyd uden varsel. Husvild. Annonce: ” Skift til Dunlop-dæk og bliv tilfreds”. Hr. Donald Donally som boede Royal Terrace, Fairview nr. 8. Sådan en gade findes ikke. Luk butikken. Spiser til middag med Jonathan Swift. Flyttet til Phibsborough. Ved havet. Død. Vær venlig at la de det gå videre – eftersend det. Clontarf. Købmand Jacob, 23 Castleword Avenue Rathmines (1897-7) Arresteret. Fred være med dig. En fredsdommer. Omvendt til ?renlighed på hospitalet. Før civilisationen defilerede forbi. En gang Irlands Parlament. Tilbage til City Arms Hotel, Dublin, Millbourne Avenue nr. 2. Drumcondra. Forkert stavet. Nu Bank of England. Druknet i Liffey. Den ærbødige Adam Findlater. Allerede skudt. St. Peters Terrace Phipsborough. Siden brændt. Pågrebet af menneskeskaren. O.K. Sir Arthur Guinness.

421

Køb Petersens og `Co`s tændstikker. Til hans forjættede land. Sprængt i luften forrige år, 1. august af Orange Lodge. Afsender ukendt. Huset kondemneret af bygningsmyndigheden. Tilbage om få minutter. Lukket på grund af reparation. Shellbourne Road nr. 60. (1904). Nøglen ligger hos Kate c/o Isaac Butt, den stakket. En dejlig person. Taget til fange. Savnes. Dømt. Bedes eftersendt. Sir Abraham Bradley King.Parc Bogey. Hav det godt. Frelst. Allerede begravet. Kridstjørn og efeu. Overvægt – underfrankeret. Vær venlig at returnere forsendelsen med postvæsenet. Send flere penge. Det er for sent. Til salg. ?Et sammenfald af ulykkelige omstændigheder. Uden tilladelse. ?Opsynsmanden koger over. Et x,y og et z i forening: Adresse: ”Tårer”. Afsender: Boston Masschut. 31. juni kl. 13.12. Ophøjet. Svækket. Tomhjernet. Her har vi ?fogeden, forvalteren. Gå til helvede, Earwicker, med din fordømte store pistol. Stop. Bang. Stop. Come on. Kom tilbage til Irland. Stop.

Kære Shaun, sagde jeg, selv om jeg hader at måtte sige det, forholder det sig sådan, at siden du lærte at tale, har du 1 mio. gange brugt et langt værre sprog end din lovpriste broder Shem. Tilgiv mig, at jeg ikke nævner dem. Lovpriste, svarede Shaun, med anvendelse af sin egen dialekt, ?idet han for at styrke sit ego gned på sin Aladdin – lampe. Ubeslutsomhed – tøvende. Dine ord skurrer i mine ører. Jeg ville notorisk i første omgang være tilbøjelig til at ?på ægte irsk maner ?? Men jeg ville ikke bryde mig om at indrømme at jeg truede ham. Nej, min herre, men jeg må sige, at det er min eneste trøst foran min Gud, at jeg tvivler på det. Jeg har ikke plads til den type på min liste over tjenende ånder, det har jeg sandelig ikke. ??? Som jeg konstant erfarer af Reuter og Havas gennem radioen på en dejlig poetisk facon slipper han, den forvirrede ”doodler” heldigt fra sine skrydende pralende gejstlige anskuelser. Hun, mummy, skulle hvis det var op til ham, have haft inddraget tilladelsen til at forkynde messen, en libertiner, klædt i sæk og aske

422

og være suspenderet og lagt i jern i et tilfældigt sindssygehospital for antipaver og falskspillere, hvis han var klog nok til at slippe uden om forsamlingen af læger og censoren for hærens posttjeneste. For det er et velkendt faktum , som er lovprist foran de 4 domstole, som tager sig af skilsmisssager, samt alle Kongens dommere, hvordan han har fået

bændelorm og syfilis fra Scotch House, og tilladelse til at fremkomme med brudte løfter og skaffe sig af med sin foragt og udarte sig til et skelet ved at drikke sig i hjel. Spid ham. Sludrechatol -fedtekarl-smiger. Jeg vil beskrive dig med et ord. (Tilgiv mig). Menneske! Jeg vil derefter gribe fat i hans ?penis (lige for lige – af jord er du kommet til jord skal du blive) Den kriminelle: Det vil jeg give ham til gengæld. Leoparden skifter ikke pletter. Som vi siger i sangbogen. Er jeg min broders vogter? Afskyelige pessimist. Med sin unikke begynderbog og en prins med et fattiglem til brud, som skabte sig tosset over månedsmagasinet ” Two new worlds” Lad ham vente på, at jeg køber en muselmands gave til ham. Han er ikke min halvfætter, grisede karl. Eller ønsker at blive det. Jeg ville hellere dø af sult. Amen. Må vi ydmygt anmode dig om, ærværdige Shaun, at stikke din stolthed i lommen, og stilfuldt med dine egne søde ord, åbenbare for os, din ydmyge tjener, endnu en af Æsops fabler? Nå. et er jo delvis min egen, er det ikke, og den er du velkommen til at få, svarede Shaun, idet han samtidig, da sulten gnavede i ham, 3 gange forsøgte at æde ordene i sig. Velbekomme! Jeg er sikker på. At Angw du som æresdoktor har fået det at vide for længst gennem de sædvanlige kanaler. De er sikkert lige så gamle som de bier der blev indført af Domikanerordenen og som nu er en floskel for alt folket og ren humbug og tom snak som statuen af NELSON på Trafalgar Square. Imidlertid, lad mig nu se, det var en bluff fra kortgiveren, der startede det hele, ” Gamle Nol” (øgenavn for Cromwell) med alt hans låneri af penge og derefter markens liljer, alfer og nisser, Shem, Jem og Japhet, alt for brugeren, hvis navn jeg også vil skrive for ham. Jeg fortryder at måtte bekendtgøre, at efter at have afsløret hans litterære ophavssted, hun hvinede i 2 dage og ?forrådte ham for støjende nysgerrige personer og bævlede op

423

på en naragtig facon, ?som en der gør grimasser og kaster med lasso som Inkaerne snører sine strømper om manden med den splittergale paryk og hans royale skilsmisse, ?da han smed æg i Tyskland i heftig grad, ”tstse tstse ”, hele historien om ”Tale of a tub” med et brag af middelklasse snakkesalighed og ham, den hårdnakkede gambler – en vendekåbe, svedig som fanden i dyb søvn i lænestolen, med sin ædelsten mellem lillefingeren og pegefingeren, mens han foretog en pilgrimsrejse og skrev med store bogstaver til sin ?ganderpan” om hvilket fremmedsprog han opfandt under sin hikken. Han fik det fra mig, den efterligner. Og skylden herfor ligger alene hos sidstnævnte. Jeg er sikker på, at han drikker, fordi der ikke er flere kager og mere øl. Besøger du ham, kan du se, at det skete der. Det blev givet til mig, takket være King`s Bench Court, for at assistere ved sagen for Højesteret. Når jeg så ofte tænker jeg på den blodløse ” housewarmer”, Shem Skrivenitch, som ved gud altid gør det værre for sig selv, må jeg forkynde, at jeg får ondt i kæberne. Skal jeg udmale hans refleksioner, ville han begynde på sin biografi midt i det hele. Digter. En stor Zar. Stop tyven. Du ved han er speciel, den offentlige ansatte med en stank af gammel kone over sig, for ikke at sige noget om hans sidespring – narrestreger. Doktor i medicin bistod ham efter døden. Han var gråhåret i treårsalderen ligesom en ung svane, da han ” boode” af publikum, og bar briller da han blev angerfuld i syvårsalderen (gift dig i hast og fortryd det i din fritid). Elmetræet som overvintret er en ?fortælling om stenen, der hæver sig mod himmelen, mens han traver rundt indtil den heks fra hospitalet fjerner hængelåsen. Han var tynget af kighoste i en alder hvor børn er syndige – den allerførste gang han forudsagde min død – blev forudsagt. -spået. Han er

mærkelig, kan jeg godt fortælle dig, som midaldrende et kedeligt løg. Tag dig ikke af hans almene udseende og hans barske gemyt. Det skyldes at han har fået forbud mod at spise tomater og er blevet advaret mod risikoen – væddeløbet ved at indgå ægteskab efter de gamle engelske regler. Jeg er slet ikke overrasket over, at det var af den grund, at Buckley skød den russiske general. Det benægter du – vi benægter det – ?Negertop- negerbalder De kan have benægtet det. Siden blev han smidt ud af TRINITY-SKOLEN af frk. Garterd for at skulke. Derefter pådrog han sig helvedesild og meldte sig ind i ”The Society Jesus” sammen med franskmænd, og fransiskanerbrødrene, fra Ungarn og Jugoslavien (Budapest – Bratislava.)

424

En gang da han med nød og næppe ?undgik (døden) undgik at dumpe. ønskede vanskabningen med fuldt forsæt at trække et eksemplar af Irish Times over hans tosprogede hoved og forene sig med den lærde?som en dominikansk skotskterrier. (uoversætteligt ordspil). Man kunne lige så godt kaste blå (støv) i øjnene på selveste Gud Fader. Man plejede at undgå ham, når han gerne ville være til nytte. ?En gang gav jeg højlydt udtryk for, at jeg havde lyst til at kvæle ham. Derefter gik han på sin ensomme færd hen til det medicinske fakultet ,Cecilia Street, for at opsøge en læge. ?Savastopol & Inkerpot! Han har incest i blodet. Fy for fanden. Det har jeg den største afsky for. Presbyritaner. Militærnægter. Tiberius venter på dig. Send ham en enkeltbillet til fængslet. Forsvind hen over havet, din hedning, bort fra mig og testamenten din lever til Trinity College. Dine dage er talte, du er klar til døden.

Din ærbødige. 4 xer.

Men af hvilken årsag, sandfærdige fortæller, fortælle historien 3 gange, ærværdige Shaun, fortsatte vi slapt for nu at bede dig om en af de dyrebare versioner. Vil du ikke i din godhed nok vare så rar? Hvis du spørger mig, er det på grund af hans ubehøvede sprogbrug, svarede Shaun, mens han velsignede sig selv på en gudsfrygtig måde. Son en gud hengiven katolik, der undskylder for sine forargelige politiske anskuelser og mund-og klovtsyge (hvad fanden ellers?), som var en del af hans seneste opfindsomhed. Nu kommer et ord på 100 bogstaver”Ulf. Nordisk gud for videnskab.tordenvejrden blinde gud Hoder.(som dræbte Balder)Midgårdsormen fra den nordiske mytologi.Urd. Fenrisulven.Odins søn. Bussemand. Oddrun.Atlis søster. Odin. Gungnir. Odins spyd. Surt. Ragnarok. Thors hammer er parat til dig. Meningen: En tro på fortabte verdener og et perfekt sprog åbenbares for urmennesket. Der har vi atter det ord på 100 bogstaver, det sidste ord i et perfekt sprog. Men vi forventer at du kan komme ind til kernen. Det går vi ud fra. Hvordan nærmere?

Fred, fred være med jer, svarede Shaun med ?et vulgært ordvalg – i sin næstsidste tale. Det Ville være at kaste perler for svin, mens han tog en ordentlig slurk whisky fra sin skattede sukkerkande. Mild men god for sjælen. Jeg kunne lige så godt tale ?herfra til evigheden og tilbage igen indtil folk falder i søvn. Er det en fejl? Ikke tale om. Ingen ved sine fulde fem, kunne, som jeg tidligere har sagt, kan forklare det ord, det er kun dig, der er gået glip af min pointe, for det er en brandtale. Hvert forbandet bogstav er en kopi og der ikke en af stavelserne eller nogle af de hele ord, som jeg kan udstille/ vise frem i mit himmelske kongerige.

Tænk på hans snakkesalighed. Ham med sin indre monolog. Tys.

Det sidste ord i fortællingen. Og hvad er mere uæstetisk systematisk meningsløst nonsens! Ja. Mens han var ved at skrive mit brev.

425

Fuldkommen som dig. Og det var mens jeg var ved -pille ham ned Ja.Ja. at plukke en høne med ham. Udbene ham? Han stjal helt sikkert min historie. Præcis som dig. Hvad er det for noget ?chemise. ?

Uden at smigre dig, forestiller vi os stadig på en måde, at du er så højt begavet og så velbevandret i litteraturen, som man uden skam kan sige om dig, opfindsomme Shaun, vil vi stadig være fortryllede, hvis du ville tage dig tid og have besvær med at gøre det. TIL SEJR. Utvivlsomt, men det vil blot være et tomt skuespil, svarede Shaun, idet ?modermælken fra hans bloddonor begyndte at virke, og samtidig uskyldig i at udsprede den rædsomme konsekvens, det ville være skrækkeligt. Skam dig, det kunne jeg ikke alene, så du må holde dig i ro og ved kraften af mine vulgære ord er jeg forpligtet til det (det er jeg overbevist om) uanset om jeg nogensinde ville bryde mig om det (det vil jeg vædde 5 pence på ?i tillæg hertil) med den allerstørste begejstring, mens jeg – som du nok kan forstå – ?kan holde enetale med de siamesiske tvillinger bedre end de fleste, idet det siges, at det er en offentlig hemmelighed, at jeg er vældig god til kontorarbejde selv med min venstrehånd, og ?(Irland) indtil dommedag. Jeg vil være i stand til at nedskrive det med en blyant i hånden, så nemt som jeg ville kunne holde en tale om prisen på 2 mirakler og min lille og dårlige bog prydet med det irske nationalsymbol, en bog om livet, ville hvis den kom for dagens lys, (det har jeg den inderligste tro på) ville i høj grad overstige ?den falske ?(bolsjevikiske) skam, som min såkaldte tvillingebroder Guy Fawkes er bekendt med, og det næppe hørligt sort på hvidt. En tragedie af postkort. Et helt akademi med breve (en komedie af fejltagelser). Gud og hver mand skal vide at jeg har dem alle sammen i min erindring. Og – min kære ven, skal du vide, at når ånden er over mig, vil jeg måske bide tungen af mig selv – bide hovedet af al skam og blive animeret til at tage en chance og sætte det på tryk, som et arbejde der fortjener det, mærk dig mine ord, og ?knyt dem til Mark Twain, ?hvornæddu vil få øjnene op for en irer, broder, som en pave, en amatør og en novice og en smuk model og 111 andre ting hvilket jeg ikke ville bekymre mig om at fortænke dig i. Og hvorfor det? Fordi jeg er alt for snu og det ville være under min værdighed ?at beskæftige med det vrøvl. Og ved alt det jeg anser for helligt på jorden og i himmelen, vil jeg ved min pibe aflægge en ed overfor dig ved min pibe

426

af ærefrygt for Shaun (og det er helvede til navn) og beordre at en hver brandstifter, uanset hvem, eller hvor klog han er, som ?vil sætte ild til min moder selv bliver kastet på bålet. ?Du kan forsøge at ryste mig rettidigt, men jeg vil lede dem på rette vej.

Og med den knirkende lyd fra hans (i noten står galge)? Trebenede stol, som havde – sorg -fjernet et hvert smil fra hans ansigt, og i en tilstand af hidsighed, tør i halsen, mørklødet, og (stærkt) ? Boksende, brød han praktisk talt sammen under moderlig omsorg, idet han sørgede over hende, overvældet af kærlighed til det sølverne skær i hendes hår, for han var blot et simpelt fæhovede med et hjerte, som Montgomery, manden i Mackenzies bog ” Man of

feeling” med samme ? Og vægtige byrder af følelser og lige så uskyldig og uberegnelig som en nyfødt kalv. Stadig meget utilfreds med sig selv, kneb han en tåre, som han viskede bort med sine fingre, angerfuldt, med et smil i øjnene. Nst sætning et problem. Him belly etc. Alle forsvinder.

O – et heldigt fejltrin. Tænk blot på, at han egentlig var for træt i kæberne til at sige mere. Han holdt af den grund op for kortvarigt at se op gennem sine snærende bånd gennem den uvirkelige tågede opfattelse af det åbne rum ? , Med den melankolske placering af Jupiter, som ifølge overleveringen altid vil være der, hvilket er gransket nøje langt tilbage i fortiden, for at finde ud af, hvornår i sommerhalvåret, ud fra en gejstlig, borgelig eller astrologisk betragtning, man kan se Sirius i stjernebilledet ” Store ??Bjø?rn” (som rejser med slæde mellem stjernene langs med Mælkevejen og himmelens lyksaligheder. ”O – kom igen – gamle tider, tilbage til boligerne med de velsignede”) som han tidligere havde tørstet efter, blev han indfanget af en drømmespiral, og blev mismodig og idet han mistede den harmoniske balance i sine velsmurte radikale synspunkter, ved den hellige ?kettle, og snublede over et glas med gin, (O- fædrene synder) på grund af den store vægt af hans tønne(alt sammen noget der forhindrede hvad der passerede med ??) og som det klogeste efterspil han kunne plagiere- simulere -efterligne, brød var ,han ?fuldstændigt sammen ? Gruppen in ensemble og trak sig livsglad baglæns tilbage, hurtigere end du kan blinke med øjnene via ? ”Rattigans Corner ”udenfor hørevidde med en ejendommelig form for gangart: Kryb, stræk foden. Venstre – Højre. Se lige ud.

427

en fakkeltærer i ro og mag, som passer lygter uden lidenskab ved Killarneys søer og vandfald, med ?propper, træstave og tebladedet , og held og lykke til ham, venligt og uden ængstelse, som hanen galer i tidernes morgen -tilbage i tiden, i retning mod Sitric MacAulafs (Sølvskæg) torturkammer (Christ Church Katedral), jf sangen ”Åben døren blidt” og Moore”Down in the valley”før han blev rejst op – reddet op fra en fordybning i ”The Downs” , og forsvandt sporløst og blev helt væk, ligesom skidt ?down a papa, for tid og evighed. Amen.

Til salg – sælges -solgt. Pas på.

Og stjernerne skinnede og søde dufte bredte sig gennem natten. Han mmed al sin sødme var sandelig en af os, og vi var også en af hans. O – lyksalige drømme. Tobak.

Det var charmerende, men var det nu også det?

Og lygten gik ud, fordi der ikke var mere olie. Ja og katten vendte eller tilbage fordi den ikke kunne holde sig væk.

Vel (hvor har vi det dejligt i timerne efter dagslyset forsvinder!) alt er trist og gult, og det er bedrøveligt, at du, min noble broder Shaun, forsvinder fra nu af, hurtigt og adræt, før mogenlyset neddæmper vores værste ?krampetrækninger, ?hinsides en leg med flettede fingre og klare formål, fra seksuelle relationer og velkendte ansigter, til ?Indien, hvor elefanterne trænges, til Amrika, hvor skyskraberne knejser mod himmelen, og det er noget vi skal være bekymrede for, men på grund af dine gode gerninger, som du udførte tit og ofte, helt op til tusinde gange, som vor mere beskedne klasse, hvis fortrin er at være ydmyg, kan oplyse, er det næppe os i det gamle land – landet for de evigt unge – som kan delagtiggøre dig i det, hellige dreng – el. plageånd, du en omvandrende helgen – el. plage, i sandhed en af guds udvalgte og

en af dem man prøver kræfter med, og en trøst for de svage. (Med) En holdning, hvis forsvinden vil være godt for dem med fine følelser. En vinder af chancebetonede spil, på toppen i studietiden, forud for sin tid ifølge historiebøgerne, udvalgt som en af de klogeste efter sin alder. En talsmand for den personificerede tavshed. Åh-Åh husket af os, stakkels 8-12 skoleelever i ”Cock -Pit Theatre” fra tid til anden. Og – sandelig- når vi kommer hjem til ”hønsehuset” savner vi på den ene eller anden måde dit smil.

428

Palmevin, frisk brød, sød mad, brød dyppet i mælk. Sådan!

Vort folk som lider af hukommelsestab, vil ikke, efter at have glemt dig, eller Lukas, Markus og Johannes, glemme de dage, som blev kridtet op dag ud dag ind i Irlands fire provinser. Om hvorledes du anstrengte dig for at huske hvordan fanden det hele begyndte, og du kæmpede med dine skrupler for at få hold hvilke fejl der var blevet begået. Mit fædreland, råber du. Gåsemoder siger godnat. ?+Det samme gør ms. Eily Mavourneens påklæderske på Glasshouse Lodge på en underfundig måde. (Jeg ser dig for mig). Opgiv dine principper, klippefaste fyr. Og afvent begivenhedernes gang – nede i dalen – du ungdom, blot en gang til. Og gid at der ikke må gro mos på din succes. ? Og gid – en meget svær sætning. Et billede med en brandhane forældre/børn forhold skal sikre din røv?. Og ? Må et el. andet bringe held. Vi ved udmærket, at du ikke har lyst til at forlade os, mens ?du blæser i deit horn, du sande kongelige postbud, men ? Jeg er sikker på, at pulsslaget i vores søvn, en side af drømmebogen, ved vor Frues nåde, når den naturlige sorg over de ubeskrevne blanke sider fra natten, forener sig med den nationale gyldne solopgang ? Forslag: og Don Leasy trækker sig tilbage fra gamle Nol George d. 4. som den gode gerning det er når John Joyce tager luften ud af

- bliver et Waterloo for George d. 4. - el. Irlands konge (Parnell), og vil du nok ro over Moyle, og fortabe dig i din egen virkeligheds flugt, en eller anden kanonisk dag, med en sæk på ryggen, og ?grave dig ned i sneen, som den gode person du er, med vrangen ud af dine lommer, for at rage efter friske forsyninger af penge, og derfra og hertil i alle tilfælde, fuld af frygt, lade græsset gro hurtigt under dine fødder og trippe let hen over smørblomsterne i dine støvler.

429

Muntre Jaun, da jeg kortvarigt – inden det blev klarlagt – at jeg næste gang tog mig tid til at trække vejret efter at have bragt dig ud af en vanskelig situation – ?kan også forstås således: ”efter at have trukket dine halvstøvler af gennem din natskjorte –(Gid guds søn ville kaste et blik ned på den stakkels fortaler) og løsnet begge hans iturevne støvler, som rigtigt nok var lavet før hans (dine) bukser, ved dæmningen til Lazars Hill (for han var vidt og bredt kendt for sin humane behandling af alle former for mishandlet fodbeklædning) ?et tilfælde om en pointstilling med en score på ni eller en afstand på ni ”tøndetimer” (han sejler ned ad floden i en tønde O.A.) væk, som han sandt at sige har gjort sig fortjent til. Det kunne ud fra en geometrisk beregning se ud som om han befandt sig der, og da jeg tog ham nærmere i øjesyn (du gode gud, på det trin i sin udvikling vil vores barn fra kravlegården fra i går aftes snart fylde rummet ud og frigøre sig, så hurtigt går tiden) var han til overflod forandret til en

kvikkere. Skønt det dystre billede af hans sande jeg, svedig men lykkelig, omendskønt han stadig var i dyb søvn?, mulig forståelse af n.sætning; stillede han sig på bagbenene på en prangende måde – gjorde han oprør - uden sidestykke i Irland, en åbenmundet pralende versemager, der er til afhentning, over for en gyldenblond fredsvagt, en konstabel Sigurdson (og (der) var bedre end en fhv. tjenestegørende i hæren til at hvile sig frem for at strejfe rundt i den by, hvor han pudsede støvler og sko) som blev begravet oprejst lige som ”The Osbornes” og bekvemt og søvndrukken, var faldet i søvn under aftenarbejdet bagved fiskeboden i beruset tilstand, mens han med rystende hænder forsøgte at holde fast på en flaske. Se om der mangler noget.

430

Nå, nu var der så mange som 29 private kvindelige elever fra Saint Brigids nationale aftenskole (de syntes at kunne huske at det stadig var skudår), som om formiddagen blev undervist i Livets lektie, under skolens træ, siddende ned, trods advarsler, ved flodbredde i Yellowstone Park, USA, som blev tiltrukket af det mest sjældne skue af det første landmærke i menneskets historie.(”Gærdesmutte, gærdesmutte, alle fugles konge, blev fanget i tornbladet Saint Stephens dag”) mens de padlede væk, idet de holdt øje med deres 2 X29 ”pedalfødder” , mens de legede postbude der banker på. O – hvor ungdommeligt, alle teenagere der lavede ”tip-tap”, hvorved de satte deres fingeraftryk på natlige scener skønt de blev frastødt af en snorken fra en skiderik, der lå på græsset og så betaget af forelskelse på dem, blødt op af spiritus (væmmeligt), og mumlede absurd på sit medfødte tysk, øjensynligt helt uforstyrret, om en for ham dyrebar skat. ”Dette er det bedste, min smukke tykke flaske”. Jaun (efter at han i første omgang havde lettet med sin hat, der havde fået en ny puld, og bukket for alle de andre i koret med piger, der priser kærligheden og på bedste vis varmt iler hen til ?postbudet og så let som ?at klø sig selv i nakken ” as easy as kissing hands” – og for rundt og i vild forvirring gjorde en masse ophævelser over ham, deres førsteelsker, og hans rødmen, omkranset af blomster, og nulrede ham i hans krøllede hår, alle undtagen een; ?præcis som Finfrias (?Irlands) fagreste havde gjort i kærlighedsbreve næsten som trifli med multebær (er de ikke i allerhøjeste grad populære og fine?) smilende, duftende ? side om side,? Lige så langt som det er bredt, åleslank(e), med stærknet parfume ned af kinden, (dejligt!), der afgav en duft af timian og persille, blandet med brødkerner. (dejligt, ikke sandt!), idet han følte, at vægten af hans fyldte rygsæk fik hans testikler til at dingle (eller kunne slå ham til plukfisk), for, skønt han lignede en ung fyr på 16. år, kunne de på baggrund af hans mandighed, sige, at han var ”killed by kindness” –overordentlig venlig, nemlig dig, Jaun, som venligt forhører sig (hallo de damer) efter deres velkomsthilsener med håndtasker, om hvor Agathe`s lam er, og hvorledes Bernadottes due har det, og Julianes ?” tubberbunies” og Eulelias

431

?”tuggerfunnies”) hvorefter han fortsatte (idet han følte sig i fin form) med at fremsætte nogle få isolerede bemærkninger om deres personlige fremtræden, der ikke stemmer overens med deres tætsiddende ”kitticasques” – en slags hatte – og deres smarte frottéfrakker, idet han ?snedigt spurgte en der var koket, om hun havde læst de irske legender, og blidt irettesatte en anden for at man kunne se det nederste af hendes lægge, og hviskede en anden i øret, på en

befriende måde, at han ud af øjenkrogen kunne se, at hun var ”åben” i ryggen (alt sammen selvfølgelig for at udvise en form for rendyrket medmenneskelighed og kun for sjov), for Jaun var for resten ved at blive (det tror jeg at jeg håber) det mest ægte menneske man kan møde blandt mænd, som elsker alle og en hver, siden jordens skabelse, fra Samsons køter til Jonas` fisk og fra kongen af alle gærdesmutter til mikroskopiske skabninger. Jaun – efter disse få enkle prøvelser, ?som kan ses gennem hans horoskop som (af) en manifestation af hans kærlige søster Izzy, for han havde lært hendes ømme følelser at kende fra hendes måde at vække sensationer på, og viste at hun var ferm til at rødme, ej heller kunne han forbandet svært glemme hende, da han foruden at være hendes broder, var hendes velsignede gudfader og himlen må vide, at han har den allerstørste respekt, n. sætn. Checkes . noget med søde hjerte kan købe (bravo) og noget trues af verden, stakkels gode ærlige Jaun. Kæreste søster, sagde Jaun, idet han udleverede sig selv med yderste hjertelighed, utvetydigt tydeligt, mens han straks begyndte med at give afkald på sin lærdom, med inderlig affektion, for at købe sig tid: Vi tror helt ærligt, at vi vil savne det øjeblik vi forsvinder, og selv om vi føler os som en martyr der opfylder sin pligt, er det på tide, ved ” Great Harry” (et skib der brændte ned i henry d. 8.s reg.tid) at vi begiver os for os selv på vor sidste lange rejse for ikke at ligge dig til byrde. Det er det enestående resultat af vores børnelærdom, du søster, som plejede at skrive de mest henrivende breve for at præsentere dig selv som repræsentant for en nonneorden og nu atter vil fortælle os (vi ved udmærket at vi ikke behøver at anstrenge os for at kunne huske det) dine oldgamle historier om hjemmestrikning og dristige handlinger og om at dø i hemmelighed og om fader, alle disse beretninger, som gentagne gange er udvisket fra vore hjerter, således som de er fortalt af dig til perfektion, du, vores ynglingelev i aritmetiktimerne i skolen, og det faste holdepunkt i vores originale hjem, dengang vi 2 unge lå og masturberede i sengen (O – Apollo O – Pollux)

432

efter at være blevet ”puttet” med amerikansk olie på ? Parrish`s Fond (den nat vil vi huske) for at dele ?vore fælles (det tætte forløb af) hengivenhed med dig.

Jeg rejser mig op – O kære forsamling – og jeg begynder.

Hør nu godt efter, efter denne introduktion (af hvad der sker) mine skønne damer, a`propos anvisninger til de kvindelige tjenende ånder, udbad jeg mig et råd om total afholdenhed fra alkohol fra father Mike, som er sognepræst ved søndagsbønnerne og tager sig af mine skriftemål, katolks præst og doktor i guddommelighed (alt i alt, sagde han, mens han pirkede mig i ribbenene under prædiken, uhøjtideligt og tillidsfuldt, som om vi var 2 dråber vand, med en masse vellystige ord om en konversation han havde haft tete-a tete med 2 mandhaftige kvinder om hvilket skrækkeligt liv han førte som sognepræst, når han skulle holde messe for nogle få gylden, og hvilken byrdefuld dag det af og til var, når et ægteskab skulle fuldbyrdes, med udgydelse af ?, og

? at han ved fædrenes synder, arnens og spisekammerets guder for tid og evighed ville gifte sig med mig, da tiden går så hurtigt når han ser på mig) og jeg giver dig nu atter med et stilfuldt ordvalg ved kollektet hans og mine råd, sognepræsten, før han vendte tilbage til sit sogn. Og det var hans ord. Fra oven. Den ”mest” titulære biskop i Dublin til sine utro hedninge i Dublin.

Kom frem, alle i dejlige skønne ?horer, sæt jer ned og lyt. Følg mig tæt. Hold øje med mig. Tag mig alvorligt. Hvilket gælder alle der udfører bodsøvelser og praktiserer hvad præsten

prædiker, samt Harold Begbie (engelsk journalist og forfatter) (ordene i teksten , som er et pseudonym, betyder ” en gentleman uden en støveklud”) uden en tale foran Parlamentet. Nuvel. Under vort kortvarige fravær fra denne hemmelige fugtige årstid, som er tæt knyttet til de fleste af de 10 bud, nemlig dem der drejer sig om renselse og overbærenhed, som i det lange løb vil vise sig at føre dig på den rette vej. Hvad læser vi, og hvad er det første vi skal gøre?. Et det en gudstjeneste, udfærdigelse af arrestordrer, smædeskrifter eller retskendelser, eller grov fysisk vold af usømmelig karakter og for så vidt angår den der holder af liturgi, hvilken skæbne skal man ønske sig? Adskillige søndage efter Pinse. Jeg vil fyre den syge messedreng, samtidig med at jeg velsigner ham. Det er det bedste jeg kan gøre for hans velærværdighed At blive ofret på alteret, er hvad jeg sagde. Jeg har et forfængeligt håb om at narre alle helgene i ?kalenderen til hvad der er passende for Fra en messe (?menigheden)

433

for St. Ignatius Loyala til nsøte linie et problem undersøges.

Her er Isabel, en uskyldig jomfru. ?Den 29. madonna. Det samme eller noget lignende kan med god vilje ses i St. Laurence O`Tooles trofaste bispedømme ved søen i Glendalough fra? Mandag- tirsdag ceremonien og indtil man fejrer måltidet ved herrens bord ? Nadverens bord. Triumferende ord, ført af vor spøgefulde kære hjælpers tålmodige pen ?med en ræv bag øret. Fortvivl ikke hvis du er gået glip af messen for parret, hvis du alligevel ikke har ført dem op til bryllup. Spis aldrig svinekød som ?du ikke har godt af langfredag. Lad aldrig en dårlig person trampe på dit linned. Prostituer dig aldrig. Tab ikke dit hjerte før du ser hans vinkelformede hænder. Anstreng dig for aldrig ”at få enden på komedie” i cafeteriet Derby Kell ?hvor rygning er tilladt, ved at spille dristige sange som aftenunderholdning for handelsrejsende, såsom ” Hvide vinger vokser ikke ud ” og ”Taffy var waliser, da Murrey var en mand”. Og alt i alt, er det dig, der spiser kiks og smider dem tilbage i æsken. Hvorfor dåsen aldrig er tom. For det første skal du ikke smile. For det andet skal du ikke dyrke sex. Derefter skal du ikke dyrke afguder. Bistå indespærrede(?dem der nedkommer) med et få samvittighedsnag. Efterlad aldrig dit korset på en mands badeværelse. Spørg aldrig ham som den første hvor den hurtigste vej er til vor sidste sted. Rens aldrig dine ?smørblomster med snavsede sakse. ?Hav ikke seksuelt samkvem med stuepigen. Det er et skråplan. En spiral af ?, en irsk tøs. Et æble viste sig at føre til det første overlagte mord i menneskehedens historie. Åh – lykkelige – heldige fejltrin. Vredens dag. Vær forsigtig hvis du føler dig tryk, og se dig godt for, når du lader dit vand. Kolliderer du med et menneske kolliderer du med penge. ?Døb ikke æbler, når St. Swithin er i nærheden. ?Væder du din gane, hvor (der ikke er noget at rense med) der er ukrudt vil du fortryde det. Bevar i særdeleshed

434

Bevar særligt glæden ved et godt selskabsliv i stedet for et demoraliserende hjemmeliv. Det kan ødelægge et hvert menneske. Bevar tilliden når du er på arbejde, hav et varmt håb når du er hjemme, og hvad du evner kast af de nærmeste krav. Det er langt ædlere at tåle en ond skæbnes luner i sit stille sind. ?Tilbagegiv -returner – stjålne kys. Forny mindet om de løfter du ulyksaligt har glemt. Tænk på de gule perler, roser og diademer, som alt for ofte klæder umodne kvinder(der er også et ordspil omkring den gule fare med Kina og Japan) når de som en af deres kæpheste i en pantomime spiller forklædte mand, i stedet for/ ansat af Bessy Ludlow, i stedet for at arbejde/ tjene i kulkælderen, med at forsøge på at lave Michael Gunns

(B.ludlows mand) mad. ? Med benet - foran den hylde, hvorfra Humpty Dumpty (mr. Whicker) faldt ned med et ordentligt brag. ?Femora-familia følte det som levende lys (en penis), men Hayes, Conyngham og Robinson (el.HCE) ville sværge på, at der var tale om et æg. (h dumpty figuren ligner et æg) (). Glem mig ikke. Stå stille, forstå og tilgiv det. ? Husk de tårer jeg udgød under natte gudstjenesten ved begravelsen for stakkels mrs. Maingain fra ”Britain Court”ved ”Charlotte Quay” på festdagen for Magdalene. ÅH -Oh – hvem vil tørre hendes tårer bort (må henvise til Magdalene, som jo var en af Kristus ledsagere også under korsfæstelsen og i øvrigt HAVDE ORD FOR AT HAVE VÆRET prostitueret, jf. lige ndfr) og føre hende til alteret? Snydt mens hun var på sit højdepunkt, lagt i seng og solgt for en slik. Gå hjem og vug, hvis du ikke kan se pointen. Gør dit bedste for at komme videre i en dumdristig skjortebluse, som du kan få lungebetændelse af, uforenelig med ægte feminin reservation, en hån mod Limerick.

(kendt som et fint væveri) Alt taget i betragtning, hvad er det, der er bedst kendt for som gennemsigtigt ? farvet materiale Washingtones at kunne bruges til at forlænge lingeri? Parfumerede klæder afstiver ?dine hoser (din selvtillid) og fylder hjertet med tomhed. Forfængelighedens marked. Djævelsk. Fiskeben og korsetter kan skade dig, men blot ikke dit bryst for at fryde en ”Olsen” (en ”jonas”) i ” Dolphins Barn”(et ludderkvarter) (billetter, tak) (sammen) med jeres (din) fælles ven, David Copperfield, samtidig med at I afsynger/komponerer bodssalmer mellem annoncer for ”Urias vinhandel” og (nogle svingdøre til) den gamle antikvitetsbutik. Der vil du nedslået rette øjnene mod ham der bestemmer over ?bordet med morgenmad, men her vil du, som forvandlet, føle dig godt tilpas, ansigt til ansigt med ham. Men taber du din skjorte ned på hans knæ, så bed en stille bøn om at han vil tage sig forkert ud, i hvert fald indtil han rejser sig op. Det sker ikke førend der er begået en alvorlig synd.

Men nu dukker der atter en autistisk kunstner op, den smukke mand, og horekarl, alias Mr. Smith, som – hvilket er bekræftet af dem der står for kampagnen for afskaffelse af alkohol, er velkendt

435

af alle diletanterne i og omkring Buenos Aires (? Eveline), som tager dig med i teatret for at se Købmanden i Venedig, og spørger hviskende i skægget på en meget lidt stilfuld måde, om du ikke vil sidde model for en kunstner og posere som nøgenmodel – idet han vil præsentere dig som en lokal æstetiker – foran et selskab af en række gamle, værdsatte mestre, fra venstre til højre, bestående af Hogarth, Bottocelli, Tintoretti, Veronese og Corregio samt deres hjælper Mazzaccio, og de sædvanlig sløve 13 kamerafolk. Og Lord Byrons digte, i al uskyldighed. Og Biskop Berkeleys filosofi

OH – alle ubesindigheder fra rollingerne nutildags.

Præcis som der er mange hvidhårede globetrottere der er på jagt efter det varmeste sted under ækvator, ligesom Ramrod, der altid er på udkig efter et angreb. (iflg. Divese noter er foranst. Sætning fyldt med seksuelle undertoner i Joyces tekst – sætningen skal der for checekes omhygligt). Den smukke krop. Den nøgne gudinde. Og søde piger sammen med deres danny-boys.Attention! Bla.bla. En ondskabsfuld persons livløse elendigheder. Overlad den gamle mand til sig selv i dette øjeblik og få den amorøse spradebasse ud til højre. Slip hvad du har i hænderne og lad Paradis være dit mål. Alt andet er ligegyldigt, åbn øjnene. Put voks i

ørerne, når du hører lyden af fristerens stemme. ?Se på slangen (den smukke)i al dens skønhed, og du vil ikke have brug for et hertugdømme. Fæst lid til hvad der er holdbart. Hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlen, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlen. Den der står for sent op, kommer for sent. Giv den lille sit nattøj på og sæt hendes rottehaler og følg hende til drømmeland. Se, den lille baby, hun er faldet hurtigt i søvn. Efter at du har fremsagt dine digte, og du ved hvad der sker, ?når Kina kaster sig over japan – eller noget. Med at lave udkast til rim. - måske skal der blot stå: og du har lavet udkast til rim?? Gå i seng med fuglene og stå op med hønsene. Sullivan ?+Shan van Vocht snuser gribbeagtigt omkring. Og Tim Healy hylder Maria. Tobak er bandlyst, og indtager en tilbagetrukket rolle. Hemmelige selskaber og anonyme breve gør mere skade end gavn for den store hob. Anskaf dig for alt i verden ikke en støttebjælke for at opretholde den alt for velkendte gammelkælling sædvane med at frekventere og blive intim med de bånd, der binder par sammen i indgangen til Mr. Tunellys hus (bryd dem ned) mens du vrider og vender dig med græshopper og oldenborrer og iturevet fodtøj og slentrer videre med den hensigt til at udføre handlinger

436

der af og til/med mellemrum er usømmelige mellem ? Twineties og tapegarters, fingerpats on fondlepets, under åbningsakten. Det er et skråplan. Vogt dig. Dit magtfulde uopdragne pigebarndom har ingen skrupler ved at gøre grin med røgfri ægtemænd (der ikke har nogen tobak). Jeg giver dig 3 minutter. ”Lydlig gengivelse”: ”eee-n én eee -n ” En tyvagtig skade. Og er det overhovedet et sted at anbringe Adams æbler i smug? Forsvind. Ved gud. Jeg kan godt lide den måde, hvorpå de er kogt halvt sammen. Holdt. Fjern skrællerne, kog dem, antænd den flade fornemmelse det er at kysse sin egen søster hygiejnisk inden for de foreskrevne grænser, ?efter hvad befolkningen fikserer med et vink eller to i smug rettet / mod/gør for at friste den almindelige britiske soldat, som knap nok stiller spørgsmål og plaprer løs som en barne pige. Så længe der er mænd i krig der har noget at skulle have sagt, er der kvinder ?der vil gøre det + kærlighed ad de sædvanlige kanaler som mellem broder og søster, når de er ordentligt vaskede rengjort og tager sig ud på en måde, ?som kommer/stammer fra at hvile sig i selskab med en svoger eller en anden respektabel slægtning af det modsatte køn, er ikke en form for kærlighed som fører til underdanig underkastelse, som jeg har forudsagt, men kanalisere kærlighed, forstår du nok, som får en fyr til at føle sig godt tilpas, særligt hvis han har en træg lever, men jeg kan ikke med ord med større iver og aggressivitet skære det mere ud i pap (og jeg taler af erfaring) at ildelugtende ånder ??dræber vellyst?? checkes. Min datter. Hos ” Katten i buret” eller ” Den plettede hund”. Og hos Tobias, Lotts road. Når folk/ parter bliver for intime mister de respekten for hinanden. Ved stanken af hendes ”prutter” og hendes tungefærdighed, kan du se, at der er tale om en fordrukken sjusket tøs. Du vil komme til at betale for hver eneste munter lørdag aften og regningen kommer hver søndag morgen. Når det er nat i maj måned og månen lyser klart. Vi vil ikke mødes i himlen, før du vinker farvel til ”Hell-Fire Club”. Helvede eller himlen. Himmel og hav. Vær varsom med de våde varer i Kildare eller andre steder ellers risikerer du, at se din brud vende tilbage efter gravøllet for dig. Piger ? Of ashens når I flørter ødelægger i fyren, men red hans skjorte. Læn jer elegant op af hans skulder men gå to skidt tilbage, hvis han ikke viser sig tapper, ?og hop hjem uden rungende advarsler, men hvis du har fået en

”intelligent ide om at danse can-can og lave tumult, er jeg parat til at varme dit ”endestykke” indtil det bliver morgen.

437

? den elegante kærlighed du er på udkig efter omgærde din tricks i gymnastiksalen. ?Du må heller ikke undlade at sætte en stopper for alt det jazzdanseri og hurtige starter. Det svarsiden af stanken er til at køre væddeløb på flad landevej over forhindringer fra punkt til punkt. At køre ligeud vellystigt op af den forblæste ”Rutland Square” og ophidse de oprørske nordpå, inden du kommer til midten af Dublin. Cykel derpå videre i det fri med den pibe i munden og fødderne på cykelkurven. En total skamløshed. Nej, ikke før du har brækket ribbenene, dvs. at du har (fået)en diskusprolaps, min pointe er, at du skal tillade luner i din bughule og skrøbelige lever – vin, vin og atter vin – eller, kort sagt, skulle du føle at du trænger til sund fysisk træning for at rense dine nyrer og få gang i tolvfingertarmen og den bændelorm der sidder der, ?lassy, og ånde frit ud ? Hele sætningen skal checkes:og tømme maven i lobbyen og gå forbi dørvogteren på den bare jord og forsvinde. Vær en sportsmand(kvinde). Beskæftig dig med naturen ”det store skød” og pas dine menstruationer. Køb kun din parfume i halvpenny butikken ?foruden – med - ved siden af duften/ osen af damen. Det er vigtigere end at trække luft ind (Ups. Jeg åbner aldrig munden, men jeg træder/jokker alligevel i spinaten) og fremmer den naturlige motion. Smid dårlige æg ud. Det er i modsat fald grunden til at så mange buddinger skuffer os, som Diocletian (eller diætisten) siger, når man pjatter om hvad der er godt for kroppen., og årsagen til at så meget kødsuppe går til spilde. Hvis vi kunne opfede Elisabethianerne ville vi ikke have tænder som ?hipopotamere. Imidlertid. Ligeledes hvis jeg var i dine sko, ville jeg være på tærne og helt parat for at se til, at dine veludrustede – velstående lejere betaler for deres mad med deres selskab og klaverspil. ?Du ville blot forbløffe dig selv. Den alt for venlige slags venner, ?der danser mazurka, eller en anden kedelig fyr, som er kommet fra det gamle Ungarn med det formål at studere maskuline og kvindelige forhold og føler sig hjemme med musikken og spiller piano så pragtfuldt for din mistroiske onskabsfulde ?Mr. Macshine, vil ?Macshane snart bevise din uduelighed og fatale ruin og du skulle gennem de følgende regnfulde år, mens Jaun ikke er hjemme, blive vant til at tumle rundt i hans ?loverslowlap, mangelfuldt påklædt, mens du river dig i skægget,

438

og I står med hinanden i hænderne bag låste døre, kysende i et væk, (det er dårlig stil, ikke noget du kender til) én, der kun er ude på en ungdomsforelskelse, påvirket af en kvinde, og gør tilnærmelser, lidt efter lidt, og sætter din ærbarhed på prøve, og famler med sine stærke fingre i dit korset efter dine kærlighedsbreve + og stikker af som den første (sørg nu for, at du ikke forlader dydens vej og sladrer om mig;) og fortsætter med at gøre de samme dumheder som ham hver gang du gav ham chancen for at blive for ulækker og ?play piggly-wiggly idet du gør et stort nummer ud af dig (sig) selv, og sludrer og vrøvler og væver rundt i tingene, om din glatte hals og runde figur og sødmælk og hindbær. (O -hvor rædsomt) og snage og tage følgerne af hans (heldige hånd med) lumre spørgsmål om vores tidligere tilværelse. Hvad vedkommer det dog ham? Det næste er, at du vil befinde selv på et tabernakel og vende billeder på hovedet for at hylde gamle Gladstone og rytterne i det 42. Highland Regimente, som de sidder for sig selv og piber som fladlus. Og vores lokale nysgerrig Per, (der snakker)

indtil dommedag. Det bliver værre endnu. Fra asken og i ilden. ?Det ville blive en horribel affære for kommunisterne "Peter Paragraph" og mr. Puff, der står bag nogle fortællinger i den trykte presse (jeg holder dem for mig selv for at dække over mine interesser) at få styr på teksterne i "boblerne" og vil slå dig personligt med forbløffelse, i betragtning af den ægteskabelige krise, der er tale om i en høj alder, som vil tage pippet fra en hver, med 3 shillings for en pint øl, og hulter til buller, når hjemlige skærmydsler under lavmålet ?mellem far og mor for 22.000 gang i civilisationens langsomme fremmarch, ville være dig, der, idet du forårsager en umoralsk kvindelig forgiftning i at det at ære og agte hinanden, i en rolle som mellemmand, (gift) med et prominent gift medlem af vicekongens hof og i konsekvens af den medfølgende stævning, rådvild i bund og grund, ved at blive (som) drikkebroder for omvendte prostituerede. Alt andet end det, blot på grund af frygten for og kærlighed til guld! En gang for alle, jeg vil ikke vide af nogen smarte college-fyre (du forstår jo nok, at jeg er velbevandret i kærlighedens mysterier (væsen) og alle dets indledende faser, lige fra testikler til erektion, hvorfor jeg har al mulig grund til at vide besked med raden af ludere og pigejægere, lykkejægere, det lette kavaleri, arrogante ?"hamiltons" og lystige dansere, alle der har fået rigeligt med

439

medicin og andre, der tumler rundt om (mine) frakkeskøder og hvad deres uklare hensigter er, må du selv finde ud af), der overskrider din farezone i ?the dancer years (?ungdomsårene). Hvis jeg nogensinde griber dig i det, ?vil du få kærligheden at føle. Jeg vil gå løs på dig, for at se om du har nogle indre djævl. Ved gud i himlen, jeg vil banke dig gul og blå, før jeg vil være i stand til at sidde stille. Gid Lucifers forbandelse i givet fald må ramme (dig) som den nældefeber, der ramte Carmelitterordenens grundlægger, som omvendte fostermoderen til den første ikke-homoseksuelle fra whisky, der stak af fra trubaduren, der maltrakterede Moores melodier, og herved fordrejede hovedet på den stjernedumme journalist, der inspirerede premierministeren (Gladstone) til at fælde det fyrretræ, hvoraf Fennimore Cooper fabrikerede bunden af den øltønde, hvorpå min bedstefar lystigt anbragte sit "sæde" med dumheder sammen med min tantes ynglingssøster blot for hans morskabs skyld! Amen.

PU-HA. Der er nogle pu-haer gemt til dig. Ære være gud i det høje. Lige så langt som det er bredt. Musichall entertaineren Val Voudsens stemme når han efterligner mediet George Valentine. Hvis (Gid) min fryd måtte forsvinde som dug for solen. Og du forventer, at den højeste node skyldes min stemme. Donoghues advarsel i teaterstykket "Daddy O'Dowd. Jeg ved ikke hvem eller hvad advarslen er rettet mod. Det undrer jeg mig over, for, for at sige det mildt, der er en kraftig tendens til at beskyldte mig for at være mediet. Jeg får kuldegysninger og kløe over hele kroppen, og for at holde det fra livet ved kraften af den hammer jeg har i hånden, er det kun fanden der ved hvad der mon vil være det næste. Imidlertid. Før min stemme i det høje leje, kommer der noget rart. Er det øjeblikket nu? Kære søster, idet jeg sender dig mine kærlige hilsener, så modtag et broderligt råd og hold det for dig selv, at vi, Jaun, helt gratis ?.. Samtykker de, er det nemt for dig min kære, blot at nikke og ellers ikke at sige noget. Ikke noget med kind til kind med livlige fyre, du og din sidste kæreste (messedreng) og pateren i skriftestolen, mens han opregner dine trosbekendelser. Vær tilbageholdende over for de vagtsomme, der vil have dig til at tro sort på hvidt. Vær i samme grad grundig med personlig hygiejne, men hold dig fra dem, der kun driver sport for at vinde

penge. Jeg vil brænde de bøger, der volder dig sorg, og tænde et aleksandrisk bål der kan kvæle ”Tom Playfire” eller ”Savonorala” (han blev selv brændt på bålet. O.A.) Gennemlæs i stedet grundigt ”Weekly Standard”, vort sande organ, som hele pressevæsenet er rådvild over for,

440

?Koncentrer dig med alle dine sanser om de sidste 4 – død dømmekraft, himmel og helvede. Charles Dickens afhandling om Dracula eller ”Udsigt til døden af præsten Hunter” er stadig først på markedet til trods for ?castle bar William Archer, en trofast katolik, som vil give dig en god grund til at besøge vores nationalbibliotek. ?Skim - Gå let hen over Dantes ” Til helvede med paverne ” (de fleste er mænd) der er noget at le af på hver side lige fra papiret med en forkortet titel til ?dine ædlere dele. Band højlydt med slet skjult fromhed over efterligninger af ”Linser pr. tradition” af ærkebiskop Cardinal Cullen eller ”Magiens og religionens oprindelse” af W.J. Perry, en pavelig fiktion, eller ” Masser af linser” af Cure dars, autoriseret og censoreret af af vor mest maleriske prælater, irske biskopper og nådigherrer af ?Linsen og Petitbois, der ?har tilladelse til at drive en beværtning, (?det er tilladt at Libanon udbreder sig om løfter, noget om ceremoni), 2 bestsellere i dette yderst heldige år, trykt af Gill, og udgivet af hans søn, og sat i omløb ?med decimaler af helligånden. Start med et overfladisk kendskab til vores lære-doktrin med værkerne af gamle Mrs. Trott og Emanuel Kant (den yngre) og Lopez Felix de Vega, alle sammen store digtere (med store røvbalder). Jeg plejede at følge med i Charles Lamb og Mary Lamb’s fortællinger, særligt den sentimentale historie om ” Mary havde et lille lam” . Gennemtygget videnskab er godt for din mave. (dit hjerte). ” Sendt i byen i et fjols`ærinde og ” Med ?? pinsler – alicefløjteinstrumenter i Eventyrland.” Kort og godt. Piger. Trip hen over indviet te – hellig te – ind i vore helgenes og præsters lange liv, en med vignetter prydet udgave, der er forkortet (til begynderbøger) af dem der har noget at skulle have sagt, medfor godt til henblik på en forbedring af dine tanker. Glem dig fra ikke de afdøde. Tænd et lys for stakkels gamle Askepot ?and send for -og bestik skismatikerne. Det er i nøden man skal kende sine venner. Husk frøken, at af jord er du kommet, men til jord skal du blive. (Hvorfor hiver du hende i ærmene, Ruby! Ræk ikke tunge, Polly). Gentag det 10 gange, hver og en af jer. ?Den fyr, der ikke tolererer, at moralske grænser (ikke) kan brydes, elsker den tøs, der elsker en sømand. Hvor vover du at le slet skjult af det ?i mangel af (kærlighed?)når du mangler kærlighed? ødet. heraf? Bevar din oprindelige kyskhed, ? which is far better far, hvilket er langt bedre i det lange løb. Hellere det end når det først viser sig vigtigt, at blive skilt fra den grønne jomfru, som er kommet ned til mig langt fra vores familie, som du værdsætter til det ekstreme, næj, meget nedbøjet, lad hellere hele den beboelige del af planeten tilhøre Henry d. 4. og (lade ham) gøre uanset hvad hans Mary ønsker.

441

Når gongongen indvarsler et ægteskab, der lyder for godt til at være sandt, ?så træk korsettet på, og løsriv dig fra et ægteskab, der alligevel annulleres. Hold jer tilbage, kvinder. For mennesker, der tager let på livets genvordigheder er altid bedre stillet end de andre, og springer glade og livligt omkring. Sæt en stopper for Satans fortrædeligheder, blindhed, grøn

og grå stær, og hejs et flag for Saint Michael. Hvad er ideen med at have rigeligt med overtøj, hvis man alligevel ikke har tilstrækkeligt med undertøj. Svigt mig ikke, for så længe der er liv er der håb. STILHED. ?Velsignet hende, der gik en tur med sir Humphry, uden at få noget at spise, for han vækkede hendes appetit. (berusede hende af lykke.) (? i noten hos Roland hugh står der at vendingen i teksten betyder ”go dinnerless” hvad er meningen?) Du kan nedsvælge alt det stegefedt du er ved at miste fodfæstet i, samt alt det kogte bøfkød, du har lyst til, med frit spillerum, hvis du har forældre og sager at tage dig af. Det var det der hændte for grevinde Cantilene, da hun formodentligt var med til at indfrie hendes ægtefælles spillegæld, der derfor er forbundet med hendes navne. Herefter kommer et uoversætteligt ordspil. ”La dreeping. Die droopink.” Det usammenlignelige på jagt efter det uundgåelige. (Wilde. O.A.) Vi har fået at vide, at der ikke er tale om en antydning af den slags, med mindre hun gerne vil have en mundfuld tærte, til gengæld for, at du får noget rosmarin af hende og et glimt af kærlighed i hendes øjne. Så når du rør ved kagerullen, kan du skrive mit navn på tærten. (her er der tydelige uartige hentydninger, idet en kagerulle – en rollingpin – også kan betyde en penis. O.A.) Hmh. Hmh. Den ædelsten du er så forgabet i er der meget få af, for det er kun sorte stolaer og en smart lille bil der kan hamle op med den. Syng en sang for ham, og rør let ved mig – ag mig. Og jeg vil få dig at blive vellysten – det samme gælder mig selv. Afslør det, råbte den hårdt arbejdende Jaun pludseligt, idet han sparkede til et bord på konsoller, og påkaldte sig de højere magter, om ikke mon Balams røv ville skærme ham mod Jehovas vrede, og mens hans stemme steg til John Brahamske højder, og han klyngede sig til sine mandlige organer, thi han var en he-man, og gradvist blev varm på hende (der må sandelig have været rigeligt med energi i det fad med vandet mad han spiste da han gik i seng) afslør det for mig og giv mig sjoverens navn og adresse (får du problemer med et selskab- en person - taler sandsynligheden for, at du ikke glemmer hans ansigt) på en hver skødehund eller bjergkøter, som snakker til dig på den gade, hvor han antog dig for at være ludder, OOO, (den forbandede sexappeal leger tit-ttit-bøh med ham), og frivilligt behandler dine runde former (i noten i udgaven på internettet står der roundlings=æbler) respektløst som skørt glas og dej, og kommer med et ægteskabstilbud, som han vil fortryde i sin fritid , uden at ?tage (afsløre) sit sande feltråb (password)

442

som han har fået af udenrigsministeren sammen (med) den sorte udlænding (hos Hugh står at det betyder en dansker), den fjende af vort land, ud i dagslyset – betyder måske samlet set blot ”afsløre” ?, - og det rager mig en fjer, hvem det dumme svin er, lige så lidt som jeg ikke kan døje det selskab i England, der beskæftiger sig med korrupsion, både statsligt og kommunalt, (om han så var romersk kejser eller en af mine navnefætre – hallo, er det én du kender? og i øvrigt ligner 2 af mine forfædre fra bygarden, som har fået ordnet deres skilsmisser i retssalene rundt om Tewkesbury, kære onkel Remus, borgmester i York og gammelfar Ulysses, fra Lissabon, en New Yorker. (O.A. Der er mening i galskaben. Odysseus siges at have grundlagt Lissabon + jf. hertil ordspillet mlm. York og new yorker) den ynkelige ”sire” af Wolverhampton, ?about their brislings, Bristol?) men så sikkert som at der findes en domstol ved en korsvej i Peterborough, lige så sikkert er det, at vi kommer fra vest til hovedgaden i Peterborough på den fastsatte tid (var jeg kommet tidligere, ville jeg have været tilbage inden jeg tog af sted) blege fra det forjættede land med Saint Brendans kappe

over havet ved Hy Brasil, mens March's (hvem fanden er det) folkeskarer hvirvler rundt nedenunder omkring vores fodtrin for at sætte brand i gaden, lige så sikkert er det, at i samme grad, som vi værdsætter – påskønner – netop det navn ?til vores søster In sister – , vil den blodbeskænder, så snart vi har muligheden, få et sørgeligt endeligt. Og hvorfor siger vi sådan noget - spørger du mig om det? Spørger du? Gæt selv. Hvad siger du ? Tænk, tænk og tænk igen, jeg udfordrer dig. Du tager fejl. Det er det rene grød. Du er en ignorant. Fordi vi sandsynligvis ved gud snart vil vise, ad hvilken vej Shaun går, ligesom vi vil gå langt for at afsløre hans ? (outsiders face) åbne- uindviede - fremmede -udenforstående - ansigt (-sande jeg – reelle hensigter - inferiøre ansigt – udtryk -) for ham for at lade det være op til dig, at få ham til at gøre kur til dig og synge arabiske sange for dig, idet jeg vil vove at tage chancen og lægge mit beskyttede hoved på blokken – alteret ? før jeg føler, om han vil tage mål til din giftering. ÅH – boy hvis jeg havde en muskedonner, ville jeg udkæmpe en duel for ham! Nå, nu vil vi fortælle dig, hvad vi vil gøre for at være sikre i stedet for bare at få kompensation. Vi ønsker, at han vil eksplodere af grin over os, ligesom Kong Lear ansigt til ansigt med mænd fra Leinster, og han ønsker, at vi vil reducere både hans og vores skriblerier til en blød masse. Åbn døren blidt, der er nogen der vil tale med dig, min kære. Du vil høre at han kalder på dig, med lyden af et brag og et lyn, som når muslimerne kalder til aftenbønnen. Kom nu, ?pillarbox. Jeg vil rette op på dine skrivelier, det troløse makværk. Det vil blive i stor operastil, selv om jeg sammen med mine ?medlemmer af det tidligere og nuværende hemmelige russiske politi, er nødt til at finkæmme græsset ved St. Patricks Close for at lægge min slubbet på ryggen i hans ensomhed.

443

Vi er lutter ”øjne ”(ører). Jeg har en hel kvote af billeder af ham på nethinden. Dumme Mike. Stram dig an. Herudover ville det være en dårlig opførelse fra min side, hvis jeg ikke ville tænke alvorligt på at se at få anbragt den bordelbestyrer i varetægt hos den første kvindelige politibetjent jeg møder på vejen. Eller for den sags skyld – til information for dig – hvis jeg går i panik – vil du så ikke bande helt ned i støvlerne over min forbitrelse hvis jeg ? end ikke som et rart forløb som led i mit program (pogrom) som en fuldkommen fremmed for dig – (eller fordi jeg var en fremmed for dig) - foretager en rask handling og udfolder energi for at klare det for dig (og bliver hængt)-i ”Clonmel town, Tipperary”og tørre gaden op med den upålidelige person, mens jeg ville afvente en retssag mod den ”glædesdreng” - ”jødendreg” (jfr. ”pogrom”) foran en forsamling offentlige ansatte og en jury. En søn af ingen uden skæbne og synder. Det ville mere eller mindre vise sig at blive noget af en begivenhed og en stor fjer i min hat. Han vil have betaling for sine tanker, mens han trygler efter at få fred. Jeg lover ham smukke slag med masser af ?kvælertag ?burkes for hans synder. ?Dumnlill wimm humn. I så fald ville jeg ikke have fået afløb for min kamplyst før det er lykkedes mig at slå din Charley ” du er min darling” halvt fordærvet for din skyld og sende ham hjem til ejendomsspekulanten ”Surgeon Gustavus Hume”, før hans sidste time er kommet, specielt hvis sig at være en kendt mand i byen, en Rolf Ganger, søn af en inspektør i ”Arnotts”, der går rundt og får ideer, måske ca. 60, et abeagtigt udseende, måske 5,8 fod høj, den sædvanlige ?Y.A-M.C. Type fra Talbot House, London, rødmosset, ikke af gammel slægt i særlig vid udstrækning, med moustache og gebis, med et sæt tøj af peber og salt, sorte bukser ”med knæ2, øjensynligt for store, og støvler, der passer til foråret, et vaskbart slips, et heftigt

temperament, nippende til en whisky ved baren hos "Ross", sammen med nogle nordmænd, ideligt på udkig efter ynkelige genstande til at anbringe i et hus, der er til leje, med bistand fra kirketjenere, en cigaret i hånden, et godt job med pension hos "Guinness" med en flot konversation om vores udflugt til Normandiet, ? og om den film om psykologi, forevist i Metropol Cinema" om "Michael og hans fortabte engle" man ved en særlig lejlighed sagde er for friviølt til at være smuk, blågrønne øjne, udfoldende en række

444

vredesudbrud, til en vis grad rettet mod guderne, søgende trøst i alkohol o.a., alt i alt en rund karakter, med en snert af neurasthenia, en indgroet stædighed, smerter fra en lejlighedsvis halten, idet han mere eller mindre i et årti ønsker sine ynglinge i hans 2.den klasses familie hen hvor peberet gror.

Så giv ham et rap over fingrene eller et stød med albuen, jeg advarer dig hermed i kraftige vendinger. Det kan sagtens være det rene sjov og ballade, er er snarere tale om pludselige angreb og , og det er lige på vippen når der tale om og de slag, hvormed Marie Stopes sætter en stopper for "Phil The Fluters" leg – op -ned – op med armene, vend siden til – "se din sidste stund i øjnene." Til det af falde om til besværet med dem der er klædt i sort". O. Og lad der ikke ske nogen misforståelser,

frk. "Forstowesly" med hensyn til at fastholde den, der tror på et ægteskab for livet (331-1 på dagens vej) når den bedårende lille lugter og huler i vuggen i forhold til hvad den snavsede gamle klager over i kisten, anbefaler jeg dig at klamre dig til det geværløb du har ved hånden, (du, sigøjnerunge, hør hvad jeg beder dig om) eller, gosh, uden at bekymre mig til døde, for at få

rede på, hvem der slog først eller hvad -hvem - der slog tilbage, bliver jeg varm over hele kroppen, helt oprejst, som "strophængerens" sagde, ? For at kritisere -slå ned mig og mit navn og dig og din "babynumse" for så stort et offer, med et slag af en hammer, ?svarende til prisen på en studehandel, til en trediedel, rørende billigt (til salg) ?eller også vil jeg smække dig på dine aromaduftende læber hvis du ikke holder kammertonen i dit dueslag. Fryden ved kærligheden er kortvarig – børn varer hele livet. Det forholder jeg dig. Jeg vil lære dig slette manerer – tit for tat – så du kan lege tangotricks ?? noget med hjerteknusere, hvis jeg finder hestehår på din frakke og på vindsiden af din Burberry i overvejende grad dækket med fugleklatte og savsmuld. Var du oppe på Rosemary Lane og Paternoster Road? Jeg står over dig, du står nedenunder. Idet du anmoder alle og en hver om at bære dine ?Parcels mens du drømmer om ægte berømmelse. Du vil rasle – klirre ?. Ensom gik du for at betale (besøge) din moder, Isolde? hi.Hi. Dunkel snak. ?Tag notits af det. Jeg vil straffe dig, Luperca, så sandt som der er en pfalzgrve hos Limerick og i

445

i streng fortrolighed. Du Gode gud. ?Hvis I to tager ud på en spadseretur på jernbanen, Vagt, og jeg går som katten om det varme grød. Sørg for det. Stop. Det er op til dig. ? Jeg vil

indfange en hønsehund/hat med henblik på at skjule huriere bag hækken. Jeg vil rive dine lampeskærme i stykker og låse dit fodtøj inde på værelset, det vil jeg, og skære din silkehud i laser. Du vil ikke mere opføre dig som en Askepot, når jeg har gjort dig virkelig lækker. Så sandt hjælpe mig gud, og sværg på bibelen. Jeg vil spille pik, og får udløsning til din usigelige lyst (syndsforladelse), hvis du vil være min Rodeo-pige. Der er en utilladelig fryd ved at knalde på den måde, frk. Pimpernel. Det er til dit eget bedste, forstår du nok, fordi en mand, ?der blotter sig for en kvinde (i teksten står der ordret: tilbyder en kvinde sin penis) ? Går uden omsvøb lige til sagen. ”Is saving the way for kindness” Du vil komme til at tænke på dit motto – Kærligheden styrer Eva – Mich/Nick næste gang på en smartere måde. For jeg vil trække my ?prancer og give dig et spark bagi, forstår du, som vil få skamrødmen op i denne kinder, og få dig til at ligne en pæon, ?og få dine roser – rhododendron – til at blive røde, ved varmen og smerten fra slaget - ” Jeg er, jeg handler og jeg lider” - (lytter du nu til mig, slik skeen og hold op med at kigge på din missekate, mens den krummer sig på taget)((nb. Missekate kan også betyde det kvindelige skød)) så du ikke spilder resten af tiden i det indeværende år, på en måde, som du vil savne en god grund til at kunne forklare dig selv, hvis du tror, at jeg er lige så stupid som det er tilfældet med alt der ligner det. Sluk nu lyset. (Puf) og sov godt og snert på det. Og det er på den måde, hvorpå jeg vil ?tøjle din grådige kusse – du som begærer en tyr som mig -, for det er mig der har de arme der er i stand til at afbøde hårde slag. Imellem sig.

Jeg vil som den ukendte for dig drage over havet og vende tilbage som et sendebud. Hvilke utallige timer hvor ofte (fra det sublime til det mest latterlige) i fremtiden – fremover – skal vi med den ?dybeste kærlighed og erindring ?og et tilbageblik – en analyse af dig – med mig langt væk på puden, mens jeg ånder blidt over mine navne gennem natten, mens vi bliver forstyrret af en skramlen over støjen fra dørhamrerne. Vores hjemlige poet, Fred Witherly, udtrykker det på sin vis bedre?? Du sidder ovenpå mine skrevne værker, hvorfor jeg måske jeg hjalp dig over dem. En lille spøg, der ligger et stykke fra Liffey's bred (mit hjerte), men et stort hjørne hvori du føler dig veltilpas i denne spæde – umodne stadium af vore lidenskaber. ?Airwinger er min brud, så gid at vi uophørligt

446

må mangfoldiggøre os som Abrahams sønner. Den syvende himmel. O – himmel. Jeg øøø-øø.e nsker dig! ?Dine veje til lille mig var vidunderlige – eller dine måder at ydmyge mig – så jeg er helt liderlig)ved tanken om at sende)dig mine kærligste hilsener, som rør mig -? da jeg trængte gennem din jomfruhinde på bryllupsnatten. Hvis jeg har levet op til dine forventninger på det område, så giv mig lov til at bede om at se dit negligè. Hvorledes jeg – hvis jeg skulle overleve- til glæde for ham, der forener vores hjerter - hvilket jeg lever i håbet om –? idet jeg genplacerer mig vandrende afsted med hænderne i vejret (idet jeg har overgivet mig) med dig i hånden, så ivrig efter mig, idet jeg udtryksfuldt dækker dine fyldige smukke kinder med søde kys – honk - honk – i en sådan grad, at jeg skræmmer flagermusene ud af klokketårnet en af disse fugtige morgenstunder, vil jeg helt ærligt ved hjælp af min glammende hund øg et ?daddy (forslag: dadæoe) blive ved med at få udløsning, når vore vande mødes, ligesom massive bjerge, der ikke kan adskilles, vil du der og i disse

lykkelige stunder med fælles harmoni, give mig et vådt kys tilbage, med stor fryd og med dine arme om mine skuldre på det sted, hvor vi – om jeg så må sige - er smeltet sammen og udveksler sødmefyldte kærtegn – 6 af 1, og ?et halvt dusin af den anden slags - lige indtil de vil vædde på, at vi er ?the cuckoo derby 2 som er kommet tilbage til Ealing, som de var nødsaget til, fordi de måtte gøre det i fremtiden, lige så vel som i indeværende sæson, så at de derefter øjeblikkeligt i forsikring om min sikre vej ?til det ukendte og velsignelse uden hest gennem den sydlige og nordlige del af fædrelandet, med mine perlebånd til livfulde piger, som de – fordi de kender mig – næppe vil tage imod. I slanke, O kom og sov med mig, og i ”alley cats” forsaml jer og slut jer til os. Vi vil af ren godgørenhed udføre religiøst og social virksomhed og skabe vores ”Abelite Union” ved at adoptere fosterbørn. Gå ombord i eufori. Afsted Murphy, Henson og O Dwyer, Warchester vagter, jeg vil gøre mit til, at I tilslutter jer i skjorteærmer, bryst ved bryst, skulder til skulder, og sikrer at arbejdet fortsætter som planlagt. Kom brødebetyngede ind i haven og frigør jer fra det store ukendte. Vi agter at urbanisere grevskabet Dublin. Lad os, det virkelige forbund, forene os i vort indledende stade som apostle

447

og være nyttige redskaber til at hjælpe vore Jakeline søstre med at tømme natpotten og i almindelighed til at sætte fut i livet og bevare optimismen. Store portioner af melionisme, og trække lod om indtægter og uddele lodsedler til ? Et citat fra Hamlet: nagler, eger og fælde med en summen som fra en hymne. Brænd kun hvad der er irsk, accepter deres kul. Du har til hensigt at genskabe det væsen, der forårsager melankoli, som rører en englænders og en amerikaners jernsind. Skriv jeres essays til mig, I mine ?højroastede -talentfulde elever, men dyp næsen flygtigt i det for Henriettas skyld, ?og på det jødiske folks dødelighed eller nævninges dødelighed, overdækket af søle fra Sir John Harrington, som siden har prøvet at løbe flygtigt gennem det hele. Jeg kunne skrive det hele selv hvis jeg blot havde mine muntre unge bådsmand hos mig. Husk ved St. Michael på alle de provinsialske bananskræller og blødkogte æg, der tørlægges et jubilæum langs med de 4 veje, der er opkaldt efter Henry More, jarl af Drogheda. Betragt alle de ?memmer Michael Manning har udført for rovfuglene, ham vores vigtigste gejstlige overhovede, der spredte strå og smed gødning på Castleknock Road, indtil man fik det første glimt af Wales og Ballsbridge Horse Show helt op til Dunphys Corner sammen med de elleve brødre til ”Mirist Fathers” mod medlemmer af carmelitterordenen i et selskab af kvinder, der opsender bønner i en procession dagen før Kristi Himmelfartsdag. Sammenlign de der ?kloster capuciner benklæder med ”Ballybough Bridge”, Fairview, nordøst for det mest populære badested sydvest i Dublin og ?”ump” hvis – når som om du accepterer det. Hvad mener du om det, borger John og hvad tænker du om James Joyce? Modsæt – contrast ”Livet i Dublin” af Pierre Egan med ?”Skraldebøtten i Baughley” af Egan O Rahilly. Forklar hvorfor der er så mange religiøse ordener i Asien? Hvorfor foretrække

et lige antal i forhold til et ulige antal? Hvorfor er der overhovedet nogen religiøse ordener, anset antallet? Hvor ligger den grønneste ø uden spanske præster? Oversæt flg. Så en hver kan forstå det:

jeg er en agerhøne og befinder mig på et højdedrag.

O.A. Der er tale om en ordleg. Teksten lyder således:

”I am perdrix and upon my pet ridge” og som sådan uoversættelig. Men kan også alt i alt betyde: ”Du er Peter og på denne klippe vil jeg bygge dig en kirke” - Mattæus 16:18. Lad os alle bede. En vej – o – en måde til at forgifte Dublin.

Hej kammerat, vel mødt væltepeter, eller for at forvise sig om

kendsgerningerne for hendes egen skyld – for sig selv – slå paraplyen op og tag sporvognen i Drumcondra og iført flæser og en snydebluse med tegn fra hierakiet af gejstlige, fastspændt med en elastik, find et sted at stå på, jeg tilråder dig indstændigt kajen i Aston,, ,(langs med frø og ukrudt) med en kopi af ”Frøene og Ukrudtet”, når du er kommet i besiddelse af en til dig selv,

448

og kast et længselsfuldt blik ind i et nærliggende butiksvindue, som du måtte udse dig, jeg antager det bliver i hus nr. 11, Kane& Co, Aston Quay, og fortsæt med i løbet af ca en halv time at vende rundt i dine højhælede sko hen imod den tidligere vej på dæmningen og jeg vil virkeligt være galt afmarcheret hvis du ikke bliver meget forbløffet ved at opdage at ?din frakke i mellemtiden er blevet oversprøjtet med mudderklatter der stammer fra trafikpropper omkring Jesus på korset. (”Saint John at the Cross”) Se Neapel og dø. Vis mig bogen med klager. Hvor er Katherine Strong, hende kvinden med skandalehistorierne. ? Hvornår vil krigsministeriet skæmme vores højt elskede darling, Troja og Carmen blandt byer, der er fyldt med krybende tiggere i laset og hullet tøj, og sørge for, at den bliver lige så højt elsket som Liverpool og Manchester?. Næste sætning et problem: ?Hvornår er resultatet af hestevæddeløbet Grand National Steeplechase vendt på hovedet og hvornår kommer der brækmidler fra hospitalet til vore gravide mødre og bærer til deres afkræftede ægtefæller? Jeg er alt i alt helst fri for for meget snak men hvem vil tale nedsættende om Avignon eller hvem vil restaurere Via Appia? Hvem vil lyse op på Brayhowth og drille en tyr og aldrig opgive håbet om en Dublins skytsengel ”Saint Laurence O`Toole”? De outrerede kongelige kommissioner! Intet er så galt at det ikke er godt for noget. Og arbejdet bærer lønnen i sig selv. En til dig, en til mig og en til lille Moses. Om jeg så giver alt væk af hvad jeg ejer, og giver mit legeme hen til at blive brændt, gavner det mig så?. Intet overhovedet. ?Mine flagspidser er gået i hårdknude, for det er en grim historie at lukke hoveddøren for pigernes fader. En af de kommende dage vil jeg af den smilende ”voteseecker” som ligger og snorker højt, blive tilrådet, at blive slettet af listen med et pennestrøg og kort og godt blive bedt om at skrubbe af, hvilket jeg forbandet godt ved indtil det tidspunkt, hvor der under privatforseglede ordrer er foretaget et træk der forsyner mig med en bil og fodtøj til disse stakkels barfodede og en ”børs” fra en eller anden god vind til et kurophold ved ”Iveagh Baths” (skønt hvor skulle

den vind komme fra på dette tidspunkt af året) som jeg selvfølgelig nu, takket være ?John, anser for en ?indkomstskat på grænsen til det sangvinske. Amen. Kæreste søster, tilføjede Jaun, i et noget gnavent tonefald, hvad er omendskønt absurd, højtravende, idet han vendte ryggen til hende, og overlod det til sine forlæggere at aflevere regningen og resultatet,

449

uden tanke for det fonetiske og melankolsk, på samme tid, mens, idet han desorienteret gloede med åben mund på firmamentet, med øjnene stift rettet mod Saturn, raskt tog sig en imaginær slurk. O- alt er forfængelighed! Alle slutninger forsvinder! Helt personligt, hjælp mig gud, jeg har ikke voldsomt travlt. Tabt tid står ikke til at rede.

Jeg vil fornemme en ekstrem frygt for alle mulige triste ting i et genskin af månelys set fra alle dem der passerer forbi kodriveren med kaniner løbende omkring sig, men jeg ville vende lige så lykkelig tilbage, hvis jeg blot kunne gafle mit hjertes udkårne, min sande ”tou – tou”, min frøken ”underordnede ” fra ”Lyons”, som under sin sikre ledelse kan føre mig gennem madlavningens kunst. Det er mere efter min smag. Jeg kan ikke bede om mere end at få lov til at blive hvor jeg er, med mit lille krus Browniete, idet jeg påkalder mig Jonas Hanway, tjener for Gamp, stenet til døde, og Saint James Intercissus, min hjerteven, lænende sig imod mine albuer, mens jeg på selvsamme tidspunkt i overensstemmelse med den lokale selvbestemmelsesret tilbragte natten under en hæk, blandt luddere,- (fasaner), mens jeg drømte at jeg sov i marmorbeklædte rum, med vasaller og livegne ved min side og drokler der overhørte mine suk, mens både mit hår og mine ører strittede og en lille rød hund, en ræv, ?lå knust i det slørede syn af kilden i den duftende nats skød, mens jeg samlede brugbare juveler ud af hækken og fangede matte diamanter med mine fingerspidser, hvis det ikke havde været for det gamle ur (gid det snart måtte holde op med at gå) der var gået i stå kl. 14.00 ?og den af dine, der kommer farende rundt om ”Drum-salach”og skaber en masse postyr. Jeg kunne være på den sikre side indtil jagtsæsonen på hærfulge gik ind, og le dovent af, at et stort område oplyses af lyn og torden, og som i en drøm, vende et årvågent øre til trommeilden fra snigskytter, mens jeg kunne høre sød harpeklang og beskeder tværs over flodbredderne (pip-pip-lyde) og natravne i skoven (hæse lyde) så fredeligt som en flue og frørs kvækken, ?(idet jeg) efterlader (nde) teblade til laksene og ?porcelæn til advarsel, indtil jeg gennem mit målrettede nephoscope havde fulgt den ”rugbylignende” måne indhyllet af kæmpende skyer for at holde øje med hvor omhyggeligt min natlige gåsemoder

450

ville lægge sine guldæg til mig i solopgangen. Der er ikke ende på hvad jeg vil ”pochere” - min buksebag, mine andre sko, min bønnebog – helt ærligt – jaeer og ?smelte (sammen med) mit bælte for et festmåltid med fisk, disse lykkelige guppyer i deres elritser, som glimtende bevæger sig samme vej som svanerne,

og springer foran store røde laks, og karper, indfanget i net 6-8 yards bag mig, eller, når jeg bedst kan lide mit eget selskab, med hjælp af en appelsin og en pære, for at hvile mig i min ensomhed ved dæmningen, med min pibe i munden, og tændstikker ved hånden, - og med der står også noget om skuldre - røgskyer fra min latakia tobak stående ud af næseborene med en duft af jasminer til hjertets fryd og ? kongen af september (hvad fanden er det? Kan det være en irsk klan? O.A.) som til min forbløffelse lader hånt om sine hellige ordrer, og sidder og stanger ål, eller fanger stør, så mange som man kan have i sine arme med henblik på at bage en fiskepie, O – flet en løvhytte til mig i ”Alouttes Tårn”, og mens alle Adelaides nattergale sidder og synger under mig, kunne jeg tænke mig at lære mine 29 solsorte at synge - do re mi fa sol la si - så de kunne synge en lille sang og fløjte med adskillige ekkoer og det høje ”C”, der giver ekko i træet, hvor de sidder. Ville det ikke være fortryllende, selv om jeg kun får problemer ud af det. Jeg har måske ikke betænkeligheder ved at spille pianofortestemmen som en del af en tandem, men du kan ikke fange mig i at bruge den forkerte tangent. Jeg har selv en meget melodisk stemme. O – Mario. Og Jesus og Maria. For jeg giver den godt med gas som John McCormack ” med den bagerste del af mine bukser”. Og med hensyn til lærken, som jeg lod flyve(olala) er?? noget med hanegal og fonetisme og en stemmegaffel. Du kan mene, at min stemme rent musikalsk hører til i et lavere leje og er disharmonisk, den næste sætning forekommer uoversættelig, men meningen er vist nok, at der hentydes til, at sangeren McCormack er født i Athlone, og hans kone hed LILY, og at der er en sang i en opera ”lily of Killarney, der hedder ”Jeg er alene”. Man kunne måske skrive noget i flg. Retning ”men jeg står alene på plakaten i operaen ” Lily of Killarney. ” Det er ubestrideligt. Tag dig dog i agt for verdenen omkring dig. Der er lige ret for alle. Loganbær er dødbringende. Guldregn er giftige. Udsplat lumske giftige paddehatte. Galdebær – dit navn er belladonna. Men nu nok om sladderer i underskoven. Business is business. Du må vente men jeg spiller hasard. Og spil nu en melodi for mig. Fra starten vil jeg komme som den første ud af alle mine eksaminer. Og hver klink jeg kommer til at eje i ”La Touches Bank” vil jeg ved gud investere rigtigt dårligt

451

i ulovlig whiskey for fremstillingsprisen og jeg vil vædde min utidige gamle overfrakke mod de ounces du kan have på bagsiden af din hånd (et el.a. Bord) (hvis ? Klæder damerne af eller: overgår .. gid Gud må straffe England) at jeg er den forvorpne fyr, som vil få det til at betale sig i klingende mønt, så sandt som en kat har en hale. Og – smag og behag er jo forskellig, så for at høste overflødigshorn af alkoholiske drikke og en væske af honning og vand, og en væske, gærdet af øl og honning, ville jeg komme frem ved lukketid med min tryllefløjte, ærligt, frit og lystigt, idet jeg ville koncentrere mig om det højeste punkt på markedet som en købmand. Og jeg kan godt sige dig, at ikke en gang rugby spillere ville kunne mig tilbage. Jeg sværger ved den vise årvågne

Salomon og ?i guder og små fisk (er det en talemåde) at intet ville kunne afholde mig fra at tjene masser af penge, lige så uvidende som en irsk udtale af engelsk. ?like the brogues and the kishers. Ikke de forsamlede regimenter af Ulster Rifles, Dublin Fulsters og Connacht Rangers. Jeg vil ?skære Shannon og Leixlip bort og drikke alt det grumsede vand, der flyder på min vej. Jep. Hvad er det for skatte, min darling, til en ?lovebird? At fejle er menneskeligt, men det tilkommer guderne at tilgive. Tag dig i agt. Lige som Varians børstefabrik, der fejer al ting op efter mig. Og før du aner dine levende råd, spiller jeg hasard med – sætter på spil?? mirakler – mine ?letantændelige jomfruer, hvem der nu kan forstå det, og forbløffer menneskeheden og ruller dig min snehvide loyalt rundt i et luksusliv, med et ”natte-nat ” til metronomen, og flyver højere og højere. Hellige Peter og Paul, jeg vil spolere dig fuldstændigt, min veludrustede veninde. Blæs på alting men skænk noget champagne og knæk halsen på et par flasker Chartreuse (eller spær øjnene op) og hør det smælde, heldige pige. Uden at vide det fjerneste om mit gemmested ville du elske at søge og lede efter mig, igen og igen. Det ville ingen tage anstød af, kan jeg godt fortælle dig. ?Og som en spillefugl og med det fødenavn jeg nu en gang har, ville jeg ikke ejakulere før vi havde ”? shot that bishop”og ?swumped” hinanden i den syvende himmel, som mand og kone hvor jeg ville anbringe dig min muntre fyr på den elektriske ottoman, omgivet af pragt, luksuriøst møblerede separate kamre, lige som jeg ville tjene lette penge, ca. 1. mio. som en førsteklases dealer. Jeg vil bare sige i den forbindelse, at uanset hvor berømt jeg ville blive, forstår du nok, at jeg ville blive meget ængstelig for Jupiter og i betragtning

452

af den skrækkelige elskovssyge, der ville hvirvle rundt med hydraulik i den iskolde atmosfære indtil ?the borting, der ville udslette danskeren (?Jonathan Swift) og ?hans portion af uheld og være skadelig for min alt for ”lyriske” sundhedstilstand uden hensyn til mine tilstræbte åndrigheder, og det er sandheden for nu at løfte sløret, at det ikke kunne falde mig ind at sige den mindste(sidste) løgn der i sandhed kunne give tilfredselse. Jeg vrøvler heller ikke. Eller snakker hen i vejret. Jeg er seriøs. Nys. Nys.

Kæreste søster, som jeg for nylig læste i en korrespondance med Denis Florence Mac Carthy, mens jeg sad på min skammel og spekulerede på hvor længe jeg ville fortsætte som forfatter hos ?Thoth Capelizod Howth, og kiggede ind i pejsen, pirkende til mine drømmerier, med ørerne på stilke idet jeg lyttede til min grammaføn og indfangede melodierne ?som blev ført rundt med sorg, - fri og frejdig -fra den ene til den anden – helt sublim den aften – en dårlig langsom musik man kan få et føle på tværs af, fra vores uhistoriske hus på en mission for Saint Benedict, men historisk set den mest glørværdige mission, ukrænkelig – hellig eller blasfemisk gennem alle Livius muntre annaler, som du så ofte giver en særlig betegnelse i velsignet harmoni i en dødelig stilhed fra den 2. Farao til Ramses d. 2. , den sidste, men bedste. Vico Road, Dalkey, går rundt og rundt og slutter hvor den begyndte. Stadig uden at

påberåbe sig cyklusserne og uden at blive bleg af rædsel for at gå tilbage til udgangspunktet føler vi os alle godt tilpas, det skal du ikke bekymre dig om, idet der i den grad er tale om en pligtskyldig opgave. Min ånde vibrerer af stolthed (velsignet være dit navn) for det er en stor begivenhed (superb) at skulle møde en konge, og ikke en hvilken som helst konge, nej nej og atter nej, den allerøverste konge herfra og tilbage til Irland, og tilgiv mig at jeg siger det. Før der i det hele taget var en klovn i hele Irland var der en godsejer ved Lucan.

Vi ønsker blot at alle og en hver var lige så sikker på alting i denne vandagtige verden som den netop gifte fyr, der er bundet til at være følgagtig. Jeg vil betro dig en guinea for en stak græsfrø. Fortæl det til moder, og også alle mine venner. Det vil more hende.

Ok, for at pynte på slutningen af hele historien om bedsteforældrene. For jeg må tilstå ved Jesus, at jeg er ved at få et hedeslag, jeg er ikke halv – nordmand for ingen ting. ?Skønt slutningen så behersket fordums,

453

ak, så er disse tider ikke så langt væk, at du kunne tænke dig at være indefrosset. Så nu vil jeg bede dig om ikke at lave scener ? Når mit fattige forår vågner af dvalen. (Mystisk sætning: Pinafore betyder ”forklæde”) Jeg vil heller ikke have, at du udkæmper pudekamp, (så Bidy begynder at græde) indtil du sprutter af porter efter at have saltet makrel og lugter af sild efter at have været indblandet i et kæmpeskænderi og ?praler med dumheder eller med dine skrækkelige uappetitlige hulkende kvindfolk, der sidder i en sykreds og lapper huller i pigernes tøj til stærkt nedsatte priser, mens de slider dine strømper ved at sidde rundt om din numse, ?making- hele sætningen gennemgås – med menstruation, et slemt uheld, med dine grovkornede løjer ?mens du snøfter, og forvandler morgenmaden til det sidste måltid og ceylon te, og ? heller ikke dine slatne betragtninger over ”Gullivers” bekymringer på din barselssenge på en blå mandag, med damp ud af ørerne, mens du beder dit fadervor og Jaun får mavekneb, og gamle tøjhandler Ole Clo spadserer gennem skoven med sin fårehund og spejder efter kastanjeskaller for at vinke sommeren farvel og mistralvinden ”blå næse” knuger sine børn tæt til sig når det omvendt er en kær pligt for mig at rive blade ud af min vidnesbyrdbog. Gid min tunge må blive revet ud hvis jeg nogensinde får så mange sære indfald. Der var en gang, og det var en dejlig tid og resten af dit vås. Blot en tohjulet vogn ?ved arnen for at skaffe postbud Shaun væk og jeg vil få jer alle til at ønske mig hen til den østlige hemisfære når I fastsætter tidspunktet for brylluppet. Se i glasset på kulkassen og du vil se mig ?spredt over alle sejl juble over ?det der synges og hvorfor ønsker du udflugter når du har Paris i dit hoved – i tankerne. Skyd hjertet op i livet alle rundt omkring, lad ? +???(Heloise & Abelard) mens I strejfer rundt - kommer på afveje, ikke blive kede af det af den grund, ?skønt det at et løfte, der er sat i pant, er fjernet, er en slem hovedpine for mig, selv om vi har forspildt vort liv. Hør her. Bedre år venter jer, på kirkegården. På et

tidspunkt, faktisk meget snart, når skyerne har spredt sig efter det har regnet i fyrre år, er det meget sandsynligt, at vi alle sammen bliver gaflet ind i ægteskab og bliver lykkelige, i forening, iblandt den udvalgte elite i markerne i Elysium, ?the land of lost of time, (det tidsløse land) Johannesborg, en åbenbaring. Skjul -eller – Dæk diamanter der aldrig forgår. (Diamanter og Johannesborg+ O.A.)Så skær alt det overflødige væk. Nedsvælg det, mine damer, så behændigt som I kan udjævne det. Bort med fasten. Klap i hænderne ?efter at have krummet tarmen. Fastetiden er forbi.

454

?Vore sjæle må herefter (eller - Din sål og mit overlæder)- gøre hinanden selskab. Så jeg ønsker dig alt godt, farvel. O.A. Der kan også stå noget vittigt om at man derfor skal sige farvel til skoene? Adskillelse er morskab. ? Det er dig, der krymper sig, ringen er din min elskede. Lad mig for denne gang søge trøst i dine arme. Farvel, sweetheart, farvel. Latter, latter. ?? Det er sikkert, mine dyrebare, at det er en kendt sag, at et postbud(en letterman) kan læse mellem linjerne, at du ikke ejer sund fornuft. Det skriver jeg gerne under på. Med kærlig hilsen. Sean, the postman. Fortsættelse følger. Held og lykke.

Postmester Shaun må have oplevet noget meget morsomt, for der lød en rungende latter fra hans uldne - lådne hals (?selv trællen i sit skjul kiggede forvirret op) som en bold der hopper over hovedet på en gærde-keeper, ved den blotte tanke på hvor muntert ?+ ville have det ved at skulle passe sin egen dont, og alle sammen prototyper på det glade vanvid som netop var ved at oversprøjte ?? med muntre ”øh-bøher” hic, haec, hujus, hujus, huic-huic- O- Jaun, så vittigt som et ordinært postkontor. O (Du uskyldige! Vores jomfru! Du hellige! Vores velgående! Din styrke! Vores sejr! O - jeg hilser den! ? Understøt - Bak op om vores faste ensomhed? Thou osv. checekes who thou well strokest. Hør her, I hårfagre. Vi har knyttet jer - dig til os, men for sent. Farlige skønhed) når han pludselig (meget som en kvinde) hurtigere end Merkur snurrer rundt på ubetænksomme piger med ?strålende øjne (så dystre som torden) for at se ”was ist los” Så de stadig stod og funderede. Indtil han sukkede (og ih hvor de led) og de næsten begyndte at græde (jordens salt) hvorefter han faldt i tanker og til slut tog til genmæle: Der er en ting til. Et ord i den forbindelse ?og harpeklangen forstummer. ? Jeg bønfalder om forlovelse. Farvel. Hav det godt. Alt hvad jeg kan fortælle jer, søstre. er dette. ?Der er ved Gud andagt på andagt i hele den thumping time i gloriaet i både større og mindre lovsange i forstæderne til de himmelske haver, som vi først en gang skal have passeret efter kortvarige ophold, alle fredfyldte, side om side, ligesom det bedagede ægtepar Derby og June på vej til vores hyggelige evige straf som belønning (pubben). Velsign os tre gange. Hvis du gerne lyksaliggøres så kom her og blive bænket. Bliv der i ro. Overhuset i det irske parlament. Gå derhen med oprejst pande. Her er der ingen ubetydelige familier der mundhugges der og ?der er heller ikke nogen hjemmelavede - selvgjorte

455

orkaner på vores gårdsplads eller hurleyspil ej heller tumulter eller nogen åbenbaringer eller nogen der jodler til frokost eller noget overhovedet. Med Byron?s digte, som er langt bedre og altid vil være et idol for dig. Du vil næppe kunne genkende den gamle

kone i hendes nye tournure og den fordums synder i hans søndagstøj. ? Det er en udstilling af Madame Tussauds vokskabinet i festdragt efter en bail? Motion ?være løsladt på kvil aution fra rædselskabinetet. ?Boller med safron og fede ung grise uanset hvad du er ivrig - synes at væmmes ved, men hvad vil du have at drikke. Fred over hele Irland. Det er stof til eftertanke, når alle er hjemme. Gud velsigne dig. Må Gud, Saint Patrick og Maria velsigne dig. Du kan tage et vink fra apostlen Johannes på det. her, og også Saint Patrick. +?Man har det gode+++++++++ppppppp til gode efter døden. Et kort sekunds saliggørelse. I morgen – i morgen – i morgen. Det er vores krasse, hårrejsende og evigt grimme liv, indtil der er én pralhans – goddag - goddag, der slår på klokken med en knogle med sine stinkdyr bagved sig med scepteret og timeglasset. Vi nedstammer måske fra Adam og Eva men vi er prædestineret til at tilhøre Gud for evigt. ?Vi sidder her som fugle i krattet (Vi møder i krypten et mumie af Cain) og flopper på søsiden ?, og -(står skildvagt for en stedfortræder) – lever som et stykke af virkeligheden – med dem der nu går rundt der og en levende sandsæk bag hjørnet. Men ?upmeyant guldgraver, du vokser – gror – alt hvad du kan og fletter dødsikkert dine vinger ud af ingenting (lige meget) for evigt og altid mens jeg sidder som den jeg er i en stol. Åh sikkert, spøg til side, hvilken klodrian i hælene på den jagede (i røven på en ko) ser stakkels mig der her i dag kan sammenlignes med festlighederne fra epilogen ??? of his pandemomium – øredøvende spektakel -julepantomime – og Harlekin for på ordentlig vis at begynde at tale om Mark Twains sidste vittighed.

??? Næste 2 linier ? Vel, en skive kød og grøntsager passer godt sammen på sin vis, og det samme er tilfældet for så vidt angår ... men altid hjemmelavet. Bjerge af god sennep og ved hjælp af kvindefingre og med en gentlemans velbehag har jeg spist en stor portion. Men jeg er dobbelt så sikker på hvad jeg følte for hvordan jeg har det efter at have spist nogle få østers. Et er teori noget andet praksis. Giv os noget mere af din the. Hellige moses. Det var en forbandet god

456

god og stærk kop te. Man kunne trække en hest rundt med den. Jeg har virkelig nydt din sydende varme frokost, rigtig mange tak (hel sublim). Det er det møreste bøfkød jeg har smagt sammen med kogte grisetæer (de ?kogte protestanter) (halleluja – halleluja) som når bortses- fra dine bønner blot var en anelse for salt til at jeg kunne deltage i en spise-ædekonkurrence (indsmigre mig -og en anden betydning af ”godown”= varehus, men giver det ngn. Mening) og herigennem vende tilbage med mine mest udsøgte komplimenter og med en penny på tallerkenen til spytlikkerne. OK. OH Kosmos. Oh Irland.

Og til en ret bestående af kål, kartofler kogt med smør, giv mig noget italiensk katolsk ost (men der er kun brug for en lille smule) Hellige stærke udødelige gud, vi genvinder hvad vi har modtaget O lord. Og behold den til den dag, hvor solen skinner på dig. Alt for magert. Jeg kunne knap nok få øje på det. Men hvis du vil købe en frakke af allerbedste kvalitet til mig vil jeg prøve at trække den på. Det må siges at være rimeligt, og det vil uden tvivl passe i mit kram. Fjern det værdiløse stads. ?Næste trin er, fortæl den der på kost, at jeg for forskellig slags grøntsager, vil sætte tænderne i bittersøde

ænder grillet over birkebrænde, med nogle få kvindelige præster i messeskjorter, og at jeg ønsker at komme væk fra munkevæsenet. En messe og et måltid mad spolerer intet menneskes færd. Spis en messebog til dessert. Vanskelige problemer er godt for nerverne en flæskeside til ? The flue og en ekstrakt af krydderier fra østen, karry og kanel, chutney og kløver, til gavn for hjertekamrene. Samtlige vitaminer pjaskes sammen når du tygger dem og hormonerne begynder at klirre og rasle, steg og bønner, bacon og ris og løg på et ?kingclud og en ælling og kogte grisetæer indtil jeg er så oppustet som Falstaff og det haster, hvis du vil se mig som en konge på mine sædvanlige rundture tæt på endestationen til ? Lover og Killadoon og Letter Nosh, Letterpeak, Lettermuck til Letterananima, og det rummeligste hus i hele Irland, hvis du kan forstå det, og udgangspunktet – platformen for mit næste element er hvorledes jeg vil prøve at indsamle min dobbeltporto som jeg kan tilskrive Judas for uønsket trykt materiale. Juke og Kalikakfamilierne har drænet fangevogterne for penge (ulovlig profit) og suget blod ud af Marshalsea fængslet siden loven om ”The first Offenders”. Men jeg ved godt hvad jeg vil gøre. ?? Jeg vil tage store smerter fra ham – noget med vinduesruder – og det vil blive en bemærkelsesværdig dag for dig, min kære ?. Jeg vil banke og flå det ud af ham før jeg forlader dørtrinet til gamle William Conellys residens.

457

? Ved hjælp af en masse stangen af de to Coloppy brødre vil jeg ? I restance – bagud udøve pengeafpresning over for ham for min restance ellers ville mit navn ikke være den angrende Ferdinand. Og jeg vil nurse ham såvel hver time som dagligt indtil han betaler mig et fint vederlag. Et måltid mad.

Vel, her har vi ham mens han se på dig. Hvis jeg aldrig

levner mine småkyllinger – ungmøer – til dig ? Indtil min stav-sok ? Is a bar - vil jeg være alvorligt fristet til at blive medlem af en barfods munkeorden. ? Sulten tynger mig. Hongkong.

? Min vrede er svømmet over som en overrislet kloak? I kan standse som I er, små ordinære mødre, og vente og ønske og ønske forgæves til døden, for evig og altid, som held i uheld. Næste sætning- måske noget med at krumme håret på en djævel – bryde sig om. Hvis en geskæftig landevejsrøver laver et hold-up mod mig og forstyrrer mig og plyndrer mig fra top til tå ? Yan, tyan, thethera, methera, pimp, ? Vil jeg give ham mit bedste par ridestøvler med et ansigtsudtryk så gnavent så fløden bliver sur. Han vil vise sig fra en bedre side, og hvis det ikke er tilfældet, vil jeg være helt færdig. Trøst dig, kære ?. Der vil være tale om tilbagebetaling af afgifter fra min side, så tænk på at du skylder mig en tjeneste. Klem din tegnebog under bæltet, indtil jeg bliver sort og blå ved siden af dig. Og du vil komme til at savne mig som dagene flyver afsted. Søndag – mandag- tirsdag – onsdag. Berus mig med dine øjne og jeg vil skåle med dig med mine. En tåre eller to i rette tid, det er hvad der er om det. Og derefter på klokkeslag, te for to, ? smutter vi afsted – kradser vi af- med cigaretter i silkeklæder – i lange ruter i en diligence – vores fjerne godsejer, som overgår alt.

Wusj. Ja, et kærtegn. Vi var alt for lykkelige. Jeg vidste at der ville ske noget. Jeg forstår men jeg lytter, kæreste broder, højstemt afbrudt, rødmende, men med glimt fra

sine mørke dueøjne, mens hun taktfuldt greb sin onde udsendte i at hviske søde bagateller i hans modtagelige øre, det ved jeg, lillebror, jeg vil gerne have, at piger tillader, at jeg hvisker mit ønske (Hun havde som os, du og jeg, aldrig forestillet sig, at han aldrig ville kunne standse hendes talestrøm). Naturligvis, min engel, skammer jeg mig over min livsførsel, (jeg skal lige klare halsen) på grund af dette sidste øjeblikks gave af et souvenir med et brevpapir, hvilket jeg, min kære, beklager er alt hvad jeg er fortrolig med, men ligegyldig hvad, hør efter, Jaun, accepter det lille pus,

458

ad side 457 sidste linie: ”hukommelsen er den eneste ven som sorgen kan anse for sin egen” ???skønt et lille bitte stykke, revet ud med mine hænder et sted og et andet sted af Rudolf Valentino i Linen Hall, Dublin (– valentino i underbukser) ??? med mine kærligste hilsener til læreren. XXXX. Det var en himmelsk velsignelse for unge fader Michael, min mest småtskårne sognepræst, og du ved hvem mellem os fra din ven paven, fyrrde dage og fyrrde nætter, at det er det smukke ved det, ?kontroller n. 4 ord. Helt ubeskriveligt perfekt. Hyld mig i høje toner, tilgiv mig for min fantasi og griller, og tål den og det med beklagelse til livets ende, og selvfølgelig, hvis du aldrig gør brug af den, hør så her, så vær rar altid atter og atter at tænke på én, der er fraværende som ikke er søster Maggy. Et host. Det er vel nok en meget stupid lille hosten. Bare du ser til ikke at blive forkølet og smitter os andre. Og siden harekillingerne tumler rundt og lærkerne flyver højt, så bliv ikke her hele natten. Og dette, ?Joke, en kvist med ærenpris, blot en tryllekraft af blomsterkraft, vil få dig til at tænke på Veronika, da hun tørrede Kristus ansigt. Naturligvis, ?JER, jeg ved godt at du ved, hvem der sender det, vær venlig at vise det, på overfladen af vandet ligesom den film om det, er meget charmerende, men den yder hende ikke retfærdighed, når bortses fra hendes sladderagtighed – katteagtige adfærd, i spritflasken. Selvfølgelig, vil du ikke være venlig at skrive og efterlad – læg den ringeste tvivl – gæld fra dig til din sidste time og mange tak, send det tilbage til i forvejen til din elskede hvis jeg ikke kunne regne ud hvem det var eller der sker noget morsomt vil jeg være nysgerrig at kigge i morgenavisen (” O.W. Holmes The Autocrat of The Breakfast Table ”), som jeg i øvrigt kender fra et ekspresbrev via røpost fra Paris ? Hvis det er godt for mit system hvilke udsøgte knapper, pragtfuldt, i hvilket tilfælde jeg ikke håber at jeg snart hører nyt fra dig. Og nu rigtig mange tak for ?de 10 og den ene uden noget på sig. Jeg vil binde en knude på mit ? Med tanke på at sende dig et brev på silkepapir da jeg er tilbøjelig til nu at forstå, at jeg er værdifuld nok hertil en dag, så du skal ikke bekymre dig om at svare, spekuler ikke på at svare, med mindre jeg som noget særligt får hans gage og trange kår for intet til gengæld således at jeg kan leve simpelt og ensomt for mine vidunderlige -? og dets sløjfer af yndighed. ?Når jeg ruller mig ud er der ringe til alle.

Og hør nu efter. Du er altid så langt borte. Absolut perfekt. Jeg vil pakke ? -kæmme mit hår og spejl for at ?øve mine ”åher og kunstige ”aher”) og det vil hænge ved dig offentligt

459

??indtil det igen bliver populært -kommer tilbage lige som min – under all my eyes ??? som min rosenkransbesatte safir agter jeg at sige til den almægtige og hvem der end kan redde sig mens ?duerne samler mine rosenknopper op sammen med nurse Margaret, min spejlpige, hun er en rædsel, en stakkels gammel gadehandlerske, når hun går i søvne, mens jeg maler mæslinger og moustache på hende for at få hende til at ligne en mand. We. We. Jeg tilstår, at det er Issy der har gjort det. Men du vil komme til at holde af hende på grund af hendes støvler med kvaster og silkestrømper, som hun har fundet på torvet, vasket og bjerget i land, er det ikke ? Cats tonsils. Hun driller på den måde hvorpå hun sætter sit hår. Jeg kalder hende ”sosy” fordi hun er selskab (society) for mig og hun siger ”sossy” mens jeg kalder hende næsvis (”soucy”) og hun spørger om du ikke vil have nogle flere næsvigheder mens jeg siger om hun mon ikke vil have nogle flere lektioner og hun plaprer om en kær prins mens jeg rent ud aldrig taler om ?athel darling kære prinser er hun næsten for sød til at friste mine venner og hun kan godt lide din måde at være på i betragtning af at hun går mine sko til for mig, når jeg har problemer med min svang og hun vil kysse mine hvide arme taknemmeligt, men bortset herfra er hun virkelig sød min søster, rundt om hjørnet ved Erne Saint Lower, og det vil være strengt forbudt for mig helt ærligt og og helt privat på min egen facon hvor længe jeg længes efter at betro dig det mens jeg sørger for at han ikke svigter sig selv. Kan du ikke forstå det? Åh – det er bagateller, jeg må sige sandheden. Jeg er sikker på at jeg har gjort et eller andet ved min seneste tilbeders kærlighedsbreve. Jeg kan virkelig godt lide, at han aldrig bruger bandeord. Et ynkeligt menneske. Jeg vil ikke sige, at han er nydelig men jeg er dødsikker på, at han er genert. Det er derfor jeg godt kan lide at invitere ham i byen, når jeg har åbnet hans havedør. (uartigt lukket hans bukser op.) Op vagt (penis) og gå på dem. Adlyd alle mine ordrer og han blev blind af forelskelse. Han blev bjergtaget af min læber, min læspen og min høje tale. Jeg faldt for hans styrke, og hans manddom, hans du ved. Det er der vist ikke noget der kan hamle op med, vel? Og selvfølgelig, kære professor, det forstår jeg.

Du kan stole på, at skønt jeg ændrer dit navn, skønt ikke brevet ??vil jeg aldrig når jeg besat af hestekræfter, ?en rigtig kvindebedærer, vise mit for dig kære sande ansigt, min drengede Robert, ikke for læssevis af idioter, frem for ?min anden ægtefælle (til venstre hånd), med de snirkler - -krøller, som ophavsmanden til passionsblomsten (OH det grusomme falskneri; hvilken fortælling; som han har købt

460

til mig i sne vandtætte støvler, hvad du ikke har gjort)? I en af dine helt rene kys af taknemmelighed, ?indsvøbet i en nøgle, ligegyldig hvad. Du kan være sikker på, lille fnug, at jeg nu ved hvordan jeg skal tackle situationen. Elsk din nabo som dig selv. Så antag mig ikke for at være en god fyr på grund af min vellugtende engels kærlighed, din skurk, overdænget af frygt, du gode gud, ellers vil jeg starte med at myrde dig, (cain-motivet) men, en hvisken, ?lad os mødes næste gang i kroen i Ship Hotel, Mountjoy Square, for at vise min afsky, og lad mig rette din høje hat. Søde bæst, han vil blive gal i skralden. Se hvordan han taler med sig selv, højere og højere, idet han efterligner alle og en hver. Min banepriens som vil tvære mig ud, og jeg vil være til stede, gud ved hvor, med protester, som jeg aldrig vil glemme. Lad os sige det. Hav

tillid til os. Det er vores spil – leg. (Kun for sjov). Før "the dargle (betyder måske" jo før mørket falder på") før løber tør, desto snarere vil jeg benægte dig. Hvem har nogensinde hørt noget lignende. (Er der nogensinde nogen der har hørt en sådan tanke?) Indtil det "sidste elmetræ vil stålsætte vore hjerter. Og fru Bitter opdiger det og bliver gode venner med fru O`Morum. Jeg vil skrive alle jeres navne i blæk med min guldpenn. Hver eneste dag, min kære, når flige af erindringen falder på "min jomfrus bog med løgne – Freuds og Jungs bog med løgne – vil jeg drømme, at "telegrafenen sender lifligheder – sender en strøm af liflig gelatine (men sig det ikke til ham, for i så fald vil jeg være hans død) under røgelse og sycamorer, cypresser og babylonere, hvor "bregneegen formulder til aske og taksbladene kysser sig selv og jeg vil med radiobølger videresende mine stille refleksioner i ord omkring Margaret fra Ungarn, hendes " Et el andet måde og hendes gule hår, til dig Jack, hallo, bag Bosperusstrædet, ?? flesh of my flesh – (hvor der lyder et plask i vandet når din laks springer). ?? Nap et glimt af mit tusmørke, - det glimter i mit tusmørke, ??når Leixlip lørdag eftermiddag smiler ved messen 1 måned efter min død – laksen i en alder af 4 år vender hjem for at yngle – Og hvad vat det jeg ville sige, kære? OH jeg forstår. Lyt, jeg vil vente her på dig til Valhalla, med smukke tekager, sødere end vanille og solbær, som har lægende egenskaber, som en sand gentleman, som du vil huske mig for, al den tid du er borte, det sværger jeg ved festen for Kyndelmisse! Og hør nu her, Joey, bliv ikke irriteret på mig, gamle nevø, når du ved

461

"slutningen af dit kapitel, vil forgå mig med et godt eksempel ved at gå på vandvognen, vil jeg skjule mit ansigt i Ponds forvandlingscreme, som er deres måde at stave til "fløde" på og for at strække min personlighed til det yderste vil jeg anskaffe mig en dyr elefantgrå regnfrakke af det tyndeste stof i ultrablå kulør som jeg er så vild med, min kære, fra " Hope Bros" i London "– tro håb og kærlighed – som honningbier der kopulerer højt oppe i luften – for jeg har været optændt af heliotrope siden hertuginde af York cyklede rundt i Phoenix Park, og lyt nu efter. Og tag ikke notits af at jeg ler, ligegyldigt af hvad. Og jeg havde menstruation, men det var sidste dag i perioden. Jeg er ked af, at det altid var på det tidspunkt, når vores gambling med Bruno og Nolan, er alt hvad der bekymrer dig, og efter at forrettet mit lille ærinde, sneg jeg mig hjemad gennem parken med benene på nakken i mine russiske kalveskindsstøvler, gennemvædet af kærlighed op til halsen, dryppende af hengivenhed, til min sovende moder men sidst på natten, se nu, med et gyldent prægtigt bryllup i tankerne, strålende oplyst af lilla gardiner, som passer til katten og pejsen, " På stadig udkig efter uvurderlige perler n sætng. ?? will he or all Michales like that – vil jeg hengivent klæde mig af foran hans vindue – og det mener jeg alvorligt (dit bryst mod min barm) mens jeg jeg ser mig om efter uvurderlige perler og "med stiv pik under min jernseng -fordi jeg netop ønsker at finde ud af, om han vil gøre det, eller om alle Irlændere er sådan – med min såkaldte kinesiske buttede værelseskammerat " efter aftenens udenlandske nyheder "vil jeg hviske dit navn Jaun på mine skamfulde læber når jeg næste gang åbner øjnene efter at være blevet vækket af hans kakadue på min første morgen. Så for nu at sige det på en barnlig måde, bænket med Margaret en dag ved orglet, skal vi bede

en stille bøn før vi går i seng. Og et kys til ham og dig. Vis mig hvordan man knepper, det kan jeg lide, og hør efter, med overstrømmende hilsener, Jaun, advar mig herom hastigt åh -åh åh.

Amen svarede Jaun, fuldtonende til hendes /hans søsterlige ?sonority idet han imiterede sig selv med vandpibe og en højt skattet drink velanbragt i sin højre hånd. (Et spild, se hvilket spild) I sandhed en herlig én af slagsen.

462

Og jeg er i sandhed ?den der bryder brødet for dig – noget med nadveren. Også den hellige fader og hotelvært. Ok, mine damer og herrer og generalpostmester, ?lad os bringe en skål for (med) vin, kvinder og sang for et godt helbred for at frugtbargøre vingårdene, Irland for altid; ?Fredagens børn er hengivne og imødekommende. Stram; Løsn op; En stiv drik til ?kurereren blødgjort af harmoniske drømme og en skål is med frugt til knøsen og tøsen, og ?en afskedsdrik (kold spand vand til -kold afvaskning-) til Doris. Esterella, bryd ikke ud i gråd, selv om Jaun bryder sammen. For at opildne kærlighedens lyst, hælder jeg et glas champagne ud over mit snehvide bryst, og ?mens jeg med mine visdomstænder nipper til hendes bryster, sværger jeg (og lader dig sværge) ? n.sætning? By the bumper round of my poor old snaggletooth -rådne tandstump -salatskål, at jeg aldrig vil vise mig at være falsk efter din smag (tåre), så længe lykken står mig bi. Ned.

Så farvel, min stakkels Isley. Men jeg glemmer ikke min indre monolog, for jeg efterlader min kære stedfortræder til trøst for dig, dansefyren David, en berømt (skællet) bortløben fyr, og også en gammel ven af mig. Han vil ?bryde brødet straks for mig, og kunne han spille dobbeltspil, og holde op med at svire, ville han være enestående af sin slags. Han vil uden tvivl være den største halvskygge, jeg har set blomstre.. Vær sikker og slut dig til ham, oh – min skat -så ofte du kan lære, forudsat der ikke er andet end et flat bord mellem jer skal du blot ikke opmuntre ham ham til at græde over lektioner om Dublin. Men blødt; Kan det være rigtigt? Giver milepæle lyde fra sig? Rumle – rumle. Nu. Trubaduren. Jeg skælver; tal om djævelen, og han vil vise sig. Her har du mig. Atletens tilbagekomst. Hvem kan løsrive sig fra hans succes; Er det ikke Jauns by, Østrig, det lille sted, når alt kommer til alt? Jeg vidste det da jeg kunne lugte hvidløg. Derfor, ?velsign mig Svejts, her er han, darling David, som en kat der ni liv i rette tid som om han var faldet ud af rummet, civilklædt, idet han vendte hjem fra det gamle kontinent til vore hjemlige bjerge, og ikke på en fod eller to, men på cykel, 100 år efter ?hans franske revolution, ??og efter en formørket gennemrejse ?omkring 432 år før Kristi fødsel med et kranium i sin højre hånd og ?fuglelim fra havmåger på ?sit lem,

463

rødmende som ?Pats gris, ved gud.?Han skammer sig ikke for at udføre vidnesbyrd/anprisninger/anbefalinger i form af graveringer som venstrehåndarbejde (for hans reklamemager), som han gav 20 år af sit liv for, hvorved han viste sig som en kujon, som en hjemlig afvænnet emigrant i Padua langt under vores ?niveau. Budbringeren har tilladelse til at forlade kirken, underskrevet Rektor Magnificus. Han

lusker sig til at prøve på at være et vellignende portræt af mig (os), mit andet jeg i miniature og ?en hver italieners ulykke og en lige så ædel romer som mig – med samme næse som en Romer – som altid kommer med sarkastiske bemærkninger om sig selv, ?til munterhed for bondeknoldene, og snarere med tårevædede øjne have øje (– øjenvipper få øje på –) for (lange ud efter) en hver kær piges (Anna Livia) bagdel - smilehuller. Det er hans smålige form for nepotisme. Og hans akilleshæl. Han har nye (sære) ideer, som jeg er bekendt med, og han er af og til en spøjs fætter, kan jeg godt betro dig, og stridbar, med et giftigt ordvalg, en lusepuster med tonede briller, jeg kan sige at jeg er opslugt af den særting (udlænding). Skabt af samme gud, ammet (passet) af samme barnepige, ens muskelsammentrækninger, og af samme blod. Vi følges ad i tykt og tyndt som 2 dørklokker. Jeg afskyr ham for hans åbenlyse kætteri, jeg er selv humorist. Jeg holder meget af ham og hans portvinsnæse. Derfra stammer den ildelugt, som frelste mangen en stakkels synder fra druknedøden. Alle piraters (udbredelse) - ??desperation og en ulykkelig skæbne som Cormac McArthur. Han er en vendekåbe. ? Er han ikke for at efterabe alle før ham, i færd med at gøre sig gode venner med alle de røde i Rusland, og de hvide i Albanien, og slå alle irere for penge, kunne han aldrig få en rød reje fra en irer. Han ser bedaget ud med sine tykke brilleglas, og han har det med at snappe endelserne af, og han bagtaler sig selv, mens jeg passerer uden et ord. Jeg håber ikke han har kolera, giv ham en ø på Færøerne. Moses og Noah hvordan har I det? Så ville han være lige så godt beskyttet som Jonas i hvalens bug, som tidligere sagt. Bravo, 2. styrmand. Berømt. Der er sikkert ikke nogle i nabolaget, der kan måle sig med den yngling af bar frygt for familiebogen med skrøner – prædikener om ham lige som Jonathan Swift. En sand, klippefast ven og prinsen blandt gode kammerater ,David

464

ved at jeg på min egen glatte facon har den højeste respekt for den intellektuelle skyldner (?som jeg nærmest er tvunget til) David R. Crozier. Og vi er meget fortrolige med hinanden. Læg mærke til hvordan jeg arbejder med at plagiere dig. Det er en skam han ikke kan se det, for jeg er meget sød ved ham. Walisernes lys, barpigens flamme. ?Loyal over for de ensomme, ? Den aller vigtigste mand. Vær hilset. Ho ved de hellige slanger, ?Der er nogle der har (reddet hans uslebne diamant) skrabet ham - (kronraget ham lige) så ren som Pontius Pilatus. ? Det forkullede rod – forkullede masker og mattede materiale og alt af den slags. Donnerwetter, der er en der er stukket af fra regningen. Han benytter en spytbakke og har en skællet hud og bruger sjofle ord, og har en blomst i knaphullet, min bedstefader, den gamle korsfarer, når han destillerer ulovlig whisky. Næste sætning? Det er det samme som at tilhængere af (Noget med) Ku Klux Klan der står bag ham anser (og anse) mig for sømmelig. Åh min bror hr. Intelligens er meget tankefuld og sympatisk på sin måde, når han ikke er åndsfraværende og har sin adresse i Paris i tankerne. Det er han sandelig. Hør godt efter når han rasler med knoglerne. ? En ren spytlikker. Velkommen hjem til rønnebærene i skoven, Wilkins. Og her er Butter Exchange Band, Dublin, hvor du kan forsyne dig med en portion bouillabaisse og Yankee Doodle went to London riding on his pony. Jeg er træt af at

høre på dig. Tag din hat på. Giv mig din højre hånd og lad os trykke hinanden i næverne. Jeg mødtes med Napper Tandy og han trykkede mig i hånden. Hvad har du gjort af din vogter? Du har set dem i alle afskygninger, når de har været på plyndringstogt rundt omkring i verden. Er det ikke bare en røverhistorie. Og gamle Ungarn og Østrig, og Tyskland og Italien: For ikke at glemme de græske øer ved Tyrkiet og Svejts. Og har du mødt Peter den Store? Og har du besøgt de skandinaviske lande (– eller Jesus)? Og var min sande kærlighed, Mona, ikke større end hun burde være, da du mødtes med hende og hun spillede op til dig på bedste måde? Fortæl det til mig. Og kan du godt lide landskabet omkring Lambay. ?Jeg er mere fornøjet end 10 ”gemytter”. (– Jeg er kisteglad.) Du bringer mig i godt humør. Jeg er stolt af dig, din franske djævel.

465

Du har overgået dig selv. Bliv introduceret for os. Dette er min tante Julia Bride, som er ved at gå ud af sit gode skind for at afskrække dig fra at ved ?at tage del i hendes gamle overbegroede trekant. Du genkender ikke hans ? Det er Jack Horner, som stod helt for sig selv og svigtet ikke mindre end 3 brude, efter først at have opmuntret dem. Det er straffen for ham. Du har ikke set hende siden hun iførte sig sine trusser. Come on søster, du ved hvad du skal gøre. Vær ikke genert, du husets herre. Hvad er der i vejen, kvinde. Op med flaget. Der er masser af plads til os begge i hendes trusser. Skål i skibet. Nyd ophidselsen i fulde drag. Vil du vente indtil hun selv byder sig til? Omfavn hende genert på alle mulige måder med røgelse og betro hende med tillukkede øjne de symptomer hvormed jeg søger efter hende . Lad os være hellige og onde og lad hende være ? Peace on the bough : ? fred med sig selv. Det er sikkert at hun blev forelsket i det tredelte foto af os, da vi arbejdede som staldknægte eller ”som korsikanske brødre ved Hungry Hill, ?eller som broder og søster, du og jeg, sande medlemmer af Sinn Fein, Adam og Eva og giv mig et klem, vores undefinerbare andel af noget adskilt herfra, som aldrig talte eller lyttede. Som i et væk bralrede op om hvordan vi lavede fiduser som en slangetæmmer og skosede og sniffede af en fyr, der kom i klammeri med grev Luna og lagde ”kød”fælder for vegetarianere. At være til stede hvis det var ønsket. Få et knus. Tag hende væk fra hendes løfter før hun forgår i en tredobbelt intethed. Jeg ville gerne give 3 shillings til kirkebøssen for skjule, at du kysser hende frivilligt overalt , som om hun var et krucifix. Det er godt for hendes 2 læber, forstår du nok. Der er intet som en mistelten til at lede efter en kvindes øring. Klir-klir. Som digteren sagde efter at have kysset pigen i sit hjem mns han satte liv i hendes klude. Du må prøve at gøre som lille ”Tich” for at ærgre ham. Slå op her: eccles 9:11. Vær uvenlig. Vær ?? Vær blodbrødre. Vær irsk. Vær øboer. Vær Hamlet og som en Ofelia. Vær inkvisitorer. Vær færdig. Vær York og Lancaster. Vær Finn Mac Cool. Uanset hvad er der intet sted så godt som hjemme. Det dølger smerten. Se på havet og giv dig god tid. Ladyen på søen og straffefangen i skoven.

466

Hvorfor, det kan være far og mor. Til alle, jip-jap.? To tipinnypan. Følg mig alle sammen op til Carlow. ?Giv os noget værdiløst i stedet for hende. Og vi vil sige, at det er som at slå plat og krone. (Kan du se bagsiden af medaljen?) Kan du skifte stilling. Lad os kneppe hele vejen rundt, oopmærksomme - lydthøre kusiner. En kvinde, der kvækker som en and, ?en døgnflue, ??hendes små glødende æbler til ?? og kærlighedsdrik til Leo, dyrenes konge. Anbring mig ved ringsiden. Jeg fornemmer, at du er ved at bblive fordærvet. Vig tilbage. Jeg kan se, at du ved at få skrupler. Træk dig tilbage og mens han er ved at koge over vil jeg antænde dit ligbål. Vend rundt ?skeezy Sam, ud af ?forvandlingen, lige indtil vi fornemmer, at du fyldt med poesi. Jeg har sagt du skal gøre det. Hvis du tvivler på hans evne til at forklare sine varme følelser, vil du blive dybt såret af noget miskmask der er hjemmestrikket i Europa, som du kan læse i historien om ham. Jack the Ripper. Tyg lige på den, min helt. Det er det punkt, der appellerer til dem, den gale vej til den rette kvinde. Choker hende. Overlad det til ham. Det er noget han er god til. Choker hende en gang til. Lad ham gøre det igen. Alt hvad hun ønsker. ?Kan du fralukke det jødeorgel du bruger til eferligninger som mr. Jingle nogle toner, hvad ? Fælleskorsang. En sang om Rhoda og hendes pagode med Gud forrest og djævelen i bagtroppen. ?Mangen et skørt pigebarn oplevede (så) sin gode dag for den øverste domstol i den kongelige engelske kirke. Ugh. Hvis han – fyren der fremkalder latter og munterhed – får lejlighed til at give et sangnummer, er han altid meget ivrig. Jeg bønfalder dig om at skænke os din forbudte artikel på vort kære nordfranske dialekt der introducerer Nelsons død med koleratursang. Cheer up, brother. Og jeg vil spille 2. violin hertil. En sang om et ydmygt bryllup i omegnen af Rochelle. Skla kontrolleres: N. sætning. With yuor osv. Eller kom an, skolepiger, og vi vil skændes, kæmpe og gå besærk og derefter være lige så fladtrådte som maste kartofler. En holmgang til døden eller en retssag for en jury. Åh – kære dreng. Hvordan har du det i dag, dunkle herre. Hvad behar? Postmester? Slut. Du – dig. Hvad siger du?Farlige tyr, dødelig sygdom. Hav medlidenhed med mig i min vrede. Der er tale om et skrækkeligt sprog for dig. Døren til tårnet er aflåst, skøgen har iført sig sine underskørter. Mr. R.E. Meehan er fortvivlet over sine gedestøvler. Ved gud, antager du mig for idiot? Den kære ””overmelder” - +højtråber ” synger falsk. Men han kunne næsten ligne en ooberst med den stemme.

Bidet er der fortsat men kindtænderne er forsvundet. Og hvad angår de ulyksalige galosjer jeg lånte ham før vi skiltes de er utætte som helvedet. Men jeg sagde, din vilje ske, og gå hen til en general og jeg vil skrifte for ham. Igen. Igen. Og jeg vil optræde i rollen som din fortolker. Omfavn hende, pur hendes hår. Kysseriet fandt sted inden syndfloden og kysseriet foregår i dølgsmål. Tristan. Lagde du mærke til hans melankolske udseende og hans bekymrede monolog? En hel oktav under mig. Og lagde du mærke til, at hans øjenbryn næsten raslede som en klapperslange, da han bad for sig selv. Og – wauw – lagde du mærke til det skamfulde udtryk der gled ned af hans uordentlige frakke. Vort nationale emblem. En gang til. Han nægter. Han er genert. Disse hædersmænd, min gamle faders onkel, som blev garotteret, ?Gajus Cocoa

Codinhand, som jeg gik glip af i mængden, som plejede at betjene sig af et sprog, sammen med min onkels ?uglesælgere, som blev grundlagt før Babel TÅRNET væltede, og snappede ordene lige så skarpt, som jeg fortærer fårekød og labskovs. Men det er alt sammen pølsesnak for mig. Sam ved meget bedre end mig hvordan man skal tjene nogle penge. ?Og jeg kan se af hans dagbog, at han er holdt op med at stamme, efter at jeg havde afskrevet ham mere som en ven end end en broder for at prøve at få ham til at opføre sig som en klodsmajorog kanonisere hans fødder på Riviearen ved at få ham til at tro, at han befinder sig i den fjerde dimension og anbringe havet mellem ham og os, kirkegården i dybets kloster, efter at han var blevet bortvist fra Berlitz skole for at have forsyndet sig mod det ?sidste partipicium, og fået et falsk ry for at være en svigagtig kapelan. Den der lærer hurtigt, glemmer hurtigt. Men jo mere hans ord giver genlyd, desto svagere opfanger vort ydre øre dem, som debatterer lige som Persse Oreilly. ?Ulster, Munster, Leinster og Connaught, det var det firkløver som sendte ham, og også Trinity College. Og han kan synge så munter som en hver oxfordianer jeg har mødt, en førsteklases sanger. ? Han vil meget snart bringe dig i harmoni med Irland, så godt han nu kan (for en dels vedkommende ved at mime på et tidspunkt,) hvilket ingen er bedre til, med sine lovtaler -evner til at læse ?? komme skævt til – med falske skalaer – læse latinsk prosa ???fra ægte sølv til forgyldt turkis, mens jeg er langt væk fra, hvor du befinder dig og opvarter Servius Tullus og Tullus Hostilius

468

ved at give mig i kast med de allerhelligste recitativer til brug for mine videnskabelige universitetsstudier, for at blive leder af missionen til Fukien. Hvordan plejede du at undervise mig, broder Augustus i min allerbedste tid som forfatter? Mens Cæsar kiggede med? I begyndelsen var ordet, var netop han sagde, for det slutter med kvinden, idet ordet blev kød og tog bolig iblandt os mens manden er i en værre situation før hun har tilfredsstillet ham, liggende på ryggen. Det er sejt, sejt, hvilket er uunødvendigt at gentage. Du i første person, singulære. ”Jeg” er et imperfekt subjunktiv. 3 forskellige genstandsled. Miss Smith på en poetisk måde. Her kommer en latinsk bøn. Der findes mange navneord, der er forbundet med det maskuline. Flod, skulder, et højdedrag, kammerat. Så vælg dine punktummer med omhu. Og få din bedre halvdel til at ?? for så vidt angår dine øgenavne. Og træk flæserne på din frakke op over dit fiskebensskørt. Det vil lære ham hvordan man skal varte en dame op. Det skal du for at han skal ville det. Hans evne til at lære er ubestridelig lige så utroværdig som min evne til at se. Så vikl ham om din lillefinger for at få ham til at gå til makronerne og lad ham tro hvad han vil når du taler dit bedste engelsk. Du forstår nok hvad jeg mener. Kald en spade for en spade og ingen skal nogensinde opleve, at jeg siger ”nemini og ”nemine”.

Spørg Bjørn: ”ecco ridente in cielo” Tæppefald. Men fra trykket af torden og lynild, lyder der et klask fra en omfavelse, der fortaber sig, og der opstår et mikrokosmos. Well, min absolut sidste forestilling. Jeg afskyr synet af vækkeure, ??? forslag: idet de ved deres flagrende slag narrer mig til gennem mit indre øre at tro at det er tid til at stå op og få noget motion. Det klør i min storetå så jeg må skynde mig at komme væk, så

den ikke tager livet af mig – udpiner mig. Tag en ordentlig slurk til afsked, jo flere jo bedre. På gensyn, men uanset hvornår, som Tisdall betroede Toole, tiden flyver. Lad mig flygte i min hyrevogn, siger den gamle monark, pavestolt og med onduleret hår, ??htildækket med en hætte. Ja helt ærligt jeg føler mig som en nyudklækket munk under mit korset. Jeg er led og ked af det som en gnavpotte og brøler som løven, da Androkles trak tornen ud p af dens pote. Den løvehule er ikke stor nok til mig nu. Jeg drømmer om dig min dyrebare. Og husk, ?en korpige, der er trolddom på heden, søster. ? Dødsspøgelset afklæder hurien mens hendes hårfagre uhyre stønner (ældes).

469

Og når månen giver genskin på hendes bryst påkalder hun sig Jesus Kristus, den almægtige. Himlens døtre, skab lys for de vandrende sønner af det røde muld. Jorden farer rundt. Solen bringer os til at le. Luften er en joke. Vandet er stort. Syv ældgamle høje, den ene ?krænger over.- smiler sørgeligt. Jeg er i færd med at skulle tage af sted (?dø)Det er jeg klar over. Jeg vil vædde på det. Jeg må tage et eller andet sted bort fra Irland, uanset hvor. Uden sadel uden sporer, men impulsivt. Så jeg tror at jeg vil tage mod et råd fra fribyterne. PST. Jeg vil låne vinger og fra grædemuren i Jerusalem er ruten lagt med kurs mod Sherriff Street, hvorfra jeg vil rejse verden rundt. Det er vinland for mig, prh prh. Jeg vil komme til skade på det tidspunkt. Kom berusede venner, med ansigtet mod jorden. Vi fornemmede faldet (syndefaldet), men vil se djævelen i øjnene. ?? Var min ggamle moder – ? Sereth Maritza ikke en flod? Og den tapre som vækkede hende til live, den skumfødte (Afroditte)? En nordmand? ?? jeg har det som hvalfangeren i ? Cirkus, der ikke stod tilbage for nogen, ?med sit træ fyldt med alger og den slanke Doll sovende i sin muslingeskal. Dublin har fået øje på mig. Farvel til Irland. Alle ombord. Til helvede med jer. På gensyn i mellemtiden til jer alle. Havet skal være min brud. Før an, MacDuff, og skam få ham, der først råber ”holdt”. So long. Søde Shannon hav det godt. Her er det mig, der tager af sted. Det er nu eller aldrig, broder og søster. Hvad er klokken?. Lad den almægtige Gud velsigne jer alle. Sorry. Jeg velsigner alle med denne kunstfærdige roman, som ?? sang til kovbøjderne. Bryd linien. Jeg tænker mest af alle på dig før slaget, moder. Gå ad helvede til. Jeg er færdig. En-to-tre. Du kan nu kun se røgen af mine fodsåler. Efter den stakkels postmand Shauns sidste frygtløse ord, der afsluttede hans sæbekassetale lige ud i den blå luft, med 28 plus en person stående rundt om sig til assistance, med palmer i hænderne, hvis han skulle springe over eller falde ned, men siddende i deres 2-3-4-hjulede hestekøretøjer, med deres englebørn i en charabang, ville du så ikke ønske at du havde et åg eller et bidsel så du kunne modstå alle forsøg

[...]

471

Fred – fred – fred -slut fred – Oh fred) men for selvtrefærdigt at genoprette balancen af sin personlighed ved at erstatte og forny omfavnelserne med den barm, som gjorde ham omtumlet og som han meget bedre kunne lide, blandt stjerner og ”Venusser”, vis afsky for

løgnen, med mindre der er ingen der har forventet det, med et kig på deres strømpebånd, som toppen på hans klimaks, bøjede han sig foruroliget fremover på sin vej væk og skaffede sig selv en splinterny start ved at løbe bort i østlig retning, idet han velsignede de stjerner han var født under, mens hans borsolino med den grønne rand blæste væk i en kærlighedsrus (der vanker en findeløn) og den rødhårede Jaun i galop totalt udmattet som en kurer hurtigt og simpelt ved broen ca. 600 fod bag Ladycastle (og hvilken skade men han var nær faldet i unåde hos hende hvis han ikke var faldet i vandet) og derefter, idet han rakte næse af sine prædikener, så nær ved og dog så langt væk fra den russiske general, bort med ham så hurtigt som muligt, som et skrog af en hest der travede med hurtige skridt på egne ben og flygtede som en løs mynde(unge mand! Du ville tro at det var øjeblikket hvor de gav ham the jambos) med en forsamling af omkringfarende tilhængere mod vindsiden, ligesom sheriffens opsummeringer i retten, der udsendes i radioen og en forsamling af gode sager i lommemformat, tømt - tomme for alle beretninger, med al sin fanpost i nettet, langs med nationens hovedvej, følgende en hver blomsterbesmykket vej, blev han hurtigt tabt af syne, understøttet af et bordben,, skønt han uden tvivl vil få et godt eftermæle, mens Bjørnstjerne Bjørnson, Hjælpetropper – la garde auxilliaire - mumlede den hellige jomfru Ursula, fuld af smerte, (og hvor mere passende skulle hånden til farvel blive trykket, end den hånd som svøbede sig med varmen fra hendes skød) Hvor meget har vi holdt – knibet tilbage? At ændre kurs og da farvel.

Derfor må den gode Gud give dig god vind, landlige Shaun, vis hvilken stovt fyr du er, crooneren født med sød

472

at du er født til en sød jammer af vækkende, livgivende musik og med et hjerte, der går hånd i hånd med Irland. Pludren af sukke fra bønmanden i vuggen er indbegrebet af den klogskab der lyder fra munkeordenens lægmand i prædikestolen. Gid at dit kønne hår må vokse sig smukt, vores egen lille nussebarn. Hvil stemmen, rens sindet. Skab fred. Husk at sige ”velbekomme” og ”tak”. Kom hen til Blarney Castle med de charmerende små skove og den søde lille klippe

tæt på det sted hvor du første gang lovpriste ” at dette er mit hjem” og grib fat om luttet. Sangskriver, lystfisker og koreograf. Spil for den indespærrede fløjtespiller. En ambassadør i musik. God fra naturens side og naturlig som planlagt, var du bare blevet forskånet for os, men det er sikkert, at det ikke har nogen gavn at tale hurtigere, når jeg meget vel ved, at du vil føre mig på vildspor.

Jeg sender dig mit lange ”farvel” med en gunstig drøm om leg og sport og fortsat noget nyt. Haun-Jaun er gået bort – forsvundet. Min sorg, min ruin. Vores idol. Vores Kristus. Det er udmærket, at der er nogen der tager sig af dig fra først til sidst for vi følger din stråle af lys idet vi viger tilbage fra din photoforiske pilgrimsfærd til dine diamentrale modsætninger i forgangen tid, som du så ofte dedikerede dine udbredte nyheder til med stor glæde – nemlig din ”det er aldrig for sent postkasse”, som en kultiveret manipulator, selvopofrende, du aller kæreste Shaun, trofast til døden, søvngænger, fakkelbærer, vores omstrejfer. Du blegner i lyset fra Lucerne søen som vi måske ikke skal se igen. Men kunne det tale, hvor skønt ville det ikke snuble over ordene ”de 4 kantoner” takket være dig vor skytshelgen! For du havde – gid jeg tør sige det i vores, dit og deres navn – en sådan glød af tjenesteiver, som jeg

sjældent, omend aldrig har truffet hos et menneske. Adskillige, nej dusinvis er stadig uafhængt af dødsenglen i vores land til dato, ydmyge individer i et stort omfang, tynget af skæbnen, spækket med ulykker, som, mens der er timer og dage, passioneret vil bede til de højere magter om at de aldrig skal forlade denne jord indtil han i det lange løb fra det sted hvor dagen begynder (før han) vender hjem fra sit eksil, på hvilken dag, som tilhører det muntre Irland, alle tiders folk, den allerældste, den alleryngste, efter decader

473

af lang tids lidelser og et tiår med kort lykke for at få os til at grunde over hvad der skete hvornår og henlede opmærksomheden på tilintetgørelsen af vores manerer -sædvaner - skikke (veje), fra jan-februar måned lige til den 31. dec. (det er kun en klovn der går rundt og mumler mens han klovner)? - mens Johnny kommer marcherende hjem som en ?- der lægger sig som en skorpe over den flisebelagte vej.

For sandt nok, livet ville være et ubeskrevet blad uden dig, ?fordi der findes ikke noget tomrum overhovedet til det tidspunkt hvor ingen længere bryder sig om at vide, hvortil Maloky bragte de børn, der blev ofret i Kartago til Molokken, en fortaelse mellem en dato og et poststempel, fra de katolske faste- og bededage til festdagen for Johannes Døberen, fra den nat, hvor vi befinder os og føler og sygner hen sammen med ?de selvsamme fra i forgårs, som vi er rædselsslagne for at vende tilbage til.

Men min knøs, du gik dine 8 mil på en excellent tid i et tempo som en galophest, og det var sandelig en bemærkelsesværdig dåd, som en sand mester, der vil være mindeværdig og danne skole for de kommende generationer, som en fugl Fønix, der steg op fra asken. Begiv dig af sted. Snart efter vil du som fugl Fønix smelte i strålerne fra den opgående sol. Aj – aj- den mørke skygge af gløderne har allerede fortonet sig. Tapre fodrappe Shaun. Lad arbejdet skride frem. Udfør dit værk. Hold fast. Nu! Vind kampen, det må du sværge på. Den tavse hane vil gale omsider. Den vestlige verden vil vække den østlige verdensdel. Spadser af sted mens det er stadig er lyst, så mørket ikke overvælder dig. Du må udføre det arbejde der er sendt til dig mens det er dag. For intet menneske kan arbejde, når natten falder på, fordi en hver skabning da skal sove. AMEN.

474

Lavmælt lød der i et langt tidsrum et skrig af sorg.

Stakkels Jaun lå udmattet hen. På engen ved foden af det lille højdedrag i dyb søvn midt i det skyggefulde landskab, med sinfloden posttaske ved din side, helt afslappet med sin spadserestok af citrontræ. Hans drømmemonolog var overstået, naturligvis, men effekten af hans snakkesalighed står for døren. Meget sorgfuldt (men min kære ven, hvor succesrigt) jamrede han sig, mens hans hårlokker antog et skinnende skær, og bølgede rigeligt, uden pandebånd, og med sitrende øjenlåg lige før lukketid (?på grådens rand – dvs lige før døden), mens han snappede efter vejret , ? ligeså smægtende efter tredobbelt smiger som efter et måltid mad med frugt man kan købe for penge. Jaun lå halvt i afmagt til ingen nytte og (huha) og (huuh) hvilke forsyninger af liflige måltider (puha) og hvilken øredøvende sødme. Antag at du gik hen og stak en nål i ham for at registrere dybden af hans trance. Hu-ha. Da, ligesom brummeren varsler den lette brigade, der sørger for at alt er OK der hjemme, kom der med en klirrende lyd, fra de vestlige grænser af midtlandets østlige del, 3 konger af

hver sin at rang og en "kroner" fra hvert sit verdenshjørne, langs med den ravgule
?tornebestrøede vej ved (hvor) floden Brosna (er bestrøet med torne). De 4 gamle stod op
ved det første tegn på daggry og
(?gjorde en myg til en elefant) -forsvandt hurtigt ved foden af bjergene – på tværs af
himmelstrøg fra længst forsvundne tider, som ikke er værd at huske, idet de opfandt nogle
undskyldninger for sig selv, idet de ?

475

var badet i sved . Frygt og bæven. Frygt og bæven. Næste afsnit meget svært. Forslag: Med
fare for at de ville undre sig over om der mon var tale om en kryds-og tværs opgave, ville
han sandsynligvis på kryds og tværs uden at medregne sin "tykkelse", sine 45 tommer, give
det udseende af at så og så mange firkantede yards af ham svarer til Conns halvdel, selv om
han i sig selv, alt i alt, kan rummes i Owens 5 provinser. (hentyder til at Irland opr. Var opdelt
i Conns og Owens resp. 2 halvdele- hvad meningen iøvrigt er med sætningen må diskuteres
nærmere.)

?Der ville han befinde sig indtil de opsporede ham, fastspændt på en blomsterbesmykket seng
i fuld udstrækning, blandt påskeliljer, som ?bedøver ham ?hvorved han kæmper for livet – i
sit (forspilder sit liv) i sit rampelys, og med en glorie af "vilde - kartofler" (et slangudtryk
som betyder hvad?) varme kartofler- sprængfarlige emner - hængende over hovedet, som en
filosof af Epicurer-skolen, der valser af sted med ting der skal bruges som havefyld, ?der er
kimen til forskellige kartoffelplanter..PUHA. Hans meteoragtige kødfuld usømmelige
afskallede hud. ?Hans bug, ?blottet for tåge -omtågede mave , hans ?endeløse - navle. Palola.
Og blåsorte vener, cremefarvede strithår, steroide knoer, ribben og lemmer. Et udbrud:
Ooridiminy. Og bælte af fregnede forvredne indvolde.

Disse fire lerklinede mænd klatrede i fællesskab for at holde fast på deres svorne domstols
undersøgelse mod ham. For han var stedse målet for deres fangst som de selv så det,
inkarnationen af en hver kvindes forestilling om en mand, ?og de mødtes ud på natten og
skiltes om morgenen. Det skete på højdedraget over grusgraven i Mullinger sogn nær ved en
eng ikke langt væk fra hvor solen går ned. Først klatrede den gamle Gregory op, søgende
efter spor i den uendelige tidshorisont efterfulgt af den gamle Lyons flagrende i hans tvedelte
fodspor (imens var der noget i hans blistre der kunne fortælle ham om han engang havde
været på samme sted før) derefter hans protokolfører Dr. S. Tarpey springende som en buk i
det varme fodspor, og op af sufflørkassen, gamle MacShunny, MacDougall, vandreren, bag
dem for at danne et beslutningsdygtigt flertal. Deres skygrå globetrotter dannede bagtrop, ved
nærmere eftertanke og ikke på grund af fuldskab, eller noget lignende (?el. fordi ?der var en
masse i gære hos ham), var han tæt på at snuble ca. 4 længder fra dem, alt for tæt på, højre
fod, venstre fod, en rigtig klodrian, ligesom geden i kålen, ???fordi for at han med begge ører
kunne høre harpeklang

476

?? med melodien til morgensangen -reveillen, som Diana blæser i sit jagthorn(- : " ÅH
Diana. Vil du ikke i dit jagthorn blæse melodien til børnerimet: Hvor skal du hen, min
smukke pige. Mit ansigt er min skæbne, svarede hun, som en udmattet nattergal.) eller: og
Diana blæse i sit jagthorn,) helt forrykt, om latterfuglen, hvis skæbne er uheld, således som

det er sagt – siges – (der er tale) om en udmattet nattergal.

Den første der blev viklet ind i forvirringen var Mathew Walker, gudbarnets gudfader, som repræsentant for sladderkællingerne, og han befandt sig ca. 512 yards fra læsiden mod ”Hill of Asnoch” og det var ikke langt væk derfra at han rakte ud efter Mesmers hånd og manede til tavshed. - noget med hypnose. De brovtende fyre på den anden side af engen standsede hvor de fandt sig til rette og dannede på den måde et værn for ham, og gjorde reverens for ham, idet de bukkede og skrabede af ren høflighed, lige som vagtposterne på Prospekt Cemetery, Dublin, gjorde sig umage for at deres hatte ikke blæste af deres hoveder, mens den omrejsende undersøgelsesdomstol var ude og lede efter Deres fange i Irland. Og de forvandlede sig til et førsteklases hold af 4 stenografer, lovgivere og 2. års studerende, og alt i beregnet, tog de med deres hjerter, ruder, spader og klør, det trettende stik hjem med en trumf, ikke engang på bekostning af det dyriske islæt hos dem eller som et æsel. Og hvem tror du af alle personer der lå over for dem, det var bare Jaun. Han lå henslængt blandt opiumsplanterne, og jeg kan i øvrigt fortælle dig, kære læser, så det runger for dine ører, at det var i skikkelse af en sovende Oscar Wilde. Og han lignede mest af alle en underordnet lovgiver, som han, den posour, lå der omgivet af salvelsesfuld skønhed, eller hvad ved jeg, lord Lucan (eller lysets herre), mens han underviste gamle Matt Gregory i sine foretrukne trosretninger og doktriner, for han rådede over sit stjerne menageri form af Markus ”Lyons” og Lukas ”Metcalfe” Tarpey og den Mackintosh, som aldrig tilgav det røvhul, som lå på lur bag ham, Johnny, det dumme svin.

Hele næste afsnit skal diskuteres.

Som deres gale/rasende censor vil du nok mene, at de ikke var ved deres sansers fulde brug, således som de tumlede rundt og ikke kunne finde deres egne ben, mens de underviste i Mattæus, Markus, Lukas og Johannes ved siden af hans kubikformede barneseng, mens spørgetiden nærmede sig og Fortegnelsen med deres sjæle – i geografisk forstand – hos hver af dem viste tegn på lettelse over, at de skulle lege med toppe, eller drager eller tøndebånd eller marmorkugler, mens de nejede og glantede på ham for at bekendtgøre hans navn og blidt udbasunere, hvem af dem der skulle betænke ham i deres testamente.

477

Og dette er hvad de fire gamle sagde til ham under fire øjne, om hvilken retning det tog for ham.

Han er ved at krepere, det lille barn. Yawn har levet.

Ja- ha – guds fresen.

Hvad behar – er han beruset, mit barn?

Eller kommer vinden fra det forkerte hjørne?, siger skurken ”Ned of The Hill”.

Hør efter! (dvs om vinden kommer som Ned antyder).

Hvorfor det og sig nu frem, kan du høre mig, altså dig, Sir?

Eller overværer han en eller andens begravelse?

Well, virkeligt. Hubba’s up! -kontrolleres.

Og medens de var i færd med at udspænde deres farvestrålende net på 4 pund ud efter blæksprutter, udspandt der sig – og det er ikke løgn – nogle halvkvædede viser mellem de kvartermestre.

Kom i gang, kid.

Af sted, kom nu

De nuværende varsler kommer på et godt tidspunkt.

Jeg vil tage fat i nakken på den fyr.

For, opmærksomme læser, de forestillede sig, at de kastede deres smidige azurblå net ud over den gamle Matt og den skrækkelige religiøse mystiske trosretning der fulgte i hans kølvand og derfra til naboen og på den måde til donkeymanden, der havde kompetence til at optræde som en ung dommer og en skygge af hans korsbærer og som de huskede det fra deres bøger, var det som om de fangede den sovende skønhed, således som han kom op til overfladen efter madding, omgivet af legende planktom, med sitrende sølvfarvet skæl, og med et gennemsigtigt skær af guld fra den sunkne spanske armada, mens – da der blev plads til forundring – Yawn holder takten med tredobbelte vokallyde med åbne melankolske læber, idet han gebærder sig som om han er månesyg. (her står der i teksten noget i retning af: mens han gumler på gummiharpiks fra heden, der blandet med noget der ligner honning, bliver til smeltet månedis i hans mund).

Hvorfor?

Inden dig!

Hallo! Hvor sødt dit svar giver genlyd! Hvor? I landet med en duft af ?løver?

Venner! Allerførst, hvis du ikke har indvendinger. Fortæl om din historiske baggrund.

Der er tale om den samme forhistoriske gravhøj, et orangeri.

478

Det forstår jeg. OK. Jeg tager det som om det er i et orangeri du opbevarer dine breve. Kan du høre mig her, altså dig, Sir?

Tusinde gange. De er til min kæreste. PTP.!

Så længe siden? Kan du høre mig bedre?

En million gange. For guds skyld: ”Til min eneste ene.”

Nå, for nu at komme nærmere til vores tid. Hvis du kan høre det, er den sag jeg dernæst kunne tænke mig at rejse følgende.

Jeg har fået at vide fra vores formidler (el. fortolker) Johan Æsel, at der er ca. 606 skældsord i dit magiske sprog, som passer på såvel mænd som kvinder, og det skulle der være fornuft i ?for konger, men der ??er ikke et eneste nævneværdigt udtryk, der mere end mange ord symboliserer en majestæt, blot midlertidigt, eller ingen vej, der tværs over de svejtsiske alper eller Tarkentinos sti eller Via Elysium eller Aurelius vej i Rom eller en ” Sunken Road” eller en ekspedition over græsbevoksede områder eller trællebefængt korsvej eller sørgeskrig eller en sørgende plankegang, der kan føre os til København. Det er hvad man kan udlede deraf, min herre.

Kort sagt. Jo mere udførligt det bliver forklaret, desto mindre forstår jeg et kvæk.

Hvadbehar? Det er svært at udtale, De stammer på fransk. De har vel ikke vand i Deres provinsielle mund, min Herre?. Jeg tror, at jeg har fundet nøglen på jorden, og det er måske værdiløst? Kom an. Hallo. Hvem er det, der er i dine bukser? Hvad hentyder du til, og at tale så klogt om Messias? En sandhed, der er uden betydning for dig! Hvem er du!

Jonathan Swift, Patrick og Tristan, det æsel, gud give det. Har du set hende, PTP, min elskede.

Er du en gud, helt alene?

Dem alle 3. Har du set min eneste ene. Jeg fryser sådan.

Hvorfor skælver du?, lige som en hund i bjergene? Fryser du fordi du lider af dorafobi? Eller foretrækker du din elskede skolefrøken?

Skoven omkring Foclut. O – mine forfædre.

Stilhed imens, vildgås. Andrikken er ved at lette og du vil våge over det sted, hvor den er i ro. Jeg kender det sted bedre end alle og en hver.

479

Det lå fast, at jeg den fjerde dag opholdt mig hos min bedstemor – ungdommens land – når mynden gav hals og med fråde om munden utålmodigt ventede på at løbe over markerne. Et skildpaddeskjold for en guldguinea. Bop -Bop. Ledsag mig til Tallagh. Pooldody Co Clare, i Conway, stedet hvor man dyrker østets. Jeg har aldrig været klar over hvor rig jeg var, det var lige som en hel anden historie, når jeg spadserede langs med kysten i vestenvinden med min guide, miss Marvel, det dumme svin med de uoversættelige endelser. Kender du min fætter Jasper Dougal, ham der holder på ankeret oppe på bjerget, sognepræsidentens søn, Jasper ”of The Tuns”? Pat – hvad du nu end måtte kalde ham.

Er det rigtigt. Jeg gjorde det. ”Skovene ved Foclut.”

Af hvem? - hvorfor nævner du mig. Kast mig ikke for løverne.

En stolt tyrkisk kvinde og her er der le om en sand ven. Ikke mindre end 12 af slagsen.

(meningen må være at denne kvinde er personen bag den omtalte bog måske miss Marvel. o.a.)

lige et sekund, hvis jeg skal forkorte meningen med alt dit ævl.

Krænkelser udløser ødelæggelser. Vandrefugle varsler os om hvorledes det er mest belejligt at begrave folk og fæ, rester fra nedfaldne skrog og utålelige plager. Men eftersom du påkalder dig søndenvinden for at følge i hælene på rappenskralder, kunne jeg godt tænke mig at sende en stor vandrefugl rundt om den blå lagune ved Dollymount i Dublin.

Fortæl mig nu om dette her. For et øjeblik siden fortalte du min lærde ven om denne gravhøj eller stenhøj. Nu beder jeg dig forestille dig, at i det gamle Ægypten for ca. 1 mio. år siden var en kamp om begravelse med en båd man brugte til at transportere solguder og velsignede sjæle. Næste afsnit?? Vil du blot delvist bekræfte mig i, at samtidig med at den med flaget vajende i toppen af masten søgte efter en god vind – kender du typen – sejlede den firemasters barke med kurs mod – hvorfor ikke - ”Ved du hvilket-land”, om hvilket skib Webster sagde, at der var tale om skibet der aldrig vendte tilbage. Jeg siger, at der var tale om en fransk båd, med appelsiner. Han er en båd. Du kan se ham. ??En kæmpehøj af en båd som du ser det. (Der er gået rod i foretagendet.) Dragen af Danmark. Har du suget det til dig eller har du forslugt dig på det? Sig det højlydt.

Lig ned kortage, omring kæmpehøjen. Besøg runerne og ”Langorm”. Alle mand væk når gongongen lyder. Og mød Nansen.

SOS. Hvorfor ikke?

480

Kender du landet – ?en norsk båd med det sorte flag vajende i mastetoppen, et slaveskib.

Jeg tror på Gud, jordens skaber, Jesus og helligånden – bøj jer forover I tre godtroende fjolser. Hør en gang, tilkald fristerinden. Send bud efter ulvehunden. Havets ulv. ”Ulv-Ulv”! OK. Jeg har hørt den legende fra hestens egen mund. Jeg vil – hvis vejret tillader det – tage på krydstogt med det fædrene skib, langt væk fra disse grønne højdedrag, hvor der ifølge Ireton er en station, hvor ?skoflikkere opholder sig i god tro, hvor jeg vil ankomme ved middagstid med østenvinden. Fra danernes land sejlede den kvieøjede mand, mærk dig nu mine ord.

Magnus Sortskæg ,en tarvelig fyr, som gør korsets tegn for sig, når han stikker af fra regningen. En mand i vores havn, der ødelægger tingene. Han gjorde tegn til mig med sin øse, og ??(Han) blottede sit bryst for jeg at kunne suge på hans brystvorter. (Der er iflg. Kommentaren tale om en hedensk adoptionsceremoni – hvad er meningen. O.A.) Se hvilken hellig olie.

Oh – der er (nok) tale om ”Jødisk væske”! siger den forgiftede (nok).

Det første er jo lige til at brække sig over. Onklen til politimanden med den ulovlige whisky på flådemanovre.

Hep. Hallo der, politimanden fra Old Bailey. Hvem er han? Hvad er det for en fyr? Hvorfor ”brystvorter”?

Her kommer alle og en hver. Det er hans sidste chance, Emania,.

Pas godt på ham.

Hej. Drømte du at du slugte dine egne indvolde, min kære, siden du knyttede dig til alt det halsbrækkende fiksfakseri.

Det indser jeg nu. Vi bevæger os i de bedste cirkler. En grævling og en ?bæver. Du tog ordene ud af munden på mig. Et barns skræk for en drages stedfader. Vi befinder os i de højere luftlag. Det du mener er at du levede attråværdigt i Deres elysium, som en kujon, mens du lærte – ulveagtigt lydmalende – at hyle som en ulv. Dybt – dybt. Gør dit bedste.

D—e-e t vil jeg gøre tappert og med respekt som gamle hunde. flokken af bæster er efter mig, og gem dig for dem bag Robinsons skjold.

Du milde skaber! Der har vi de dyrebander igen! Find de fingalske støvere. Her – hold min ”mr. know-all`s” hat indtil jeg dør af ”milkmands lupus” (en slags hudsygdom der minder om tuberkulose).

Hvadbehar? Er det Wolfgang Goethe! Tal meget l-a-angs-om-t.!

481

” Hyld hedningen, helbred ham med en hellig sten!

Heste pranger, den genopstandne, skiftingen

Verdens undergang, jorden

(Der er tale om et uoversætteligt ordspil og vitser om et digt af Goethe – tror jeg nok. W.W.S) som Joyce kommenterer i det flg.).

Forfattet i versemål med trokaiske rytmer, koldt og ufølsomt. Var det ophavsmanden til versfoden du havde i hymnen ”Vredens dag”

hvor ingen edderkop spinder eller var det ”Anno Mundi” - verdens år -før bådene lagde til i Ship Street, Dublin?(kan måske også oversættes til ”før drengene legede i Ship street, men

”boats” passer bedre med ”Ship street”) Før Kristi fødsel!

En drøm. ?Jeg sover på en fridag, drømte om en søndag og vågner om mandagen. Åh- mon ikke han nu har fået nok af mig. En hel syndflod – o – overvældet af en syndflod. Angst! Angst! ?Frygt Kristus!

Jeg har nu dit vers på 3 linier for mig; jeg kommer i tanke om det 3 gange samtidigt og hver gang forskelligt. (der findes en lignende ”der var-en gang historie” om ham): ?Den går fra det abstrakte til det konkrete og handler om et vilddyr i den menneskelige historie, Finn, søn af Ossian, som boede ved havet, ?og (til) den samme simple oprører fra Dublin hvor han med flydende lava og et buldrende undergrundstog ville genkomme til tiden, som Romulus og Remus, - nu følger nogle næsten uoversættelige ordspil)– hjælp – forslag: til byen og verden (i by eller grevskab og jeres undergrundstation, med eller fra en by, hvis du ellers kender forskellen.),sierrah (sir) som det hedder på sanskrit, .

Vi taler om Gud Fader. Og i lokativform. Fader! Fader!

Vores dad, hellige Babu (kælenavn for J.J.O.A.), som siges at have haft 7 forskellige fødebyer,? (Er det rigtigt forstået at Joyce remser Homers fødesteder op. En vits eller hvad?)Smyrna, Rhodos, Kolophon, Salamis, Chios, Argos og Athen. Vel, jeg er blevet informeret om at han i en vis forstand ikke desto mindre kunne være begge 2, Abraham og Edmund Brauchbar,, en hver sin mand, som mig selv, som man siger. For hans vedkommende var der tale en fader, for mit vedkommende blev det til hvad en hver måtte synes, mine herrer og damer! Jeg er bange for at du ikke kunne smide en af dine stedsønner over en faldefærdig mur her i Dublin denne klassiske oktober aften uden at han mange gange fra nat herberget ville ramme ned på ryggen af en væddeløbsrytter, hvad enten der var tale om et løb på flad vej med forhindringer, eller at han kun lige akkurat gentager sig selv. Det er en tip-tip-tip-tip oldefar, som jeg nu går rundt og er bange for, ”Tommy Terracotta” , som både kan være din og min fader, broderen til ophavsmanden til faderen til ham der fandt finderens af ophavsmanden til ham der var fader til det første menneske i Ranelagh-distriktet, det var faderen og sønnen. (?Jeg er den, jeg er, som jeg og Tom Tower plejede at skrive det på muren til Pembroke College, Oxford

482

og muren på Helligåndskirken i Oxford, hvor Lewis Carroll boede) og spiritus sanctus!

Træk vejret langsomt. Tavshed er guld. Hvad er hans navn?

Midas har lange ører. Persse -p-er-se p-e-r—se.

?Hvide øjenvipper og St Patricks udløsning. Den korpulente Persse O Riley.Men hvor står vi af, mit barn?

?Ved busstoppestedet Lucan i Dublin.! Hostende skød -skød – skød.

Det er Macdougall fra Atlantic City, eller ham den skøre, tyggende og stammende. ?Jeg ville næsten kunne genkende dig ud fra din krydsende gang (korsgang), din djævel, og ??blåregnen rundt om din ?? Og den asmatiske hoste du har taget med fra Galway, Irlands vestkyst, er heller ikke til det bedste for dig, min Don Quizote, Nummer 4 se nu at få styr på dine spredte arme og ben og tag din del af ansvaret.

Vend tilbage til den oprindelige synd og Paradisets have. Ville du kunne genkende en ung skoledreng ud fra hans håndskrift, ved navn Kevin, eller (som andre siger det) Evan Waughn fra hans postkontor i High Street, der skræmte en perlehøne væk, den perlehøne som fandt

”Dokument nr. 1”, ville jeg påstå (foreslå), at der var tale om noget ulæseligt der blev fundet af én der ikke kunne læse.

Om jeg mon virkelig ved hvad hellig vildskab er? Nogle gange kunne han tie stille i få minutter, som om han fremmumler bønner for sig selv og slår sig for panden og imens holder sine tanker for sig selv og ikke vil bryde sig om at nogen henvender sig til ham, eller taler dårligt om hans profession. Men jeg har heller ikke behov for, at du hiver mig i ørerne eller dine kærlige måder at tackle problemerne på.

Dertil ligner du alt for meget en hanekylling, Matthew Arnold, og således opfører du dig også.

Det forstår jeg. Du befinder dig i Ulster, mens jeg er i fristaden Easia, det er meget bedre. Han er kureret for skinsyge. De første, der til syvende og sidst måtte opdage – opfinde skrivningen – skrivekunsten – er den digter, der stadig mere lærd, oprindeligt opdagede læsningen. (meningen: dvs. Kevin, som fandt dokumentet, er det ham der skrev det?) Det er pointen med den teologiske lære om de sidste 4 foreteelser (døden, domfældelse, himmel og jord) som ”The Book of Kells” spænder over med så og så mange modsatrettede ord. Hvad der ikke kan kureres må tåles og hvad øjet ikke kan se har hjertet ikke ondt af. Nuvel, af den doktrin kan udeledes, at der er gode grunde til, at

483

vi udløser effekter og at effekter lejlighedsvis af sig selv udløser andre effekter. Eller jeg vil påtage mig at fordreje digterens fortælling i en anden retning. Som en gestus fra Shaun mens stemmen tilhører Sameas. Der hviler en stærk mistanke på den hykleriske Kevin og vi husker dig alle i barndommens glæde. Det er den rungende lyd af en skandale som satte melodien til at ytre utilfredsheden med ham og andre mellem dig og mig. Han vil prædike for de 2 sløve personer og døbe alle indianerne og komme med glade budskaber til alle ??der giver sig af med (er i ?? bronzealderen for) gravskænderi for at betro – overlade – deres genopstandelse i Påsken til Borsolinohusets trolddom. Han er vores helt - vores ”firmaets mand”. Er du i rimelig grad betænkelig ved ham efter at have overværet en messe af 4 præster i rød ornat eller er du på din post? Fortæl mig det ufortøvet.

4 appeller lægger år til min alder. Med denne børste i min hånd indrammer jeg mine ord – eller” denne bog er rammen for hvad jeg har at sige.”. Han kan rende og hoppe, den smiskende Mark Antony. Hvad skal man sige om en sådan stakkel eller hvad skal jeg dog stille op med ham? De næste afsnit særdeles vanskelige. Forslag, jfr. Annotations:: Vi var stopfyldt med mistillid og kloge i begyndelsen, og jeg fortalte min mest intime ven, hvad jeg havde gjort en dag i mine drengeår. Jeg ved ikke – men gud ved det r det- om jeg da var femten år. ?? Mens I med jeres emblemer gik 3-5 år i realskolen med tændstikker, æg, salt og brød som garanter for et anstændigt liv, var jeg da skyld i at min broder blev tyk. Er jeg hans vogter? Det ved jeg ikke, men der en ting jeg er sikker på her på jorden for så vidt angår Gom ud. Han, som er skyld i at jeg er den jeg er, ved, at det var mig – og ikke min broder – der først blev ændret, da jeg indtrådte i en religiøs orden.

De sidste linier på denne side forekommer helt uforståelige

484

første fire linier dunkle. ?? som jeg må indrømme jeg selv tog så lidt andel i ?? med alle mine

5 sanser idet jeg tilstod min ydmyghed - før han lammet – næsegrus - , som ledsagede mine tårer: hvis jeg bøjede mig fremover for at tilstå – hvad jeg ikke gjorde –hvorledes han så at sige :fransk ”essayer” uden krav på at være original spottende skød læben frem, hvorfor blævrer du min næstbedste ven op om at du er begejstret for at bakke mig op og i næste sekund overfalder ??Humphrey og ?? Ne – Tristan, Mark`s nevø, den gamle ungarl, mens han var i færd med at skrive breve på sit aftenkontor. ??Antager vi at det er dig der producerer de 4 evangelier, mens du snuser omkring og drager min underskrift i tvivl ? Quoniam (fordi) du vil fejre min fødselsdag, hvis du kan holde på en hemmelighed, da du kom i tanke om min tvillingebroder og antyder at jeg er en indbildt irer – Patrik den udenlandske missionær. Vel, dik dig selv under hagen, før den begynder at dirre af sig selv, (Lukas ,1,1) eftersom jeg har besluttet mig for nøje at nedskrive og gennemgå hvad der er tidligere berettet for dig, er mine lommer fyldt med evangelisternes emblemer. (?laycreated kardinaler, en prins, en løve, en tyr og en ørn.) Langfredagsgudstjeneste. Jeg frelste dig fra skærsilden og du satte mig frem for tingstedet i det gamle Dublin bag den blinde Harry. Jeg underviste i god tid jer mine ældre om W.X.Y.Z. og om de latinske forkortelser for det romerske folk og senat, ?som knytter sig til pavelige gesandter, og jer, Ailbe, Ciaran, Declan og Ibar, lærer jeg at I alle sammen skal gå mig efter i sømmene mens I omringer (kapitulerer) mig. Jeg tog dig (jer) væk fra et liv i luksus og du er kommet i tanke om min fortællelse. (Herefter

kommer der 3 ord som skal forklares nærmere. O.A. antagelig forsk. Vitser omkring fortællelse). Det er gift for siælen. ??Dengang et ydmygt navn. Man kan ikke blæse og have mel i munden på en gang. Min landlige provstekaste er n klasse over dine pilgrimme. Jeg ønsker fortsat at være en romersk borger. Se arbejderer (den fri mand) fra mine generationer. Har min læremester, Theophrastus, ikke skrevet, at ånden kommer fra de højere cirkler? Jeg stammer selv fra pøbelklassen sammen med Columbus og Porvus Parrio. Det samme gør pantelåner Terence Kelly. Jeg kigger på min (jailbrand) tugthuskandidat eller hvad du nu ligner, og de sekvenser jeg markerede med mit facsimile stempel på fremmedsprog af St. Gallus og St. Magnus – ah ha. Det betyder -lyder – således på engelsk: ”Man kan ikke gøre en Merkur af et hvilket som helst stykke træ.”

485

En præst kan uden at nogen forhindrer det ? rose ??en romersk-katolsk morgenkåbe der forneden er forsynet med et hjelmmerke med mottoet ” Jeg tjener” som Gaspey-Otto Sauer gengiver således: ?Jeg vil holde stand. Med hensyn til at ?spise eller ikke at spise er jeg dit legeme. Og tænk på, at udtrykket ”Jeg priser min Gud”, er det første personlige stedord, du har hørt i bogen om dommedag. På gensyn, Eller på tysk: ?Sug det til dig. Slik selv på det, sukkerstang. Velan, Du ville tro,(jfr Ulysses kap.8) at vi bad om at kigge på din ømme tå, eller smage på din hiven og stønnen efter vejret – gaspy – varmt og surt. Jeg er til tjeneste! Har du en daler! Gud være lovet! Mellem hans gadedrenge (corner boys) og hendes fortrolige. Gud og hver mand med Rose og Blanche. Taler vi det engelske sprog eller taler du tysk? Med engelsk accent siger jeg O-Gud – O Gud – hvor skal vi gå hen (?) for at få at vide hvem der bliver tilbage? Efter et passende kvantum med en debat herom hvad skal vi så foretage os? Kom tilbage kammerat Riley, til mig i Ballyjamesduff. Med ham, den grønne

og uerfarne, med mig. Hvad er der gennem årene blevet af din sammenkrøbne gamle fyr med fjerbusken, min dreng, fortæl os herom aha? Hvad med den eneste ene Master Monk, aha, håb på gud, spar mig for det. Hvilken pris skal vi sætte på ?Polly Peachums godtroende elsker?? med hans døvhed og opringningen til hans telefon, før der var en lyd i hele verdenen. Hvor stor var hans bedste ven der blev shanghaget af ham? ?Ham man bruger til at svabre gulvet med. Drillepinden, ??trefold i ?? . Nedkald herrens forbandelse over ham. Hvis du hørte på ham med dit udvendige øre på en anden måde end vi hører ham med vort indre øre, fra solopgang til solnedgang, med trommer og geværer, ville du ikke kunne få ørelyd for ham. Ho HA HO – han blev hængt. ”Tjing-tjang”.

Mig ikke englænder længere, mig tale gul mands sprog. Elskværdige dr. Lukas, please. De næste linier: meget svære- hjælp. Forslag: De grundlæggende elementer i mit ikke - pidgin-engelsk alle sammen nr. 1, stammer fra en fyr i de højere luftlag.

Mit pidgin gør dig klog – lærer dig om en ballade (en sang) på et andet tidspunkt. ”Pleasie” mr. Lukas Walkie”. En kornfed madamme, der tilhører mig, lammer mig, ved gud, en trolld i æsken tilhører hende. Alt – alt for bohemeagtigt.

Til helvede med Kongfutse og elementerne.

486

nærlige japanske småfyrer. Overlad din hjerteskrænde historie til fortællingen om din bedstefader.! Er du den Patrik, der landede i Irland i år 432 efter kristi?

Jeg blev trukket af et firspand.

?Tristan.

Hvor længe, min herre?

Historien som den om hende er der sat musik til. Til en melodi som man kan få et føle på tværs af. ?3gange Tristan, et stævnemøde ,og (ved hjælp af) et sammenstød mellem 2 vokaler. O – fortolker du arbejder som en dubleant. ?Det dunkle sagte er det dunkelt tænkte. Der mimes: Gud er retfærdig. Den gamle verdensorden skifter og de sidste skal blive de første. Hver tredje mand har en plet på samvittigheden og hver anden kvinde har et trick i ærmet. Nå, se nu godt på pupillerne i mit øje og følg mit lille kursus i psykologi. Nu klæber jeg, alles Herre, en firkant med et stort ”T” op på dit tempel et øjeblik. Kan du se noget, tempelridder?

Jeg ser et medlem af dominikaner ordenen Sortbrødrene, der koger pasta, med en høj hat på hovedet ... der passer til .. holdt, hvem er det han ligner.

En almindelig soldat. Hvilken smertelig lyd der rammer mit øre. Jeg ser i horisonten en slange – et smykke hvor et hoved af RAM er indgraveret, som jeg lægger blidt til din læbe et øjeblik, Hvad føler du ”læbekære”?

Jeg ser en fin dame med hvide arme, der flyder på en stille strøm af husblas og med sit gyldne hår bredt ud over sengen – Oh la la.

For at tale rent ud af posen. O – skønt blidt og stille, et forgæves forsøg. Her i dag borte i morgen Jeg vender indledningen til dit tredobbelte dokument på hovedet og underskriver det med bestemthed og fæstner det på dit bryst. Hvad hører du nu?

Jeg hører en der hopper bag døren og pjasker med fødderne i en vandpøl.

Det er rent fis, det er en der forkludrer tingene. På den måde passer den tredobbelte vision. Ud fra en bakkeskråning, og ind i en bakkeskråning. Hun fortøner sig blidt. Jeg er igen en

begejstret tilskuer af den maleriske stil i dine billeder. Nuvel, med hensyn til at fremhæve et andet indfald, føler jeg mig kaldet til at spørge om det nogensinde er hændt for dig, om du, af egen drift, forud for dette, ved at udstrække

487

din hyber aktive fantasi, når den er kvikkere end dette kvækkeri ?? som du ved et tilfælde i en langt højere grad i en mulig fortsættelse af dit liv kunne blive erstattet af, af en anderledes karakter, ?bortset fra stemmer. Protest! Jeg skælver for hvad du har i tankerne! Tænk! Tag det ud af hovedet og stol trygt på dette.

Det næste ord beror på dit svar.

Det synes jeg også, gud ske tak og lov. Jeg forsøgte netop at tænke, da det forekom mig, at jeg følte et stik (– blev irttesat). Det kunne være sket for mig. Jeg skal ikke kunne sige om det har nogen betydning. En gang eller to, når jeg var i Edinburg med min broder, på egen hånd, i en tohjulet hestedrosche, troede jeg at jeg lavede numre med min havevikar inde hos min nabo, måske i langt højere grad end du min messekammerat gætter på og forestiller dig. Jeg har så at sige nogle få gange rent periferisk dristet mig til at gøre vold på mine medfødt rettigheder i min latterlige forestilling. Jeg følte at jeg befandt mig et sted mellem skønheden og udyret hvilket er et indicium for at jeg sværger på mine guder på, at jeg slet ikke er mig selv, hvilket ikke er en behagelig følelse, når jeg gør op med mig selv, i hvor passende en grad jeg var aktiv.

Åh, er det sådan fat med dig, dit kreatur. I begyndelsen var ordet. ?En hætte skaber ikke i sig selv en tiggermunk. Jeg er bange for at det er Jacobs stemme. Imiterer du nu Roma eller Amor. (allusion til spejlvendte templer – Amor er et anagram af Roma. O.A.) Du har vores fulde sympati, ikke sandt, Patrik, hvis det rager dig en fjer, om det bortset fra (sang og radiostøj) sladder og sen timentalitet, er et svar på mit direkte spørgsmål.

”God save the mark” Jeg er ligeglad om det er et svar på dit krydsforhør, hvorimod det ville være lige så uetisk af mig at svare nu, som meningsløst fra din side hvis du ikke havde spurgt. Shem kan ikke, HAM vil ikke, jeg forsvinder. Hævnen er min, jeg betaler tilbage. Uden at kende mit navn, kalder du mig Lelander. Men du vil savne mig der hvor jeg har søgt ly.? Når Lapac træder tilbage ?fra et løfte, er han den mest oplagte ”darkhorse” i Chapelizod. Du har kendt mig en gang, men du får ikke mulighed

for at lære mig at kende i 2 omgange. Jeg er gennemført besværlig, skolens kunstner.

”Fridays child is loving and giving”

Mit barn, en ting skal du vide. Det forekommer mig, at du har snuppet en del af dit svar fra odiøse skriverier,

488

af djævelen. Lad os derfor, da du ærer og adlyder dronningen, høre, om det der er indlagt i det, skammeligt er vævet ind i det af én, eller sonet – gjort godt igen - af 2. Lad os høre det, ganske enkelt.

Kære elskede brødre: Bruno og Nolan, lægmands bogholdere og faste partnere for livet af boghandelen i Nassau Street, Dublin, forklarede det for hinanden efter tur i forgårs ud fra Ibsen og ?Ipanzussch - Avicenna. ??? Forslag til næste sætninger hvor der foregår en diskussion om modsætningers identitet. ” Når Nola og Bruno kværner løs og Nola -gør krav

på- vil have sit ego – for sig selv - besættes Bruno meget mod sin vilje af de dødelige magter alt i alt i samme grad og modsat – i modsætning til Nola selv, d.v.s. han fremprovokerer evindeligt alt i alt det der i samme grad er fremprovokeret, ligesom Bruno evindeligt modsiges af Nola. For evigt og altid: Sådan er han.

Man kunne atter bag dem høre det løvebrøl i æteren, ”the zoomingen” af/fra Finn MacCool. ?Bruno – Bjørnen går hen til Noble - løven, hvem er mon det? Er det Ibsen. Eller mener du frivilligt eller ufrivilligt at have et alibi, og afstår du fra at tale din sag? - næste sætning - ?? (forslag: aluderer til noget mystisk:hvad de tror de gør eller lider af i en løftet stemning, idet de samme verber, såvel i et flertal som kollektivt, har helten som hovedmotivet.) - ?Giv vidneforklaring – Retfærdiggør din sjæl – om den sjæl, broder. Husk du skal dø.

S.O.S. Jeg har aldrig drømt om at jeg tidligere skulle have været postbud, men jeg mener i Australien et sted, min højt elskede; min alibibroder, ?? her fra byen, som det er bedst aldrig at nævne, min bedrøvede broder, syndebukken, udvist for at

Det synes jeg også, gud ske tak og lov. Jeg forsøgte netop at tænke, da jeg syntes at jeg følte et stik – (blev ippet sat.). Det kunne godt være sket for mig. . e.takket være

488

linie 22: ?Jeg nægter at ham der i denne by sender besked via et kabel, er min alibibroder, hvis navn det er bedst ikke at nævne, min bedrøvede broder, syndebukken, der er udvist for at glo på kirker bagfra, og som står for at udgive tomme skrivelser både prosa og poesi hver eneste 1. november aften. Han er for en tid anbragt på en mødding i Hy-Brazil, og kan træffes på telef. 0009. Med dampskib til Dublin gennem Europa. Holdt! Næste 1-2 linier et mysterium. Har du, dit æsel, glemt din stakkels hvide broder, Geoff, som kan identificeres på den hvide skønhedsplet på røvballerne? Hvorledes han efter at have spist sin frokost, min bedrøvede afdøde broder, rejste til Svejts, før hans eskapader til kolonierne. Vil I irere i forening ikke istemme et Ave Maria med – tage en skål med mig – et af de bedste – for den joviale ?Cabler, som om end skønt han foretrækker de fremmede med efternavne, der ender på kov-ich-min – rati – opolus – blev forvekslet med patrioter. Hjertet som tilhørte vores Gramachree.

489

Dog er der nogle, der sørger over ham, idet de antager at han er død, og der er flere der blot står og venter. Han giver fanden i ?? og de logerende på hans tilflugtssteder, hvorfor han burde have tildelt Victoriakorset. ? Gripes i stedet for en hopper -aunthopper – hav medlidenhed med hans sjæl. Ville han dog være blandt de sidste. Fjernet fra os til det

hinsides. Lad os bede for at han undslipper galajerne og får en velsignet død. Jeg gjorde dig uret. Jeg ønsker ikke at se flere dårlige personer, men jeg kan med taknemmelighed godt tænke mig at lære af nogen i radioen, som fx Tass, om han som tidligere sagt, bor og lever et eller andet sted i Antipoderne eller et andet sted, med min store kærlighed, for de penge han har modtaget for at dysse mig ned, i sikkerhed og fordømt, eller er forduftet, eller om der er nogle, der kan kaste lys over sagen, min kære broder, E.P. Nolan, mineselskabet i New South Wales, ?bygget af dårlige materialer med salg for øje, ??, som de ikke havde noget lod i, som, så vidt jeg husker ham,?(da vi var som broder og søster over - som -Castor og Pollux,) med hans flakkende blik, og antager jeg, med undtagelse af varmt vand, var total afholdsmand. Han føler at han bør skamme sig lige så meget over mig, som jeg over ham. Vi var 2 alen ud af et stykke.

Jeg er meget afhængig af ham, min navnebroder, som vi sagde det på amerikansk (Amharic et semitisk sprog) i fjernsynet i Dublin. Forsømte hjerter bliver mindre med tiden. Nedslidte sko som ikke er til gavn for nogen. Som at have en støvle i hånden! Giv mig en daler eller 2 og jeg håber du vil blive lykkelig.--- og jeg vil for evigt være din sande ven. Jeg er ikke en lærd mand, men jeg holdt meget af den mand, som ? Har søde læber med måneskin i sin profil, min broder. Jeg kalder dig min halvbroder, fordi du i dine sobre magelige øjeblikke minder mig stærkt om min ægte blodsbroder i tro håb og kærlighed, den uoplyste irer Michael Dewitt, som er meget afholdt i – begejstret for – Sidney og Albany.

Som du siger det det – synger om det – er der tale om et studium. ?Det brev er i sig selv skrevet til en anden, er det der aldrig er perfekt nogensinde planlagt?

?Denne dagbog over/om en dag hvor der ikke sker noget, denne ugerevy som foregår om natten.

Min kære herre. I denne trådløse tidsalder kan en hver gammel hane pikke

490

nogle dumrianer op. Men hvorfor var han så bekymret. Var han offer for en smitsom sygdom? Ganske givet. Giv ham plads til at triumfere. Han fik med fuldt drøn en barnevogn ind i lænden, mens han sad og læste højt sammen med 2 følgesvende og han har døjet med smerter i sine røvballer lige siden!

?Barnepigen og Joyce, der lever et dobbeltliv. Men når det drejer sig om glansen fra brødrene er det så den Nolan der dukker op rent symbolsk?

Mr. Nolan er (?i kraft af et stedord) antagelig en guds gave.

Det forstår jeg. Når man hører sådan noget om en person begynder man at tage ham alvorligt.

(Du stinker) – Jeg forstår at han holder fast på det over for dig før en af det modsatte køn holder fast på sit pigenavn. Nu spørger jeg dig helt alvorligt, og idet jeg fremstiller det som om det er mellem denne grobrian og en af samme slags, om du gammelkloge vil bruge blot 2 minutter på at lede i den hukommelse gud har skænket dig efter ?det personlige pronomen?Ville det være alt for uvirkeligt om der var tale om en frivillig udlandsbrite, en dobbeltgænger med en karakter meget tæt på din med gulerodsfarvede bakkenbarter? Giv mig stormægtige et puf i ribbenene og tag ordene ud af munden på ham.

Jeg overraskede ham for nyligt med at tage 3-dobbelt øl, så drøj som musik til 4-6 pence stykket med hjem til jul fra Holy Baggott Street, tidligere ”Swordmeat”, så drøj som musik, mens jeg spejdede efter?julemandens kane (Noahs Ark – Nolas Ark), som drev gæk med mig

med sit hysteri og alle de gudsforladte 1.000 watts lyspærer, som jeg helst havde været foruden.

Den genkomne Jenny står til højre for ham og til venstre for mig. Tat-tat. (det banker på døren) Der er brev til mr. Bruno. Tat-tat-tat-tat. (Det banker 2 gange på døren.) Der er også et brev til mr. Nola. Dette er vejen vi skal gå. Om morgenen på ”dagen for det røde brev”.

Når dine landsmænd fra Tara er på udkig efter skrivelser, er det vel Socialists ikke noget godt tegn, vel?

Sandeligt, det er ikke et godt tegn.

(De følgende linier indeholder så vidt jeg forstår det nogle uoversættelige ordspil på begrebet en ”so” og det alm. eng. ord ”so”.)

Er Irland den gamle so, der spiste sine egne grise?

Hvad ville der ske hvis der var tale om hans ynglingsso. Selv om hun var en god kyllingemor?

Hvis hun åd din vindueskarm ville du ikke kalde hende en sådan.

Ville du blive overrasket hvis jeg spurgte dig om du har en tyr med en fløjte bundet i halen der skræmmer andre fugle?

Det ville jeg.

491

Ville du besøge Tyren Goliat sammen med Sindy og Sandy?

Du kan få mig til at sige hvad der passer dig. Jeg havde planer om at deltage i en begravelse. Ganske enkelt.

De har 2 måder at løse deres gåder på.

Og de når begge til det samme resultat.

Det er en guds gave når et medlem af Christian Socialists udkæmper tvekampe eller giver en Irvingate en ørefigen. Der er tale om et uheld, så vidt jeg forstår. ? At tænke sig at være ung, og ikke middelsvær som en midaldrende, styrker hans svage intellektuelle færdigheder. ?Vi kan klare frisag med vores vej, som siges at være spiralformet. Hvis vi rettede den ud ville den blive den fineste boulevard i en mil i en hver retning, lige fra Lismore til Brandon Head.

Du har fortalt om en der hedder Tristan. Uden at røbe hemmeligheder fra alkoven eller turtelduer, undrer jeg mig nu over, hvor jeg har hørt hans navn blive nævnt. Mallow by Co. Cork eller ?Dermasch. Begynd at synge: ”Har du nogensinde hørt om klumpe-dumpe eller om der er nogen, der evner at løfte Kain op.

Tre udråbstegn for mister Mark. !!!

Han tabte sine bukser i Mansionhouse Park.

Og han måtte låne korte bukser af ærkebiskoppen af York.!”

”Brobdingnag” er på rejse.

Og ”Lilleput” er på græs på marken.

Et væsen kommer til syne på en klædelig facon.

Fra centralmagterne til de allierede ved forenet kraft?

Persse O`Reilly. Kvæk – kvæk.

O Taras spragleklædte laps. Og han sagde at han blot var ude for at måle gennemsnitstemperaturen skærtorsdag, den lumpne karl. ”kender du Bollemanden, der bor i Drury Lane”. Mange gratulationer til den døve Earwicker, som netop er blevet far til

tvillinger. Han lå og hvilede sig i nogle hestepærer, mens han jamrede over de tegn på overgivelse, som den affekterede boer venlige West-Briton udviser, og uden at være synderligt forlegen, gik han på sin første arbejdsdag i brechen, idet han iførte sig sine fritids (hverve) bukser og red til byen, den gamle krigskar, da de tapre fyre fra Irland ikke ville slutte op om ham.

492

Hvor ved du det fra, kære "Sandymand"? Han kan vel ikke betegnes som en udpræget "værtshusholder"? Spørg ham i dette øjeblik lige op i hans blomkålsører, hvordan han bar sig ad med at sænke sin stemme til et fladt "P" (spilde øllet). Og hvem der gav ham lov hertil? Og derefter med tilbageholdt åndedræt? Hele den store skala?

Nu følger i teksten et uoversætteligt ordspil, der sprogligt betyder ca flg.: Mandag -galskab
Tirsdag -døden Onsdag – ved Herkules Torsdag – afdød Fredag – træ af tjenestepiger Lørdag
og Søndag – genopstandelse.

Gud og ulykke. Klædt ud som en dumrian? Og den dovne Annie, hans yndige diva, der i tasmørket i deltaet, synger for ham tøffelhelten på russisk ?gennem tremmerne (?through the bars

) Med oprørt hår som det Røde hav. Helt udmattet, ?er der en kurre på tråden, vil jeg helbrede dig. Tilvirket af smaragder, bed for os!

Capilla, Rubrilla og Melcamomilla! (hvem f. er det ?) Smør nu tykt på, uden tøven. Vel, jeg trygler om at måtte bestride udsagnet fra ?det saksiske folk i deres sorte hul i Calcutta hvad der får mig til at tænke på hvordan jeg håndterer langsom forgiftning lige som min højt respekterede gentleman, der var blevet buret inde, fordi han, så vidt jeg forstår, havde drukket en hel pint øl som stammer fra (kan tilskrives) John Zephaniah Holwell, som jeg efter ordre fra min apoteker, havde medbragt i min sedan - sammen med min ?? i en tilsølet pakke et el. a. "fra min personlige medicinuddeleger Surager Dowling (som hentyder til Surrajah Dowlah O.A.) til vores healer og lydhøre dyrlæge Achmed Boromborad, 1001 Umbrella Street, for at finde ud af, om jeg kan få repareret mølhullerne i mine bomuldsknikkens sammen med hans for mig ufejlbare morgensko, som tilhører min dybt hengivne aner, som forvolder os uheld, hvilket jeg beretter om i mit bønsskrift til generalguvenøren, mens han sidder krumbøjet og får malet sit portræt (?og hun bringer ham flasken), og han udviser løsagtige tendenser i retning af et giftemål, med ham i rollen som forbuden frugt og – hvilket er bekræftet af hans verdslige gejstlige -med en lige så dårlig fordøjelse som min, mens han er omgivet af et anseeligt antal (kurvefuld) præster, der tuder ham ørerne fulde af THOMAS Mores melodier og derefter sandsynligvis bukkes under, når han bliver præsenteret for breve fra overøvrigheden med forskellige udnævnelser, påbud og vice versa, der er under bælttestedet, hvis min ?kongelige højhed,

493

?? tager sig en drink i åbenstående skjorte (et brev ud af sin skjorteflig)af det ?? påståede givne mineral, idet han fortæller mig, at jeg som en vel modtagen aperitif i udenlandske prominente søndags aviser skal se hans artikel med en ballade om Persse O`Riley, fortrak han ikke en mine før han i sin lænestol på min fødselsdag betalte mig hvad han skyldte mig for det tabte paradys, alt iberegnet,, men han ??? skjulte mine hemisfærer/hjernehalvdele i alle mine ?? og han kiggede via et spejl ind i min åbne mund (– et spejlbillede af min mund) - ligesom når juleaftendags morgen rinder ud, med sæbe på sine garvede kinder og

glatbarberede hage, som jeg dyppede min hånd i, og min charmetrold, ??simpelthen fremviste sin penis, ??mens søslanger hvisler og syder, som et da blev frembragt på hans maskuline facon, af den klogeste blandt dem der mediterer, med denne mindeværdige replik på Gujurti: ?? Som Irland er beregnet til parasitter med plads til skvadderhoveder således er det sikkert at det forholder sig på samme måde med Livia, min kære, bort.

Hvilket blev sagt af hvem til hvem?

Den sved. Men hvem kan jeg ikke huske.

Fantasi efter fantasi, flydende fantasier. Og der er ikke noget nyt under den tiltagende måne. Når Ota, Thorgills sande hustru, satte sig (?på sin røv) på universitetsrektorens plads i Overhuset, fik hun vore dages adelsdamer til at rejse sig op, i deres pragt af landlig stolthed, viftende i deres flæsebeklædte kjoler, duftende af parfume, mens redskabet hvormed Ephialtes har overskredet/ overgået vores forventninger/grænserne, er det samme redskab, hvilket simpelt hen er løgn, hvormed vores ”Hr Ingen” skærer halsen over på sig selv. Spørg blot væk nu.

Ja og nej, sig jaer og nejèr`. Se! Se!

Lad Irland huske de forgangne tider før hendes troløse sønner svigtede hende. Rejs dig Osiris. ?May thy mouth be given unto thee! Hvorfor mangler du en flig af held til at holde en bro i perfekt balance, er det fred? Der er et billede af en regnbue på vignetten. Hjemmets og havets hersker, ?den guddommelige vilje siger triumferende: Flyv som en høg, skrig som engsnarren, Anna Livia Pluralis er dit navn; råb det!

Mit hjerte, min moder, som bragte mig til verden. De kender ikke mit hjerte, O ? coolin Das – måske noget med ” send bud efter min kæreste – hjælp kæreste ”! Min magi! Min fortryllelse! Hvilken overraskelse, kære prædikant,

494

at høre /jeg hører fra / om din astronomiske majestæt/beskedenhed Ja, der var jo denne skæve bue af det forkromede kære hjem, der var projektorbelyst over hele det forbavsede firmament og den bule, hvor kamelen modtog sin belønning. Snak om regnbuens farver. Rubinrød, turkisfarvet, blågrønt, blå og brunt, og mørkeblåt. ?Den romerske krigsgudinde /Døden fra underverdenen. Et skrig mod himlen, et råb fra jorden, Etna og Athos? Sluk dit vulkanudbrud med kærligheden til Moses!

Det er dig, og ikke mig der afbryder (er i udbrud), din fredsforstyrrelse!

Stjernebilledet Slangen kommer til syne over horisonten, og stjernebilledet Vulpecula formørker udsigten til ringene omkring Saturn og stjernesystemerne Nye Stjerne, Adonis og Gamle Parthenope, er smukke indslag på himlen mod Nord. Jorden, Mars og Merkur rejser sig i kanten af horisonten, mens Arcturus, Anolis, Hesperus og Mesembria, sørger i deres astrologiske herresæder, Nord, Øst, Syd og Vest.

Apep og Uactet. Hellige slanger, fang mig hvis du kan, Evas slange blev ?barley under hendes indflydelse! Uralbjerget rør på sig og han/det vil få hende til at dirre med sin vulkan.(?penis) ?En rullepølse, enden af snoren, lige så tyk forneden som foroven. Slangen, der snor sig i løvegræsset og blandt dunhammerne, ?? (før (en radioudsendelse) den katolske kvindelige organisation Children of Mary,) (i Balthasars smædeskrift) kamufleret som sød for at friste små piger. Indbyggernes lydighed er byens lykke. Hendes sheik til slaven, hans

?penis til david og et slaraffenland for Gyges. ?(Ham) der tæller dråberne fra trædemøllen med hovedet halvt over jorden og hun vil blot snikkesnakke om sine fikse ideer. Rejs jer, slanger. Tre hurraråb for gamle Irland, siger Master Macgraw. Den stormægtige sol er ved at sprede sine stråler, men hvem er herre over de små hvide stjerner, som altid er omkranset af solen. Tror du, at jeg er den syvende! Den vil kildre mig på albuen. Hvad med dens alder, siger du. Ja hvad med den, siger jeg. Velsign mig fader for jeg har syndet.?? Jeg vil opføre mig dårligt for ??? pøbel. Dynamit er for godt til dem. To over tredive i korte kjoler. Hun er en askepot for vicekongen Lodge og hun er ?gift til sin venstre hånd med en amazone. Vil du advare din gamle husbond, som braldrer op uden effekt, mens ?han er ved at blive kvalt af at tygge på sin kæde/ lænke? Vær venlig at svare.

495

Den førømtalte Sullivan, der hujer i forening med medlemmer af den Sicilianske mafia, Den Sorte Hånd, og er forfatter af anonyme breve og plumpe ballader på ”Parsee” , som kvalte Magrath og lugter af billig whisky, som en dybhavsdranker (en lus mellem 2 negle) og som ikke er i stand til at ? ”carry guts to a bear”. ? Sylphing me ?Er der tale om en sylfide som mig, hvornår er en pige ikke er en pige, ville han gå planken ud for hendes skyld. Hvis de perforerede hans næse ville de have mindst 7 gode grunde hertil. På gensyn naive mand. Næste sætning?? Her er til venstre for min snustobak og et laksefarvet lommestørklæde den mosaiske trosretning med en kold kartoffel fra min kirketjener.

Når Lynch Brothers med samarbejdspartnere Fruits and Company med TC King og Galways Warden er parat til at hænge ham, ?indviet af stjernelysets kræfter, råber Kaptajn Moonlight Hip – Hip – hurra. Jeg kunne putte ham under min halmmadras og sove på ham hele natten mens jeg som den hellige Paul ville rulle ? mig (af grin) hen over de(t) sted (er) hvor han er begravet. Ih hvor Persse O’Riley og jeg ville elske til minde om ham i præstens seng.

”Kvæk” siger jeg. Han råber efter mig - min søde Auburn - når jeg gemmer mig for ham under mit hår – udslagte hår, og jeg kalder ham for min Finnegan, som han er en så begejstret beundrer af. ”Plump” siger han I samme grad, som jeg i min lille middagslur, glad er i stand til at kunne bevidne, at ?? en smuk monark frivilligt fik et løfte om (sammen med en kirsebærkage) under Chateau La Rose at komme i seng med de (induskutable) legitime kvindelige skuespillere Elisabeth og Maria Gunning for en betaling af det rene vand, 6 shillings og 6 pence, med et motto på sit walisiske Fransk-Latin ”Skam få den der tænker ondt herom”: O’Neill så dronning Mary’s underbukser: og fuld af beundring, hvilket vil sige, fyldt med maskulinitet,? under (- i løbet af -) en påstået handling for nylig fra chefen for magistraten, fem tommer over knæskallen som moralen foreskriver det. Hvis du ikke vil lade mig gå fri, så hold i det mindste op med at tage mig på lårene. Nu forstår du det vel! Respekt. Din hustru. Anna Livia Pluralis.

Du, fru Mary, ønsker gradvist at betragte os som den kvindelige beskytter af kunsten litteratur og brevskriveriet, men jeg er bange for, at du, min stakkels kvinde af samme navn er blevet ført på vildspor af alle dine ”Silvains”.

496

Ak – livets glæder. ?? Hr. dummeper og fru Don. ”Onkel Fuzzy” og ”Aunt Jack”.(Teaterstykker) Sikkert, den gamle humbugmager blev boycottet og blev døv og stum for piger i himlen og helvede, ?? endda – på grund af - for at vise flaget - ?? by the show – the

flag flotilla, hvilket det nu er givet mig at forstå, er indskrevet i alt hvad der leveres gratis og er lige til at spytte på og smide væk. ”Klumpe Dumpe sad på en væg”, stum kunst for pøbelen. Der var ikke en abbed fra Dane’s Island, Waterford eller en skøge fra Isle of Women (Man) eller en af de fire kantonen eller fra Lucerne-søen, eller hans fælleskirkelige forsamling, eller en pige på jordens overflade, der er ved sin fornufts fulde brug, som ville komme ham Earwicker eller hans ?gasfyldte bungalow, nær, så sandt gud hjælpe mig, (?? der står i teksten noget med hæmoroider og afføring) efter den historie.

Alles ører står på stilke, gamle Earwicker vågner op, mens Persse ‘Riley bliver lamslået. Beret i detaljer herom. Den kan jeg udenad. Lille frk. Piggy gik til marked, mens den anden lille frk. Piggy blev hjemme og tissede i bukserne, og Tom lå på lur og udspionerede lady Godiva. Mor er der og der er mor.

Faderen til onklerne med familernes døtre. Eller for nu at hæve sig fra illusionerne om skelsættende milepæle og skifte emne fra det traumatiske og pile tilbage til alt det der, hvis du er i stand til at

identificere dig med det væsen i dig, den vankelmodige frække købmand, der gav blod i rollen som (Gud)fader og mælk i rollen som en moder, ?? og lad os komme tilbage til rollen som moder og ”Daddy”, som vi ikke kan frigøre os for, var han i gråd før han blev drøner ?? eller gjorde han ikke en gang noget ?der var alt for sødt? (ordret: temmelig tungt ved sukker?) Han sendte Kristoffer Columbus ud på et ærinde, som vendte tilbage med en tugthusfanges underbukser, og derpå sendte han Henri la Caron ud og politiet leder stadig efter ham. ?Sejrherren med smerter i rygsøjlen, de emsige personer fra forældre sværmen. ?Tal til den rette! Den verdenskloge går langsomt til værks. Han lader sig aldrig genere, men må altid blive vækket til live. (der er i teksten et uoversætteligt ordspil mlm. ”Wake” og Finnegan’s Wake) Hvis der er en fremtid for hvad der er sket i fortiden, som findes i nutiden Hvem er så til stede der ikke kender Finnegan og alt det sjove

497

der er i Finnegan’s Wake! Praleri! ?De der frembringer den er det ikke også dem der forbruger den? Din undersøgelse af hans fascination/besættelse af den rette forståelse af en forkvaklet proces. Deklamer!

O-Gud ankom de ikke i hemmelighed som en inkarnation af hymnen til den kongelige fest for lammet, med bævlende fugle og ?panhibernians, efter de fede og magre år, skalpejægere og headhunters, som om der var tale om musicals om den store Gud, en hel vognfuld, ?og et tveægget sværd (Sankt Peter), sammen med prælater og legater, da de var 11132 år gamle – eller i året 1132 - med personer fra inderkredsen, udenforstående og ”tutti-fruttier”, alt iberegnet, fra Rathgar, Rathangan, Roundtown og Rush, fra Avenue America og Appian Way og Europa Promenaden og på besøg i dalene i Nord-Syd Wales, og fra Vico og Sorrento Road, Dalkey, for at antyde hans rigdom og frygten for hans epedimier, ??, som jern, der er tiltrukket af magnetismen fra et bjerg, ?med angst for at han var borte, men bange for at holde sig væk, Merrion og Dundrum, Lucan, Ashtown, Battersby & Co. og Battersea Park, og disse distrikter i Dublin, Crumlin, Phibsborough, Cabra, Ballymun & Raheny, og de ruinerede fra Clontarf, ?? med henblik på at studere en fortegnelse over en skibslast i toldbygningen og udvise den største respekt med et leveråb for Kongen, selv for den berusede, i forretningslokaler for uddeling af autoriserede alkoholbevillinger, (ved væggen i magasinet,) Magazine Fort, Phoenix Park, - er meningen mon ikke fødselsdag for

nedennævnte – eller hvad ?W.S.) i anledning af (hans) fødselsdagen år 1132, for Gladstone, Persse O`Riley, Brian Boru, Rimsky Korsakof og Peter Den Store, det offentlige publikum, der er undertrykt af den Britiske Guvenør i Indien, Vicekongen af Indien, Shahen af Persien, Stormuftien af Tyrkiet, Sultanens hustruer, fine mandler og en skare af kricketspillere, Nattens dronning, en flok sahiber, og en mystisk prinsesse i petticoat, og 2 hænder der griber om et hjerte, Salome, og Noahs søn Ham, og den persiske ambassadør Hassan Khan i selskab med 2 fede maharajaer, og selve den tyske kejser, der blæser sig op mens han ringer med en klokke, samt J.B. Dunlop,

498

den bedste korrespondent på Irish Times, ?? og franske vintjenere med næsen i sky fra Stuart og Tudor dynastierne og zcarens lille søn, der deltog i hestevæddeløbet The Autumn Double, ridende baglæns med sine stankelben i en damesaddel, handicappet af sin nationalsang, ”Lille hest, løft din hale” ?og omtrent som Olafs provianteringskammer i hallen til den tomme tronsal, svarer til House of Orange (hollandske huse) og forbitrede parlamentsmedlemmer er gennemboret – præget af – fejlplacerede druider, dommere fra middelalderen og generøse permanente præster fra Agepemones og præster fra Antiparneliterordenen og officerer og heroldder fra den irske hær og Hurdle Ford og Katarine den Store af Rusland, helt alene, og hans saksiske tvillingsønner, Iveagh og Ardilaun og hans diamandprydede storhertuginde, ??all murthing Irish (jf. Ulysses side 200), alle sammen blandt deres gode venner i indiske sprog og uregelmæssig versemageri med et komisk indhold, og Gogarty, efter en masse af hans friske øl og malt whisky, ikke at forglemme ?Øen Man og Persse O`Riley, der sopper rundt i vand, der er forgiftet af hans kone (hun mødte sin skæbne ved Kennedys bageri da hun skulle bage boller til mig) ?og gav sig af med kommunisme og socialisme, når han skal udødeliggøre sine medlemmer med henblik på uærligt at tilrane sig deres forherligelse af ham, den stakkels gamle åreforkalkede ungarl Roderick O`Connor, der i almindelighed er død for omverdenen, på Det runde Bord, badet i projektørlys, så sandt som familien Vernon har Brian Borus sværd og med et dusin og et ekstra lys i bryderingen, omkranset af hans døtre, mens han bekender sine synder, højtliggende som han befandt sig i alle dimensioner, i dommer kostume, med en stærk gennemtrængende lugt fra sine bandager, rundt om ham, som duften fra italienske grøntsagsbutikker, som lyngplanter der var indklistret i hans hår, med spektret af hans prisme, der hånedet det hvide lys i hans dagtimer, som en opsvulmet budding til den døve plet, begrædt af sine børn og Cherubim og Serafim, de højere magter og øverste myndigheder, dristige investorer, dovne slamberter, og regenter, engle og ærkeengle, med røven i vejret, sat til salg efter dommerens inspektion, opsvulmet og gloriøs, med lukket mund, helbredt for sygdom, og

499

balsameret, ventende på genopstandelsen, i dyb forundring som det viste sig efter hans evige liv, således at blive reduceret til det rene ingenting.

Happy go lucky, guf for os alle -en hver mand for sig selv, gud for os alle. Og alle hans gymnastiske øvelser for piger, der træder en hellig dans, niogtyve. Død og begravet.

Dødedans. Død – død-død. O – død. O – vrede. O – mord. O – død. Død. Død. O- smerte. O

– smerte. Ve døden. Ve døden. Du død. Din død. Du er død. O – merde. Skidt. Du martyr.
Død. Død. Død. Død. S.O.S.

Liv og død. Død. Død. Død. Giv dem evig fred- O Herre – og gid at lyset må skinne evigt på dem. (Således!) Det er et tilfælde af ”bad luck” når en dåse med peber så at sige løsner hans øjne.

Men der er jo en masse sjov i Finnegans Wake. Kongen er død. Længe leve Kongen. Må gud bevare din konge. Herren over det fortabte liv. Gid at gud bevarer dig på en venlig måde, kong Ødipus - fede konge. ?Jeg havde 4 om morgenen og et par stykker til frokost, og 3 senere hen, men ved djævelens sjæle (?souls to the devil) troede du at jeg er død? Et umuligt væv af usandsynlige løgne(re). Er det dit alvor at sidde er, hvor du befinder dig nu, og ?pylre om dit ekstra ben – onanere, og tale på nogle bizarre sprog som indiske dialekter som skidt fra en spædekælv, idet du blot gentager dig selv, fortæl mig det.

Jeg agter at sidde på denne knold, hvor du er nu, din gnavpot, idet jeg, så længe jeg lever, er fuldt ud tilfreds med mit hjemmelavede sprog, mens jeg sover som en sten med alle mine skjulte synder. Hvis jeg ikke er i stand til at bringe alle disse kloge mænd ud af fatning, vil jeg nedkalde Guds vrede over ham.

?? Oliver Cromwell. Han kan være en gave til jorden. - stærk personlighed. Var det en stønnen jeg hørte (antagelig en vits idet det er publikum der udtrykker en stønnen over påstanden. W.S.)

eller var det musik - fra sækkepiber ?som går til spille for en krig? Vær på vagt! Min sjæl er bedrøvet, lige indtil døden. ?Fanget af kærlighed.? Offer for kærlighed. Et blødende hjerte. Nedbøjet hoved. Åben pande. En såret fod. Vand. Vand. Vand. (?Hvor længe. HVOR LÆNGE. Hvor længe)! Et stykke træ i . . .

Guds vrede og Gudernes bro. Ild. Er det atmosfæriske forstyrrelser eller uforståelig plapren, fortæl os herom.

Hvem er han – hvem er han – hvem er han, der tilslutter sig? Hvem er det – hvem er det hvem er det?

500

Lilletrommen. Læg øret til jorden. Den døde gigant er vækket til live. De leger med fingerbøl og hækkenåle. Gaels klan. Hop! Hvem er derinde?

? og Finnshark. De løber til deres redning.

Tjing- tjang. Tjin- tjang.

Der lyder et krigsråd. Cromwell til sejr.

Vi vil side dem, såre dem

og skyde dem, og nedstirre dem hånligt.

Tjing-tjang.

O – enker og faderløse, det er kavaleriet. Medlemmer af Redshanks for altid.

Rejs jer op I fra Lanchester.

Et skrig fra et rådyr. Den hvide hind. Det er dens fodspor. Hunden der jager dem på signal fra jagthornet. Send os med fred. Sig hvad det er. Sig hvad det er!

Kristus er i avisen. Irish Times, Irish Independent. Kristus holder ”Freemans Journal” !

Kristus tænder op med ”Daily Express”.

Slå slagteren og værten ?og hæren -værten. Røv datteren. Spark paven i røven.

Hør! Vor himmelske fader! ?Det er ikke (godt. - en (ingen) gud.

Tjing-tjang.

Solgt! Jeg er færdig! Brinabride! Min Esther! Min søster! På gensyn Brinabride. Brinabride. Isolde!

Ppt! Din kære. Det er os, os. Mig og mig!

Gå væk. Gå væk. Vær beredt. Marcher!

Det er mig! Det er ude med mig! Sandeligt! Isolde. Pipette. Min dyrebare.

Tjing-tjang.

Brinabride, lav et væddemål om min værdi.!

Om hvad jeg er værd, min dyrebare?

Tjing.

Ja Brinabride, om hvad jeg er værd. Når du sælger så få præcist hvad jeg er værd.!

Tjing.

Pipette. Pipette. Min uvurderlige.

O! Du som får mig til at græde! (?Mother of my tears). Tro på mine vegne. Betragt din søn.

Tjing-tjang.

Velan, nu er vi med. Stil ind på de fremmede kanaler! Hallo!

501

Tjing-tjang

Hallo. Tit-tit. Sig os hvem du er.

Abride!

Hallo - hallo. Ballymacaret. Er jeg kommet igennem? Er jeg? Frøken? Er det sandt?

Tit-tit. Hvad er klokken...?

STILHED

Tæppefald. Stå bi. Dæmpet belysning. Op med tæppet. Lys – please. Små lanterner. Hallo.

Hvad er dit telefonnummer. Jeg hører dig. Telef. Gobelin nr. 45.

Udmærket. Nuvel, efter denne ultrakorte siesta så giv mig lige en lille stund.

??Challenger-Dybet er ren børneleg i forhold til det, men vores sonderinger i Svejts viser at det er et passende land. En våbentilstand for demobiliserede eder. Ryd linien. Der kommer et

vigtigt opkald. Er det Sybil. Bedre på hvilken måde? Det er etgæst opkald fra Sybil Head

CO.Kerry. Er det bedre nu? Følg projektørlyset. Vi er atter i lyd(mine)feltet. Ja. Det er

glimrende nu. Kan du huske en særlig mild midsommer aften, der fulgte efter en

bemærkelsesværdig behagelig dag? Væd dine læber med en gin og tonic og begynd igen.

Bemærk de flagrende lys og lysdæmperne. Er det bedre?

Nuvel. Irish Times, Irish Independent, Freemans Journal, og daily Express. ?Ringer du fortsat af en særlig grund? Ikke længere?

Lad os fortsætte. Der var et bål på en hver øde bakketop overalt i Irland den aften. Er det bedre på den måde?

Det kan man sige, du søn af en ko.

Var det ligbål, så klart?

Intet kunne passe bedre til dem, ?godtroende fjolser. Med deres blå skæg strittende op i vejret.

Var det en nat hvor man holdt sig søvnløs?

Den mest stjerneklare nat i mands minde.

Gjorde Vorherre knæfald for vor frue fra dalen?

Han var gæst og som et spøgelse sprang han rundt som en gummibold for at spejle sig i hende.

Det er Lewis Carroll. Var det tilfældigvis regnvejrr og tåget og diset?

502

Masser. Hvis du gik langt nok. Sneen faldt tidligt – som elfenbensfarvet kristtjørn, gætter jeg, ja?

Da klokken var seks. Det dejligste du kan forestille dig. I det bjergrige Himalaja. Blæste der ikke nogle kraftige vinde fra vest eller øst, noget kraftigere end en brise, i et lunefuldt humør, ? Idet de rejste sig og faldt til ro?

Det gjorde de, helt humørforladt. Ppt. Iskolde. Brr-brr.

O-kom alle i trofaste, triumferende og glædesfulde.

Telefonerer du stadig? Giv mig nummeret, helt roligt.

Kan du huske om det var måneklart den stjerneklare nat?

Det var der, min ? kl.12. veninde. Ikke blot en, men 2 smukke måner.

Hvornår? Tidligere? Nævn datoen.

Fornylig. Fornylig. Fornylig. Fornylig.

Det var naturligvis ?latterligt -senere.

Og var der frost på ruderne og var vandet frosset til, først varmt, siden koldt, kulde efter varme, men mest tørt og en bådformet dyne af vinterluft, jord ild og vand, haglbyger, ildkugler og skypumper og alt der kan fornøje en hver?

Ave Maria, fuld af nåde. Hellige Maria, guds moder. ?? Så vær glad for at du er lufttæt.

Absolut nedkogt. Helt nedkølet. Juli måned, når den er koldest.

Det mest forfængelige af alle, alt er forfængeligt. ” ? 2 forslag: Fluen på hundens hale (der gik tur) med barnepigen og barnet til konen til den vilde mand fra Borneo er netop kommet til byen. Den ulyksalige, de mest ulyksalige blandt de ulyksaligste. Og den mest klippefaste blandt de berømteste fra den røgfylde tåge i Maida Vale, er netop kommet til byen.

Hig og søg og fang mig!

Fra midsommers skønne drøm til vinterens delerium tremens.

Forventer man den slags tilfælde med rimfrost i den tørre periode?

Det gør man naturligvis. ?En længsel efter at hyre, kan udmatte en arbejdshest, en telefon og en ?gnist eller en tråd. Og mere end det

Nogen med bølget hår?

Skummende isflager fra Foxrock til Fingal.

Et landskab for søfolk. Et helt panorama, der lægger sig som et klæde over hele horisonten.

503

Med effekter der på gigantisk vis krydser vejene. Trommer af regn, en vindmaskine, en boks med sne. Men en tordenmaskine?Ikke her. Under tæpperne.

Er dette ud over det almindelige den stjerneklare sfære af et auditorium for smadret porcelæn og gamle grøntsager?

Simpelthen noget frygteligt skidt. Et evigt stående asketræ. (ildelugtende askebæger.)
 Jeg er med. Nuvel kender du den velkendte køkkenmødding hvor det umage par første gang mødtes? Det sted med oldermænd Finnegan. Det tidspunkt når junkeren Finnegan?
 Det kan du tro jeg gør, en velkendt køkkenmødding.
 De mødtes også i Fingal hos Co. Liittlepace under bedetræet,, på pubben Rathfarnham i Snugborough, Westerreave, Astagob, Slutsends, Stockens, Winnings, Folly, Merryfalls, ? pil af ?
 Vor herre bevares, det er dog fanden til snakketøj du er udstyret med.
 Er det et sted der gunstigt er udsat for død, dommedag, helvede og himmelen?
 Velan, det håber jeg inderligt, ligesom jeg håber på at din næstekærlighed er blot halvt så sand.
 Dette sted på voldene, er det der hvor vi led et forsmædeligt nederlag til danerne?
 Det er skrækkeligt, uanset om det handler om noget eller alt mellem himmel og jord, det, der foregår under den grønsorte sol i det koldbrands befængte Irland.
 ? En trikolor, der maner til forsigtighed. Det gamle flag. Det kolde flag.
 ?Flisen. For gud og hver mand. Til det frugtesløse minde om Peter Den Store. Og hvad siger Odin herom?
 Uvedkommende vil blive henrettet.
 Der plejede at stå et træ der? Var det et evigt asketræ?
 Det plejede der, helt sikkert. Ved siden af ? Annar. Ved foden afsig lige Slievamon. Oakleys asketræ. Med en snedrive fra en birkegren. ??Og den største og helligste majstang i den regntunge ”Botanik for skoleelever” af W.J. Brown, udgivet på Brownes og Nolans forlag, ”The Prittleweld Press” har ikke noget i den retning. For vi er lede og kede af ?dets skov, iklædt dets træ, barked af dets bark

504

og dets blade som er vores lektier. ? Træet, træet, kongen af alle træer.(børnesangen : Gærdesmutte, gærdesmutte. Kongen af alle dig gærdesmutter)” Indviet til en damernes ven blandt de royale, høj og lav.
 Nå sæt nu ikke dit lys under en skæppe. Hvad bestilte den der, for øjeblikket?
 Den befinder sig lige foran vores åsyn.
 I det klare solskin?
 Ja og i de kimbriske skygger.
 Så du det med dine egne øjne fra dit skjulested?
 Nej. Fra det sted hvor jeg havde gjort mig usynlig.
 Og du noterede dig med begge ører hvad der skete og således var gået for sig?
 Og derefter indtog jeg en liggende position, hvilket jeg mener, jeg har fortalt dig. Vær hilset.
 For nu at strejfe emnet ”Arternes Oprindelse” . ? ? Hvor mange kan svare på hvem der er den største, sir Arber? Giv mit dit overblik over situationen i fugleperspektiv. ??Jeg kunne godt tænke mig at høre om dine chancer for at blive udnævnt til pave og uden for meget indblanding fra Italiotets side, hvad du inderst inde ved om ?? (vores regents snak) -hvor højt han råbte - stod på stilke, den tordnende Zeus. O sig frem.

Andy i purpur. Hører I det! Deres eminence, Deres eminence

og udvalgte broderskaber. Der er duftende jomfruer, og ekspeditricer fra Idaho med trædukker og flamingoer, der udsender signaler fra mastetoppen og æbler fra Urania der falder til jorden som Newtons æbler og Fenier, der er hængt i asketræer på Tyburn, og korslagte knogler strøet på det hellige gulv og grådkvalte skarnsunger fra Erasmus Smiths grundskole med brugte blyanter, der klatrede op på hendes skød som aber med blå bagdele, idet de plaprede løs om deres indbyrdes uenighed og udstødte uanstændige forbandelser over Gud til solopgang og kom med voldsomme udbrud om de katastrofer, der hærger dem og de sygdomsbefængte pensionister, som kaster mosgroede milepæle på hende så hun falder om med sine tranebær og pomfritter (i et unaturligt udvalg), som en unaturlig refleks, og oversminkede plumpe kvindfolk der plukkede ham ud til husbond, og rødkælke, (?der dobbelt så meget) udklækker det meste af en mistelten for ham af Yggdrasil, mens solen og månen naglede kaprifolier og hvid byg fast til jordoverfladen

505

og mejser, der pirkede harpiks, og høge, der spejdede efter tjære andetsteds, og skabninger fra det åbne land, der nærmede sig ham med kristtjørn og vedbend for at klø og gnide, eneboere fra ørkenen, gøende som hunde, der gnider deres skinneben op af ?hendes tredelte rodnet, mens hans pinsler og rædsler spreder sig vidt over ham i alle retninger, i et se indtalligt antal, efter de forsømmelige fra atmosfæren, - hele næste afsnit checkes m.v – se epstein s. 202 --og hendes bløde lyde ”snakker du norsk” ?? en klynken – der klynker - et pludseligt indfald fra<af et kvindeligt sjæleliv med en fascinerende – (satinkjole) - fra den inkvisitoriske skabning og hendes blade, min kæreste darling, skinnende siden nattetide og med hver af deres grene, der mødes og tager hinanden i hænderne i deres nye verden ved knopskydning fra ondskabens begyndelse til tilfældigt ragelse Og for evigt og altid. Vauv!

Er det så eksalteret, excellent, ekstraordinært og højtravende? Blandt mennesker, der går som træer, eller træer, der græder som engle, er der ingen der nogensinde har set noget lignende. ?Men – forstenet af alder- kløvet for mig.

Sig hvilket egetræ der er tale om.

Det er hip som hap.

Et træ for friheden, sandeligt.

Men Steyne-monumentet, hvad er dets navn - skal vi kalde stilen.

Død død, til døden jer skiller.

Det har jeg fattet. , du ”middelmand” Stop mens legen er god. Maskulinum. Femininum. Jeg er med. Er det noget du har kopieret et eller andet sted fra. Jeg mener det sande træ. Lad os høre hvad videnskaben har at sige, ?den lærde hindu Pundit, det næstbedste.

(En irer, den næstbedste ting)

Plask!

Nedfaldne æbler.

Minder det om de grædende døtre?

Og kan henføres til evnen at kunne gribe noget i luften?

Hanrejen – fruentimmeret og djævelen.

Hvor dette djævleværk stinker af fosfer. Og var denne træmand af en engel smertefuldt nede på knæene, fordi ?den øverste herre (Adam,), ham der går rundt og giver folk øgenavne, havde naglet ham i trældom?

Nuvel, han havde jo ord for selv at gå ind for dyrenes beskyttelse

506

for han havde givet sit eget navn til gud og hver mand før slangen klatrede højt op gennem midten af parken, idet den smigrede hans bedre halvdel med hendes kvindelige køn. Han ville give os en ordentlig omgang. Det var for meget for husets herre, så han kaldte på den store Forgænger (Kristus), som befalede slangen til at flade ud oven på sin oprejsning og skamme sig resten af livet.

O - hellige brøde.

Adams nødtvungne synd.

Var du der O herre, da de lagde ham i graven?

Ve – ve – hvem?

Det får mig nogle gange til at skælve.

Ve – ve så det var således han blev den første af vores 3 pjanke hoveder?

Ja, ja da. Og i mangel af et øgenavn, den fagreste af vores sande kammerater. Måske træslangen.

Hvor tæt føler du du er på toppen af forbjerget, sir?

Der kan være dage med tør kulde mellem os hvor det er som om han er på et pensionat langt borte og nætter med en våd vestenvind, hvor han får mig til at græde på mange måder.

Nu befinder du dig på marken nær ved Landsdowns Road, Dublin,

Hun har strøet sine æbler rundt omkring, hvor de pludselig dukker op for den der hader tanken om at forlade denne hellige ø. Nuvel, tornekransede, værsgod følg spotlyset. Det retter sig mod en dreng. Kender du en hedning, der i almene kredse er kendt som "Toucher "Tom", hvis opholdssted jeg foreslår er "Finoglam.

Jeg råder dig til at vare din mund. Lad dit motto være "Ovenover skyerne er himlen altid blå" Bryd dig ikke om min moder eller hendes opholdssted (vaner, appetit). Hvis jeg havde gjort det, ville jeg have skammet mig over at tage et sådant råd til mig.

Han er en mand på omkring 50, som er betaget af Anne Lynch tecafè (ALP) med mælk og whisky og mere beskidt end der er fluer på gamle hunde, som giver sig af med at sparke til sten, og banker sne af væggene.

507

Har du nogensinde hørt om denne gamle dreng "Thom" eller Thim fra det fordækte sted som knytter sig til Kimmage, et landligt distrikt, som er åndsfraværende, således at han er mere sig selv, når han ikke er det, som tilbringer det meste af sin tid på pubben "Den grønne mand", hvor han begår tyverier, pantsætter, ræber og bøvser, og er en plage, der drikker lystigt to timer efter lukketid, med strømperne udenpå støvlerne, med det lødne af frakken

ud ad som trænger til reparation, og klapper med hænderne på en feberagtig facon, og ustandselig blander sig med handlende, flagrer rundt med bare arme, og dasker højlydt med sine bæltter af kattetarm, dunker folk i ryggen, og valser omkring i sjov, altid foran tabernaklet, ligesom Tuatha Do`Dananns gud, når han egentlig skulle have været færdig med sit temåltid?

Er det den karl? Han er lige så skør som sagførere. Kontakt ham.

Med torne der klæber sig til hans bukser og baret ikke at forglemme. Jeg er ked af at måtte indrømme at han har kysset mig mere end 1 gang, og hvis jeg har begået ægteskabsbrud, så må jeg bede Gud tilgive mig. O – vent til jeg fortæller dig mere!

Vi er ikke gået endnu.

Og hør nu. Her er hvad min kære, hvad han har gjort, hvilket jeg foragter at må sige.

Skrub af din snavse person. Et ejendommeligt stærkt udtryk – talemåde – fra vores oprindelige sprog. Du er ikke gået endnu. Et hundrede og én gang. Mere pantomime? For nylig?

Hvordan skal jeg kunne vide det?

Led efter min ?billet (kærlighedsbrev). Køb et pas til barakkerne.

Spørg politiet. Fortæl det til røverne.

Hentyder du til lommetyveriet i Lower Connell Street?

Jeg efteraber ” lommetyveri”, men jeg unddrager mig ?Laura Connors uddelinger.

Nuvel, tag nu og rusk en smule op i din hukommelse. På den måde finder jeg, idet jeg refererer til faderen til den tilstedeværende mand, en kær savnet afdød, og undrer mig i mit stille sind over, om i det i egenskab af en pagtens park, var ?Toucher, en metodist, hvis navn, som det siges i almindelighed, ikke i virkeligheden er ”Thom”men den salte søn af århundredet, fra Booterstown, ”rystende William” (Shakespeare) , den dummeste gamle hønsetyv, som nogensinde har sjakret med sine varer, som stedse er sammen med ham i pubben ” Det store Elmetræ og Arken”

508

efter at han havde fået tænderne rykket ud med rod af den forkerte hund for at have ca. 0,5 pts. ikke irsk blod i årene over havets overflade, den vagabond med stråhat og upassende tøj, plettet af maltrester, med sorte knapper med hans motto ”Du vil huske”, angiveligt alene ?blot for at hylde indstiftelsen af brylluppet i Kana, tænker jeg.

Det vil jeg vædde med du gør. ?Nuvel, du vil vædde med at han flakkede omkring, uanset hvad der var formålet med hans ærinde, for jeg er ked af at må fortælle dig – hallo – vauv, at de kom ned efter ham.

Hvilken ejendommelig pludselig åndelig manifestation.

I dag taber de deres underbukser.

Det så virkelig sådan ud.

Nødvendigheden kender ingen grænser. ?? Mennesket er indstillet på ?+ hvad Wally?

Åh en anden god ven der er gået galt i byen.

Blindebuk. Som et skib, der har sneget sig ind i havnen ladet med ??træben, flerstavelsesord, spørgsmål, xx spejlbilleder.

Næste sætninger skal checkes m.v. For nu omvendt at afrunde ?(?præcist 1,64 af noderne) fra et kvindeligt synspunkt, der sørger for musikken, havde de 2 søstre, P og Q, ? Cliopatriks kæreste, bundet på hænder og fødder som en dyd af nødvendighed i samme vanskelige situation, en kæp i øret, i deres søgen efter alt levende?

Mellem os sagt, ?? det skønneste undertøj jeg nogensinde har kigget på i smug, i uforlignelig tavshed, som bringer mit vand i kog, sidder på søstrene Elisabeth og Maria Gunning.

Med sex appeal.

Dreng og pige, med åben mund og polypper.

Jeg har ladet mig fortælle, at disse 2 gudinder er forpligtet til at sagsøge ham.
Nuvel, jeg håber ikke, de løber væk for at skyde ham.
De spiller begge klaver, ikke sandt.
Både Bach og Liszt. Etuder for højre hånd.
Var de der nu? Og iagttog de dig mens du iagttog dem?

509

Hvor har du det vrøvl fra? Den fremstilling stemmer ikke med hvad jeg har fået at vide. De iagttog dem der iagttog det der var foregået. De var alle sammen tilskuere.
Godt. ?Forkort hvad du ser og forlæng fascinationen.
Nå, for at vende tilbage vores ven, ham fra Tomsk, fjenden, fangede du meget af hvad han efterlod? Vi sidder her for at høre nærmere.
Jeg var tosset som en russer, det er ikke løgn. For så vidt angår hans bulede hat.
Det har jeg dig mistænkt for.
Du tager grueligt fejl. Men jeg var også forbandet bekymret for ham.
Når jeg fortæller dig, at jeg alt i alt var lige så tosset som en russer i sit hjemland, hvilket jeg var, over at være bekymret for ham.

Såh?

Absolut.

Ville du beskyldte ham for noget på alle punkter?

Jeg har tillid til manganen veteran.. Men der er lige ret for alle. Den der dræber katten i Kairo snakker godt for hanen i Gallien.

Jeg overlader det til dig at vurdere, om hans tilstand af ophidselse i fuldt flor skyldes alle de piger, der sukkede efter ham og satte liv og helbred på spil for hans skyld og stillede sig til skue for ham. Hm?

Efter hvad der foregik i Putawayo, Kansas, Libernum og New York, ville det overhovedet ikke forbavse mig.

Den vanære, den sorg, din tåre og vores smil. Det er det liv der bliver tilbage, hvis det lys der ligger i en kvindes smil bliver vores ruin. ?Lidt efter lidt – Lyd efter lyd. Jeg kan ane hans forandring til det værre for mit indre blik. Trækker du en snor gennem mine næsebor, kan du hive ørentvisten ud af mit øre.

Han kunne lukke begge sine øjne for hans dulle herkomst, ?han kunne slå alle sine lodder sammen gennem halvdelen af hendes spil/leg, men han kunne ikke le over hele hendes ansigt, fordi han ikke er skabt sådan. (Gammel irsk vits: Et menneske kan le over hele ansigtet, et menneske kan le gennem et helt teaterstykke, men ikke gennem sit røvhul, fordi han ikke er skabt sådan!) Så han kan ikke holde sig tilbage, men trækker bukserne ned og forretter sin nødtørft med ?en befriende bestyrkelse, og forfattede et dybt personligt stykke poesi, som endnu ikke er overgået. Totalt rengjort.

510

Et brag af bomber og ekkoer af torden.

Det sigter på dig.

Den mastodont historie du fortæller kan tage pusten fra en hver. ??Dine tropper er i den grad ubønhørlige, fordi hans ?? var vanskeligheder. ?? Udsagnet om at sandheden findes i vin er jo

hel t absurd. Hvor mange blev gift den sene formiddag, hvor alle parrede sig efter whist turneringen om aftenen, min trofaste tilhører.

Måske. Det vil blive fortalt nærmere. Med et ”ho” fra ham og et ”heh” fra hende. Men for så vidt angår Tommy den torne kransede, vil jeg anbefale, at borgmesteren og hans hustru og at alle prinser af Wales giver ham massage – manipulerer med ham.

For nu at gå fra ?Gunnar Skotland(hvad menes der?) til Guinees rekordbog – til præsentation af en bygning. Sætningen giver ingen mening. W.S. Der er også ngt. Med stenografi)

Kom til ballet i Taylors Hall. Vi vil være munter på husværtens bekostning. Og drikke, spise og opføre os tossede til hanen galer.

Vågn op. Kom. En genopstandelse. Et hvert gammelt skind i den anden verden, ja faktisk hele forsamlingen fra det gamle gods ”Leaking Barrel”, var berusede som Thomas Aquinas og hans følgesvende, Saint Lawrence og O’Toole, sammen med Saint Thomas og Becket, nogle engelske rekrutter og Butt og Taff og bankerotte postassistenter, der har jeg ladet mig fortælle drak brændevin på ægte norsk maner. Nogle afskyelige bankassistenter blev ?opereret efter politiets påbud om at rømme gaden inden 1 time og nogle få tallerkener blev kastet rundt, og skarnbøtter med rester af frisk øl rullede rundt, som en hilsen til Fyn, hvorefter fulgte bryllupsmorgenmaden, der beseglede pagtens ark, med Roderick O’Connor, der mens han gød olie på vandene forkyndte sin tilbagekomst til Irland, med en bøn om at foretage plyndringstogt af de skandinaviske lande, iført en usædvanlig klædningsdragt. Ville det ikke mane alle rygter i jorden, hva?

Det var den store forfader, ikke sandt. Med et emblem af William III. Skål.

Vel, naturligvis var han det, mine damer og herre. Den korsfæstede. De kom fra et land bag havet. Whisky og vand. (Lige indtil døden). Der var ingen fra Oxford Bevægelsen eller modstræbende kaptajner rundt om. Men den rette ærværdige præst, skibets kaptajn, og den ærværdigt udvalgte, den tætkrøllede husfrue var sobre nok. Jeg tror de var ædru.

511

Jeg tror du er på vildspor med hensyn til hvem der var den rette præst. Magraw var forlover for den norske kaptajn, hvilket står i avisen, før vi vidste det. Du så ham i et flygtigt glimt, eller gjorde du, hvis det ellers er relevant. Med Slaters hammer i hånden måske? Eller var han klædt i serges?

Det gjorde jeg til min skræk. På slaget 24.00. Jeg er sikker på, at jeg tager fejl, men jeg hørte den uærbødige Magraw, der, mens han forsøgte at fremstamme nogle lyde, helt skruptosset hive og sparke sengetøjet og tæppet væk under den gamle kirketjener rundt i sakristiet, til de begge var slået gule og blå, mens jeg og mr. Flood og de andre mænd, som søstre og brødre, kildede hans husholderske i hallen, djævlinden, (hun har en klump i halsen) som har et smil som én svane, og et 12-punds udseende.(J.J. alluderer til et teaterstykke)

El loyal irsk kvinde med krillerhoste. Alle gik grassat mens hun lå ned på langs. Men fik du personlig kontakt ?. Kan jeg sige det med andre ord, eller er det et punkt på dagsordenen?

Lige det punkt overstiger min økonomiske formåen. Jeg hviler i Jesus arme, men jeg har en stærk forestilling om, at det skyldes den pint porter.

Du er en slubbert. (Sackerson) Men alt dette, som fåret sagde til geden, skyldes vel bare den børneopdragelse, som kan få en til at revne af grin. ?Hvor kvinden afleder opmærksomheden fra emnet?

Netop. Det var kvinde over for kvinde, alle som én, helt ærligt.
Fuldkommen burlesk, men næppe omslyngede. Sagde du salon tjeneren eller tjeneren på mellemdækket.

Jeg beklager at må indrømme, at jeg sagde ” mellem drink`sene”.

Bar hun skibsjomfruens tiara til ære for sin mand, Toscanas stjerne ?

Fristerinden. Nej blot løsthængende sekretærundertøj, et sæt nøgler på skulderen, en sølvring på ringfingeren og fyrre kodrivere i krøllejernene. ” Så det var hunden, der tirrede katten som dræbte den rotte der gnavede rebet over som bandt sækken med det fjols der omfavnede skøgen”?

Nej ..” som lå i det hus Jack havde bygget”. (Nu et næsten uoversætteligt ordspil)

Er det en dårlig vits (om ragelse), man kan få galt i halsen?

Nej, den er fikset af Jack The Ripper.

512

Det er jeg helt afklaret med. Det er Guds dom, at mennesker, der afsondrer sig fra andre, ikke er gode mennesker.

Hvornår stammer det fra? Er det tidspunktet, hvor du fordyber dig? Vi er fortsat i tvivl om

.....

Kristi fødsel. Markisen af Cork. 1132.

Og den skøre John, født med smerte?

Frugtbar som hans organ. Man kan kende en løve på dens klør.

Og James Joyce fra Dolhins Barn, Dublin, eller (som andre siger) fra Helvede?

Dansende som Nijinski, og biskoppeligt, som en roterende sol påskesøndag. En tarantel – ta-ra ra Boom de ay. Du skulle se ham danse polka, du skulle se mig dække hele dansegulvet, du skulle se mine underskørter svinge, når min partner hvirvler mig rundt...

Karamba. En sand czardas danser. Ovenud lystig. Og som jeg husker det, inspireret af Taglione som inficeret af en slem influenza på kogepunktet.

?Borte fra - Som stammer fra -kommer fra -Væk fra Papageno og Papagena, og den paralyserede Kong Primas, fra Edwin Hamiltons pantomime teater, som kong Ødipus i ”Al ting flyder”, Gaity Theatre, Dublin, med en glædedans i området, i en alder af 52. ?De raser måske over hans opførsel, men det er Noah (Nora) den gode, der laver tumult -?bonin shin do.

??

Og hvad var små pigers tanker som Issy besat af .

Tristan, sørgesange, tredelte personligheder og bryllupsklæder. (Sukker, krydderier og alt godt fra havet.)

?+Et tilbage blik til den jomfruelige page, for fanden.

Ja, takket være dig.

?Quobus kvartetten var der også, dog ikke på et sidespor, hvis jeg ikke tager fejl, men med ret til at have foragt for senatet, i forgrunden, ?i et amnesti møde (de har glemt (- om amnesti – uden hukommelse - med hukommelsestab)), mere og mere forvirrede for at beslutte, hvornår de skal mødes igen, deliriske og dumsmarte, ustandselig drikkende, mens de danser kvadriller og lancier, og synger som de gamle mestersangere, ?? altid (ifølge) (- med) i følgeskab med

deres femtedeale – fem gange i træk. Lige som 4 hvide elefanter der farer omkring under et bord med 12 sokler – med de 12 tavler.

514

Hele den familie var alle sammen simple sladdertasker. Thormod, Desmond og Ordmond. Som udmalede magiske historier ud over alle verdenshjørner. For at opsummere: Rent humbug? Og andre bryllupsfester? De ødede alle vore indsatser væk på deres vaklende vej til Dublin, mens den store Arthur flygtede hen over marken for at bejle til Annie. Pludselig blev en sten kastet ud gennem vinduetremmerne i hans hus. Pludselig blev en skarnsunge sparket ud gennem ventilatorerne? Ligesom Hefaistos' armbolt blev smidt ud af de græske guder. Ud i intetheden tre gange på tre dage. Pukkelryggen! Eller Noah eller Det gamle testamente, ikke sandt? Dit fjols, der er ikke noget "a" i "Eccles Hotel" Dog så jeg et tegn fra ham, hvis du kunne gøre hans bekendtskab. Hvis du kan skaffe mig hans navn og adresse, vil jeg betegne det som en succes. --- "Finns Hotel" Er du sikker på, at det ikke var en skoleelevs bratte opvågen, eller en løftegivers skjulte løfter eller en blundendes opvågning, du var vidne til? Det er jeg. Bryllupsannonce. Bed for os, torsdag, ved en bid af himlen over Howth, hustru til Deimetus, Earl Adam, søn af Adam, ?? Lower Sackeville St, Dublin, eller Westmoreland St, Dublin, Hospicet ved Bonnybrook ved floden og A. Briggs Carlisle, skytsengle for brudepigerne og gommens stedfortræder. Dødsannonce: En skotte. Pludselig skudt, trampet ned af pøbelen. Blomster frabedes. Avisannonce: Lån gives med posten. Med eller uden sikkerhed. På et hvert beløb. Mest af det er væddemål, på egen risiko. ?Familien Floods. ?Den lyserøde man, pengeafpresning, stærkt øl, Gå. Og derefter punch til at spæde det op med. Din ræv. Og damen med lampen. Drengen i halmtasken. Den gamle mand på sin røv. Et stort skrald. Det er ham og hende, dig og mig, tidligt og silde. Det irske folk, den irske nation, det ældste sted, der nogensinde har holdt stand.

515

Han sonede sin brøde, mens du fejrede din succes. Sagde den vindøjede angrende krovært noget af betydning? Hemmeligt eller åbent, noget splinternyt? Ikke mere end en rig mands strandsnegl. Ikke et ord.? Til fanden med det. En historie fortalt af Shem eller Shaun, Nick? Uden mening, Pu-ha. Har han styrke til at forsvare Rhodos? ?Fem gange invalideret. -maim!(?lemlæstelser) Eller noget der kommer tæt på.

Det vil jeg gerne understrege. Det lyder som en anakronisme.

En enetale af Hamilton, åbenbart uden vokaler. Men det er jo også midt om natten. Vi må tage det for gode varer, selv om det er uden for de højere magters rækkevidde, tom og i så fald unødvendigt. Du var tilfældigvis ikke så heldig med den måde tingene skred frem, da du ?ville (sublimere sammentrækningerne i dine øjenlåg) - psykoanalyser dig selv.

Hvabehar? Det er første gang jeg hører noget om det.

Var du heldig eller var du ikke? Besvar selv spørgsmålet. Du får ikke en kort version af mig. Nuvel, ikke for at blande tingene sammen, men jeg ønsker, at du, som vidne til denne episke strid, som både er din og min, ?kaster blikket rundt om kirkegården og så

kortfattet som du evner, dog ikke pinligt korrekt, for dit indre øje rekonstruerer, hvorledes de begravelses

lege – spil – sørgespil, som er overleveret til os med brevdUER fra Homers tid, blev massakreret, mens ?begivenheden - spøgen - om det hellige navn fandt sted.

Hvafornøget? Jeg er sikker på, at jeg har fortalt dig det tidligere.

Jeg var beruset hele sidste nat.

OK, vær rat at fortælle mig hele kampplanen, med din stemme i en tone af en slet skjult kirkesanger, Lad os få den. Overordentligt kendt, 3 gange i træk.

Åh, sikkert, jeg glemmer min rolle som øjenvidne. (Den ligger som et bånd rundt om min hat.) Den hviler tungt på mit hoved.

Åh kom nu i gang, mister Bones, en vits for en vits, med alle dine talefejl og papegøjetricks.

Med en blank hukommelse (s)om en hatteløs neger i et blå jakkesæt. Du har altid været den ædlehan sig som en digter, så blid som en due fra Hawarden. Slå koppen itu, lim koppen, du pæne mand. Vær god ved den, lille Bones. Se munter ud. Kom, (med) finfølelse! Gå til slutningen, din slubbert.

516 NB hele side 516 meget dunkel.

?Der var en gang, og hvilken skøn tid det var.

Vis tillid hr. formand, da han dukkede op første gang viste han sig som en indbildsk fyr, der gav koncert ved Bachelors Walk, Dublin, for borgmesteren vest fra, Henry of The Battleaxer, fuldkommen ligeglad med om en hane så på, ?? i sine klapperslangers– ?h rendestensunger, og den rædsomme indretning som beskrevet ovenfor, mens han i en rimelig delikat tone fløjtede ”The Wearing of the Blue” idet han utvungent tog sin lusebefængte bjørneskindshue af hovedet, sagde god morgen til alle, og begav sig med slæbende skridt i sin sædvanlige retning og altid ovenud dejlig, det var han virkelig, med besked om at soldaten skulle rense sine negle og gøre sig i stand i en vis fart, og rede sit gråsprængte hår ??+ som skidt ud af en spædekalv – hvilken snu tosse -og du må hænge mig halvt, SIRR, om han ikke ønskede sig sin ?calicub krop tilbage, før han måtte tage sit eget liv eller redde sit liv på den måde. ????

Derefter ved gud, talte han til 1132 og pegede på sin pistol – dette er min autoritet – og forudsagde vedvarende Hasculf's svinestreger, ?den djævel til Cogan, ?? nøgle til John Dunnes mark før det var for sent og den måde Montaque blev plyndret på og ævlede løs om at vide alt om hvad der foregik, og ?? hvem der brændte fingrene, helt tilfældigt vil du sige, før han ville dræbe alle ?Cainerne og prisen på Patch Purcells husholderske ?? som manden, hans forkæmper fra bogen om de døde, som var snusket/nusset til med tørsten fra den hellige svamp, og som, rent faktisk, så vidt det angik ham, blot stod forvirret ved et pissoir (pantelånerbutik) på hjørnet af Talbot Street, ?forberedt på at spytte, idet han gerne ville vide,

? Hvordan han skulle hjælpe med at -/afhjælpe --- sindssygdom, som han absolut ikke ønskede at vide noget om.

En kampesten, ligesom ??og Moore og Burgess, Med andre ord var det (lige som) et almindeligt forløb, som passer godt sammen, efter en persons væremåde, som jeg må sige forekommer mig usædvanlig, som udtryk for et anstrøg af deres engleagtige krigsførelse eller indledningen til afslutningen på et væddemål, der afgøres ved et målfoto?

517

Sandelig. Det kunne jeg aldrig gøre.

Var der derefter en eller anden sjover i ? the auradrama, der efter nogle kloge overvejelser i det stille, for en af de andre uønskede , en stupid, nævnte, ?om det var med vilje, at han oven på fortsættelsen efter ?the angerus, for sit vedkommende lignede en grøntsag, og at han skulle søge om råd hos en læge?

Det gjorde han helt sikkert, den hugenot. Der var dog, med forlov, blot tale om ???en dumrian af en grøntsag, og at han ville blæse tilskueren væk fra græsplænen med sin sorte musket.

Det var en advarsel af de alvorlige.

Forfatteren blev rent faktisk myrdet.

Gjorde ham, der først forpurrede hans planer, nogen skade på ham, den sidste ordfører, efter at de havde udvekslet muntre bemærkninger og de sammen rullede ned i grøften+

Ved Black Pig`s Dyke?

Nej, han kunne ikke sige noget, fordi han var ved at bide hovedet af ham.

Prøvede Shaun the postman derefter at fjerne hans mund?

Nej, men det gjorde Shawn the penman.

Den værste hujen og skrigen han har oplevet i fuldt dagslys og hele sit liv

Det er så sandt som det er sagt. Så godt som nogensinde. Jeg har ikke oplevet noget værre før.

Det var strået der knækkede kamelens ryg.

Bang.

Er det noget der vil fortsætte til kl. 11.30 Grenvich Time?

Du spørger mig, men jeg ønsker ved himlen du ikke ville.

Ikke sandt?

Lad os sige kl. 12.30 sommertid efter at eftermiddagen har slået en kolbøtte.

Og det ville være kl. 11.30 i Tyskland, stol på det.

Tjek tiden. ?Hvornår indtræffer din dommesag? (Eller: hvordan har du det). Den gryende dag går ned i en lyserød horisont på en aften, der hurtigt er glemt.

Våbentilstanden, mange tak. Den 11. november 1918 kl. 11.00.

Tre dage før festen for St. Lawrence O`Toole. ?Efter hvilket af dine ure, du min mand med 4 ure, styrbord, bagbord, hundevagten eller dødsvagten?

518

linie 1,???

Sæt ord på den krigsførelse, som du af kærlighed til Moses forholder dig ambivalent overfor.

Vil du alligevel sværge på, at du så skyggerne af dem der kæmpede som bare fanden for dette eller hint, med deres dyder, for hans fyrstedømme, tæt ved ruinerne i Drogheds Street og ?håner –sparker krudtet -luften ud af -væk fra Milanenserne.

Det vil jeg. Jeg gjorde det. De var der. Det sværger jeg. Lige som en himmelske hærske.

Med tungen gennem ? My toecap på The Blarney Stone, hvis det er hvad der skal til for at guds vilje skal ske.

Flæbende Lorcans. De må min tro have lavet et smukt stykke arbejde, eller noget der ligner, under denne lange palaver, kødspisere mod vegetarer, tror du ikke det?

Jov.

?Det illegalt udseende ?kamingitter, alias et stykke græsbeklædt jern, et produkt af Hostage og CO (HCE), der skiftede ejere – kom på andre tanker adskillige gange, som roterende ? Tornebuske Briars under ?våbenhvilen?

Piff.

Paff. Sig undskyld for dig selv. Det var en erstatning for en vandkande.

De vidste ikke krigen var forbi og troede at de gjorde oprør hver for sig rent tilfældigt eller fordi det var nødvendigt eller drak sig fra sans og samling af øl og vin, som tvillingerne Picts og Scots, der ligesom karikaturerne af dem i en irsk roman, fejrer uddrivelsen af danerne?

Hvad har du at sige til det, med forlov?

hvis du ikke har noget at indvende?

Det er alt hvad der er om det. ? På god latin, en anfører for en forbryderbande. En Vercingetorix..

Jeg mener ?The Morgans og The Dorans, når alt kommer til alt?

Det ved jeg du ikke gør, når. alt kommer til alt .

Fremtidens musik for barbarerne fra fortiden?

Co. Conelly?

Nej, Dan Donelly.

Dog, denne krig er vel afsluttet med en fred. Krig og fred. Kaos er afløst af lovlige tilstande, ikke sandt?

O skønhed o fromhed o renhed. Amen. Og ordet blev kød og tog bolig i blandt os. Tak til Balbus.

Du lyder alligevel som om det har en klang af noget djævelsk, som helvede der åbner sig for Julen?

519

Men det har en djævelsk lyd, lige som engelsk lyder for en nordeuropæer, der har (hvis du har) syndet, alt taget i betragtning.

Så vær på vagt.

??Og denne pantomime- ...skytsengel –revolutionerende udbrud ..m for og imod, fortsatte offentligt og privat en hel uge

--aften-- for at chikanere ?Dora O`Higgins, jarl af Ormond, kaldet The Butler Family, mens himlens hær besvarede ilden fra skyernes artilleri, stærkere og stærkere, 1000 og 1 gang, som stemmer med din røverhistorie om King Lludd år ud og år ind måske?

Det er korrekt.? Dette er hans store lange liv, og det her er min snurretop, og dette hendes bittesmå ?

Fra den sidste finger til den anden fod på den fjerde mand på den sidste af den første.

Morsomt, meget, meget morsomt.

Det kan være det lyder morsomt. Men det er det sandelig også.

Det er altså ikke godt nok, hr. ”Messinglåg”. At høre og røre, smage og dufte. Og al din iver

for at erstatte glemte ord, dine svindelnumre og støjende adfærd. Tror du jeg var faldet i søvn undervejs? Vil du virkelig prøve at bilde juryen og os andre ind, min gode ven, at du gør dig populær med alle dine lange historier, mens du træder i spinaten, og mens dit lys skinner på de høje klipper og bakketoppe og vinden blæser nat efter nat, år ud, år ind, måske, efter at du bander over de store mængder af regn overalt?

Måske forholder det sig således, som du nu pligtskyldigt bekræfter, din calvanist. Jeg har egentlig aldrig spekuleret over begrebet tillid. Men jeg håber at jeg snart vil gå seriøst i gang hermed. Med mindre det ender med at jeg bliver sat foran en dommer. Det ville i øvrigt være et udslag af næstekærlighed fra min side, at tænke over noget, som jeg under ingen omstændigheder kan redegøre for, hvis du skulle bede mig herom i form af en inspiration fra en god ven, som svar på en hyldest, Tarpey, efter messen kl. 15.00, efter 40 års eftergivenesshed, at Mark Lyons, den invalide fra sydpolen, fik et løfte om noget regn, med en masse kopper, og han, der nægter at deltage i kirkelige handlinger (– hedningen –) ligeledes fortalte mig, efter samtidig at have lavet to hundrede knæbøjninger, ved midnatstide, når baren holder åbent i smug, hvad der følger. Han

520

spadsserer en tur, siger hun, i Phonix park, siger han, lige som en skrækkelig tyrk, siger hun, idet hun frigør sig for hans nurseri, og han ved gud mødes med Michael Clery på en torsdag, som fortalte, at fader Matt Gregory var desperat over det slemme sted for tæt på et fjols, der udtømte alle de dumme regndråber og katten, der vaskede sit øre med poten, og den bekvemmelighed, man har længtes efter i månedsvis, efter at være blevet nedladende behandlet af fremmede, der har misbrugt? Og? Tarpey, der trak i smoking og en borselino hat, og havne i en vandpyt som et forsinket lyn og se fader Gregor og, ??by Cad, sir, opløfte sin røst og hylde den gejstlige og fortælle den gejstlige guds fulde sandhed om de 3 shillings i prædikestolen og fortælle, hvorledes Mrs. Lyons, spåkonen, var den vantro, der lovede at anbringe et bidrag til den romersk-katolske kirke fra hendes datter i Paraguay i fader Martin Clerys hvide kjortel, som fader Matthew ??? skulle indsamle på en torsdagsmidnatsmesse --- og efterlade – for alle de synder, der er begået af soldater og vantro på vegne Notre Dame kiken – sende flere skrydende fløjter fra helvede, atter min broder! ?Og jeg har aldrig lagt min kat i hundens tæppe.

Føj.

Vred som altid, men du har ret, min ?våbendrager. Vi vil, vi kan og vi bør. Er det ikke det man har brødre til?

?Så mens du tager hovedvejen, tager jeg bivejen, og jeg er i Skotland før dig, og mig og min elskede skal aldrig mødes igen på de skønne breder ved Loch Lomond.

Pladder og vrøvl. Hvorfor helvede? (NB. Fluke betyder lykke-held)?? beklager du dig over dit held. Jeg skal lære dig. (Opgaven er altså at finde ud af hvad ”fluking” betyder.)

??Vil du sværge på, at det var den dag hvor du første gang fik øjnene op for at det der ved første øjekast synes at bero på hans sydlige accent, blot skyldes irsk whisky? Vil du, ja eller nej?

Ja, jeg siger ja. ?Jeg sværger salvelsesfuldt på, at jeg med mine læber klæbet til de årlige indberetninger fra Ulster, vil sværge på det.

(I noten beretter mac Hugh om en morsom vits fra en irsk avis om at det er en skrækkelig

ting, hvis en ung mand skal aflægge en ed, og derefter sværger på, at alt hvad han har sværget på, er usandt!)

Det er vældigt pænt af dig, R.C. Måske du, min fyr med de brede læber ikke har noget imod at fortælle, hvor mange pengesedler eller

521

søde pebermyntebolsjer du vil trække op – hæve - til gengæld for al din banden og sværger. Er der tale om sovereigns, lille barn?

?Ikke engang roden af en kartoffel. ?O ? kartofler kalder jeg det, for jeg kan lige så godt fortælle Dem Deres excellence, og jeg er ikke beruset, sandheden om Golden Bridge. Det beløber sig, målt i pund eller pence til det rene ingenting. Hverken et spejl eller kostprisen på en skottes stamtræ eller de tre kroner du har rundt om dit – draphole – knaphul (er det ikke virkeligt afskyeligt) for hele den ligegyldige forbandede ting.

Kom nu Johnny, vi er ikke født i forgårs. Hvor meget skal vi betale til gengæld for det?.Jeg beder dig med din skotske accent om at sige om du er blevet stillet nogle gode ting i udsigt med noget stærkt likør eller forskud på honorar, stykvist eller i hele flasker, hos grossererfirmaet Raven & Sugarloaf, Dublin, eller Guinness Bryggeriet, James Street.

Ved Allah. Gider du tænke dig om bare et sekund. Ja, for resten. Det er i sandhed nødvendigt. Giv mig fair play. Hvornår?

På kroen Ravn og Duen, ikke sandt? Så du kan fugte ganen. ?

Vand, vand, mere vand! ?Op ??Jubilee sod? Til helvede med jubilæet. Slå til – gør tilbagetog.

?? What harm wants but demands it! (mangel på skade ?? men gør krav på det)Hvad vil du sige til at høre dit rigtige navn nu, Frank ” Ghasi” Power, min triste trubadur, hvis du ikke er bange for at lytte til løse rygter?

Jeg er ikke bange hverken for løs sludder fra nogen eller kroniske sygdomme.

Dine onkler!

Dit spiserør! Har du fået noget galt i halsen! (er det meningen om han har fået noget galt i halsen?)

Vil du gentage det for mig udendørs, ?Leinster, Connacht, Munster?

Efter at du har budt på nogle få drinks? Det vil jeg, når det passer mig, din hellige karl.

Godt! Vi udkæmper en kamp. Tre mod én. Er du parat?

Ikke på vilkår, ?din tyveknægt. Hvad har du i sinde? Hvad mener du, ærværdige?. Feniernes skal have fair play. I vil bevare min humor. Du ville sikkert ikke opføre dig som en kujon, ?? og lade mig i stikken - min dyrebare – og hilse øjeblikket velkomment - moll me roon. Fortæl til ?postkontoret i Queens Road at jeg sejler. På gensyn, uanset hvornår. Farvel.

522

Hvis jeg vælger at underkaste en stud som dig et tredigradsforhør, er det så noget du synes ville vedkomme dig, ?

Det ved jeg ikke, spørg ikke mig om det Deres nåde.

Blidt, blidt Nordirer. ?Kast din kærlighed på ” Den røde Hånd”.

Lad mig forsøge en gang til. Der er selvfølgelig tale om en meget kompliceret affære. Det er du vel klar over. Nu til min næste pointe. Var du klar over, enten fordi ?du har regnet det ud eller fordi du har drukket, at en af disse to beboere fra KRIM, den store høje mand ?med

gitteret, blev anklaget for en bestemt forseelse eller fik valget mellem 2 alvorlige anklager, for nu at holde tingene adskilt, hvis du foretrækker det på den måde? Det gjorde du ikke sandt din skurk?

Du hører ting. Desuden (og helt seriøst nu) ? Bushes have eyes - væggene har ører, glem ikke det, hah.

Hvilken moralsk nedrighed ville du vælge ud af 2, hvis du fik din vilje? At spille på børsen, eller spille rollen som bagbenene på en hest i en pantomime om 2 personer i et hestekostume? Har der af og til været appelsinskrællere eller grønthandlere i din familie?

Ved gud om jeg ved noget om det. Det hele afhænger af, hvor meget af familiens ?sølv du ønsker til gengæld for – i stedet for -et par fæhoveder. Hah.

Hvad i al verden mener du, Sir, med dit ”hah”?

Du ”ha-hah er” ikke når du tager et fotografi..

Nej, sir, kun når fotografiet er vendt på hovedet. Ha-ha.

’Skal du virkelig have al fornøjelsen ved at tage mig i forhør?

Jeg sagde det ikke højt. Det var noget jeg sagde indvendigt for mig selv.

Du er et skønt vidne i et trediegradsforhør, vær forvissat om det.

Men det er ikke noget man skal le af. Tror du vi er tonedøve fra top til tå? Kender du ikke forskel på hjerne og følelser, dit æsel.

?Du lider af en ensidig ophobning af energi for at beskytte en personlighed mod grublerier et sted mellem en eksperts selvglade (koncentration af psykisk energi rettet mod samme person) og abnorme struttende balder. Du skulle tage og blive psykoanalyseret.

?O – ved gud, jeg ønsker ikke en barnepiges sympati fra ?en ekspert blandt en af dine mulatter, og jeg kan altid psykoanalysere mig selv, når jeg vil, uden indblanding fra din side eller fra andre sprogtyve.

523

Simpelt. Simpelt.

Har du nogensinde, du budbringer, overvejet om ondskab, uanset om det er med vilje, kan føre til noget godt i al almindelighed?

A`propos hastværk er lastværk og når man skal tale om afstemninger om folkeafstemninger, uanset om de er vejledende eller endelige, helt seriøse, er det så begyndt at dæmre for dig – ved at gå op for dig, ?at tiltalte, manden fra St. Yves, kan have været (man er utilbøjelig til at benytte sig af en passivform) i samme grad tilbøjelig til ikke at synde, ?for hvis vi anskuer det rent verbalt (?som en tilståelse) findes der efter sagens natur (i naturen) ikke et ærligt navneord hvor der forekommer et skældsord – vær venlig at læse det klædt i civil – der er passende op over begge øren - springer én i øjnene.

? Nu den lange bøjning (form), dernæst den stærke bøjning for ing, og reformer det hele. ? A long pull & a strong pull & a pull alltogether.

N.sætninger meget mystiske ??

Hotchkiss våbenfabrik med utallige hænder, altid leveringsdygtig, fadder til mange vindere og tabere, passet og plejet af JAMESON & SON, opfostret af Dahlila, er åben ved bugten i Dublin, fra middagstid til solnedgang, vice versa i frøken og frue Mac Mannigans gård.

Måske du kan forklare det, ?sagobean. ?Forsvarsministeriet har brug for at få tingene skåret ud i pap. – a middle course in all things. Alt overflødig volder mennesket problemer.

Til fremme for en almindelig fortsættelse og som en særlig forklaring på din enestående forespørgsel om vor almindelige bestræbelser, bedyrer vi højlydt. Mine damer og herrer, kammerater vil smile men jeg og Frisky Shorty, min intime ven, som er i usædvanlig grad er betaget af populær poesi, og nogle få folkeafstemninger rundt om en papirkurv, var glade for at være tilbage blandt gutterne og mundhugge i en venskabelig tone ved 12 Dodecanes Islands mens de havde en en lille sludder med vores vært i hans hyggelige forretning om det gamle Angel-saksiske kongerige og hans moralske fortrædeligheder, såsom influenza, filipenser, mæslinger, krampetrækninger, mavekneb, vædskeansamlinger og tør hoste, tandpine, hundegalskab, kedsomhed og depressioner. Hvad Frisky og jeg i vores fælles forståelse og i hele det dobbelte puslespil om ?suscribers, for ikke at nævne bartenderen, efter at vi med held har fuldendt opførelsen af vores Babel-Tårn, gerne vil vide, er dette. ?Hvis man antager, at det er bar løgn, at han som (der er) et resultat af en juridisk undersøgelse, har taget sin kønsløse afsked før afdeling Nords politikorps henholdsvis for så vidt angår de menige mandlige og eller i forening med alle almindelige eller neutrale hensyn overfor

524

offentlige udskejende kvinder, hvorimod på den anden side virkelig søde piger, blev tilbageholdt af politiet i tilknytning til denne beklagelige plage, mens de udviste en hel anden opførelse, som helt strider mod den ? gældende plan for skovområder og arbejder der skal regulere elskeres og naive fjolsers fornøjelser i vores meget yndede naturpark under udførelsen af hvilken politagenten, jeg og Shorty har henvendt os til en ærværdig gentleman, ved navn Coppinger, ?angående ??(noget nødvendigt brandslukningsudstyr) som efter hans på en gang bekræftende, negative og begrænsede forklaringer, om, der så vidt jeg og Shorty forstår, er, hvad der står i biblen om alt for gamle mænd, der er bekymret for fordelene ved for tidlig biseksualitet, som han desuden citerer fra et anderkendt eksemplar af bønnebogen, som han har fået af en god ven ved navn J.P. Corkshott, der bor i England, og ejer et yndigt lille hus med udsigt over Sussex, og elsker Gud, som fortæller os hvor categorisk, Corkshott, som han havde et stævnemøde med, som nuværende indehaver af et bevis fra overøvrigheden i 2 eksemplarer og edsbæltet (der er der noget der hedder .W.S) fortæller vores ærbødige mr. Coppinger, rent hypotetisk ??? at han ikke aner sine levende råd da han i en afstand af 12 miles får øje på en masse opsvulmede sild ved Naze, Essex, der derpå strejfer rundt om ham på plyndringstogt i den stille time. Mens de stanger, fuser frem, klasker, bugter sig, springer, skrumper ind, svajer, skyder afsted som pile, formerer sig, copulerer, og sadistisk tilsøler sig ved hjælp af deres haler. Og ærværdige, siger han, det er noget problematisk, af din søn af en socialist at vende indvoldene ud af mig, når de sild kunne være lige så glade som sild fra Wessex kunne være, i betragtning af -næste sætning ?? - ??

(og irriterer den gennemsnitlige hastighed af deres brystfinner,) og, velærværdige, siger han, hvad der er mere uimodsigeligt, GUD hjælpe mig, det er så sikkert som amen i kirken, og sagt mellem os, at alle de små omskiftelige tosser, deltog i en vellystig skovtur, og at de i en tilstand af ophidselse var vidner til deres egen tidlige biseksulitet. Det er, siger han,

525

på den måde, den ærværdige Coppinger, forestiller sig den snæversynede hverdagsetik hos Ku Klux Klan. Vask dig selv delikat (Tag dig selv i skole) hver eneste aftenstund i ?dit aftentøj.

Dr. Ruddy anbefaler varmt brugen af koldt vand for at dæmpe seksuallysten. Fortæl det til alle skoleelever.

Gå til helvede og Barbedos med dig og din irske at parre på.

Plagiator. Protestmager. Remonstrant Montgommery. Gid dine slægtninge må få et kort liv. Du lider i den grad af munddiarre og lavpandethed.

Lige et øjeblik, du næsvise fyr. Jeg synes det dufter af egoisme.

Jeg vil tage dig i skole. Jeg kan ikke følge dig i din ellers akkurate måde at forklare tingene på. Var der tale om en gedde eller en lakseørred? Du bringer os ind i den uskyldsrene (usikre) fremtid gør du ikke, med alt dit hjemmestrikkede ”fiskeri”.

Snik,snak, snikke snak og kære livlige dejlige Lola Montez.

Guvernør. Det de siger er en fenier på en hemmelig mission, der hedder PersseO`Riley. Der smider om sig med rogn og nylagte æg og som en lystig monark danser rundt om sine 7 kirker i Paris. Og forsyner de plumpe baronier med dæmninger, ungdom og kanaler.

Hiv den nu op, Hosty. En pukkel er dit kendemærke. Sikke en færdigsyet landgang. En tordenfisk., en kæmpestor karpe. Er det ikke?

”Der findes en gammel salmesanger, en ærværdig herre med brede bukser, som tumlede rundt med sine både fyldt med tønder af ?sædceller.

Han sprang skamløst ud efter hver eneste ”long-tom” og gjorde sig våd mellem Howth og Humbermouth.

Han er vores humane kongeål”

Hep. Jeg kan se den nu i fiskenettet. Pisk den op. En krog. Hold fast om den karl. Giv linie. En ”bullhead”.

Hiv selv sir. En krog kan gøre det. En langål fra Malin, den vil skriges før den bliver flået. Og dens tårer vil ? Er den oppe?

Prr, langfisk. Den store Finn MacCool. Tre ???. En orlogsmand.

Han fik ikke fat i gabet på den og stod ??? og efterlignede et reb, påhvorfors der nu er brug for at fastgøre et bovspryd til den for at hive den i land, hvis han trækker den i benet og giver den et rap bagi.Nej, han skøjtede rundt ?og forankrede sig på hendes brynje uden frygt, men de vil

526

dog hive den i land, og lægge den med dens glatte skæl på bredden af Liffey, fra tid til anden på en pude af sand den kan hvile sig på.

Siger du, de vil gøre det?

Jeg vil vædde på at de vil.

Blandt blafrende siv, oversået med ukrudt?

Eller med tulipaner som senge.

Der hvor du vasker dit ?fjæs efter mørkets frembrud?

Under min ledelse, kammerat Tommy.

Foruden med champagne?

Korrekt.

Grenadirer. Eksisterede disse anglikanere eller engle på samme tid og var de til stede samtidigt med eller uden deres tredje part?

Tre i én, en og tre.

Shem og Shaun og skammen, der adskilte dem.

Visdommens søn, dårskabens broder.

Gud velsigne din livfuldhed og dit mod. Det er tre slotte og ingen ?burners. (brændpunkter) Du forveksler glædespiger med homoseksuelle. Hvad, ærværdige John Walker? Gør dit yderste for os! Og åbenbar dig!

Naive Cruachan. Det bliver værre og værre, siger Warden Daly. Kvinder vil vandre gennem hele verdenen. Og pigen fra dalen vil gå hen hvor berømmelsen venter. Jeg troede fuldt og fast på, at der var sjov og ballade på kløvermarken i Phoenix Park med de to strippende barpiger. Stella og Vanessa, og MacGarry med mord i øjnene, på det tidspunkt og deres moder, en rengøringskone, med, efter hvad jeg har fået fortalt, overflødig hår, en gudinde. Der var den ene, der altid havde været skør med ham – (var blevet skør af ham), hendes første klørkonge, den hyppigste radiogæst i Corrick on Shannon i grevskabet Roscommon. Hun var helt sikkert nær druknet i ansigtscreme i beundring over sig selv, idet hun lavde ansigter af sit spejlbillede i bækken, og kølnede sig i det våde element med piletræer, som hun glædede sig over og lovpriste, iklædt sin enkesørge dragt, fuldstændig rundtosset, som hun var, skuespillerinden, Lough Sheelins elskede.

O – læg hertil den sælsomme lille brud. Helt på egen hånd. Nød lærer nøgen kvinde at spinde. ? De 2 Alicér(er det mon pigerne ovfr. Der hentydes til?) ser sig selv i spejlet som stuepiger senere i livet.

527

?Synes det at forholde sig på samme måde med Isoldes borg (Chapelizod)? Er det? Kom og fortæl os! En penny for dine tanker.

Hør efter min kæreste. De var afskyelige, de krage-kløer. Kom hvil dig i dette skød! Jeg er virkelig ked af at du har mistet ham, du stakkels lam. Jeg er naturligvis klar over, at du er en meget ond kvinde således at fortabe dig i drømmeland og så på det tidspunkt i drømmen, var det en meget forkert adfærd, uanset det pludselige frembrud af mørket, at vove at udfolde en så stor passion. Han er gået hen til ? Et el. andet show. ??hrough geesing – gazing – gætte – færdig med - og med glæde over strip-teasen oppe på førstesalen. Drengene henne om hjørnet talte også om det. Og du fik menstruation for første gang. ?? For fortsat at få tilgivelse, ? guddommelig - spå - min lille hustru, og alle og en hver ved jo, at du tager dig godt ud i undertøj, Eulogia, en perfekt ramme sammen med den coldcreme fra Boileau, som jeg altid bruger i hospitalstuerne når jeg ligner et kogt æg efter at have taget solbad, for at opnå det størst mulige udbytte, og gør korsets tegn for mig.

Det gør du. Simplethen henrivende. Kunne jeg blot få lov til at flette dit hår, bare en lille bitte smule. O – Francis sig goddag, Dotty. Tag hinanden i hænderne. Den måde hvorpå de fletter sig med hinanden på den nøgne hud under manchetterne, ? Jeg føler mig mere guddommelig, når jeg på den måde har 2 af det hele ??? boyproof - knæbukser. Når jeg ryster mine hænder på en bestemt måde er det kun mine arme der bliver hvide, min snut. Blanchemain, en doven hund. ?Lyst hår, skrøbelig person. Hør efter min søde ven. O – vær lykkelig. Et spejl af (yder èen) retfærdighed,?Et tårn af elfenben, pagtens ark, et hus af guld.

Mit slør vil frelse det fra at blive fortæret af den evige ild. Vi havde begge det samme idol. Selvfølgelig var det ualmindeligt nederdrægtigt af ham at møde mig forklædt, ? Og bede om guds velvilje, sammen med mine turtelduer, mine duer. (kolumbiner). Deres følsomhed skrumpede ind. Selv Netta og Linda, vores ?? har observeret noget, gud være lovet. Mine ? - rillies blev forelskede, mit tonefald mørkere. Hvor vi dog tilbad hinanden (Min Isabel, min smukke dronning), han med sin høje flip, ? hvilket jeg lærte i går aftes af hans moustacheprydede læber, selv min lille kvast blev ophidset, da jeg lagde mit hoved på hans bryst og kyssede ham gentagne gange. Blot kunne det være, at han taler til en meget mistænksom person, som fordrejer alle mine ord. Tillad ungemig at introducere. ?Det er min sengekammerat og ser ud til at blive min sidste kærlighed. Jeg er stadig sammen med dig, du stakkels barn. Jeg vil gøre det godt med (slutte fred med) – i seng med -kompensere – blive gode venner med - undfangelsens gudinde og en storlået løgn mellem os,

528

?i al liflighed, således at ikke en eneste novice i Loretto Conventet for guds skyld aldrig behøver at vide hvad der er passeret over vore læber. Ja, Sir, det vil vi. Slip en vind. Fy-føj. Udradør os. Afværg truslen.

Alitta er tilskuer. ?Elsk ham inderligt. Få mig til at føle mig godt tilpas i mellemtiden. Det vil ske som planlagt i kapellet til Saint Audoen `s Church med ?første øjekast - diamanter – frokost .. efter at mit eget hus? ?Kattekløer - går amok – Mendelsohn. Gud og Kristus være os nådige. Sanctus. Sanctus. Sanctus. Amen.

Så min kæreste vansmægtende søster, vær åben over for mig (Jeg er ved at hvisne - dåne) Og hør efter, du, du skønhed, Esther, jeg vil være ærlig over for du ved hvem, bed Mary og Marta sammen med Lukas og Johannes, ?mens jeg ligger med varme læber på Tolka. (Jeg er en fe). Eusapia. Hun er tavs om alting. En vansmægtende hystade? – eller Vansmægter af hysteri. Et historisk øjeblik. Er det sagen i sig selv eller er vi bare formummede. Hører vi her forordet til det første stykke af hendes prosa-poesi? Alice i eventyrland eller – ak – i jumboland.

Klokkeklang. Hvor er din kammerat i silke alustre? Tænk på en pige, udstilling - præsentation. ?Double her – dubler hende, bryllup. Ombestem dig med hensyn til hende, den ubesmittede undfangne. Bank på og det vil skræmme dig. Den der skinnede og dog flimrer, vil fortsat skinne. Luk hende inde (– el. slut dig tæt til hende), tilslør hende, hold hende i hånden. Efter lyrik og musik, dalens (markens) liljer. Denne unge barpige, hvadfornoget, en euforisme? Ser hun sig selv som et spejl af et genfærd og undfanget af helligånden?

Kling-klang. Og de 4 fortællere.

Et og andet, dit og dat. Du knitrer og knaser helt ude af trit, som -id, mister ildflue, ? Og radiosignaler og det langhornede kvæg fra Connacht, hold jer væk fra min atmosfære. Du har raget kapitalen til dig og haft den største andel siden 1541, ? men der er en forskel mellem vores indbyrdes grænser, du dit sludrechatol, på størrelse med hele Irland. Drengen fra Leinster har spillet fallit og der er mere på lager til Munster og Connacht. Med ?? ligner et æsel. Dokument nr. 1. De sidste skal blive de første, men vi vil først snyde dig til sidst med en ? ? Spring op i jernbanestolene eller tag dem, hvis det behager dig, men, Sir, besvar først mit spørgsmål, din udspekulerede ka`l. Du kommer nu med så mange ”skullabogue” uforkammetheder, at du vil være i stand til at koge dem sammen til hvad der svarer til at fylde en heksekedel med kål.

Når handelskommissær Ida Wombwell skulle udtrykke sin foragt, ?? forfinede/udrensede hun så velvilligt og prompte mere end 16 procent rent kalk til mel ?? af dette råmateriale og dryssede mindre end 7 promille i hans måltid? ???Vi begavede unge fyre fra den spritnye hjernetrust fårdet at vide her og er med moderlig velvilje nødtvungent indtrådt i juryen for den myndighed, der efter "the Sex Disqualification Removal Act fra 1919" i Komitè rum nr. 15 tvangsudskriver unge mennesker og giver unge myrekryb, ???som man ved råder over et par tjenestepiger, der har tjent nemme unge og ophidser offentligheden ?med spjættende ben, frk. 'nerne Martha og Maria, de to tøjhandlassistenten, som havde deres tjenestepapirer i orden og pligtskyldigt påtegnede papirerne med "J.H. North & Co" når de blev fyret fra deres sidste jobs. Er du villig til i mellemtiden i de 3 skrædderers navne på Dooley Street at rette henvendelse til komiteen og forhøre dig om, hvorledes Bjørnstjerne Bjørnson eller MacMahon, gør vold på den offentlige standard, ved at skaffe sig lovligt i besiddelse af en tønne med tynd likør?

Og hvorfor, kan det skade at spørge om, hvorvidt den hyrevognschauffør i Combe Street, en avissælger med hvidt hår, en falsk horesøn, samlet op fra Man of Isle, bærende på sin ægformede skrog af en kurv, forarbejdet i Frederichshafen, i en kælder, på ryggen når han lige så godt kunne havde siddet som en anden Jonas på sin røv inden for som en droskechauffør? Hvor var de 3 amerikanske rekrutter, og ens i sjæl, ??på øvelser i felten og med hjerter af stål, Hernon, Murphy & Dwyer, ?befængt med veneriske sygdomme, iført skotske soldaterkasketter med deres skridt rettet ind efter en forbindelsesofficer i Royal Ulster Constabulary, med åbenstående trench coats og hænderne i lommen i strid med militære forskrifter, da han blev konfronteret med sit livs ødelæggelse? Hvornår holdt han op med at stjæle fra de fattige og tale nedsættende om Faderen, Sønnen og Helligånden? Er det et givet faktum, bevist vidt og bredt, at denne sig til fancyklædte nordboer i glatte lammeskindsbukser, børnekilt, sejldug og vandtætte støvler, med et spyd og et metalhalsbånd, og hovedbeklædning, er medejer af Henglers Cirkus, nær ved Copenhagen Street (det er et faktum, at man her har de mest underholdende forestillinger i denne del af landet og jeg tager familiens yngste

derhen om lørdagen, når der er halv pris for børn for at se ?epilipsiramte efterabe de pukkelryggede og den berusede parodiere de døve og dumme) og showmanden som har klaget

over politibarakkerne og råber op om at eller andet væmmeligt er sket og at han er blevet antastet, efter at have fået trillinger, med tilbud om ledige lejligheder fra kvinder i byen, som bukker og skraber for ham og den tiltrækningskraft han udøver på dem, efter at de har set et røntgenbillede af ham blandt de velhavende i søndagsavisen. Var det ham, der bestak sin døve og dumme søn, postbud i St. Patricks Cathedrel, til at omvende sig til katolicismen og springe ud af sin stol og gå udenfor kun iført underbukser, det fæhovede, og købe den sædvanlige porter hos Morgue and Cruses og anbringe den foran sin kone, som sad der med en brandhjelme på hovedet, idet han bad hende, gadgetøsen, om at passe på huset,

mens han og hans kvindebedårere for elskovssyge rundt i gaderne for næsen af politiet? Kan du slå den? Ryd fortovet. Hvor er den hjælpsomme politibetjent, en ingeniørsoldat, der aflagde rapport om den bølle, idet han støttede sig til sin ordbog med nordirske dialekter og politikniplen i bæltet? Kald på Sackerson van der Deckel og få hendes historie fra ham. Tænk tilbagr på Sackerson, den dovne hund. Sackerson, ? Erricks darling. Sackerson, foren jer! I sørger for vandflom til verdens marker. Jeg lægger med lyst en torpedo under arken. Gå på jagt efter hendes orkidè ?"Gob" og han fandt den ganske rigtigt hos hende! Mens hun havde skoene anbragt på hans skuldre. Det var meget smertefuldt for tilskuerne da han uden hans varsel fjernede deres ?? En skændsel for den hellige protestantisme. En fordømt fortidslevning med en paraply i begge hænder. Tillad mig at checke mit opkast. Walpurgere. Og det er jeres by, indviet af Gud? Og er det det sted hvor vi skal bede om Bygmesterens omvendelser? Kald på Kitty The Beads, frue på Tipnock Castle. Lad skøgen, der usandsynligt muliggjorde (?bortødede) hans rigdom, bukke under. Han er èn fra København, der ristede hendes "bønner" øverst oppe på trappen. Hun er ikke til at greje, hende der. Et pasternoster for hans ondsindede fornøjelser. "Vor Herre,

531

du som er i himlen, giv os i dag vort daglige brød. (NB udtrykket frullatullepleats på side 530.) og derefter et skriftemål for en aflad fra paven, som er godkendt til hans salmebog af Council of Trent.

?Vogt dig for hunden der har fat i hans bronchefarvede gamacher.

Nummer 50 og 100 og helt til grin. Mr. Gunn er forsvundet, han var den bedste. Jeg masserede hans skuldre med en kasserolle på køkkenbordet. Med min jernnæve og hans kageruller med gåsefedt, ?hvilket kan gøre en dronte (tåbe) tapper, indtil han var rød i hovedet som en kogt krebs og øjnene stod ud ad hovedet på ham, og hans ?pauke dampede og klirrede som bønnerne i minl kaffemølle. ?Jeg burde have skuret hans røv. Af kærlighed til Obadiah, fjern din patriarknæse fra min duft af blomster. Hvis den fremmede ser at du slår buler med (i) min stegepande. Som mit hjertets dronning hersker du alene. Hans læber og tunge var helt klistret til som han sad der og iagttog mit billede af Katti Kanner, den raffinerede soubrette, malet af Toulouse-Lautrec i Wexford-atelieret, ?med et spid på skødet og et bækken under min kogte fisk, med oprullede strømper og mine nye alt for lange ? Spjæt. Hvad er dette? Spjæt. Og dette? Der er min lægge og her mine chemisser og dette er min jupon af silke. Tro mig, han har aldrig fanget noget finere i Romulus Frullinis flue-pantomime ??, siden jeg begyndte med at ?? omgå mig elegant – fortroligt at fordrive tiden med at danse can-can. ? Kom med noget hostesaft, rusk op i dørvagten. Der er masser af sjov i Finnegans wake.

Alle-stop. Sponser programmet og luk ned. Det er nok med pedanteri og formålsløst snik-snak om Finnegan. En sidste afstemning, hr. guvenør, for at fjerne en hver tvivl. Ved hjælp af en syldfide, en salamander og alle trolde og havguder. Jeg har til hensigt at tilsidesætte K`s (K = et symbol se Annotations) snak og nå ind til benet, omsider. I tanke, ord og handling. Og det vil jeg gøre ved hjælp af Finn Mac Cool, den første patriark fra en ?ærkebiskops hav, ?selv om jeg først må fjerne en hver maske i Transylvanien fra ? Tatarus hul (hele verdens hul) til ? Stammernes hjørne for at finde ?det åg til mindste detalje, (på hans

brev), som er hans ulykke. ?+Gå forbi kongens retfærd - hofnarre, generalguvenøren og

532

med ham som vogter over den offentlige fred og ro, den største blandt de store, med garnisonens gamle sjak. ?Led efter kvinden Synderen bekender sine synder. Fie, foe and fum. (King Lear III,,4.187) Her kommer alle og en hver. Rejs dig op, hr. ånd. Så længe du har boet der, vil der ikke være andre. Forsvind med tegn på respekt.

Jeg er Adam, sir, til din tjeneste. For at uddødeliggøre byen. Heil.

Her har du os igen. Jeg er vokset op under regler fra et gammelt dynasti, der for længst er gået af mode, den første Kong Svend Tveskæg (eller er det Olav den tredje) men blandt flertallet af de største ypperstepræster, er jeg kendt overalt hvor det gamle engelske sprog, angelsaksisk, tales fra Augustus til slavehytter, hvad enten det er Rathfarnham eller Drumcondra eller engene omkring Clondalkiw eller Monkstown kommune, af helgener og syndere som et moraklsk menneske, og, rent faktisk, i min livstid, tænker jeg på hvorledes vor befolkning for det meste værdsætter, at det er meget anerkendelseværdigt af mig at at jeg lever et ordentligt liv så længe det kan være og at min opførsel (game) var pænt over gennemsnittet siden jeg altid har holdt fanen højt. Jeg har i hele mit liv aldrig haft råd til at begå ægteskabsbrud ??, med nogle af mine kusiner i Kisilevs slotshave eller Giglottes Hill, når jeg ville røre ved hendes medgift og følte mig alt for grøn over for hendes (u)modenhed, som skulle vise sig at være alt for ærgerligt og for slemt, hvad man ikke behøver at sige er tilfældet hvad angår mit ry på markedet i Babylon for letpåklædte prostituerede.

Dog, som mine bekendte af ren høflighed gør mig opmærksom på, skulle jeg have fået hende arresteret i min forklædning som indpisker, ?+ og fået hende sat i fængsel og fremstillet for retten, hvis hun blot havde tænkt på en sådan ting. Og faktisk, fortæller jeg mig selv, hvorledes jeg senere kom til at besidde den mest modne lille hustru ??i hele verden, som for lystigt rundt på verdens blomst væk fra en skønhedskonkurrence ved Skinners Alley ?med sin trøstpræmie i min seriøse drøm om hæderlige (lyse) kvinder, på en rampe med manniquiner, med symbolske udtryk og undertrykte smil, handicappet af 2 bryster i ??operatops – overdele af en slags - , et bemærkelsesværdigt lille tøjstykke, fastgjort forskellige steder. Hvilken sport! Jeg føler, at jeg får et mægtigt kick af den

533

slags, særligt når jeg nyder aroramaen af den allerbedste art, når den præsenteres med purpurfarvede øjenlåg, som det er tilfældet, når jeg bader min muntre sjæl i hendes fordums skønhed.

Hun er min bedst præservede lille hustru, med det mindste skonummer udenfor China Town. De er for at sige det rent ud, virkelig nejs. Må det være tilladt at anbefale dem. Det var mit prøvestykke fra min læretid som skomager. Og – ak- vores private kapellan på Lambeth Island og Dalkey, hvor ærkebiskoppen af Canterbury har sin residens, en mand med et altid bedrøveligt udseende, som har ?har gransket vore hjerter og nyrer, med sine fem fingre og sin tommeltot ? Haddock – i det store rum ovenpå, kan højlydt fortælle dig nogle rosende ting om min rene karakter, selv når de opdages i mørket, sørgeligt og en smertelig prøvelse for mig, som det er, da jeg introducerede hende (??) for vores himmelseng under messesang

dirigeret af Castrucci og De Mello, disse førsteklases ældre, sunget direkte fra bladet, i vores allesammens lille dukkehjem, Goose Green Avenue, en lille hytte det kære hjem, trods hengiven hjertekval, (Først Greve, eller det sagde de! O'Clery! Og med Gregorius forrest og Johann Sebastian Bach helt i baggrunden. Av -Av), i dyb sorg, der er ikke noget sted som hjemme. Om hvem, som min kirke, Findlaters Church, den lille kirke rundt om hjørnet, og katekismussen foreskriver i trosbekendelsen og, som I alle ved, af et barn, kære medmennesker, en af livsambitioner i min tidlige ungdom, da jeg stadig gik i skovskole, beregnet for medlemmer af den engelske folkekirke, som jeg var helt opmærksom på – klar over, blev snæversynet konfirmeret – bekræftet – bestyrket i kaliffens seng af vor kære forfatterkapellans søster. Saint Michael er jeres mand. Lad Michael transmittere Satan og fortæl (det) til dit folk som har telefon (det var påfaldende – bemærkelsesværdigt) i hans synskhed -clairvoyance – som det nu engang er, og som kun vor Michael er i stand til, i en tilstand af overtro, der er uden for rækkevidde, at henrykke vore øren, om hvorledes jeg kan uddybe tingene. Hjemlandet kalder. Ordinære andele, dårlig kvalitet, 4 shillings og en halfpence. Shaun og Shem. 7-11. Stockholm. Usikkert marked. Liverpool. Store æg (galte). 1 pund, 4 shillings og 2 pence. Stor bedre, bedst. Sorry, mange tak. Det er alt for

534

i dag. Luk af for det. Godnat til alle og hav en god jul. Sæt pris på det nye års skikke. Kyota. Tak

Tik-tak. Tik-tak.

? brummer – vandet falder.

??Trykker hans hørenerver – der er en trykken for ørerne.

?? Det er drengene der marcherer ind.

? har gjort sin entrè. BBC meddeler. Der er tale om en meget morsom underholdning. Guds sandhed. ?Jeg vil ikke give (flitterstads) fem flade ører for det. Jeg erklærer højtideligt, at der bogstavelig talt ikke er det ringeste bevis for ?på bundlinien – det nederste af min røv – at det forholder sig sådan. ? (Der er tale om terester – der blev samlet op blandt de første blandinger.)

??Og på forskud tage mine 29 citater – mit tøj før dem i himlen med her i Phonix Park for at bevise over for mig selv, ved det nådige forsyn, jeg mener hver mand og kvinde, at jeg forbliver standhaftig for altid, og under – efter gode råd fra (frk.nerne) Norris, Southby, Yates og Weston corp. træde frem for deres mest foretrukne kunde med min tidligere protestantiske advarsel mod offentliggørelsen af et ukendt antal injurier, bogtrykker James Blow, Keyser's Lane, (en naiv borgmester i usømmeligt tøj, med kalveknæ i bukserne, tyreringe om halsen og en ubehøvlet accent, han er annonceagent for Saunders Newslater og har et postkontor i sin forretning, den mest misundelsesværdige mand i Belgrade som ikke tror på vores frelser) ?(til) min navnefælle, den største personlighed, der for øjeblikket holder fast på - sidder på tronen -holder fanen højt. ?Så at sige skønhedspletter i elegant jagt efter blomster og tabernakler og film(fotografi)kunst. Har du nogensinde set noget lignende. Den tarvelige fyr. Han spadserede ned af North Strand Road med sit ?håndklæde i hånden. Slangeøje. ?En kvæler af grønne papegøjer. Det sværger jeg på ved min lille hustru. Han var i færd med at forlade Dublin, men var ved at gå omkuld over min ensomme afgang. Han fik en advarsel af Politiet grundet hans seneste adfærd. Sherlock Holmes er på udkiq efter ham. Spænd alle

sammen sikkerhedsbæltet. Få håret klippet. Skam få ?M i egen person. Skam få hans
obsköniteter, hans værk og hans ? sjæl, der ligger som en udstødt mastiff, strøet i blod. Bring
aristokraterne til hængning på torvet. Stik et spyd gennem hans utro hjerte. Øjeblikkeligt.
Fold vingerne ud, min mariehøne. I galgen, min højtflyvende. Få kramper, min

535

perverterede fyr. Lad mig aldrig se dit hvide fjæs igen. Og det var mit, Bartholomew van
Homrigh, en mand af sorger og bekymringer(?hans originale gestus, efterlign mit skrig, først
os siden dig) da det faldt i mit lod i mit populære Essex, ?til mit sekstenhundredårsjubelæum
– på min centaur - nærved helvede - Gate of Hall ?? før hans statue af ”Manden i Træ”
???som jeg skyndte mig at fritage for skatter, , hans moder, stavet med et stort ”M”, by nr. 1 i
det mindste i det nye land, vor ædleste, ridende på sin ædle stridshest, den hvide Ferdinand,
(vi behøver ikke at tage helt over til Norge for vi kan finde én i hver dørsprække)?? med
med mine hilsener - ?antagelser -forudsætninger – og lykønskninger, Deres excellence.
Hvem var den lumpne karl der vovede at lægge sin hånd på dette bryst? Hvad med de fyre
derovre. Det var en der var sammen med os fire. ?Forsager du djævelen. Det er djævelen der
taler. Den første løgner i Lands-end (London).Ulv. Jeg kan se din skærgård fra skibsbroen.
Og disse teen-agers. Hvilke tærter. Man siger I er blevet konservative. Fladpander. Sikke en
røverhistorie, som jeg ikke kan goutere. Noget af det laveste i historien. Ibsen`sk nonsens. Per
og Poul. Den ?hjerteknusende Shogun. Hele affæren er plimrådden. Bærme er godt nok til
svin. Bægeret er fuldt.

Er det dig Mac Cool?

Har du kriller i hovedet?

Giv os din ?forkert stavede – forspildte -reception -modtagelse.

Lad fisken gå rundt, for Kristus skyld.

Gamle Oscar Wilde taler igen. Luk op for øregangen. Stakkels gamle ”hvidhovede”. Kære
forsvundne minder, farvel. Sig til verden, at jeg har døjet allerhelvedes kvaler. Det er en
skam, værsgod kære frue, at jeg har fanget Oscar Wilde i denne mest fornødrende
irettesættelse. Ni og tyve år, gråt hår, svigtende hukommelse, snurren i albuen, døv son en
slange. Jeg bad dig, kære frue om at bedømme mit træ efter dets frugter. Jeg gav dig 2 dufte,
3 måltider. Mine venner, mine herskaber, mine lykkelige blomster, mine allesteds faldende
frugter fra mit træ. Stakkels gamle Erskine Childers på sin væddeløbshest.

Det var Meddeleren, en forhenværende oberst. En ikkeinkarneret

536

ånd ved navn Sebastian Melmuth fra Rivieraen (Rio de Janeiro), (han er skør) kan ringe kort
fra udlandet med indtil flere beskeder fra min afdøde – deporterede. Lad os muntre ham lidt
op og træffe

aftale om et møde engang i fremtiden. Hallo, tal med mig. Hvordan går det oppe i højderne?
Altid skeptisk. Han tror ikke på Jesus genopstandelse, mirakelkure eller sjælevandring, lige
som P.P. Quemy. Han, det stakkels væsen, har lidt af forbigående fordøjelsesbesvær, fordi
han har forslugt sig på en række dialekter.

?Det er nu hans facon – væk med ham. O (stakkels) hellige uskyld.

Ring til minde om ham (bam) med kirkeklokker fra hjertet af gamle Edinborg i Crumlin, og

fra gader og stræder. Vis medynk og medlidenhed. Jeg sørger dybt over ham. O rædsel. Ak. I går med nobelprisen, i dag inficeret af bronchitis fra et dårehus. Så fryd dig over gamle Oscar Wilde, hans høje hat med hvide kanter, og spadserestok og benklæder fra "The Royal Leg", og hans store cigarer, hvorfra han udspyr en ordentlig mundfuld røg. ??Og det er på den måde han så nænsomt ville gifte sig med hende, hans guddommelige ??(?han ville "tænde" hende med sine tændstikker, men det er en misforståelse) Sammen med os hans nevøer, hans ?opflammet og omtåget af al hans røg. Men han skal have sin rødvin, pænt og sobert i Oscarshall's vinstue. En god retræte.Drengens stemme er stadig flatterende, og hans mund fortsat rød, selv om hans blonde hår har grå stænk. ?Det var af den grund han blev sat i fængsel. Det ved jeg vel. På grund af hans depraverede ord. En eller anden dag må jeg fortælle hans 2.den historie. Courage. Courage. Det ser ud til at der er en anden, der vil påtage sig mine byrder. Det kan jeg ikke tillade. Det kan jeg ikke. Velan, yemen. Jeg har blotlagt hele min fortid, hvilket jeg på begge sider smigrer mig selv over. Giv mig blot 2 måneder i fængsel efter lovens regler, og min første opgave vil være at klage til byrådet eller retten i Civini i London, ?med alle gamle og pålidelige personer, , borgmester Barrington og Jonah og John Whale, R købmænd, som jeg har taget i ed på at det ikke vil ske igen. O bed for os. Vor fader, du som er i himlen, hellig være dit navn, komme i dit rige, på jorden og i himlen. Der er intet som latter. O fagre. Og uartige mænd

537

der bor i glashus skal ikke kaste med sten. En mands hus er hans borg. Gud skal vide at jeg er her for at fortælle, at jeg til trods for alle tidligere overtalelsesforsøg, som jeg med et vokslæs i hjemløs hånden giver afkald på at få ros for, er betænkelig ved at ?lade mig døbe af hendes trykfejl, og (i kraft af –) ved hjælp af (gøre en dyd af nødvendigheden) - disse svinske – sjofle ?Ovocnas (ovoca kan måske betyde frugter på tjekkisk) på samme måde som ærkebiskop George Browne omfavner kristendommen, efter irerne, omvende mig til Kelter,(men jeg må først pr. stedfortræder døbe min gamle forfædre) når jeg, (lige)som Sigismund den Stolte, med Robin Redbrast som spåmand- åndelig vejleder – og Dr. Ruty som livlæge og St. Laurence Otoole (Irland til sejr) vil kaste mine vestlige øjne på disse arme hjemløse vagabonder og udvide deres engelskkundskaber. En mand bør betale sin andel, og jeg vil betale en fair provision for mit ?druesukker, folkens, selv om det, som det nu engang er, er den officielle takst for blodpenge for uheldig opførsel (vær rar at finde mit lommeværk) og jeg vil rent faktisk ophøre med en hver form for aktivitet og jeg nægter, at jeg på eget initiativ, i disse førkrigstider, hvor landsbyens befolkning går rundt i deres gummistøvler, ?som jeg skyndsomt har lagt til side til mig selv, har konspireret med mr. Billups, hønseavlser og min "quarterbrother", og som af og til gør mine ærinder, om at købe en kvindelig negerlavinde, som egentlig tilhører mig efter lang tids brug, eller at sælge min andel af hende på en fjerdedel,, uanset at sådan noget er tilladt i ens ægteskab efter den første ægtefælles død, og adskillige steder i Den hellige Skrift (som jeg har copyretten til) og bortcensurerede bøger (som burde være bandlyst), burde være umådeligt prøvende for mine følelser, der kræver mindst 2 glas whisky, et pund og en twopence, eller "3 mennesker på stranden". ?? Du Frikas flamme som kun bliver tændt af ægteskab, kvik mig op hvis jeg blot skulle være en fin dames tiggertøs, som til trods for hendes skæg, er feminin og velsignet. (hemmelig) Det var en vittighed i mit tegnenseriehæfte, "Den store kanon", som udkommer

hver uge i byen hos Co. Wicklow Clonsilla. Det mangler desværre i Hodders & Cockers aritmetik. Den utilgivelige antagelse

538

?som skyldes Juno "Moneta". Hvis Maria Theresa var blevet afsat på grund af sin anskuelse, er jeg William Ludwig total ligeglad. ?Og hvis hun fortsat prøver at camuflere sin vægtforøgelse – eller noget med en diskussionsklub -, er jeg hvad mig angår, meget tilbøjelig til at mene hvorfor jeg ikke også skulle være af samme opfattelse.

Helt usandsynligt. Jeg tror ikke et ord af at der skulle have været en sådan kontrovers. Det er ren fantasi. Mangel på ideer. Næste 5-7 linier meget svære. Forslag: Eller at have indrømmet at jeg har videresolgt slaven eller at jeg har byttet mig til nogle super gode ?mælkebilletter; den bedste mulat i Bristol, ? Ingen udflugter; ?100 procent ?auktionsbridge. Det var en skrækkelig grusomhed, som svarer til de natlige udskejelser og hemmelige ritualer, som vi bliver overvældet af fra det gamle Kartago. Yderst upassende. Ikke for gamle Krøsus eller guldets hvide sjæl. ??? En bum på penis, gonnore, eller syfilis - ? (3 bank på køkkendøren.) Ikke for fem flade ører eller alle de penge der er i mønthuset i Edinburgh.

Gud hjælp mig. Jeg mener det alvorligt.

Mine herrer. Se det absurde i det. Hvad jeg gerne vil sige. Hendes blotlagte ideer, det er lige til at dø af grin over. En absurd handel, ville mammy kalde det. Med en annonce på en linie. ?Vil spise frisk levende laks. De 2 husarer med deres ugifte kvinder på 25 år, Lizzy og Lissi Mycock fra flæsketorvet, hvor de byder sig til fra morgen til aften og jeg vogter over dem. Jeg ville ikke vide af at kontakte sådanne stakkels ulykkelige mennesker, som jeg slet ikke kender, eller nogle søstre eller deres kvindelige arvinger, om jeg så skulle klatre rundt om dem eller under dem. Det ville være at komme fra asken og i ilden. Her er en der forekommer ganske enorm. Det er manden der tømte banken i Monte Carlo. Det er Deucalion. Jeg har hørt at man skal formode, at du er uskyldig,, men vi har set dig sammen med disse børn.

Deukalion. Det lugter.

"Evening Times" er et beskidt rendestensblad, men du har kastet deres ?pigstones grise- på kongens politi i Schottenhof, ikke sandt.

Deucalion igen. Jeg kunne godt lide hans fordømte ?frækhed. Sludrebøtte. Sikke et lurvet trick. ? Jeg vil lægge hovedet på blokken – put my head under my white hat - ?? for at løskøbe kvæg og anbringe mig hvor jeg stod i min frihed mellem kættere og små

539

uskyldige – uberørte - ved monumentet over Roderick O`Connor

?efter at have hørt det med begge mine ører (markus-evangeliet 4.9)

og med hånden på biblen og min hat på hovedet ved min rene dyd vidne om den længste erektion hos vor allerførste gentleman. Og jeg vil helt ærligt betro dig på min ære som ørentvist, at jeg altid med rene ord tænker på det førsteklases continentale digterselskab, Dante, Goethe og Shakespeare, som ?flertallet beundrer for at vide hvad der sker og hvad der vil ske. Ligesom min pilgrims hedengangne politik har jeg fået lektioner af min bedste lærer, som det publikum han kender, og er du klar over, ??, synes jeg helt ærligt, at hvis jeg har

svigtet fælt ved et uheld, skønt opildnet af raseri, helt perpleks, paralyseret og krigerisk, har jeg gjort mit bedste indtil døden og hvad jeg selv synes er det klogeste jeg har gjort. Jeg har fået at vide, at jeg ejer nogle guldminer eller noget i den retning i det sydlige Spanien. Ho.Ho.Ho.HO. Har jeg også fortalt hvor meget jeg afskyr mig selv (for nu at sige sandheden) og af mit inderste hjerte virkelig angrer ? diverse klæder (eller noget med butikker der er lukket om søndagen) Det morsomme som jeg vil sige til jer hotelfok er, at jeg, da jeg var ved at drukne i min færd mod Irland, skamfuldt, med 3 slag af mit bagror, ?dog ikke min flaske, og gjorde mit kejserlige indtog med min ret til at bære våben og tog residens med kost og logi under den overskyede himmel og alt mit habengut, og løb hen og ?? anbragte – tilvirkede mit ? udvalg fra Bristol her ved byttebutikken for gadens vigtige mænd med deres jævne kvinder i et almindeligt skur, blandt fremmede og fjender ?ved Poplin-væverierne foran Fort Dunlop ved havet, et mudderhul svarende til Lake Serbonis ved Wallabout Bay, med løse stenblokke fra et brystværn og en ”grøfteskråning”og et hegn af palisader, på militær sejrskurs med den sårede borgmester på slagtedagen for Clontarf, i det år jeg har udnævnt til at være året for mirakler, og ?overdrivende disse områder(kong Wenceslaus sværd var mit samt Albert den 1. preussiske stok) under beskyttelse af de kongelige højheder Pave Urban, Charles Chaplin og ?Edward den VII og Henrik d. VIII, her hvor min ansættelse på et kontor og mine kvaler med at blive huslig begyndte, med vægten af en kvinde, skat og min gæld med ”Floki fra ravnene” som min sikre styrmand, der var inficeret af ”Engelsk Sved” og andre epidemier,

540

den dobbelttandede drage med alle slags slanger, har fuldstændigt løsrevet sig fra denne sammenslutning af nationer og notoriske livsnydere er ikke fundet i vores fortegnelser. Denne bys beliggenhed er tiltalende på alle måder, komfortabel og sund. Har du lyst til en spadseretur på bakkerne, er de ikke langt væk. Der er åbent land overalt. Er du glad for frisk vand, løber den berømte flod Liffey, opkaldt efter Ptolemæus Lybnum, raskt forbi. Ønsker du udsigt over havet, er det lige ved hånden. Lyt nu efter!

?Aflæg et besøg i Drumcollegher

Besøg først det smukke Drumcollegher, uanset hvad du gør.

Se Drumcollegher og dø

Tingene er ikke længere som de var. Lad mig give et kort overblik. Proklamation. Pøj.Pøj.

Der ?er fløjt fra skovskader. Her er Tyburn, hvor man blev kvalt, ? Nu Marble Arch, London l ? massed murmurs march.: hvor bussen standser, handler jeg ind.

Her hvor du er, skal du hvile. På mig, den sovende kæmpe. ??Du skal være. De skal være. Fra hele mit hovede i det høje til ?dødeliggørelse -befæstningen det er min skæbne. Gamle Moses død er indledningen til hele dette kaos, så de sidste skal blive de første i ?vores Dublin. Nye lamper tages i bytte for gamle. ?De engelske rekrutter kan være kommet til bage til byen, men politifolkene står under lindetræerne med hver deres pige. ?? forslag til næste afsnit:

Der er kondomer (frisk salat fra havet) til overhusmedlemmer, gentlemen, Cæsar og Gallere og mugne

personer, der knevrer passioneret, sammenlængede fanger (gengangere), og skælvende drochekuske, samfundets støtter og stræbere på ?? . Borgernes lydighed er byens lykke. Vores børs og politik og økonomi er i gode hænder hos Jack Sheppard, vores liv er usikre i selskab

med Jonathan Wild. Må jeg være så fri. Mange tak, I som får det bedste ud af andre ved bedrageriske kneb.. Attentater formindskes. Blå blazere er gået af mode og det samme gælder dueller. Homoseksualitet er sjældent som elskerers møder.

Der er mangel på spedalske, og uvidende er under mistanke som Aiskylos`hustruer. ? Lad husets frue opdage sig selv når hun skal lave aftenmåltidet. My Lord, skjul dig. Alle er i god behold. Firbolgere, gud velsigne os. Landkrabber, hold krudtet tørt. Sømænd, vi priser jeres stuepiger og hustruer.

541

Syv nøgne høje som midtpunkter, havde jeg haft, og i periferien har du udsigt over 7 have fra højene. Braid Hills, Blackford Hills, Calton Hills, Liberton Hill, Craighill Hill, Corstophane Hill, Arthurs Seat. Saint Nicholas Within`s kort var min vejviser, og jeg opførte et herresæde i omegnen af St. Michans Church.

Min ”Woolworth Building” knejsede ved side af Eifeltårnet som et spyd op i himlen mod skyerne. Den måde hvorpå jeg skaffede finansieringen gav mig uhyrlige skrump: Told og afgifter var mine midler af Guds nåde, og mine midler til returkommission og selvbemægtigelse, var arbejdsløshedsunderstøttelser og beskatning. Jeg var næsten fra forstanden på grund af alle de knaldperler på min pandeskal, indtil det faldt mig ind, at jeg måtte gøre meget mere ud af det: Kontanter til ?herren over gambling, og fortælle pantelåneren, at jeg elsker dig.?Fremmede (Hugenotter) fra Holland flyttede ind i store skarer og jeg mødte dem, ansigt til ansigt, på Bartholomæusnatten: ? Til angreb, og (se engang) jeg rejste Daniel op i løvehulen, Belfast misundte mig, Cork city ?græd. Har man set mage. Næste sætning?? Jeg trodsede -hyldede Brian Boru for at omringe skandinaverne, mens de skreg: Firbolgere! Ryd vejen. Et øje for et øje, en tand for en tand? Hvis de havde godkendt det, havde det kostet dem en fortand: Der var sviren ved festlige lejligheder, her var der sviren i fæstningen: Jeg sendte herugen af Wellington væk for at ryste Napoleon. Watterloo, Watterloo, Waterloo, oprigtig sorg. ?? Jeg søgte ly for kugleregneren mens krigen stod på, og udholdt den indtil pavens udsendte befriede mig.? Jeg holdt fest i Akropolis, og frokost i Niederdorf. ?Jeg førte veje til fordstæderne men placerede rødgardister rundt om Westminster. Jeg tog bad på ”mendicity Institution” og blev vaccineret mod enøjethed (for en øjensygdom). Hvem kan fortælle deres historie, som jeg efter behag befolkede sletten ved Salisbury med 3 hundrede tilhørere med og dette og hint. Jeg spandt nattøj til sovende skønheder og vendte det døve øre til slumrende bæster. Rundt om ? musky ?moskusen lød der en mumlen men muser og vilde dyr summede: der lød sød musik som delte vandene fra vestinderne mens der fra kløfterne østpå lød stridende stemmer – mundhuggeri. ??? Alle i Sackville var ramt af pest og i Mecklenburgh var det forbudte syn: tuberkulose, som jeg

542

?avlede (spadefulde af) fra kartoffelplanten og beri -beri fra overfloden af irsk irsk stuvning. Jeg hørte mine elever – protestanter – frihedsknægte - gøre sig fri af deres sumpede øde jorder og whiggerene foran grædemuren i Jerusalem. ? Jeg ledte regnvandet ned i Richmondbassinet ved Ranelagh med borde og stole gennem vandledninger af elmetræ; til glæde for dem i yderzonen transporterede jeg dem i mine biler til mine ”come and dine”hoteller: ?? jeg lavede fontæner med kopper til at drikke af til dem, der ikke er

vanedrankere: da de var blevet afvænnet, skabte jeg forvirring ved at hælde mere på: sure vindruer med eddike, så er de mere lydige mod mig. Hvis du tænker at jeg er beruset og bevares, hvis du vil gøre nar af mig, mens du betaler i drochekuskens skur, så sæt punktummer over ”ierne” som du sætter streger gennem ”tørne”. Derfor, vogt dig vel. For mens jeg kiggede op af St. James Street så jeg ned af Christmas Steps: en offentlig ansat på en piedestal, ?? og hvis man skal regne det for noget, bestyreren af Herberget for syge og fattige, og på ”Foster Plane” demonstrerede jeg mit venskab for folket, og mine elever følte, at nok gøede jeg, men jeg bed ikke. Suffragetter og samvittighed var nøje knyttet til **mig** men ??? legede kispus med min ordflom – mystisk sætning –ing checkes - : Elizabeth Fletcher og borgmester Fletcher, hvor indgående de end forhørte mig, deres guldfugl, svarede jeg ufortøvet: Mine herrer og damer, hvem fanden sagde, at man ikke skal skyde førend man kan se det hvide i stoderens øjne. Mit svar: Kom med dem, mens de er unge. På fødehospitalet Rotunda Materniy begrænsede jeg deres ??buttethed og ?? indespærrede vedholdende (overmodne) prostituerede (voldtægtsmænd): Jeg gav kager til Jacobitterne og en skål linser til de udmattede. Jeg forsynede dem med gratis undertøj mens jeg ?for rundt med guldkæde som en borgmester og udførte bagholdsangreb, klædt i sæk og aske, som en lovløs tigger. I mit hjertes godhed sendte jeg kvinder i fuldt flor- prostituerede - ud for at forfriske

543

de udmattede og derefter Dublin Metropolitan Police, min største velgørenhed, ? Næste sætninger skal ifølge Epstein vist forstås således: jeg gjorde de usle fyre værdiløse ved at afkorte ”deres nedre dele: med et kraftigt slag mod venstre sendte jeg mine boundary – ? straffefanger -slaver – til Botany Bay og nogle til Amerika, hvor de grundlagde 24 steder, der blev opkaldt efter Dublin. Jeg har modtaget et utal af breve og mange bønskrifter fyldt med poesi om min storhed som en regent, og jeg har i den grad fortryllet de smarteste kordrenge med diskussioner, så de alle sammen kalder mig et dumt svin. Jo mere jeg har bygget i det skjulte, jo mere er det åbne land blevet tilplastret med huse. Jeg har opført min Vanderbilt bygning ved midnatstid og ved morgengry var den omringet af huse der var skudt op af jorden som paddehatte. Hvil og vær taknemmelig, med forlov, tak. Jeg betragtede markens liljer og åbenbarede mig overfor dronningen af Saba i al min magt og vælde. Og hvad der følger. Det her. Denne foragt, mine døtre og disse mænd, min søn, fra mit landsted i Oxmantown til Thor Stein, der retteligt hedder ”Thomas St” , og fra Hoggan Green til englænderen Williams House, i alle deres baronier med store græsarealer, bondeknolde, friborgere, frgivne og fanatikere, stolte irere, knejsende keltere, den tørstige James, de kære John´er, ”rødpiger” og blåfrakker, alle sammen ærbødige og i troskab, alle som har fået billetter, et pænt men overlæsset hjem, respektabelt men med meget få møbler, hvor hele familien overværer den daglige messe, dødsyge af smørrebrød, nogle gange i militsen, mentalt forstyrret af at læse en bog om tysk psyke, deler toilet med 8 andre huse, mere end respektabelt, fattighjælpsmodtagere, en lønmodtager netop løsladt fra fængslet, højst respektabel, planlægger en ny cykeltur til Montgomery Station, den ældste søn der ikke vil arbejde, men intenst studerer billeder i scrapbøger, et hus med 4 værelser uden bagudgang, knap så respektabelt, hvor man betaler kludekrammeren med knogler for nye gardiner, et møgbeskidt hus fyldt med bras, der er lige til at brænde, en sjusket hustru, der er ude efter øl til manden, gravid med sit 10. ende uægte barn , delvist respektabelt, følger et kursus i

blevet kysset på begge kinder på molen af den afdøde grevinde af Shetland, fælles om et toilet der med rund hånd er lovet til 11 andre bidragydere, engang respektable, et åbent indgangsparti med en gennemtrængende lugt af madrester fra Østersøen, slag der holdt kvindens hoved mod væggen til forstyrrelse for naboen, et privat kapel, der optager pladsen for hjemvendende, fjernes hvert kvartal, et tilfælde af særlig håbløshed, respektabelt i allerhøjeste grad, med latriner der er nødt til at blive ført gennem huset inden de skal tømmes, en excentrisk søofficer, ikk helt sikker på benene, der nyder sin lange pipe hver uge og ler, mens han læser udenlandske illustrerede magasiner, siddende på en træstub foran døren, kendt som fælden, en enke med rheumatisme og stuepiger, besat af onde ånder, fordømt og forbandet, tvivlsom respektabilitet, værktøj, der er pantsat for dyrt og ikke forsikret, en omvendt filantrop, der altid er i stand til at drage fordel af prostituerede, siddende foran fyldte askeskuffer, en seriøs student, der spiser sit sidste måltid, et køkkengulv, fyldt med huller, farligt for gamle mænd, helt igennem respektable, mængder af uopskårede hellige bøger inden for rækkevidde, nærmeste vandaftapningsshane i en afstand af 200 yards, høns og stikkelsbærvin hyppigt på bordet, en mand der ikke haft sine støvler af i et år, et barn, der får undervisning i at hamre på et klaver, udadtil respektabel, hører af og til fra nære forbindelser, tommetykt støv mellem trappegelænderet og den hullede væg, en hustru der renser stole, eminent respektabel, arbejdsløs og en regulær dovenkrop, burde opereres hvis hun samtykker, et jammerligt hul i taget, en vinkælder fyldt med spindelvæv siden "Pontius Pilatus", iført militærbukser og samler på sjældne buddafigurer, meget nuttede umyndige, der bør skilles ad, sidder oppe med feber, to terasser (gentagne briser) respektabelt på en hver måde, harmløs imbecil antagelig småbegavet, pølse hver søndag, med en stab på 8 tjenere, udsynet ødelagt af unyttige personer på gangstien, sønner der ligger i sengen det meste af dagen og går ud med deres søstre umiddelbart efter mørkets

frembrud, ha aldrig set havet, rejser rundt med sine 11 kufferter, fyldt med tøj, udsultet kat efterladt i afsky, den største grad af respektabilitet, hviler ud efter livets hårde arbejde, industriarbejdere, fortvivlelsen hos hans mange kvindelige velgørere, kalorier udelukkende fra rønnebærtræer og melboller, et strejf af solskin er alt hvad de ser af solen i januar og februar, 5 der bor

i et halvt dobbelthus med 4 værelser for 4 en halv shilling pr. uge, betaler sjældent købmanden, ønsker sikkerhed for en ven, der er gået under jorden, deler toilet med 14 andre lignende huse og et berygtet natherberge, mere respektabelt end andre, enkepension men kun til dagen og vejen, en silkehat arvet fra svigerfar, bestyreren af den daglige økonomi økonomi aldrig nævnt, ejendommeligt som de bor, med ry for rufferi, de sidste 4 beboere båret ud, mental fællesskab kun med kammerater, hvilket ikke efterlader meget respektabilitet, store huller i væggene, der giver adgang for mus, et smykke fra en Uganda Høvding i et indelåst smykeskrin af elfenben, en bedstemoder med fremskreden svagtsynethed på grund af alkohol, plagen fra Goodmans Field, og respekteret og respektabel, så respektabel som respektabilitet nu en gang kan være, skønt deres tragiske tab var de rædsler jeg kunne have forventet, lad dem blot komme alle sammen, de er mine livegne, som

jeg har bevilget frihedsrettigheder. Det er om mig derfor min vilje og bestemte befaling på mit kongelige ord og med befæstelse af mit store segl, at de, fra den fjerneste fader til faderen til deres tipoldebørn, tager bopæl der, og forsvarer det for mig og mine efterkommere, fredfyldt, fast og roligt, tilstrækkeligt og ærefuldt, med alle de rettigheder og sædvaner, som jeg med rund hånd har tildelt folk i Bristol og i hele mit land. Mine vidner herpå er mine knive og snustobaksdåser. ?Føj for fanden. (Fie, foe and fum” King Lear III.187) Kong Henry. (eller: Lad ikke hævnen ramme de skibbrudne).

Kæmpende milevidt har jeg befriet tusinder og atter tusinder af slaver. Se, jeg har set ned på mine ?pumpadours i deres borgerlige bekvemmeligheder, og handelsrejsende har fortalt de mest utrolige historier rundt i landet: jeg håber på et ægteskab til venstre hånd, om aftenen gav jeg husly til pengeafpressere: på toppen af min magt var jeg nådig mod mine undergivne, men gående rundt i gaderne jeg dem når det var mørkest, overvandt jeg dem i stor stil: jeg dømte sjuskehovederne iført underbukser og satte mig til dommer over pendlerne bag lukkede døre. De blev svøbt i bandager på Guy`s Hospital og obduceret på Foulkes hospital? , et øje for et øje, en tand for en tand ?betydningen af ”loy”. Hvis jeg var højtskattet som en besindig lovgiver, skabte jeg revolution ved mine opførelser: hovedveje og biveje ?skabte jeg af dybe kløfter og ?? samlede jeg dem: i Sheridans Circle hviler mine åndfuldheder – fiduser - næste sætning ?? måske noget i denne retning: det plagede barn er dømt til sorte huller (Hearts of Oak – må I hvile i fred!

546

??Hold jer fra alkoholiske drikke! ?Plakatfuld, indhyllet i sorg. Ti stille, City Morgue - Dublin!) Min nådige hersker og højtstående herre Konge har med garanti respekt for mig, og han har givet mig mit øgenavn (hvisk det) som kun spiller en mindre rolle for de fleste. Disse er mine våbentegn som en fri borger. ? Som våbenmærke 2 unge friske muntre stjernebestrøede unge møer med sorte sølvklare chemisser. På skjoldet, delt i 2 horisontale felter, foroven en kølle – kakerlak, malet med en devise, der skaller af, forneden en treenighed af lansebærere, der fægter op i luften med deres dragne spyd, med armene over kors som benene på et St. Andrew`s kors, i et baghold, grøntfarvet. Med et officiellt motto ” I går -i dag -i morgen”. Det ville være intetsigende, hvis man skal tage udgangspunkt i min tidligere tilstand, at forespørge om jeg, fysisk udmattet, mon tilhørte den første generation af polygami, dybt hemmeligt, blandt mine ”Essener”, var blevet båret af skyen fra græshoppernes land i galajen ”Ouzel Galley”, ?? hulter til bulter, som resultatet af et samarbejde, som 3 overfrakker, der var viklet ind i hinanden, ?og to underskorter der levede som én, med bekymringer som 3 eller to-delt, nøgen eller udplyndret som Fenierne, ? Med eksemplarer af døde abehoveder, ?indhyllet i mørke, med min skaberevne og et gratis løfte, og med min naturlige ret til som en fri håndværker og det indre lys fra min moderkirke, på den måde det nu passer mig bedst, foregiver jeg og modsiger det klart og tydeligt. Fra tidlig morgen til sen aften. Det her må være helvede. Sandelig. Sandelig. Hvad er klokken, please. Hvad er dit nummer. 1

Hvem gav dig det nummer. 2

Har du puttet alle dine sparepenge i? Jeg lytter, shh.

Hold dig væk fra ?

Hr. telefonstemme. Fru Døvtum og usynlige venner. Jeg vil gerne sige følgende. Den

irritende side af det var, havde trofaste Fulvia mens hun følger denne verdens kringlede veje, vendt ryggen til – opgivet – givet afkald på sin besværlige måde at søge efter elskere, nøddebrune mænd fra Irland – opremsningen i det følgende ?? -eller igen havde Fluvia, som den ravgule heks hun var, overladt sin ridderlige krogede seng med krokus til nogle omstrefjende landevejsrøvere fra Moabit blotte foresillinger

547

som kunne have mishandlet hende, de snu slyngler, kunne de med fordel have spurgt hende, hvor i helvede hendes bedragere er. Vel vidende at det ellers var gået til spilde, som jeg har hørt det fra min gode hustru, som jeg hovedsageligt for det meste bekræfter, for Fulvia Fluvia, en blid moder til sin førstefødte, fulgte altid lige til døden i stedet hvad der anses for passende og rimeligt, hvorimod jeg slesker for hvad der er gået tabt. Uanset det gik jeg i rette med hende og ødelagde hendes undertøj. Og hun brød ud i tårer: O my lord!

Indtil vi mødes!

Før vi skilles!

Traleluja!

På samme tid om hundrede år!

Men jeg var bestemt over for hende. Og på højdepunktet af min fryd og jalousi, transporterede jeg hende med tildækkede øjne, ører, næse og mund, over kanalen, og bar hende over land, som et skib følger tidevandet, fra Leixleip til Loop Line Bridge, som den ledende opsynsmand i Seaport Town skulle gøre det, ledsaget af en melankolsk mumlen af vinden, fra Kevins Port og Dublin og Sackville, langs med flodbredden ved den store udmunding, til Ringsend flod-og færgenhavn, hvor hun begyndte at ryste en smule, ?da hun skulle afgrænse afstanden til byen. Og der hvor bølgerne slår op mod strandbredden mod syd, med en tung stav som mast, så høj som Ajax, rejste jeg i siksak min fortryllede bådshage, en trefork som Tritons, forsynet med en dupsko, og befalede det stormomsuste hav at trække sig tilbage fra os (baglæns hav-hav, stammede jeg) og jeg ?? rev med en fandens fin ridefærdighed tøjet af min brud og tog hendes mødom idet jeg gik i kødet på hende og tilbad hende med min krop, min brud: Himmel, hvor det rungede fra ham: Heda! Hedo! Han slog sig løs af lykke over hende. Og jeg ?overøste hende med tifoldig fryd, ?idet jeg slog saltmortaler, så det gav ekko mellem flodbredderne, ved hjælp af Strongbow (Thalatta! Thalatta!) så stærke var vi sammen, som en malmstrøm der forenes med Golfstrømmen: og ?? tilsmudsede jeg hende med jern fra Irland og gjorde hende til min livslange ?? for alle og enhver, i dag, i går, i morgen og for tid og evighed: kom ned på jorden, stryg flaget: (sikke skrig fra de ombordværende, sikke et brøl fra dampkedler)

548

fra Livland, skål på dit helbred, fra Letland, skål koner!

Med ” Impress of Asia” og ” Queen Columbia” til hendes brudepiger og musik fra oceanet som bryllupsmusik: vi blev

salvet med gåsefedt, pøbelen skreg, og jeg gav hende blomster

så hun blev genert: og jeg gav hende et navn og spændte et kyskhedsbælte omkring hende,

som hun skulle bære til sin grav,
 min dyrebare, Anna Livia Plurabel, mens jeg fortsat er og altid vil være hendes elsker: jeg
 lænkede hendes ??? sætningen meget dunkel ordet ”grippe” betyder influenza ”casemate” er
 slang for
 ”kusse” og hvorfor ”fuming snugglers” fuming betyder rasende og ”snugglers” er nogen der
 putter sig.- måske noget i retning af: jeg lænkede hende til sengen rasende af influenza, så hun
 kunne hygge sig der --så jeg inficerede hendes lille værelse med Den spanske Rædsel
 (Spanish Fury var en blodig begivenhed i Belgien i 1576): jeg var hendes ”Howth”, hendes
 faste holdepunkt, hendes Mount Everest, hun var min Annie, min Lorelei, min ?pissabed:
 hvem havde sørget for at klippe hendes ?ribbons, hvis det ikke havde været for min taperhed,
 ?? hvem havde fremvist det himmelske for ensomme ungarle, andre end mig, fri reporter. I
 Trinity College traf de min dame, køb ikke katten i sækken: forglemmer jeg mig selv på grund
 af hende, brænder jeg fingrerne (udsætter jeg mig for direkte sollys), hvis jeg prøver at være
 snu: havde jeg ikke arbejdet i ”Kattesundet” med at gøre rent efter gravhunde og havde jeg
 ikke foræret mine frakker til Konstantinopel: og bestyrket af min ret som en mand af Capitol,
 havde jeg omgærdet hende, min ?lækre steg (direkte oversat: pasta kogt i olie) med al den
 kærlige omsorg en mand kan præstere og udstyret hende med ret til at tale, og jeg gav min
 unge lilje bløde varer til at varme lårene, og hårde varer (hele kataloget) og maskefast
 tricotage (se i kataloget under ”strømpetøj) kokette huer (Se under ”Agnes Hatte) og noget
 værdiløst skrammel af mine seneste spøg- og skæmtartikler, og tynde kjoler fra Redfern og
 gennemsigtigt undertøj som blotter den kvindelige krop og det lødne skind, højdepunktet fra
 manufakturhandler Pim`s, og dameskrædderne Slyne`s og Sparrow`s, kjoler på knager i fuld
 belysning året rundt, og en krinoline, bred som en hel kommune, og galocher til hendes
 fusser, som bærer præg af at være kogt i oile, og indianerperler som legetøj og ?kviksølv
 under et glasspejl til glæde for mig og ?en kop og et lille krus: og jeg ønsker at min lille svane
 skal have en halskæde med muslingeskaller hvorigennem man kan høre sømændenes sang,
 når hun skal gå bort: og mens jeg ophøjer hende til Kongens Hof, dekoreerede jeg, ak
 uopmærksom på hendes uhyggelige skrig, selv om det var uendeligt bittert, hendes næse med
 Dannebrogordenen

549

(med en hilsen til kongen: Han skal leve, han skal leve!): med fupgadeolielamper ved
 Leonards og Dunphy`s Corners, foran madonnafigurene ved hvert 5. hus, lysestager af talg
 og lårtykke stearinlys, der drypper billigt stearin ned i sorte huller, voksllys for drukkenbolte
 og en flagstang med et hejst flag: For dage hvor der ikke var nætter, at nætter skulle være
 dage, og vores folk havde hvilet ud efter kampen mod Danerne og hedningerne sluttet
 fred med Kristus: ? Dirrende perverse individer kvækkede ikke mere, ?forfrosne lænder var
 tøet op og levede, borte var septetten, mørkt, dødeligt, deprimerende, smertelige, desperate,
 ikke længere årets 12 måneder, forbandet, tungsindige, sørgeligt, frygtsomt, vildt
 alarmerende, skrækkeligt, overvældet af rædsel: fred, fuldkommen fred: ?og ved juletid blev
 jeg skør af den aftagende måne ved mit kolde aftensmåltid, min due, min skønne, ?? i
 vestenvinden og hallerne med ”Elgins Marbles” var oplyst fra den ene ende til den anden
 med al elektriciteten fra Livania, fra anode til katode og fra det farvede mosaiktopaz i
 Mourne Mts., af safirer, ved Arklow Town, Co. Wicklow, sømænds lokkemad, og lyset fra

fyrstårnet Hook Head ved Wexford til de inddæmmede dele af Hy Kinsella: har du set ikke set? Mine perler summe – sætte liv i kludene kaste perler for svin, toppen af min gavmildhed?: ? (jf. Epstein pag 224) jeg satte drivgarn i 3/4 af havet og samlede ?alle de tomme flasker sammen i Portebello :?? da jeg sendte Peter, Jack og Martin ned på bunden af havet, var jeg en slem dreng af en trold, men det var da jeg tog til Sankt Petersborg de ydede mig retfærdighed: Hvad en Cæsar kan nedbryde i den gamle verden kan en Sawyer bygge op i Dublin. På Hy Brasil forsvandt min formue, jeg bar med smil min byrde, men følte det var synd for mig. Hvor den tapre O`Connor forestod Alma Maters bryllup flød byen over ved siden af de n sølverne kilde, hvor jeg slog mig ned med min hjertensskær;? Jeg charmerede hendes intellekt med hvad jeg vil kalde nyttige tanker, ?? turlehide -plumped : ? mine drikfældige kirketjenere fremviste festoptog med kurvemagerne Kain og Abel og buntmagere, der i forgyldt pomp og pragt viste hvorledes Sir Arthur Guinness og Lord James Stirling gav kamelen dens pukkel: ? jeg ”skruede (festoptogets) kejseren ned med ni pinde og efter gælisk skik lagde jeg seks pennies

550

(jf. den gamle tradition med at lægge pence på en afdøds øjenlåg: måske til færgemanden i dødsriget? Kaldet ”corpse`s eyes”) til hans efterfølger: mine værdier blev ? endevendt”bissed and trissed” fra først til sidst (fra Joshua til Godfrey of Bouillion”), men min procession med profeter, ville de have prist til evighed. Morale: ?Vær sikker på bogen – tro mod . (Se under ” trykning”).

Han er overhovedet ikke hverken en bums eller fremfusende. ”bum and belly”

Men hans medlemmer passede ham næppe.

?Stephens Green med det grønne kollegium.

Skt. Patrick er i havnen.

Og efter alle disse hændelser - sager, ernærede jeg hende, min gamle kvinde, min radmagre ? Linster”, med krydderier der gav hende dårlig ånde, hvidløg og en ordentlig mundfuld marvben og hvidløgsringe, rå peber og salt, kål og dild, det bedste af Meshella og underfundigheder i gelè fra festen for Sankt Pakras (Patrik) og en hurtig lavet kage af svinefedt af nærende indhold, ærtegrød til pinsebudding, kødmat med brød fra det offentlige køkken, og forskellige stimulanser som kaffe, jalaprod, og små løg fra Ascalon, som er passende mad for hende, når hun skal ned på jorden igen: og til min skinsyge mongolid, med en ånde af saffron, gav jeg Borwick`s bagepulver og olivenolie og bodyshampoo, og creme til de mørke partier af hendes ansigt, og vand så hun kunne vaske sine hænder, og en børste, så hun kunne strigle sit skød, brunt men net, en moppe så hun kunne feje sædet, og ulvefødder så hun kunne fugte sine stuer (forbløffende effektivt) (”spores of clubmoss” anvendtes i sin tid til at sterilisere hospitalsstuer), og da ugerne med elskværdighed over for de pårørende var ophørt, afslørede jeg overfor min ?hore af en kvinde, i vores fornemme saloner med fint glas i vinduer af lauerbærtræ, draperede dørpartier og bogreoler med guldkanter, ved aftensmaden, for at vække hendes sympati – medfølelse - mine fordækte morsker for hendes åbne øjne og med skinger stemme: vævning, et kortspil, en spinado og en runde-leg: Vor uanstændige borgmestres og landlige propritærfruers ansigter smilede underdanigt mod os fra de berømte oliemalede portrætter: Thomas Cusack, Michael Cusack,

Larry O'Neill, Hugh O'Neill, Pieter Styuvesant, Mrs Currens, Mrs. Reyson-Figgs, Mrs. Dattery, og Mrs. Pruny-Quetch: som vi alle har tillid til, mens vi vasker vore fødder, de 6 øverste medlemmer af Baptistsekten, som alle henvender sig til den religiøse ledes, jf. Amos 5:6 ” Søg herren og du skal finde ham; såfremt han bryder ud som ild i Josefs hus og bemægtiger sig det, vil ingen i Bethlehem kunne slukke ilden” : hun havde dobbelt så meget tid til at udstille sine ynder i Alahambrapaladset og til at danse Den blå Donau i Vauxhall Gardens, mens jeg på grund af Klumpe-Dumpe, forvirret og helt rundt på gulvet

551

blandede mig, idet jeg følte mig helt sikkert frigjort fra min byrde: i vores vinterpalads skindede lyset på de elendige: vi priste Gud for fårene og bukkene (jf. Matt. Evangeliet 25:31-46 – meningen er angiveligt en tak til skaberen for at have skilt fårene fra bukkene W.S): hun varmede sine fødder på mit gloende kul og ? skoldede sine læber ved mit eksemplar af de islandske sagaer:

hun herskede i Peacocks tronsal, og slikkede is af kvistvinduerne, mens alle beundrede hendes trusser: I Amstedam boede der en pige, mærk vel hvad du ser: det var ved den almægtige et syn for guder: med en lille ridehat, tilsølet med gule slagger og flitterstads og en hagesmæk: jeg var en plage for mange knugede elskovsforhold og dryssede omkring som et skravl: jeg var fortabt i drømme om dig og mere end perfekt: jeg kom dig i forkøbet på steder hvor det gav genlyd af tegn på kærlighed fra kvinder til stålsatte handelsmænd: Vi er støv og skygge: Jeg sagde til den forsvarsløse prostituerede: lad mig være din fader; og til pralhalse og dem der taler ondt om sine brødre: farvel, kammerat: budbringeren af gode nyheder, altfavnende som Frelserens ord, ?til den fortabte, den odieuse, og den som altid i sin ensrettedhed, ved liberale donationer i koordineringen af organisationen af deres indsættelse og forøgelse og tilføjelser og forstærkning uden ubesindighed, der kulminerer i udbredelsen af hvad der tidligere var deres største ønske om sædvanlig velvære, munterhed, nytteevne, og belønning, skal alt sammen realiseres i/af Kristus: jeg styrede med tov slæbebåde ned ad Canal Grande og mine lette fartøjer var anbragt langs med Virginia Water. Og i byen på landet byggede jeg til min elskede, under stjernekyggen i mit observatorium, et toilet under jorden, med træk og skyl, hvor hun i ro og mag kunne forrette hvad hun skulle i sabatten, hvor støjende adfærd gerne skal undgås: opmurede jeg ikke hurtigt universiter, alle rationelle og gudlignende, sofistre mod sofistre, alle 3-4 års-studerende med legater: var der ikke indgravninger af mig på 2 søjler fra det gamle Ægypten?: havde jeg ikke skåret hieroglyfer

for læserne, de hellige og Democritus, bygget 3 borge og sat et ubegrænset antal penge i omløb, og ved hjælp af ?? passeret gennem 12 nåleøjne og fængslet i Newgate og ned af Venus Street, for at møde min kamel, kolossal, kolossal, ved Ottoman-porten til Ghats of Benares i Konstantinopel: O – mange var kaldede, men få udvalgt (Fader, fader, fordums fader,

552

han var ikke for tit opstillet i valgkredsen Old Sarum): terminaler til mine 4 provinser: Great

Northern, Great Southern & Western, Wicklow & Wexford, Midland Great Western. Og jeg opførte 2 tvillingetårne, som var både for og imod, mine stavkirker, Procathedral, Christ Church Cathedral, var med stor dygtighed opført af afskallede stave, og af mudder fra floden og med løst siddende solide sten, et muret tilflugtssted for medlemmer af Sinn Fein og syndere, steget ned til os fra oven, moskeen Hagia Sofia, med vores bønner midtskibs, og absisser, , stilhed i katedralen, amatører går en omvej, Semiter går tilbage til, hvor de kommer fra, gjalden af horn, hunde ingen adgang, alt her omkring er helliggjort: Jeg ?gjorde alle luderne uimodståelige, jeg skubbede til alle ?rubbeling gnomer: gå gå: Richard Cassels, Mary Redmond, James Gandon, Sir Thomas Dean, Oliver Sheppard, Edward Smyth, Parke Nelville, Thomas Heaton, B.B. Stoney, John Henry Foley, Sir Thomas Farrell, John van Nost, hamo Thorneycroft, samt John Hogan: mine tjenende ånder, vogtende dæmoner. Beskyt mine ?stenbrud.(O stammer O folkeslag) sæt vagt ved mit borgtårn, ?for at bevare fred på mine 4 veje: uduelige djævelske skabninger på vej til en opreklameret frelse, fordækte himmelske skabninger til Swedenborgs Valhal: jeg afmærkede 7 gangstier for at forbløffe hende, og fra hver gangsti var der adgang til et hus, og samtlige gangstier var dekoreret med ??, fingerringe til hende, gratulationer til ham, og forstyrrelser fra musichallen i Niblo`s Garden: og det var grunden til at Balbus byggede sin mur, og æltede ??: og for det tredje, for evigt, reformerede og restuarerede jeg for min smukke lille snut med guldhår, som man kun kan tabe sit hjerte til, hendes lille palads på højen med korset, med 16 messingklokker, katedraler og minareter til kaliffen, dum-da-dum-dadadum: og et orgel til ære for Telford & Telford: og hertil en fladbundet pram beregnet til at trække hende ud af helvedets ild, og rosenrøde vinduer til hendes karnapper: Gud og Kristus velsign os blev det forkyndt med trompeter, mens det smældede fra geværer: og hun sad derefter med kold rumpe og ?fyrre små huer på alterstenen. Må herren se i nåde til os alle!

Hallo

Hallo

Hallo

Hallo.

Og alle hilser, sneen falder, fin regn og velsignet tøsne, der frøs til is i kalken eller svømmede rundt i sakristiet, og med en skindindbundet bog (i teksten står fairskin der betyder ”forhud”),

553

og et spanskkrør, vein of my vergin page (jeg kan ikke forstå disse ord WS) ? En åre af min uberørte ?, jager jeg hende altid og lærte min lille landsmus – jordiske gudinde alfabetet fra A-Z med spanskkrøret hævet mod hende: hør hør hør hør: Og jeg udbredte mig over for min Livia, om hvor ??Lord Street og (?dameundertøj og Camomille Street krydser Primrose Street og Coney Island grænser op til Mulberry Bend Park, hvor der aldrig var faldet et blad eller udgydt en dråbe blod, siden dengang for længe siden, hvor hele det pokkers område var blevet godt og grundigt overpisset, og mit første haveanlæg til almuen med kantklippede græsplæner, med Cheops Pyramiden, Fyrtårnet i Alexandria, Kolossen på Rhodos, de hængende haver i Babylon, som var fødested for prinsesse Semiramis, Artemis Templet og Zeusstatuen og ”Church of Virgin”, og esplanader og templer og statuerne af Parnell, Father Theobald Matthew, admiral Nelson, Sir John Gray, William Smith og ?de højst latterlige, passør hvis du kan, åbne områder med statuer i Mexico

City: til arbejdsdage og feriedage den komplette samling af gregorianske kalendere, tidligere Julianske, og for at have noget at læse i mig
når jeg har det for varmt plantede jeg en hurtigvoksende vingård, som jeg lod omkranset med mægtige Chesterfield træer, og humle a la Kent og marker med bygkorn og bueformede træer, renvaskede huse, brede sletter og toiletter og ækvadukter ?og Hawthorndorn House, vikingernes tingsted i Howe, Valhal, og ?Magazine Fort i Phoenix Park: og (husj husj) til min tøs Anna Livia i wigwammen, bryggede jeg min oldgamle irske øl (ulovligt indført) som man skal omgås meget varsomt som på kattepoter for at hjælpe hendes fordøjelse; og foran arbejdshestene lagde jeg på vej til Dublin jernbaner mod Nord og Syd og grundlagde Eastmoreland og Westmoreland, boulevarder og Sidney parade (ridende, sid op, folk, der skal giftes, se at komme i gang) hvorpå i en sporvogn med ærlige mænd som dig, (vent til konduktøren giver alle besked på at betale, velkommen til såvel han-som hunkøn i denne vogn til Hosea), med Clysedalsheste og araberheste, rickshaws fra Romer riget med spanske trompeterere,

554

ridende på mustangs og broncoer, taxavogne, og tunge tohjulede køretøjer og lette køretøjer, med heste, hvoraf nogle gør bukkespring, andre gigger muntert, bukkespring, andre med en munter gigen, nogle personer i sedaner, tarvelige gentlemen med spidse ører, mamseller på bløde sadler, lunt tildækket, og la-di-du – 5 km bagude muldyret og plagen og ”The Jennies”, en gulbrun pony, hvide og sorte shetlands ponyer i livlig skridtgang (løft dit venstre ben og skøjt med det højre) til hendes fornøjelse og hun smålo, mens hendes bryster steg og sank i takt med småldene fra piskeslagene. Længe leve Iona. Ned med Swellfoot.

Fremad.

Mathæus, Markus, Lukas og Johannes.

555.

Hvad var det? Det er tåget. Lad os sove.

Men hvad sker der rundt om os på dette tidspunkt. Udbred dig om og ---(hvor mange tidspunkter - perioder vi lever i. OK?hkal ele det flg afsnit skal revideres.

? Så skal vi nat efter nat berette komplet værdiløst om de gode gamle infame svundne dage og da hvilke, mens børnenes skytsengle tog sig af dem i deres dobbeltsenge,- skarlagensfeber - hvor de 4 indianerhøvdinge) Mallorca, Minorca, Ibiza og Formentera, med højlydt smasken mens de spiser syret brød, og legede kispus og den ældgamle oldskriftstydning, og spillede hestehandlere, alle fire, med gamle Gus Walker, det æsel, med sin boosy dødbringende hosten som han er ved at med s

Således optændt af fryd, da det dejlige barn Kevin Mary (der i samme øjeblik han var vokset op under gode varsler, skulle blive leder af drengekor) ?? 2240 yards nede af sin mælkevej med dråber af fløde og orange cremesovs og kål, skræmt fra vid og sans, da det stakkels barn, Jerry Godolfing, (som skyndte sig med at blive chef for køkkenka'lene i et natteherberge så snart han var blevet udskrevet fra hospitalet med gode udsigter til at blive rask) havde panderynker over at have spildt sin metylalkohol, hik, og det melankolske bundfald, hik, og

pulveriserede rabarber, hik.

556

I ro og mag nat efter nat medens den barnlige Isabel (som vil rødme dagen lang, da hun blev voksen en søndag, hvor hun aflagde sit nonneløfte og blev optaget i den smukke Nonneorden, knap tyve år gammel, iført sin rene hætte, og blev den hellige søster Isobel, og den næste søndag, da det var Mikkelsdag, da den smukke samaritaner lignede en fersken, fortsat lige smuk og stadig teen-ager, ?nu som barnepige Isabella, med stivede manchetter, men om morgenen i ferien, julen og påsken, da hun bar sin krans, som den smukke enke på atten somre, madame Isa Veuve la Belle, bedrøvet men buttet i sine lange sorte ?boyblue`s med orange blomster, tilsløret med tårer i øjnene) for hun var den eneste pige de tilbad, en perle af en dronning, på grund af den måde hun blev knyttet til mig, den første gang vi mødtes, mit hjertes udkårne, og ikke forgæves, og som hun lå der sovende i sin seng i sit værelse, med ?? en grøn sukkerstang på puden, der matcher med kludetæppet, for sandt at sige Isabel er så dejlig, med viltre øjne og hår med guldstænk, som hun lå fredeligt blandt mos og lauerbær i den vilde skov under vildtjørnen, ?et barn af et træ med vissent løv, så stille som blomster i fuldt flor, for snart ville hun nødtvungent forkynde ” det vil ske, vind mig, ve mig, gift dig med mig, åh bliv led og ked af mig” selv om hun stadig lå roligt i sin søvn.

Nat efter nat, mens vagtmand Havelock ser sære ting i sin kærre, fra den anden side af havet, så punktlig som en togplan, vandrer han langs med den græsbevoksede vej, som pøbelen af og til færdes på, og stuver sin flaske ned i et hul og strækker ryggen efter at have taget sig en drink, mens han fjerner elskeres efterladenskaber fra Walpurgis Nat, en blanding af rare og knap så rare ting, kiggerter, briller, knapper og bånd, handsker, strømper og make-up pinde og eddikeflasker.

En skønne nat og hele den næste skønne nat og og i den sidste af slagsen, da den sjuskede Katherine sov sødt i sit kammer i sine lune pudder, mens hun drømte om store simrende oksestege, syntes hun der var en der bankede på døren nedeunder, og hun gik ned, med forsigtige skridt, for at se efter, om det var købmanden med sodavand eller postmand Shaun med et telegram

557

til HCE eller de 4 ryttere fra Johannes Åbenbaring, ??, og som herrens engle i al deres herlighed, lød der et skrig oppe fra førstesalen, og da hun løftede lysestagen op for at undersøge sagen nærmere, med bønner til himlen, faldt hun ned på sine knæ og velsignede sig selv over, at bankelydene snarere lød som dinglende mælkejunger, som om der var tale om Jerusalems ødelæggelse og det hun så ikke var det pludrende genfærd af gamle Kong O`Toole, der var i færd med at snige sig ud bagdøren hen over savsmuldet i lobbyen – et-to – i sine Honeymoons klæder, med hatten på snur, med urnøglen i sin knyttede næve, hans medgift for lord Iveaghs datter, mens han med det hvide ud af sine hellige øjne formanede hende til tavshed for retten;

Om aftenen på hvert eneste retsmøde, mens ?? 12 ? leger ræven efter gåsen i deres ?numbered boliger, stillede ?old wireless for retten – jurymedlemmer – ved hvilken lejlighed de ved nærmere eftertanke fandt ham skyldig i hor med 2 af hans hvidbenede ?correlations (correlation betyder gensidig forhold), som man sagde han havde nydt på forskud da han

underviste dem i at bøje verbet ” amo”, hun midt i græsset, da manden var forbavsende frimodig,

for deres første møde var set oppefra meget rosenrødt men, hvis det ikke forholdt sig således, var der tale om en senere blottelse, som tenderer til parring, forårsaget af hans retræte, blandt sværtbevæbnede tropper, som passer til denne nation, men uden en hver form for stimulering af sanserne, som, sagde han, lå under for et stærkt tryk og var en formildende omstændighed uden hvilken han i hvert fald insisterer på at blive værdsat for den fortsatte inspiration, som han har udfoldet, med en høj grad af tolerance, forladt af Gud som han var, iført sine vaskeskindssweater med en cigaretstump, for at benægte forvandlingen af Nadverens elementer, ikke desto mindre med respekt for hans meget magtfulde position, hvorfor det var mere sandsynligt at han i mellemtiden måtte lide den tort at lide af fine fornemmelser, hvilket kan bekræftes af de bedste medicinske kredse, idet han ved hjælp af ?festination blot havde tilstrækkelig styrke til at bede indtrængende om (eller som jeg tror du snarere ville udtrykke det) ?i høje toner begræde enhver, der var forbundet med ham med forbandelsens ?coagulation, hvilket var hvad han betroede mig udenfor ”Sammons” i King Street, efter

558

2-3 timers intim konversation, med et bæger med en halv liter Gin med vælle, som er hans største trøst, ?omend han kommer til at gylpe og ræbe højlydt, da han ikke var i stand til at fordøje mere end en flue, og selv han kunne komme med svar, som var til at rynke på næsen af, var han i nogle ? ”Nepmens” øjne en ren fornøjelse, som han forfægter uden det mindste tegn på sindsforvirring, så du ville ødelægge dig selv med bønner for hans skyld, men hvad angår vor ven bag tremmer, sådan en type som Adam Findlater, en mand af agtelse, hvis man skal opsummere hvad han har gjort, om end det er udtryk for umådeholden eksalterhed, synes vi fortsat ?hvad angår Sully at der ikke kan være nogle formildende omstændigheder for overtrædelse af gældende lov og ret for hvilken der findes et passende retsmiddel, ?til en korporlig amputation af Mr. Sully; så tre måneder i spjældet til Gubbs Jerobeam, den skægprydede skørtejæger, som det foreskrives i § 1, 2.det pkt., afsnit 3, § 4, i ?Kong Jarks lov, hvilken dom skal fuldbyrdes i morgen tidlig, præcist kl. 6.00, hvad enten han vil eller ej og må Gud se i nåde til hans sjæl, og Amen siger Sir Edward Clarke.

Nat efter nat hvor han befandt sig i et lykkeligt drømmeland med tyve 1.års-studerende, alle sammen piger fra Leixlip, og havde en pragtfuld tid med glædeskrig om hvad små piger er gjort af og bestemt til, ?mens de græd som om de havde det sjovt, over at han var død, for de var aldrig mere lykkelige, end når de var ulykkelige, ha ha; i deres seng under retssagen på en pude af besværligheder, tynget af lidelser, ?med et strejf af erindring, under et sengetæppe af krysteragtighed, Albert Nyanza med Victoria Nyanza, han med en slap penis, hendes undertøj ophængt på en knage, han, herren blandt vore fædre, hun, sørgmodig, ?? little red dog” er de ved Helligånden, så sikkert om amen i kirken..

Der lyder et skrig.

Hvor i al verden er vi? Og på hvilket tidspunkt af døgnet befinder vi os?

Jeg forstår det ikke. Jeg vil ikke sige det. Og jeg tør godt sige, at du heller ikke vil.

Bankethallen ved Tara. Edens have. Fortegnelsen over scenen og rekvisitterne til skuespillet.

Instruktøren er klar til aktion. ?Det indre af boligen

i byens udkant. Plovfure nr. 2. Indelukket teaterscene. Ordinært soveværelsesudstyr. Laksefarvet tapet. Bagtil, et nøgent ildsted, en kaminindfatning fra det 16. århundrede med en slatten ildtang, sod og flitterstads, helt ubrugeligt. Mod nord, en væg med et oplukkeligt vindue. Gennemsigtigt glas. En skydedør med en kappe. Ingen gardiner. Et nedrullet rullegardin. Mod syd. En skillevæg. En dobbeltseng med jordbærfarvet betræk, en lænestol og en trebenet stol med flettede sæder. Udenfor et bogskab med et håndklæde. En stol beregnet til en person, med kvindens tøj. Mandens bukser med bælte og rem ditto og hans flip på sengestolpen. Hans uldsweater med perlemorsknapper på et søm, sammen med kvindens frakke. Over kaminstykket et billede af ærkeenglen Michael, der med en lanse bekæmper Satan, i skikkelse af en ildsprudlende drage. Foran sengen et lille bord. En opredt seng. Et kluddetæppe. Edderduns design. Rampelys. En tændt lampe uden kuppel, et halstørklæde, et ugeblad, ? Et vandglas, en julepotte, et ur, propeller, fans og et lyserødt kondom.

Forestilling. Et stummespil.

Nærbillede. Hovedrolleindehaverne.

Tæppet går op.

Mand med nathue i en seng, forrest. En kvinde med curlere, bagerst. Da tæppet går op. Set fra siden. I begyndelsen ren harmoni. Lyt. Ha. Se hvad der sker. Matte farver. Manden dækker delvist for kvinden. Manden ser sig omkring med et bistert udtryk, fordækte øjne, ranke skuldre, en vægt som en sværvægtsbokser, udstråler raseri. ?Profession. Business. Rødblond, solbrændt, sort klap for øjet, sagførerparok, svært bygget, medlem af Den Engelske Kirke, ubestemt alder. Kvinden, siddende, ser op i loftet, med et udtryk som en heks, spids næse, snerpet mund, fjerlet, udstråler frygt, gråmeleret teint, med et nubisk skær, smilehuller, højde under gennemsnittet, medlem af Frikirken, ingen alder.

Op med tæppet. Spillet kan begynde. Kald skuespillerne til orden.

Der lyder et skrig. Tableau. Det er hendes tur til at trække.

Fotografer.

?Ved Pocahontas senede forpartier og Finnualas hvide skuldre skulle du have set, hvorledes den smarte gustne lille tøs sprang som en barnepige ud af sengen ligesom gamle Mor Mesopotamia – jf. Epstein side 233 – og løb ud af døren med sin natbordslampe, tæt forfulgt af manden, som ikke var bevist om at han manglede sine pyjamasbukser, mens han støvede rundt

for at afvente dronningens næste træk. Som den frigjorte Prometheus over for sin elskede gudinde. Som at fange modpartens brikker med sit næste træk. Det er hans tur. Ren blackout. Rundt om scenen. Ind i korridoren.

Scenen skifter. Væggene hæves og sænkes. Trapperne sænkes ned bag rummet. Spotlyset rettes mod scenerummet.

Den gamle humbugmager synes at huset ser ufuldstændigt ud. Det gør det også. Huset vil dog fremtræde helt i fuldt dagslys. Slottets snedker vil forsyne det med en trappe. Den har kun et virkeligt trin. Resten af de 64 trin er påmalet.

Hvilket teater. Det er den ideelle bolig for en virkelig stjerne. Når han gør sin *entré* lyder der en ringen der er på tærskelen til at kunne vække Vor Herre. Klingeling-klingeling. Som kan

være det bedste eksempel på noget behageligt eller ubehageligt. Fjols, tag dig sammen. Stop, vær rar at holde op. Hvor ildevarslende hans hus er, ikkesandt? Jo, sandeligt er det så! Nogen af stor betydning ligger begravet under det. Her er hans tømte bægre, hans Aladdin lamper. (Reference til Kristus ? WWS)?? hvad menes der med flg. Sætning: Rundt omkring Blåskæg, skønheden og (med) udyret. Lad os prise Gud for det vi skal modtage!

Fortæl mig en ting. For nu at tale om familien Porters, det er vel nogle meget dejlige mennesker, hvis man skal dømme efter fotografierne af dem i aviserne, ikke sandt? Sandeligt, alvorligt fortalt. Og i denne henseende, Mr. Porter, (?Bartholomev, fyldig mand, blottet hovede, sort og hvidstribet skjorte, med hår der ligner en paryk), et forbillede for en bedstefar, og mrs. Porter (førende skuespillerinde, et sludrechatol, gul natkjole, opsat hår) en meget varmhjertet messemoder. En mere tæt knyttet familie skal man lede langt efter. Som en hovednøgle passer til låsen, forener den på samme måde den ?pokkers (bally) bygmester med hans strømlinede hemmelighed. De bryder sig ikke om andet end hvad der vedrører familien Porter. Ved Gud. Du kan på baggrund af deres fremtoning og væremåde fornemme, at de stammer fra en sjælden gammel familie, og man må indrømme, at det klinger tydeligt igennem alle tonearter fra a-z. Jeg synes at jeg begynder at ane så meget. Jeg siger bare sandheden. Så snart jeg er i stand dertil.

561

??På 1. ste salen er der to værelser mod højre og venstre. Hvem i al verden er de mon beregnet til? Helt sikkert til familien Porters små børn. ?Fællesundervisning for drenge og piger. Her er en ting du bør vide. Den ene var engang den anden, men vedkommende er i dag den anden. Hænger det sådan sammen? ?? Er det de corsikanske brødre? Der er mange af dem. Velsign dem. En stor seng, en lille bikube. ?Elisabeth – sover – hos os – red os. Hvem er fx i nr. 1? Et pigebarn, fx Cunina, Staulina og Edulia, men hvor sødt af hende. Har din kæreste et kælenavn? Sandelig ja, du vil af og til høre det i den lille novelle og hendes navn er ”Smørblomst”. ??selv om jeg ikke kan fortælle jer hvorfor. Det passer virkelig sødt til hende og tanken om at forsage et så charmerende kælenavn, får mig til at tænke på en elskovsdrik fyldt med bitterhed. Hun er farmands kæreste lille perle af en datter og sin broders ”tantebrud”. ?? fingerbøl – afspejler hendes nærmeste veninde. Skal man beskrive hendes ynde er det nødvendigt at ty til græsk, og for at beskrive hendes godhed skal du tænke på englenes fortællinger om ” Den gyldne legende ” af Jacob de Voragine. Hun er skabt af 7 blomster nævn de 7 farver. – Og led os ikke i fristelse. O kære. Aller kæreste. Et mere intrigant barn kunne man ikke mane frem fra Boccaccios Decameron. Hvis du skiller hendes læber med din finger mens hun sover vil hun prøve at bide i den.

Guds moder. Jeg agter at vise hvorledes hendes ord fik kød. Kom for guds skyld ikke for tæt på. Det er jomfru Marias retfærdige søvn. Hun må tro, selv om hun knap nok er bevist om det, som morgenen gryr, at det – du ved nok – er sket for hende, som man ikke vover at ytre sig om. Værsgo, hvis hun får skældud så kan du tro hun sætter et ansigt op. Den lille missekate sover så blidt ? Så man kan høre en knappenål falde til jorden. Lad mig præsentere ??jomfru Maria. Selvfølgelig og med husbond. Rejs jer op piger, gå på ham. Alene? Alene, hvad? Jeg mener vores lille uromager tager sig en lur. Pussy – Issy er aldrig alene, hvilket man kan se i hendes lille kammer, for hun kan altid kigge på katten og sige kælenavne

til sin legekammerat, når hun - den- sidder på plysmåtten. Hun snakker, gør hun ikke? Om at blive gift, hvordan nærmere? Rosenrøde lyde. Åh katten er min legekammerat. Jeg leger med min kat. ?Hun bliver gift som en skøn lastefuld baronesse, ?men jeg foretrækker i langt højere grad hendes forkerte navn som den jomfruelige tøseagtige fornøjede blomstrende ungpigeagtige smørblomst. Vel gør jeg så, meget. Sødmefyldt meget tiltrækkende. Græder Dolly haster det. ?Gør Dolly – bumper -bump- er det på tide at vaske hende. Den aller kæreste, hun som ?

talrige sten, tør vi ikke ønske, at hun får tre ønsker opfyldt? En skøn angst. At hun gik på tå syv gange ved sin dåb, at hun spandt et blåt og purpurfarvet forhæng til templet, og at bjerget åbnede sig for at skaffe hende ly. Hun vil udvikle sig langt mere lovende, tro mig, end alle de mere almindelige muntre piger, der sværmer rundt om St. Brigide skolen, charmerende Carry Whambers, eller næbbede Susy, muntre Anna eller naive Polly. Splash. ?Jeg leger – en ordleg.

Og eftersom vi formålsløst snakker om urolig søvn i vuggen, hvem sover så sammen i det andet værelse? De to fugleunger. Hellige gud, Oh, det forstår jeg. Hvor gamle er dine fugleunger? De ?følges ad indtil de er seksuelt modne – gamle nok til at blive gift – giftemoden alder – ligesom de er bestemt til ældes sammen mens de bor ? ”under chairs.” De synes at være lige så tæt knyttet som larver der er dannet ved knopskydning, synes jeg at have bemærket, gør jeg ikke? Du gør. Vores tapre lyse baby Frank Kevin ligger på højre side af sengen. Væk ham endeligt ikke! Vores lyshårede dreng. Han er lykkelig i sin søvn, et guds lam, med hånden løftet til velsignelse, og med blå øjne, forekommer han at ligne en velsignet engel, og med halvåben mund, som om han tramper i pedallerne på en cykel. Når jeg ser disse smil i hans øjne kommer jeg altid til at tænke på, at her har vi atter Fader Quinn. Han vil smile sødt ved tanken om at erobre verden. Ved gud, den dreng vil vræle en nat, når han aflægger sit afholdsløfte og drager bort fra England, og hans forældre til trods for hans ønske, sender ham til Amerika for at søge et indbringende job. ?Denne skarphjernede dekan med sin forfængelige uforkammethed. Oh jeg tilbeder den profane musik. Almægtige dollar. Han er virkelig henrivende, hel unik. Jeg aner at jeg har set en lige som ham i historiebøgerne, og gætter på, at have truffet et lam et sted som han vil komme til at ligne. Men husj. Hvor utilgivelig af mig. Jeg beder dig sandeligt tilgive mig.

Se om flg. Afsnit Epstein, side 235. Hush. Den anden, som ligger sammenbøjet på venstre side, har grædt under søvnen, med huller i fortænderne efter at have tygget noget beskidt slik. ?En pind i – En slange i blandt os - i hans hals. (ordspil) Hvilken drillepind. ? How his book of craven images! (indgraverede billeder. Exodus 20.4. Der er spor af væske på hans intime dele) ??Han har gjort sig våd i sengen idet der er efterladt dråber på hans intime dele, som ligner blækklatter der er spildt fra et blækhus. Han er jem – job -joy – pip - poo – pat Jerry Jehu. (James Joyce.) (--en fyr). Du kender hans navn fra aviserne men du kan ikke se hvis hæl han folder sin højre hånd om, fordi jeg ikke har fortalt dig det. Oh skæbnesvangre søvn. Skæbnesvangre fejl! Den ene elsket, den anden forladt, Irland fortabt til den fremmede. (SE Epstein) Han har udsigt til at blive en forfatter med en alkoholsk stil som Byron, med

overtoner af Blake, hvilket bevidnes af hans øllede Byronske øjenbryn. Er du ikke noget vulgær med dine vokaler? Hvad mener du med "bleak"? Jeg skriver "blækhus" med usynligt blæk. Åh gør du det? Og med hvid og sort skrift har jeg sendt min kæreste et anonymt brev forsejlet med et af mine lyse hårtotter. Underskrevet "Donatus", adresse følger. Nå, det gjorde du. Fra værtshuset "Katten og Buret". Åh, det forstår jeg. Han vil alligevel nok finde det i sit ansigts sved. Hvad Gipsy Deveraux indflettede - vævede til Lilias Walsingham og hvorfor helvede og hvorledes med stenen. Du har nok ikke kendskab til alt i fortiden måske fordi du ikke kan tro at du nogen sinde har været i stand hertil. Måske nok. Men der er tale om 2 meget intime medlemmer af familien Porter, ??der slås som Jacob og Esau i vuggen – født til at slås som - hvis du spørger om min mening. ??De kunne være født til at spille sammen i et komisk nummer, som en nisse og en farisær, ?? hvoraf the merry boy bliver ??at Donnybrook Fair, og Jerry ender i Højesteret. Hvor spændt skal man være ved eventyret om Romeo og Julie. Hvilken tåbelig uskyld. Deres søde livfulde pubertet. ?? Begge ?? forvandles til ?kager af gær til deres morgenmad. ???Jeg vil gerne give min beskedne og kloge – på en hver måde beskedne - velsignelse til Rosencrantz og Gyldenstjerne. ???Tinmønter, hjul i en snustobaksdåse. Nogle af dem forenes, alle bliver delt (ad)skilt. Du skal ikke græde når mennesket synder, men altid beundrer det guddommelige rænkesmederi. Således er du hverken mand eller mus eller fisk og fugl. TAK. Og tak. Dril ikke. Tilgiv mig de forgæves forgangne tider med de levende og døde. Farvel, en blid afsked med de dejlige personer, der er tilstede, ?Jerry og Kevin. Indtil i morgen.

[...]

575

da han havde tiltrådt en ældgammel betalingsordning, der går helt tilbage til ruder Konges tid, og man fandt kun frem til juniorpartneren, en barnløs kvinde, som mødte frem efter en stævning, og satte sig blandt de mandlige jurymedlemmer, og viste sig at være en ægte bookmaker, som stammede fra proletariatet, dog med en god stil i relation til sit fødenavn som Ann Doyle, Coppingers Cottage nr. 2, en enspændernatur, som idet hun fuld af beklagelse forlader juryboksen, i muntre vendinger og med lange jerimiader, med "Doylisk" accent, protesterede i sagen om den crossede check, idet hun gav udtryk for, at hun tit og ofte, på en krasbørstig facon, hvor hun næsten var på kogepunktet, havde holdt brd. Fox som den første af alle skadesløs til gengæld for ni måneder uden betaling, og for at være helt bogstavelig, fremkom hun med et yderligere vidneudsagn, at hun havde udstedt checken på sigt, således at navnet som indehaver kunne blive udfyldt af den senere ejer, dvs. at der var tale om blanke pengeanvisninger, nogle gange ?pinkwilliams (latter i salen) men oftere lakerede ?? spørg Jenny -som hun så som indehaver vedlagde og endorserede til sine skiftende betalere – og udstedere som i de fleste tilfælde kunne intificeres af ?timber aviserne som velkendte ?tetigi i byen og forstæderne. Efter at have bedt om forlov skrev vidnet noget ned i de nodepapirer hun havde medbragt til lejligheden, og rakte det op til juryen til juryens

fortrolighed, Coppingers dukke, som hun blev kaldt (alias Kersse The Tailors kære, det adopterede barn) foreslog derpå for Jerry, Kevin og juryen og gud og hver mand i den lille grønne retssal, at hun, fik tilfredshed og en betalingsordning, så hun i morgen, nødtvungen kunne reamalgamere sig selv, i et partnerskab med det sagsøgende fonds bestyrelsesformand, monsigneur Pepigi, med dennes nye vane om at få morgenmad på sengen, som, efter de af hans retslige forundersøgelser, der var blevet ført til protokols, syntes at have dokumenteret en meget vedholdende interesse for hende, men det forslag blev efter appel overrulet af dommer Jeremy Doyle, som selvfølgelig forbeholder sig sin dom og forkaster underrettens dom, hinsides en hver tvivl om forræderi, så længe som juryens afgørelse svæver i luften, en jury med 12 medlemmer, der nogensinde har vendt tommelfingrerne nedad, og med kløe i bagpartiet

576

forkyndte overfor Liffey's jury, at det som en given ting, forholder sig således, at den kvinde de satte på fri fod, var født som en der ikke kan forpligte sig til at indgå gyldige kontrakter (sagen Kaliffen af Man mod Lusk Co. Dublin) idet der ikke gælder nogen ejendomsret for kvinder, og forkyndte derfor højt og bredt, at da et lig ikke kan udøve ejendomsret eller besidde ejendomme (jfr. sagen, Henrik d. 8 mod Anne Boleyn) var Pepigis kontrakt det rene nonsens (høj latter i salen) hvorfor Warren kunne kigge i vejviseren efter sine penge. Vil du eller vil du ikke danse med Pepigi? Nej ikke på grund af – for Nancys skyld. Goddag. Og vauv, vauv, vauv, vauv.

Han sukkede i søvnen.

Lad os gå væk.

Med mindre han vågner.

Lad os gemme os.

Mens flige af drømme står stille i luften og folder sig rundt om hinanden, vil skjule mit lille barns angst, så dæk for mit smukke barns udsigt til min store behårede manddom.

Til sengs.

Projektmanageren og den store bygmester, der står for opførelsen af alle inddæmmede landeveje, er på nippet til at hoppe af og nå frem til enden og vandre gennem ligbestrøede med målet rettet mod eventyrland, med den konsekvens, at mange bække små gør en stor å, og man ikke kan skelne mellem hvidt og sort, som er den eneste måde, hvorpå man i forvejen kan se sig selv som at være optaget af myriader af ejendommeligheder, såsom at gøre myg til en elefant, bringe bjerget til Muhammed, kaste perler for svin, og bringe Dublin til Hungerford, at prikke til denne mand og få denne kvinde til at danse, vore første forældre, bussemand Bobow med hans mest forslagne mareridt, Bygmester Finnegan med Phonix Park, han døv på øret, hun med åben mund og polypper, alt på rette vis, os med dig på vores side, med rendende masker på grund af natarbejde, og bring dem af og til et solstrejf af glæde sammen med deres stedbørn, led dem gennem labyrinten med dem der ligner dem og deres alter egoer, beskyt dem mod vagabonder, hvis antal er uendeligt, (Markus 5.9), sørg for at de kan holde på deres rettigheder, så de bevarer fatningen og adgangen til toldfrie varer,

tidsler, ?? store og små mandrakes, ildsprudlende drager, ?? og en svanes ynde, han så gammel som sine arterier (et ordsprog-checkes), hun så levende som sine vener, ?denne prima hvide arsenik med okside, en ubetydelig dødssynd, gratis at udleje med første prioritet, en vandviser, en blid dryppen, stop den krig og føl dette forræderi, ???, masser af gas med sjov i kroen, en storeslem der går bet, et fjols og en kryster, kontant afregning, som vi alle med rædsel drømte om at deltage i, en pirat der forenes med sin Dame, ?en kongelig skatteopkræver men konstant?, klart vand, en værtshusholder og smukke ansigtstræk,?? smække vekselpenge i disken, at slå i dynen, stor røg og en sagte risten, menneskehedens færgemand ?siden -som -(af) samfundets leder, Wagner og ?en hore, 111, ???Tullamore og Maryborough, Leix & Offaly, producer Regius med filmstjernen Vedette, "Peg O my heart" og hendes hjertes stolthed, prydelig men skrækindjagende, en ravn, der kukker som en due onsdag og fredag, mand og hustru; gid at han måtte lægge mærke til hende, og hun løsrive sig fra ham, så der kan komme én og føje dem sammen, så de kunne samle sig selv op, nu og da, fra tid til anden, i en periode; ?fra himlen til Wells, fra whisky til tømmermænd, fra Goerz til Harlem, til Hearts of Oak Friendly Society fra skotske enker; via Mala, Khyber Pass, ad landeveje og sideveje, efter mange "Mandalays"; ?fra deres første færd til næste punkt, til deres ?cozenkerries –?? alle vegne, både pænt og lige; tværs over gule kodrivere, forbi modne græskar, yderst udmattede, ad lange snoede veje under "Arthurs Seat", han til Derby, hun til byen, til sengetid for at sove; på jorden eller under lindetræerne på Rue de Toulouse; ved Cheapside & Covent Garden: nu altid og i evighed: Mærkelige drømme, mærkværdige dramaer, dement adfærd, ? Daglejer, ??,???; – spil-leg en – spøg og skæmt; for ?protestanterne protosterer, og skurkene i fængslet tørrer føderne af i det og de frie fugle på landevejen går over gevind, ??

Stop! Lød der ikke noget støj? Nej, alt er roligt. Nu i seng. Det er han. Det er blot

vinden på gaden udenfor der vækker alle skælvende sjæle af deres slummer.

Men. For guds skyld, hvem er det, den mand med en bispehue på hovedet, en eller anden konge fra østen, med en fedtet grånende paryk, med fråde om munden og med caspisk astma, så stor af bygning? Resterne af Farao og Levite! Hvemsomhelst eller Finn Mac Cools Harry? Han har kun en tevarmer på hovedet og en tætsiddende plisseret uldskjorte med 2 ærmer, og også to par sokker for altid at være sikker på en varm lur mellem velpolstrede fløjlstæpper som en laks i et net. Kan det være "mister nordmand" som passer vores hotel? Ved gud, herr sørgelig mand, du ser ok ud. HCE. Lige så snu som en ræv, der viser sig at være så døv som en fisk. Han er et fanden til besvær for Dublins eksistens. Men meget anstændig hvis man skal sige det med eet ord. Han bakker op om og holder sammen på sin familie.

Og hvem er det lille væsen han har hos sig, sir? Så ??gondt som hun valser af sted? Med yèr og zèr? (??dibs and dabs el. går det på ordene lige forinden) W.S) ?? Hun snubler i sine løsrevne klæder. Se på hvilken måde hun af kærlighed til ?? - af hensyn til ?? på grund af røg – slår et sving om lampen! Derfor den gamle frøken pisker dem tørre. Vel.vel.vel.

Donnerwetter. Gud fri mig vel. Med sin husbond så stolt som en påfugl, Alabama, og hun ?? på pinde som en ørred i bækken, med en vuggeviser på sine skælvende læber. Og hendes 70 år

gamle kalendergåde. Må jeg have den ære, nådige frue! Sælger Sunlight sæbe til udslidte tjenestepiger og gyldne dråber til dem der holder hans pubber i live. Hun forsøgte at labbe slurkene ??i sig ved Islandbridge indtil hun sprang over bommen ved Bounemouth. ??Hun har nu begravet (stridsøksen) hans hoved under Heytesbury St. og ??udlånt hans fødder til Love Lane – lagt hans skæbne hos hans gamle kærlighed Lane. ??Og hun er stadig 5 pence værd af fedt fra stegt kød. Hun har endda brunet sit hår.

Hvilken vej tager de?. Hvorfor? Angel , Islington, London, eller Amen Corner, London, Nord, Syd, øst eller Vest? Tjeneren i sin åbenstående uniform uden et vindpust mod sig, og husets frue småt grædende. De er på vej hjem efter deres diamantbryllup, tomme for tomme, ialt 45, ?? med deres karakterer af rappenskralde og kådhed, enten eller, hverken eller, vores første daglejer og din påklæderske og min, den luxemburger med hans Alzette, en kongelig herre med hans dronningagtige grevinde, Stepneys

579

stedbarn med sin ynglingshustru, og skiver af bacon fra Little Dunmow, til et ægteskab der kan lide skibbrud, ned af trapperne, samme vej de kom op, under (høje og truende plageånder) ??prosceniumssætstykkerne, idet de undgik satrapperne gik de rask gennem skydedørene med risiko for at blive mast, idet de undgår at vende tilbage til fortiden via en krystalkugle, i det hele taget, vildt forelskede. Varme og kulde og elektricitet med magelighed og vestibule og adgang til det fri. (HCE og ALP) Til trods for at al den videnskab og kunst kunne være nyttig. Luk havelågen. Pas på hunden. Kun den svage lider skibbrud, ??dobbelt til posten og ???. Forny den bibel. Du vil aldrig have post i lommen med mindre du har kontanter på tallerkenen. Der står tiggere ved døren. Gå planken ud, din skurk. Tænk på ræven og rønnebærrene. Rens jeres sjæle. Udret ikke mirakler. Eftersend ikke regninger. Respekter uniformen. Stands røverne til glæde for kongen. Den der sparer, har. Den der tugter sin søn, elsker kam i tide. Sig sandheden og udskam djævelen. Min tid er ved et rinde ud. Pak din ind i en flaske. Elsk min nabo som dig selv. Yd før du nyder. Arbejd hårdt når du har drukket. Giv kredit til imorgen. Følg mit eksempel. Få min pris. Køb ikke af gudinder. Sælg ikke til en ven. Ingen andre guder end mig. Skråt her og nu hvad der er engelsk og lær at bede ordentligt. Hold hvad du lover. Tænk på din mave. ??træk vejret gennem næsen. Kun ved tillid renses du for personlige synder. ?? Gomorra, Sodoma. ??Lad os få mad fra mit "tidetable" (barometer) -Der er masse af mad på mit ?tidetable - kan også være noget med Lot Når enden er god er alting godt. Lad Earwickers ?? lære dig dansen.

Nu hjælper/ assisterer Deres guder dem og mildner deres fald.

Thi de mødtes, tilpassede sig hinanden, blev gift, gik i seng, og tog og gav, stod ud af sengen,, voksede op og bragte ??optøet land til Hardanger, slentrede omkring ved havet, plantede plyndrede, pantsatte vore sjæle, og piloterede indhegningerne og murene der omgav byen, kæmpede og hyklede med fjerne forbindelser og lod os nedarve deres dårligdomme, understøttede krøblingerne og underminerede undegrundens??, beplantede Seven Sisters, mens en behjertet kvinder skrubber, og vendte vores frakker og fjernede de gamle, lærte aldrig syndens fristelser, prøvede at have samleje, o g det lykkedes dem at redde og mele fjendernes kage, og snyde deres egne

580

og lå på lur bag ?? , byggede broer over vandfaldene til dem der er tynget af told, og undslap likvidation med skindet på næsen, fik ansvaret for Congested Distcts, og rullede gamle træstammer ind i Peters savværk og kastede nye brændeknuder på på St Peters Church, ??og brugte Rachel og Lea og vædrede ?? svælg, og kastede gennemborende blikke efter spedalske og dovne, og red 88 vindere, borede efter olie og udøvede tvang mod en politimand, og faldt forover ved synet af Tobias og Zakarius og fortsatte vedholdende med at muntre sig med drinks og lindrede sig med balsam og fik klaps af deres kvinder, og måtte bide t støvet da han opgav ånden i hendes zoologiske have efter slaget ved Mullaferry. ??Farao med ?? det er bare løgn. De vendte dog tilbage, som hans liv, udødelighed, djævel og ??djævelsk, med lys i hånden, og med en hjelm på snur, for et eller andet sted at spejde gennem søvnens mørke indtil klokken er slået for ham for altid , og han lukker bogen for de døde, han knuger og hun og hun har set det er hendes tur til farvel, ??Pervinca kalder, Solescar hører, (O Shem! O Shaun!) og den blide Isolde laver gags, og hvisker smigrende og lumsk, til Finnegan om at synde igen, og få den grumme bedstemoder til atter at grynte og grine, mens de første grå strger af rynker får et sølverne skær, for at latterligøre deres skænderier som børn der leger i en sandkasse.

De nærmer sig det nederste trin af af den kolde trappe, den store indkorporerede vinkyper som han er, fra tidligere tider, ?+ a host in himself, ??et gidsel for sig selv, i hans komiske kurhotel, og hans medejer, (ALP) slaven af ringen som bekymrer hans hånd som svinger lampen der kaster skygger over den spadseretur som hælder mod hans bane forretningsmanden som kom med fyren til Phonix Park som klemte hans kone der lakkede paven til som lod det gå videre rundt på de frivilliges tallerken indtil det klippede ørerne af Persse O`Riley som sparkede O`Connell ud sit lokum (iflg. Hugh : seng) som slog Burke på skulderen der slog O`Hara på næsen der vækkede entertaineren der opløftede sin flok der opmuntrede de dansende til et rim på vers om den regn der oversvømmede vejene til Irlands øer fra Malin Head til Cape Clear og Cornsore Point til Slyne Head og tømte lommerne og knækkede ribbenene på alle tilhørerne, høje og lave, der købte den ballade, som Hosty havde lavet.

581

Uanset hvad (sagen er problematisk og faretruende) har de ikke ??henvendt sig til ham på ret mange af deres protestmøder, ?? med en strøm af skældsord kvinders hævn .., hvor notabilterne, såvel indfødte som udlændinge, ??mens de smadrer smædeskrifter (i deres sullivans indrammede skæg) om ham , deres navnkundige patriark? HCE og ALP og hele earwickers familie ?? på at de smuglede sig til livet mellem dem, brølen (Big Reilly var den værste): Gratis sprut til stikkeren, selv om han helt sikkert ikke var fem flade ører værd, og at hans stegepande af en dødsånd er som en sær gammel bid af en tærte.; sådan som de i siksak stædigt gik hver deres vej fra Finn MacCools frodige drivhus med vinstokke side om side, mens de banede sig vej hjem med deres ??vintønder, med gensidige bebrejdelser og som en mager trøst, påberåbende sig ?? med opløftet hjerte, at være ekstremt trykket af glimtene fra Store Bjørn og Mars.?

Har de ikke for vane, vore ikke små ?? , af frygt for ham (??fortsat uforbederlige tordenskrald,) hvis accent ikke en levende sjæl forstår, som ?? mellem hustruagtig regeren og mænd, der gør de rigtige ting, og allesammen får stress af kvinder, som nu taber hans bukser,

son en eller anden pige med ?? går i skjul i et hul for ridende? Åh, du fredsens. Kære, kære. Og hendes ungdom. Og hans vilje jum-jumjum. Siden de alle, Mataeus, Markus, Lukas og Johannes var der for at se på. ?? ved korsvejene med Aulus Plautius og Claudius. Og derefter de trivielle småting og deres bivuak. Og hans monolit. Ah oeh. Sig ikke mere om det. Jeg er ked af!. Jeg så. Jeg er ked af Jeg er ked af at må sige at jeg så!

Findes der efter alle de begivenheder (eller således grynter en ledende hebdomade) som sammen med os stadig men kun så vidt du ved og for så vidt som alle rundt om i hele universet siger, som effektivt omsider når frem hver gang, at det er helt oplagt, at når det drejer sig om disse udskejelser og den betonhårde døvhed hos deres oldefar, som er blandt grækere og romere, på grund af frisk ?? maling og gammelt forræderi, den ene som den anden men ikke helt som en anden og fortsat ikke alle de samme men stadig blot den samme, med en lille forskel, indtil det seneste mest moderne så tidligt om morgenen, ikke desto mindre har stillet -gjort tilgængelig for alle - alle til ansvar?

582

???Lad os derfor, grådkvalt over de forgangne år, forslå en skjult stemme for mange taksigelser til den største blandt dem der har eksperimenteret med at snakke godt for sig og gjort sig selv til gidsel og ønske for ham og hans familie at der ikke vil være nogen ende på en langsomt virkende gift og en meget bred vej for dem for at føle sig som en lus mellem to negle således at de taknemmeligt nok vil vende døve ører tæt til den desperation af uvilje, fra deres ??andelshavere -ligesindede fra Taafle til Aulaffe, som vil bande dem ??below par and mar – ned i helvede sammen med deres efterkommere, Shem Ham & Japhet,?? så de er grønne af misundelse, ???så længe som en ekstraskat er forbundet med et menneskes prøvesag. - en vipstjert er tilknyttet --.

Vi bliver nødt til at få dem, hvad enten vi bryder os om det eller ej. De må tåle os siden vi nu er her på deres plet. Der er kun et svagt håb for at vi og de kan undslippe ??livets høje bladbad af trivialiteter og opretholde livet stykvist med grøntsager. Det er en forbandet selvfølge, som vi er nødt til at erkende før en smertefuld død overrasker os med det faktum, at vi ned gennem de forskellige æraer nok må gribe os selv i at glæde os til hvad om ingen tid I bøller vil stirre på i en forklarende efterskrift i soveværelset med de mange spejle om evigheden, hvirvlet ind mellem hinanden.

Siden var der en munter kedelflikker/der boede i Londons by/ Og da han ikke havde noget arbejde/ solgte han sin kødøkse/Med min loddekolbe og tjærede hammerskaft/ og sav/ ..hvor der var en yndig ung ..som spillede sit spil om ..og sagde hun vil vugge dig..vil du fjase med i min bog .. Og han bandede over hende i Irland ...og banede hende vejen fra Mizenhead til Youghal. Og det er således HCE holder stand. Jeg er, jeg bliver.

Se ham ellers lige nu, vil du ikke nok! Mørkerød i ansigtet mens han tager et afføringspulver med åbenstående pyjamas. Et perfekt udsyn fra forsiden. ??HCE. Kvinden dækker mangelfuldt over manden. Han har et rødt Kainlignende brændemærke i panden. Kvinden er byttet! Det er jernbanen fra Dalkey-Kingstown-Blackrock (dommedagshellige, skift her til Lutherstown! Katolikker, bliv på jeers pladser) ??som, værsgo, førte alle damer til vor store metropolis. Larry, næsten tredive, pløjer alle konger ned, for at udvide sin villa! Kast et blik på ham i det øjeblik. Som han har

blæst sine broer i stumper og stykker - brædder - i læ af sit store skrummeli kredsløb om hende, og når han hæver sin ??, kan jeg se hans navle. Stakkels lille "tartanelle", hendes tænder klapper, de vanskeligheder hun befinder sig i og de spekulationer hun bærer. Hendes affekterede smil sender damp fra hendes hæle. Hendes kække snur med hovedkappen, det hastige løften op i kjolen og hendes gangart er ting der på samme tid gør mig stolt af hendes land. Feltet er nede, de har banen for sig selv. Galionsfiguren gør bukkespring i sit mareridt. Brobdingnab hakker på sin Lilleput. ??En til en bare een.noget med en bar?? Datteren ho-hohoho, sover i fred, i fred. Og tvillingesønerne, Ganymedes og Garrymore, slår over i trav. Men for de gamle, far og mor, går det i gallop, gallop. Bossford og Prosperne. Fra den ene til den anden.

O O hendes fagre satelit. Kaster skygger på persienerne. Manden på gaden kan se hvad der vil ske.

Der vil sendt fotos vidt omkring. Det vil snart blive kendt over hele Urania. Som jalousi og glæde der snører sig sammen til frygt, lige som rygter rundt om planeterne, som den kinesiske drage bider den japanske; som det gryr i øst. ??Saturn truer Phoebe. Her er den flod og den hørgule flod som snart vil oversvømme forsvarsløse Irland.

???Er der ingen mand skjult i hendes liv og hendes ladyship? Eller hvem vil købe hendes rosenknopper.??? Fra genesis til dommedag efter hver kortvarig årsdag -bryllupsdag, mens parkpolitiet spejder efter at lægge sig tungt på moralister fra selskabet Dublin. Den ??+ trisser af sted. Hurtigt, betal hvad du skylder.

Se lige engang. Hun måtte slå en latter op. Over hendes gamle tørvetriller. Hans borgmestervom, der bølgede fra midten og ud, mens han masede sig frem, ligesom Kong Willow, røveren, med scepter i hånden og indsmurt i voks fra top til tå. Men med tyrannens hånd på sine svedige øjenbryn. Klokker halvtotte om morgenen. ?? Og hendes l?lampe var helt skæv og det ringede for hendes ører med hans skælvende lem i hende. ??: Hun måtte sprælle.. og sparke og tænke på vægen i sit nissselys mens hun slikkede hans lem. Og hendes klodsede forsøg på at dække over sit skød, når som helst hun trak sig bag sine ????(som en markspiller i cricket forgæves forsøger af fange et vildskud fra gærdespilleren) tilbage for gennem hans posedede buser ?? at få et glimt af sjoverens stigende gærdeskud -fuldtræffere, mens han stod og

stavrede og pruttede,??som at se djævelens røde æbler, kildede det i hende, så hun syntes det var hendes tur til at få et knald kl. halvseks om morgenen mens hun hviskede til ham på pidgin og knipsede hans bolde for at fyre sig op. Ho-ho-ho din bondetamp, din gris. Magraw er min elsker, det er ham, som ??prikker til min samvittighed,. ??Han vil sno dig en knap og slå hurtigt og hårdt og velsagtens siger jeg dig score sin første run - home. Han er elegant. Jeg e-elsker ham. ??Vor kærlighed er som røde roser, vi vil elske hinanden indtil havene tørrer ud. n. Sætning et mysterium.

(Forlov dig med .. afprøv hans ..) Te til to passer til mig og han for dig og hun til dig. Tag det roligt, .. og blive fanget i slipsestrømmen af smuttere af frygt for at han vil sprænge sine kondomer og gøre hende gravid. Den gamle vellystning, oplagt til leg, med en hvid turban og

pudsige sokker og visdommens .., og med barnepige forklæde og beringede ører, ??? ...boller hende godt og grundigt, om og om igen en godt grebet skønjumfru ???puder -?? velpolstret - afstraffelser --- kvindelige rettigheder -- da, keek, en hane stak i et hanegal i daggryet -kykeliky- kykeliky - for ligesom at le af ?? at hun ikke ved hvad hun skal gøre ved (den måde, hvorpå hun blev vækket af)sin galgefugl (hvabehar. Ingen bold, han bærer sit bat) 932 not out, en gennem alle tider forlængst befriende vennnesæl morgenhilsen --?? top of the morning.

Hvem bebrejder os noget?

Kykeliky-kykeliky.

Du almægtige og evige Gud. Rico. Således regningen til den smukke (Bow Bells). Som den smukke kvinde til den flotte mand. Vi hermed fornøjede tilbagekomne tilhørere bringer en tak til dem og deres støtter - favouriseringer ?? siden de er foreskrevet så trygt. Kykeliky. ??Fortæl det til en mand, såvel som til en ven. Hele tabernaklet i Tipperary co., selskabsrejsende og deres giftefærdige døtre, en varm tak til ??Anne Thyne for hendes ??tyvagtige tovtrækkeri mod hans personale. ECH. O jeg skylder dig du skylder mig. All right, vi kan allesammen tankefuldt forene os med at gengælde taksigelser, velan, mellem fordums elskende, idet vi ydmygt beder om din tilgivelse, vel, for ok-vel exclusive piktoreske rettigheder til

585

??? portrættet af mr. "Tiplady" som offentliggøres i næste århundredes udgave af Freemans Journal, det måske mest udbredte i hele universet. Her er hanog.Endvidere tak til den beskedne miss Glimglow og den pæne mr. Master Metersson som så venligt udførte deres pligter som henholdsvis brudepige og brudesvend. Og en dyb og hjertelig kortfattet tak med et nik for såvel ??tålmodig som forudgående ?? (med din tilladelse) passende til alle sådanne lejligheder, ??som er i stand til at løsrive sig fra det der kan forenes. Så vel som hans ?? aurecular af Malthus -børnebegrænsning -, ??den prometeuske lynafleder, som var den første til at lære at det er kærlighed der i sig selv oplyser vejen til god opførsel (tak, godt gået! vær,blot rar ikke at nævne det!) Kom alle I bedstfædre og bedste mødre, kom alle I betydningsfulde mænd og piloteringsmagere, med alle jeres arbejdsbesparende opfindelser og gode råd, kom alle I brandstiftere og grøftegravere og giv ham den største kondolence. ??Alt der stadig er levende, med en indbygget død, alle for hvem et ord er nok, alligevel er bundet til at eksistere, handle og tåle, en hver skabning uanset hvor, hvis du vil være så venlig, nær venskabelige følelser for hende! Medens daggryet nærmer sig for at vække alle døgenigte der ligger og snuer i hele Dublin. ??Humperfeldt og Anunska (HCE og ALP) nu for evigt (??wedded i anastomoser ved ??et grundrids af en moderkage, --ordret: viet for evigt i anastomoser:-- ved et grundrids af moderkagen - en moderkage er fuld af anastomoser) , viet som Anna og Moses, en smuk mand med skæg, og en skøn kvinde. Alle mænd og ?? kvinder, som således skal befri sig for lænker for at finde nye begær, ophæver en fælles pagt for at forene sig - havne i lænker - i forhold med problematiske intimiteter. Hør. Hør. ??Træk dit medlem tilbage. ?? (Dette værelse er afsværges) Der er lukket for det varme vand. En præsedens af den slags er oftest baggrunden for manglende mådehold og kollektiv selvbeherskelse i marker og frugthaver vingårde.(i Donnelly`s Orchard, som livet igennem har befundet sig på skyggesiden af

Clontiffe & Fairbrothers Fields). Humbo, træk skodderne fra. Sæt kedlen over! Annie, blæs vægen ud! Fjern dugen! Du har aldrig gjort mig våd.(never wet my tea). Og så kan du godt, Humphrey, vende durk tilbage til din Anna Livia, efter det!

Gå tilbage og hvil dig uden først at forstyrre din nabo, menneske (slægt) i din mere end een vildfarne tilstand.

Andre er lige så trætte af sig selv som du er. Lad alle og en hver lære at kede sig selv. Det er strengt forbudt

586

at ryge, spytte eller føre værtshussnak, bane og sværge i de timer der er beregnet til hvile. Se dig godt for, før du tager tøjet af. Afklædning bør kun ske yderst privat. Vand må godt spildes foran kaminen eller ud af vinduet. Skil dig ikke af med et kondom i sengetøjet. Det vil udstille dig for stuepigen som vil blabre op om det til sin bedstemoder (om det så gjaldt livet) som vil afsløre det for sin hjerteveninde som laver alt husarbejdet (og hvad tror du Madeleine fandt?): denne ignorant som for det meste fejer alt ud sammen med alle de temmelig gamle medlemmer af husstanden (har du hørt om den ydmyge gentleman som mødte Moses mens han legede far og moder) ?? gør derefter sit bedste (samt en ting eller 2 oveni): derfra disse horer (O- jeg roder noget sammen omkring disse glædespiger! Jeg tænker på den kønne Madge Ellis og den brunhårede Magdalene) Må jeg bede om alles opmærksomhed! En hver bastard i Dublin vil lade os det vide om du har betalt mælkemanden for ?? at overtage dit pant til eje eller om du står tilbage med en gæld. Det er seriøst ment. Det her er et hus ikke et bordel.

Det har sin rigtighed, en gammel gammel een.

Alt er faktisk som det kan blive og plejer at være. Skulle han, som skoldet af ??, overskride grænserne på et tidspunkt som dette, for at samle alle småmønter op i skoven, samt pengesedler fra floden, (50 + 5+2 57) med hovedet i sky, opholdt af en misteldrossel, mens han jodler på cornwalsk: Min far kommer fra Appenzell, han gennemhuller gamle kvinder: politibetjent Sackerson på patruljetjeneste, udmattet af sult, vil bemærke og sikre sig at intet gudsfordømt lys skinner ud af nogle af deres vinduer (??onkels vindue – pantelåner) Og hvis han standser sin skridt for at holde en pause uden for på vejen, ville han ikke høre en lyd andet end dryp af parfume, som kan fortælle ham alt om ham og Anna Livia og om røget skinke og smør og marmelade,

587

beregnet til ham, som kan få ham til at dirre af fryd. Daggry. Det er omsider forbi. Lovet være herren, det var blot vinden i træerne.

SSSH. Noget som vi kun kunne se med en tågelygte, fra vores udsyn, mig og min kammerat fra de engelske hjælpetropper, Jimmy d`Arcy, ikke sandt Jimmy? - Set hvem med ? Kiss! Det var ikke kaptajn Kid som stod hos os 3 muntre postbude, først et par fra Mountjoy bryggeri med Woodbine cigaretter og Cadbury chokolade, som poppet op fra pantomimen med dukkespillet på Regal Theatre, i baglokalet til pubben ved Cambridge Arms, alt mens han ??kronjuveler til en peanut, var han stedfader med en dryppende næse, eller enkemand, som han sagde, gutter, idet han tog sin hvide hat af, og tørrede skummet af øllet, ønskende al respekt for det gamle land, i morgen kammerater, vi, hans lange livs styrke og ??little full jug

lån til vor konge over alle helgene, billedet af hvem han havde vendt op mod væggen (må Gud strække sig vidt med ham) at det var hans hensigt at snøre ham sammen og slagte ham inden hele den fandens kirkefestival og undervands ?? men han tørnede overhovedet ikke sammen med nogen i ??parken og cementerede venskaber mellem vores ?? mens han selv var flygtning, gjorde han ikke, Jimmy? ===Hvem fortæller mig sandheden? Sssh. Honeysuckle, det var hvad min unge dame her, ??Freda Watkins, hornblæser Watkins, hele vejen fra Melmoth til Natal, siger, er hans navn, stryg flaget, kæl, når han stiller alle sine givne spørgsmål vis-a-vis ??slangens hemmelige herre ?? så vi var på nippet til at sætte os ned, var det ikke sådan, Jimmy? ===== Sssh. Er der nogen der skal have fortoldet cigaretter?SSSH! Omkring vores parkpolitisk ubehag over mødet mellem serveringsdamerne, med yppige linier, Elsier`ne fra Chelsea, de 2 små piger i blomst, og parkens pest, blottere (kvikgræs, tidsler og agersennep), ??skulle de have tilgivelse for deres forpulede synder på det tidspunkt, som vi ??? i samlet flok tilgiver for at være ?? he must be raw in cane sugar(dem som synder mod os,), Jimmy MacCawthelock? Hvem forsynder sig mod mig? Briss. Det er rigtig nok ham med paryk, ??der lever af at ??(sætte gummi på ahorn -vrøvl. Kan det betyde : stikke andre en kæp i hjulet), vores bedstefader, mr. Beardall, en fuldendt borgmester, en stor een af slagsen blandt de største, hvilket han betroede os med sin velsignede mund, han plejede at være, I mine gutter, før julen står for døren. Hvad siger du til det, Jimmy kirkegænger? ===== Hvem frygter alle mestre! Hej, Jibbo Nolan

588

min egen søde geskæftige elskede, som han lægger sin hånd om mig bag busken, gør Freda, vær nu ikke et skvadderhoved! Fortsæt, siger han, selv om vi skal flække rundt i hele den vide verden. Vi er nødt til halvt om halvt at udspionere Honeysuckle nu da ?? nedbryder hans forsvar under hans våbentilstand, siger min Freda, og Jamesime her som, ppt, simpelt hen skal, siger hun, vil trække sin skørter op, for at holde flæserne væk fra det våde græs mens hun aflægger forglemmigejerne et musikalsk besøg og blotter sine lår for ham så der kun er en krølle tilbage efter at sjuften, som vi troede var en sportsmand, kom tilbage, og ??hans herlighed lagde 2 flasker med ingefærøl samt en flaske halvsød sherry, op, som han varmede sig med, har jeg ikke ret, du min gamle bror? ==Hvilken duft, Åh så fin. Næste afsnit dybt mystisk.W.S. ??Hvis du skal følge dovent op på -til Seapoint under den beredne konges skygge?? samme slags som hver af os, hvis slagsange er bandlyst, ??hætteklædt -hvis hoved er ??, en velkomst advarsel, hvordan havde du det med det? ??Hellige jomfru Maria, bedrøvede Ivy, ??heks og hore, Mr. Black Atkins og du ??? var du der? ?? Gik du gennem sne, bunker af sne? Eller var det Vulkan der spredte lyn og torden? Nummer 2 kommer! (afføring) Der er fyldt op indenbords. Var det flygtige glimt fra en sky? Eller var det bitter regn der siledede ned i stride strømme?Gid vandene kunne tale mens de flyder. Tom, ring med klokken. Izzy har travlt nede i dalen!! ??Må herren se i nåde til mig, jeg skal lade vandet, i dyb ydmyghed, Lyt, du er blevet fuldstændigt ført på afveje.Selvfølgelig, jeg giver dig mit æresord på, at der ikke andre steder findes en julenisse som ham, der er værd at høre på. Af jord er du kommet, til jord skal du blive. (ashes to ashe, dust to dust). ??Siden Allan Roque blev forelsket i Arrah Poque, er det hele???. Træer. Det blæste kun i (træer som) birketræer, asketræer,

bjergaske, kirsebærtræer, nær ved Windy Arbour. ??? Alle skovens træer skælver når de hører nyhederne fra dommedagens jungle.

Ssh. To små mistletene snøret rundt om et træ, op kom Daniel O`Connell og forestil dig, de var nu tre. Fire åndrige hustrufrøkener

589

der blinkede med halvt åbne øjne og fik såvel pigebørn som knøse til at danse rundt om majstangen og overstrø vores grønne ø med ??bedrageriske par, fifti-fifti, ????. Så spar på småskillingerne, så kommer de store penge sig selv, og mange tjente penge på den måde i en verden, hvor veje til rigdomme går over de fattiges slum, og, årsagen til det hele, er at han tvang sig selv fremad som en flammende ??, og bryggede 3 dobbelt stout for at drukne sorgen, gav og tog såvel dine som mine, spillede billiard med sine 3 gyldne bolde, dannede selskabs kapital til egen fordel, ?? som kun har mindre værdi for en tjenestepige, men er af stor værdi på børsen, vor største kommercielle imperialist, mens hans sønner buede af ham langt fra, og hans døtre knejsede ved hans side. Nogle rigtige finhvale.

Hvordan fik han det til at hobe sig op, som man fanger en hval op i båden, og få en guinea ud af 4 pence, og endda en sådan rigdom, ??med den bussemand han opsnappede i bagagevognen foran? Strejfende rundt som en anden dr. Jekyll om natten og komme krybende tilbage om morgen og skjule sig som mr. Hyde. Højt at flyve, dybt at falde, udstillende sine fejltagelser. Via Duffy`s dumheder og blundere og Mac Kenna`s forsikring for overklassen såvel høje som lave, spillede orkestret videre (gik forretningen videre). Som fra den ene generation til den næste. Efter ballet. Først ?? i bytte for en syv dages bevilling mistede han sit gode helbred som landmand og tabte på den måde sit jordiske paradys.

Derefter (det var i Finland) rent tilfældigt, lige med et, ??blev 6 ungdommeligt udseeende med flammende ansigter slået ud af kurs på grund af hans personificerede ondskab, ??visende alle former/tegn på at være grønskollinger i søvnløse nætter. Snart derefter, ingen ved hvornår, meget sandsynligt et dusin generationer før dem selv, gik der tilfældigt hul på en hovedledning, som var skæbnsvanger for ham, og efterlod en overskrift med unfair behandling over hans gårdsplads til boldspil samt hans fine hønsefarm, i hvis venteværelse kun 2 fjer var efterladt. Dernæst, efter behørig overvejelse smadrede 4 orkaner vinduerne i hans hus i stumper og stykker, for dem der bor i glashus skal ikke selv kaste med sten. (ordret oversat ca : og ???skiferpladen, der gik for at være hans vogter, begyndte at koge.) Derefter forgreb 3 tyveknægte sig på ham og begik indbrud hos ham. Senere samme aften brød 2 hussiter hul på hans vedtægter og efterlod ham den upålidelige til at gengælde for sig selv i venlig erindring. Til syvende og sidst kom strået der knækkede kamelens ryg, da en eksponering af hans destillationsanlæg

590

tør lagde hans mest yndede syndflod, og efterlod ham, klatøjet og vranten, grædende og på dødens rand, hensygnende over sin fallit.

Seså. ??Han vil komme på fode igen via forsikringspolicer. Men sværg på ham fra Lloyd`s, ikke igen dem fra Phoenix efter den historie med Joe Meades far, det er som forbudden frugt, tak. De lærte omsider at kende ham, en skotsk presbytiraner, i bund og grund som en kamæleon, med falske himmelske farver der skifter fra ultraviolet til infrarødt. Det er hans

sidste forsøg på at marchere gennem den store triumfbue. Han har udspillet sin rolle. Aldrig mere! Hvad siger du til det, "Mister kronometer". Du har jo fået udbetalt dine forsikringspræmier og fået forudbetalt dine policer.

Enig. Du holdt ikke dit løfte, han var proppet til randen med rævesnuhed, men hvem, hej Honey, om det så gælder den samlede værdi af hans breve, helt ærligt, var firmaets leder? Hyldet i folkemund, et delvist gensyn, et akkumuleret fortroligt møde, en person af stor rigdom, en gigant. Var alt der fulgte kun for et syns skyld? Siden natten nærmer sig og nuet dør hen. ??Shem. Ih du store, ugh. I ægyptiske guder, det var en syg mand! Shaun, du gode gud, det er en svensker! Men ved gud, sir, du står for en gangs skyld stå over os alle, HCE. Fjerde stilling. Hvabehar Johnny, Du har det bedste kig fra horisonten. Forestillingen er forbi. For mig at se. Vi afslører dem. Som manden og kvinden. Skabte han dem! Han ser ud over Old Bawn, The Scalp, Dundrum, Inchicore, og ånder blidt på hendes nakke. Efter at have drømt alt det han gjorde. Udslidt til en tomme af sin kerne. Mere! Ring ud. Mens dronningebien som han chokerede med sine velsignelser velsigner sin skaber over at kunne føle hendes spøgefugls funktioner. Det er dag. Det rumler. Hurra Hurra Hurra. Rundt i hele salen.

[...]

599 (slutning)

Lad os være taknemmelige., høflige ??! Der er en kro i byen. Et tip. ??Brug Taminos lokale tip. Browne & Nolan. Tip. Må jeg bede om opmærksomhed. Hvor. ?? udvalgt af himlen, pile af begær har gennemboret hjertet af hemmelige vande, og skoven med poppeltræer er vokset i dette øjeblik over alt på hele området, eminent egnet til den panikslagne menneskeheds behov og, blandt alle der går op og alle der kommer ned under skyen på himlen med tågen hvorunder vi strider hårdt og arbejder i vort ansigts sved, så det, ud over at indicere lokaliteten, føles, som om man ikke med nogen fordel kan føje ret meget til hvad der tidligere er sagt, men blot nævne, at uanset den gamle mand på havet og den gamle kvinde i himlen, at hvis ikke de siger noget om det, så fortæller de os ingen løgne, som pantomimens spøgefugl, fra

600

” The King of the Cannibals Songs” til ??, hylder for at være klart og enkelt, for at minde os om hvorledes, i denne vor sørgelige verden, Fader Tid og Moder Rum bringer deres kedel i kog med deres krykke. Hvad et hvert barn i smøgen ved. Derfor. Et bassin med mange karper, Anna Livias bassin, der på overfladen ligner en eng, mellem Fiskenes Tegn og De små stjerners tegn, hvori vi en gang ?? mælkebøtter, de levendes flod, genskabelser af inkarnationerne af konsekvenserne af Finn og Annas forbindelser i Dublin, et kongedømme for fremmede, en nederdrægtig race, der befænger havet ud for Dublin. Hvor Albert og Victoria Nyanza med en glad udsigt til ?? og gud og hver mand udstødte den første ed - tog det første spadestik. En sluse! Et vandfald! Gud ha beredt vejen for dig - ønsker dig held og lykke på din vej. (Det er øjensynligt forstået sådan, at det var noget der skete før ?? for det var på denne skønne plet, omendskønt der var nogle timer til aften, at den tidligere kvindelige arving til oberstens hus, gør sig klar til at vende tilbage til Michael Dwyers frugthaver – udstrakte lænd - som han havde haft i ?? forlængelse af hendes lattermilde ord) Dør er et elmetræ ved at springe ud som skærmer for en tete à tete, som vi ved hun så .. Der er en duft af.. Og hendes små hvide .. er.. Som Sakserne, vores forfædre, drømte så inderligt

om, nu da de er i færd med at drage til Anglesey, skattefrie, ??Der ligger også en klodrian og sover, i umindelige tider, den eneste i hele ??mosen. Men så nøgen, så tapper, nedsunket af feber???han burde i det mindste have haft et forklæde at varme sig med. HCE. Hans udstilling ved?? Gamle kvindelige vaner. Piff. Men, mens et strejf af tungsind ..basker omkring der og den whiskyavler siger til irenen, at han skal stjæle et kys fra hans lille kønne Dolly Varden, på godt gammel irsk, men dette er privat område og ikke en festdag for ærkebiskoppen i Dublin, hvor han skal fejre det hellige mysterium eller dagen hvor pilgrimme fra hovedlandet ..med palmebeklædte hytter af det brudstykke

601

??han mener det er hans opgave at bemægtige sig. En nøgen yogapræst, badet i solens stråler, med skødet dækket af blade, opsender bønner til floden. En rigtig præstemand!

Fremkald det der skal bringes og det vil ske, se, som en mægtig druknet by, der bliver synlig som vandet siver bort, som Ys, Atlantis, eller Lough Neagh, der fremmanes af Isis, kæmper HCE sig op fra sin søvn under Irlands vande.

Se!

Hvem, hvor ?? skud år piger (kære piger)? Frugtbarheds gudinder (Astoreths) det må jeg nok sige! I himlen som på jorden.

Pigerne hilser, klippernes døtre svarer. (Langsomt) -langs den salte kyst. Fra dig til dig, ??det er også dig, som er dig. (Det samme det nære, det der ligner det sandsynligvis nærmere –

eller:) Det der ligner det nære, er sandsynligvis det nære. O en pendant. En familie, et band, en skole, en race. 15 +14 svarer til 9 20, som igen svarer til 28 1 der svarer til 29. Som hver for sig er anderledes end dem der ligner hinanden ved hendes side. Præcis som klokker på små kronblade går de rundt med julesange i Botany Bay. Disse uskyldige 30 pigers drøm.

Keavn! Keavn! Og de synger alle mens de går rundt om Keavn! Ham. Kun ham. Lille ham.

Åh! En hele klagesang. Oh!

Klokkerne giver sig til at ringe i St. Agathe`s, St.Peter`s,St.Francis Xavier`s, St. Andrew`s, Discalkced Carmelites, Our Lady of Dolours, Mary Church, St. Joseph`s, St. Paul`s, Adam & Eve`s, Our Lady of Refuge, Church of the 3 Patron`s, St. Kevins Chapel, Corpus Christi, St. Pauls College, St. Michan`s, St. Mary of The Angels, Church of the Visitation, St. Patrick`s, St. Mary`s, Our Lady og Dolours, White Frears, Abbey of St. Thomas Becket., og (vi skælver) St Laurence O`Toole`s.

Bed for os! Bed for os!

Oh. Det er sådan det skal siges!

?? Jomfruene har snakket i munden med hinanden. Stig ud af fjerene, ud af din hule stamme og skin. Cathlin er i køkkenet. Terningerne er kastet, til min sorg. Du er nødt til at forlade landet hvis du skal overrisle det græske øhav. John Whalley, som forlod vores kyster til New Ireland, har signeret det for dig, og det er nu vores mandat. Milanesien venter. Vær smart.

602

Lige et sekund. De næste 5 linier skal genennemgås og sættes i senere.

Eller er der nogen, der som kan opsummere hvad der er sket?

Hvad bestiller Kevin? Beret fuldt ud om hvad han går og gemmer på. En velmenende men overivrig hjælper. Er moral stadig hans bedste våben. Hvad med en lidt mere målrettet præstation. Den der flyver og farer fra det ene sted til det andet, når ikke vidt omkring.(Det er Jacobs stemme, men hænderne tilhører Esau). Hans ansigt er en søns ansigt. ??O Jarama. En jomfru vil bære sorg over dig. Men ?? er lige ved hånden.O`Wyers æsel skryder af skræk i de fire hjørner af ??rundt om?? De fik besøg af en uafhængig journalist fra ?? i spørgsmål han stiller i det følgende for .., først kommende udgave. Uanset -Overalt. Dommedag. .. må han

leve for evigt. Begravelsesspillene – ritualerne ved Valleytemple Saturday Evening Post med en karikatur af en hest -røv – åbenbart afsløret af et skjult kamera. Det sidste billede af Schultz, måske. Med en pibe i ?? Ekstargavant, omsider. Krukken berørt pøbel der følger i religiøs andægtighed. Genopdagelsen af rudimenterne hvormed de bedøvede Buddha. En filmfigur i et afsnit af en scene. Af Pyta?+. Og da ud af mørket, det tågebelagte London, langs med karavaneruten, som det er blevet med årene, i det milde skær fra Polarstjernen, stjernen blandt stjerner, ??? og du træder på sandet jord, kommer brevsorterer, mr. H. Hansen, som hele vejen snakker med sig selv i håb om at møde en giftfærdig ungmø, der er på vej hjem fra dans, med nøglen parat -rede – i sin ..en reel landsmand, der er populær i Grimstad, iført en gammel uldfrakke, proppet til randen med den tid han havde

603

spildt på kvinder, men med et smørret grin på sine læber. Det er som at høre dig tale i en gasmaske, postbud. O hvilken forbedring. Pålidelig som amen i kirken og frisk som en fisk. Skøn. Skin. Shaun postmand. En penny for dine tanker. Te til mig og te til dig. ??Brød fra bageren, som bager vores brød. O hvilken liflig duft. Smør, smør. Giv os i dag vort daglige brød. Men lad mit sengetøj beskytte mig for det grønne mørke, lang som en vinter. ??For her har vi sengen med en edderduns dyne og det er det som sangerne synger, - som om det synger i sengen – ??som den hårdtarbejdende offentligt ansatte frimærkeslikker ærligt og redeligt prøver at forme ... den landlige posttjeneste – når han generelt siger ”Shay” i stedet for ”she” og ”slo” i stedet for ”sleep”, når de lægger hovedet mod puden, ??for midlertidigt at skifte natholdet ud med en ældre pige de har taget i forvaring - (som led i et væddemål.) Det er godt vejr for den 15. marts. ??Har du styr på den tid, min dreng. Har du hørt om den forbrydelse, sonnyboy? Manden var skyldig i fornærmelser overfor de kvindelige medlemmer af juryen, hvad de var overbevist om, uanset om det var med ??, daggry, tetid, skyggefuldt, nocturner eller samoer, hvis velassorterede vikarer samt veludstyrede damer med ?? og det ene og det andet, og den anden ?? kvindehad eller forkludrer særheder - - springer over hvor gærdet er lavest- tager sig et kursus i engelsk så man kan se helt ind til huden på ham efter hans fald, når dr. D.A. Chart fra Great Charles Street, skiftede sin ?? med et snit. ??Det var ikke hans hensigt, hverken med fødderne eller med sit ansigt, at strø om sig med kys på de videre retsforhandlinger, men uanset om det er tilladt efter loven, måtte det være noget han udførte efter mørkets frembrud. Noget som kun rådyr kan se, og de sorte som ?? mod vinden. Dublin. Du store himmel. ??Hyacinter med heliotroper. Selv ikke fuldt udviklede unge damer, og ikke engang ?? Det er en krænkelse mod dele af den katolske kirke og en eller anden må bøde for det. Hvor er den snæversynede noksagt, der lyder som en skralde, den søn af en hund, der jager gode mennesker? Hvor er han, vor elskede blandt mange?

Men hvad foretager Kevin sig, plejebarnet.? Legenden om ham belyses af de andagtsfulde ikoner i skæret fra tusmørket. Lad Artemis proklamere! Skønt

604

fremragende. Siger han som så ham der sagde det. Man skal være hurtig i vendingen for at fange ham. Ikke flere spørgsmål, ??Jeremiah – Kevin/Jerry – mine herrer, det er Rogas stemme. ??Ikke møntet på en søn af en hund. Knøsen som fangede poesien. ?? vinstokken fra Heremon og Heber på sletten ved Bregia, hvor Tefia dvaler. ?? de offentlige huse er endnu ikke åbne for ??gudstjeneste. Ølhuset er dog lukket. Indenfor. Hvor sødt et ekko af svaret lyder derinde. Besøgende slentrer omkring. ??Og den der bringer det første drikoffer i form af lemon og citron vil blive opslugt. Det er vel ikke blot Herrens engel med yndefulde Ave Mariaer , du fremmunler om morgenen, for ?? dumme æsler?. Helt sikkert og ikke endnu. Den store sibiriske jernbane vil, med tiden, starte blidt med sin første ene hestekraft. ???et

mælketog ..med sine endeløse samlinger af raslende ting og det lille tog som vores forældre husker som cremen af service .. de vakkelvårne vogne der fortsat er i stand til at bevæge sig hurtigt efter nattens ?? . Vent, Shauns stemme eller! Ti og! ??? HCE: eller Kirken synger ?? hvilket Aubrey er den første til at vise. ?? Nærværenhed har den som vil lege at hvad der hvad er hvad.

Hør nu Opmærksomhed. Gallernes øverstbefalende, kendt vidt og bredt, jeg er den som jeg er, ?? i den frie irske stad, vil nu udsende et stormvarsel. Der omfatter Irlands Øje, Melanesia, indbyggerne på 1001 øer og sejlruterne mod britiske og irske havne.

Om Kevin, ?? med en blanding af frygt og ærbødighed overfor .. Gud, ??skaberens .. en sønlig .. , som takket være det høje græs, støttede sig til en høj træstamme, .. som vi har set, hørt om, modtaget og videregivet, som vi skal håbe på og bede til, i vores søgning efter kærlighed til kundskaber ???via en forstærkning af fællesskab i altruisme ved hjælp af bedøvelse, må det igen, som det atter kan ske, og skille fårene fra bukkene, idet vi glider elegant hen over kære gamle Dublin og kaster på vejen den håndfuld gløende kul og ?? og glatter brændnælder ??glatter ud .., Nelly Nettle og hendes fyr med et glødende temperament, fyldt med sår,

605

(hvilket på den anden side kan ske igen og måske ikke) ..tilhænger af afgnavede knogler og ?? forsøger at afsondre sig fra livet – til gengæld for ??efterlader alt rodet for at tage sig af vores ?? mirakler, død og liv.

???Elendighed. Avlet på Irlands yderste ø i den pavelige irske øgruppe, kommer deres fest skabt af hellige hvidklædte engle, heriblandt hans døber, en rolle som Kevin frivilligt havde påtaget sig, en præsts privilegium i sit transportable badekar, udstillende det eneste sande kors, der er opfundet og ophøjet, ??cølibat og ægteskab..da morgenringningen satte ind og der kom en tunikaklædt fra vest ind i selve hjertet af Glendalough anført af ærkeenglen hvor vandene fra floderne Yessia og Essia på hver af deres ensomme farbare sø den fromme Kevin lovprisende den hellige treenighed siddende midt i hans superbadekar sejlen på en tømmerflåde fra udkanten af floden mod dens indre, ??halvvejs over søens overflade afsluttende sø Ysle .. en centrifugalkraft ..på hvilken ved dagens begyndelse Kevin, magtfuldt som vi ser den, ankom til dets centrum..befinder sig blandt vandløbene fra .. mellem floder hvor den hellige Kevin ventede til den tredje morgentime ..bygge en rød bodsfærdig hytte til honningbier, for at leve der i tapperhed – sjælsstyrke .. af de kardinale dyder (klogskab,retfærdighed,tapperhed,mådehold,tro håb og kærlighed) ..hyttegulv udgravet i en dybde af en syvendedel af en hel ??..Kevin en eremit..rådfører sig med der fortsætter mod søsiden ved kanten af øen ved hvilken han i adskillige tider ..??i ubetinget lydighed ..den tredje af de kanoniske tider og 7 gange og med et guddommeligt glad hjerte som så mange gange er veget tilbage iklædt ..det privilegerede .. midten af hans idet han stillede .. et ønske til skueblev gravet ud fra hulen .. et kar med vand, som den meget ærværdige Kevin tømmer i ??sin hytte og herved laver en pool, hvorfra han han fylder sit kar med vand, hvorefter man kan se det tørre land.

(Lad vandene under himlen forene sig og lad det tørre land genopstå) som således blev genskabt af ham, som nu, bekræftede en stærk og perfekt dåb, velsignede Kevin, ??rensede sin - fordrev -sin hellige søster

606

med vand, evindeligt kysk, således at hun i god forståelse, skulle fylde hans badekar op til midten, hvilket han ??den meget velsignede Kevin, højt tronende i midten af det overbragte vand, hvormed når ???forsvinder fra vores jammerdal, den vand-elskende Kevin har fæstnet sin store sorte kappe om sine lænder, ved den sidste gudstjeneste om aftenen, anbragte sig,

den velsignede Kevin i sit badekar, hvorefter han, den genskabte ??Ø-doktor fra den universale kirke, vogter over døren til meditation, ??som man i et øjeblik uopmærksomhed lægger frem til diskussion og intellektuelt underkaster formelle overvejelser, og mediterer, i eet væk, med en glød som en engel, over den dybere mening med dåben, om der er tale om en genskabelse af alle mennesker gennem udladning af vand. Jaaee.

??Solen har ramt Bishop Rock Light. Sluk den, du lysets tjener. Notabene. Det sjældne syn fra de 3 bjergtinder under den blå himmel som ses fra den anden side med torden og lyn er noget at skrive hjem om. De blev rejst i et tidligere århundrede som ?? og, hvis du er fortrolig med Bristol og har trasket ud af den slagne landevej ??brostensbelagte by, ??skiftevis med trolde og alfer – ??turns vil du kunstfærdigt nedfælde en mental ??Peny-knox-gore. Om de tillige var ??selvejere ikke kun ved navn er ikke blevet undersøgt. Deres ?? er et velkendt udtryk og de charmerende detaljer med lys i mørke er blevet genopfrisket af, at man mister respekten for det man kender for godt. O hellige uskyld. Åhee, et yndigt par. Den første opdagelsesrejsende der foretog sine afvaskninger – vand og brød – renselser – på disse kanter, var den heldige dødelige, som ??? et misfoster af en prøvelse viste på sin første fridag. Hvad vil ikke et stykke papir, der ?? forudgående -antedateret – blæk – skrevet med pen – et simpelt bevis – sammenfoldet kuvert – stil, stank og tatovering – optræder hos en og samme person – hellige treenighed. ??Han slipper trods alt helskindet ud af sølet, præcis som en gammel tøffelheld slæber sig side om side med et lystigt fruentimmer, der begynder at vise sine særlige talenter. En galt afmarcheret vandrer, der på en natlig rute søger efter sin overfrakke, tilskyndet af hendes fancy klæder. Du spillede spillet, såvel som mig, mens der var piger i forgrunden. Det kan godt være han er pukkelrygget, men nej, han kan være stor og klodset, men der er altid noget, skal vi sige, fyrigt over en sømand til hest. Så snart vi ser ham gå - forsvinde, får vi en overraskelse. Han frembringer ??

607

og det på den måde vi går til ??messe i samlet flok. Den må du længere ud på landet med.?? Vi, endeløs tomhed, endeløs tomhed, alt er forfængelighed, bekendtgør?? - 5-årige perioder - fordømte – skolemesteragtig - blødt op i – munterhed. ??Fjern det kloge hoved. En stor synder, prægtige sønner, er mottoet for Mac Cool familien. Den behandskede næve (skrimshandsken) ??blev indsat i deres stamtræ - ??gejstlige træ - før 1175 ??og det er derfor lidt pudsigt at scenen atter bliver beredt for Jacob, til lyden af klokkeslag, rygende på sin pibe, og Essau der - udlåner sin skål – deler linser ud til højre og venstre - , før de til på alle skiftende tider symboliserer apostlene. Universets første og sidste gåde; hvornår er en man ikke en mand, ??når det nu er. Se nu. ??Heltenes landevej, hvor ?? vort kød falder af benene og en hver bondeknold og landlig tøs fylder glasset til randen. Det er deres signal til gamle ??Chapelizod om at lede efter skyggerne af hans tilflugtssted og til unge knøse om at tage en runddans og lære deres partnere om alt det skæg og ballade, der findes i Finnegans Wake. Og det er på høje tid at vågne af slummeren, og nippe til te fra Titley (med den titel.) At min lem blev presset ind i din ?? .+? Det er nok, gamle Nick. Tilstrækkeligt, Nej, gnid mig så jeg kan mærke det. Omforladelse. Det her er dine knæ, her er mine. Vi har fanget hinanden i et meget komplekst og absurd ægteskab med ham ovenpå hende, som jeg må underkaste mig. Undskyld mit engelsk. Jeg er ude af kasketten. Jeg er stadig så søvning. Hvad er klokken. Ha!

Daggryet fortrænger tasmørket. En sommerlig vind, der løjer af, forkynder så småt foråret. Hagl, behersket af mørket, der langsomt fortøner sig, lyn og torden, i tågen under stjernerne, ?? som måske rammer Hill Of Howth fra Hollow, det første solskin (overværet af den beundringsværdige kaptajn Bunting og oberstløjtnant Blair) som i sin forsatte gang dukker op over Dublin Bar, hvor han i høje toner blev tiljublet af bygmester ???, med et meget glad udtryk (39 grader celsius) ?? juvelbesatte torso uden at være ledsaget af sin store hvide hest.

Op.

??Værsåartig at kopiere Blanchardstowns aviser. Du store gud, se i nåde til os. Grand Old man, giv dine kastere et hvil.

608

Indsættes et sted fra Stormen. (jeg kan ikke lige huske hvor) De højtidelige templer, den store verden selv, ja, alt som skal arves, skal opløses, og, som denne ??festspil er falmet. Efterlad ikke... vi er det stof som drømme er gjort af, og vores stille liv afrundes med en søvn.”

608

???Det er slet og ret vage og ubestemte synbare fænomener, læg dig det på sinde, som harmonerer med meteorologen fra det britiske selskab for videnskabens fremme, fordi, min kære, at nævne det i et forpustet åndedrag, som i sin reneste (sikke tom tale) forstand, er det noget der opløser sig foran dig, netop ??HCE, Issy -Issy og de 3 ?? soldater (bisiddere), der fraterniserer. Som selvfølgelig, onkel Arthur, er dine 2 fætre fra Nice og (lav nu din egen konklusion) og vores egne familiemedlemmer, ??Billy Haley, Ballyhooly og Bollyhowley, der er overrasket over en upassende position af et Sigurd Sigersons blodtryksapparat fra selskabet for blodtryk.

Et mareridt. Har jeg haft sådan et?

Ha. Ha.

Denne ?? og ?? Anna Livia?

Ja, ja, ??boss.

??Stenens skrig – Shauns skrig – nedkøler – (ordret oversat: ??de vitale søvnorganer af den sag der er anbragt hænderne på gamle advokater, de herrer, søn & søn,) - isner ham i hans søvnløshed, men Alinas stemme varmer ham om hjerterødderne den magiske morgen med lydene fra sammenkogte retter af stegt kød med stuvede bønner, bonbon og løg og ris, og en grød af hvedemel med smør og salt, og noget bryg fra Becher Bros, en drik med fremtid i. Så du det? Neej, Jeg tror at jeg husker noget i den retning. En form for et slags psykisk objekt uden vilje og bevidsthed, som en trebenet stol sandsynligvis kan minde om et bækken eller en kvinde, en trekant med skarpe kanter, med en slags 18.århundrede over sig, eller hvad du ellers ville kalde det, der lå med sine kongelige irske sko i tebladene. ??Derfor mere som tegn på .. ?? der en gang var en verden. (er tegn på, at drømmen så småt svinder bort, mens vi vågner af søvnen.) Mens bladene folder sig ud. Under opvågningen fra natten den sorte; når ferieugen er forbi; ?? vågner Finnegan, forfjamsket, tamtam tamtan, som et kuldsejlet vrag vækkes i asken fra gloende kul.

?? Passerende. En. Vi passerer ud. To. Vi svinder ud af søvnen. Tre. Ind i de lysvågnes verden fra søvnen. Fire. Kom, timer, vær vore!

Men stadig. Åh kære, åh kære. Og bliv.

609

Det var også i overensstemmelse med vores ??sorgløse afkobling, som det absolut er bedst at få gjort hvad der skal gøres med det samme, at forveksle den ?? almene befolkning med højadelen, glatte kræmmersjæle med kinesere, og bred læbede darlinger med sortøjede skønheder;

præcis som så mange ubeskrivelige jager efter det ufordøjelige. Sammen med Mattæus og efter behag med Mattæus, Markus og igen efter behag med Mattæus, Markus, Lukas og atter en gang med Mattæus, Markus, Lukas og Johannes.

Og endnu en ting. Åh ja, dobbelt ja. Han vil længes efter ??sine grå uldbenklæder. Og ??Vercingetorix vil stræbe efter at komme op på siden af en transportminister.?? n.linie et

mysterium. Rosina ???

??Og huset med 7 beboere på taget der fortsat krydser hen over de mangfoldige vinduer og vækkes til live, som glasmalerier på stenglas, på rent engelsk Wynns Hotel, med afdelinger i: Balbec, Elbeuf, Sissonne, Jersey, Heudicourt, Braquetil, Orgeville, Forcheville og Valhal. Et hujahuja gjalder over tingstedet. Kort åbningstid. Da budbringeren der forkynder den opgående sol (se det andet karnapvindue) forlener enhver der kan se med en glød og råber gevalt for alle der kan høre og ?? gør enhver til grin og fortæller enhver når deres time er kommet. Det mens vi venter på hvad der venter os.

Ham.

Juva: Det er Vorherre selv der ønsker os god morgen.

Muta: Han burde skamme sig over at ryge før værten.

Juva: Gud er vores herre og hersker over mørket.

Muta: En knust stjerne. Hvis jeg bare kunne fatte hvem af de forsamlede der gør fremskridt.

Juva: Du gode gud. Det er St, Patrick med hans vogtere over Buddafiguren af bronze på hestetrukne køretøjer, der manøvrerer på slagmarken i Slane.

Muta: Jeg er ved at kaste op! ?+ Jeg vil vædde på at det er de gyselige pletter fra et stykke af den høje fyr, som befinder sig i et stykke samme sted?

610

Juva: På en uhåndterlig facon: og han er i bund og grund ved at brække sig over hele forestillingen.

Muta: Helt forstenet. O skrækkelige Harald Hårfager! ??Hvem pokker er det der genopstår, fra noget, der ellers var gået tabt af hukommelsen?

Juva: Tro fuldt og fast på det, tro! Det er kongen. Kongen.

Muta: En over dem alle. Hans tapperhed vogtede over Rhodos.

Juva: Ubønhørligt. Til toppen af hans stav. ??Og borgernes lydighed er byens lykke. Hvorfor bærer den øverste sådan et sjofelt grin om sine læber?

Juva: ??Det kan du jo vædde dine sidste skillinger på. Hver gang. Han har satset en crown på Berkeley men også en crown på Patrick – ??eller den russiske general.

Muta: ?? Selvmedlidenhed er i sandhed på den måde det rene paradiset!

Juva: ??Skal revolutionen leve må paradiset forgå!

Muta: Selv penge på en sikker vinder?

Juva: 10 til én på en outsider.

Muta: Sucat. Han tager en ordentlig slurk. Hvad?

Juva: Sådan. Vent. Vent. Det kan du vædde på.

Muta:??

Juva: Vin, kvinder og sang.

Muta: Det betyder altså at når vi har opnået at blive sammensmeltet, skal vi overgå til tilstande med forskelligheder som er uadskilleligt fra det kampinstinkt som resulterer i en tilstand med eftergivenhed?

Juva: I lyset af den sunde fornuft, som kommer ned til os fra det høje.

Muta: Må jeg låne den flaske du har med varmt vand, din gamle gnier?

Juva: Værsgo, og jeg håber det er dit varme bækken, du isenkræmmer.

Der lyder et skud.

Der er rytmer og farver i Moon Park. En racehest er gået tabt i ”Grand national Steeplechase”. Jeg kom, jeg så jeg sejrede. Der lyder trommehvirvler på scenen, der vidner om en hård konkurrence, minder om J.W. Widger. To slag. Et let skær af purpur

611

trænger ud fra haremets. ??Tre på rad og række. ?? Jockyen - Jack the Ripper - spjætter som et

fjols. Patrick og Berkeley snadrer.

Og her er detaljerne. Hele siden skal checkes og gennemgås her et forvrøvlet udkast: Således. ?? Lidt efter lidt lunter (den førende irske teolog) ærkedruiden Berkeley af sted i lighed med en tyr, iført sin regnbuefarvede kappe og forklarede for sin gæst, den tavse tunikaklædte Patrick, som ??nynner en sang, der også synges af de munke, der faster med ham..siden nu sigende, ja uden at sige at intet menneske er frit, han ?? sluger ord -drikker ord op – selvfølgelig – det vil sige – at alt for mange illusioner ..gennem et prisme der spalter lys ..fuld af farver...en manifestation af en guddom – det farvede bånd hvori en lysstråle er opløst ved hjælp af en prisme eller et bøjlet gitter den af hvis.. alle de organer der komponerer rammen om verdenen ikke har nogen eksistens uden en bevidsthed. ..fra mineraler gennem vegetabilisk til noget animalsk ikke viser sig for modløse mennesker men mere som et genskin – en refleksion af regnbuefarvede solstråler, der som den del heraf havde vist sig ude af stand til fuldt ud at absorbere, hvorimod det for den første paradokserede tilskuer af de 7 grader af visdom for levende væsener forstås ..han den inderste sande eksistens af virkelighedens verden, nemlig hvad tingene er i sig selv, alle genstande der på alle sider viste sig i sande farver, i et seks-dobbelt glorie af lys.,

612

der altid er bevaret for deres indre. En typisk romersk katolsk fatter ikke hvad bogen prædiker, hvorimod han i morgen forstår hvad Berkeley sagde til Patrick, førend ?? med andre ord som en gentagelse af de samme ord på en meningsløs måde fx fra en sagte mumlen til en hurtig klingen med en lyd som en telefonklokke, mens han længes efter at fatte det, med formindsket klarsyn, fik et forstørret syn af farver så gennemsigtigt at ...ængsteligt, melankolsk som kongen over alle konger, Laoghaire, der voksede til et syn af farver For dem med unsealed eyes i den grad hævder druiden, at kongens røde hår fremstår som spinatfarvet, hvorimod hans orange kilt ligner spinat, og at hans brystværn af guld ligner kål, hans grønne rør lauerbær og hans blå øjne, persille og gløden af hans ædelsten, linser og kvæstelserne af hans ansigtstræk, sennecassia. HCE. Sukat?

Punktum. ??reflekterer den ??fader der vakler forvirret omkring mens han forsøger at blive klar over hvor han befinder sig og er ved at snuble når han skal kalde på noget..kalde hvis man skal sige er godt nok, imens du stakkel, der kun kan se sort og hvidt, ved på den måde empirisk at kunne slutte fra årsag til virkning – ved direkte tiltale og et falsk ræsonnement – der paralyserer det himmelske fra det højeste af regnbuens farver – for enden af regnbuen (der for tiden er munke med bind for øjnene komplet tomhjernede i deres neutralitet ??mellem den mulige sandhed og helgenes sandsynlige erobring) som ikke skiller min hustru og mig mere end et tørklæde ..tilsyneladende ..ordning ..forvolde ..hjerter.. kraft der ofrer til ..bevarer ..(han kvæles) det sunde og fornuftige og enkle i hele den vide verden, i faderens sønnens og helligåndens navn, Amen.

Det var tingen, i guder, den ting, der er frembragt, den selv samme ting, ved gud.

Selv for værdiløse Berkeley. ??Som ruller ned for skyggerne af Jesu kærlighed. Svedende, idet han er ved at falde om og hæver en hånd. Mens han stak fingeren op i røven på hans højhed.

Der lyder et brag.

613

Gud bevare Irland, råbte hele forsamlingen. Gud bevare Irland, råbte alle. Ærefrygtigt.

Uanset om vi skal dø på skafottet eller slagmarken, tramp-tramp. Farvel. Ved vor kære herre og Jesus Kristus, hans søn. Følg ham, til hvem.

Hvortil?

Helgene og vismænd, vogne og heste, kongen og knægte, ??spot og spe.
 Dette er gået for vidt. ??Så værn om dagen. Bare i dag. Til en forandring. Festen for
 tabernaklerne står for døren. Shamrock, åbenbar dig for os. Og lad et hvert kristent par
 ??komplementere hinanden som ?? små egoer som du og mig i et meget større univers. ??En
 ny begyndelse af en ny æra. (Med en kande vand hele vejen rundt. - forrige sætning : kan
 også være noget med hans lunch. tjek det.) Guds sandhed.
 Dog er der ikke nogen til stede her som ikke var her før. Det er blot ordenen der er
 genoprettet. Intet er ændret. Det er som det var.
 ??- afsnittet tilrettes: Dækblade, avner – den ægyptiske underverden – mosser, bregner,
 paddehatte græs og alger, spiser hvad der er levende og ting som jeg ikke kender eller har
 glemt navnet på, vokser i fuldt flor, vildt og voldsomt overalt blandt kranier, mens retrieveren
 Ralf farer rundt i en omtumlet verden .. slå knuder på ..hendes guddommelige lår . En slurk
 af noget kvalmende før morgenmaden.. ..som en boomerang og du er lige så bleg som ..du ser
 ud ..som alle regnbuens farver: --Iflg. Epstein: En slurk af en kvalmende blanding af synd
 virker som et opkastningsmiddel og klarer fordøjelsen for den nye dag. - er et . Med blomster
 af ..sjæl og fornøjer sig med ..der er ingen kur ..renser sine testikler ..; ingen anger, ingen
 væmmelig varme, en messe for millioner; ???en kop med clorid.
 HCE ankommer, han ligner en der har købt katten i sækken. ?? faderen til de trofaste er
 meget optimistisk; der er tegn på en dejlig dag for ægteskaber i det fri; Shaun og Shem er
 blevet enige om at begrave stridsøksen; du er nødt til at få bragt klæderne i orden, du
 ”sømmer. Du, skræddermester skal skabe rammerne om et dejligt hjem. Du må se at blive
 ordentligt klædt på (ikke særligt): Du skal stå op og gøre hvad der bliver sagt (privat). Mens
 det gælder for dig Issy og alle dine ligesindede, at I skal træffe jeres valg inden for familien,
 hvad enten de er jævne eller fine, fattige eller rige.

614

??(ad side 612 øverst: mumlende at han fatter, at hans), at alle dine??vil i en strøm vende
 tilbage fra ??Annonas vaskehus, bleget og nydeligt istandgjort .. udskyllet snavs
 ..resulterende..med forskellige resultater ..manchetter til mig og halstørklæder til hende. Og et
 los i røven til en sentimental person. Afhold dig fra det, vis barmhjertighed. For det der er
 hændt.. ?? I morgenlandet (orienten). ??En hver ting til sin tid og sædvaner gentager sig. ..Et
 mylder af tider og glade gensyn. Det samme på ny .. Anna Livia Plurabelle ..skal det være.
 ??Ild udfordrer – energi-??Fra gammel tid -oldnordisk tid ..har vores eksistens –muligt –
 forløst -befriet ??og upålidelige og tåber og atter en gang ?+overalls. Og de bedst egnedes
 fortsatte beståen, som blod, jern og stivhed kan forårsage. Hvilket alle påberåber sig.
 Rens-gør rent - ??Klæder og ?? sladderer på Manon Mill Steam Laundry, som vi alle fryder
 os over. Regn. Når vi sover. Os selv kun os. ??Saml disse hvide shorts op. Tag den hvide hat
 af. Det er det bedste du kan gøre. -Fleksibilitet – Kig fremad. Modstå hårdt materiale. Og
 optræde med maner. Hvis du sælger til den pris, jeg forlanger. For ingen har ret til at sætte
 grænser for en Nation i fremmarch. ?? en nation.
 Hvad er der sket. Hvordan skal det ende?
 Begynd at glemme det. Det vil alligevel gå igen og igen i alt vores gøren og laden. Dagens
 sandhed er morgendagens trend.
 Glem – husk.
 Har vi haft for store forventninger? Hylder vi princippet om at overtale med det gode?
 Hvorfor siden efter ?? for altid.??HCE og ALP ..vi befinder os i kære gamle beskidte Dublin.
 ??
 Hele vores viconiske mønster er afrundet under Matthæus, Markus, Johannes og Lukas
 `auspiciet. Kendt af en hver skoledreng – skandaliserer - Den 4-dimensionelle proces med

fødsel, ægteskab, død og genopstandelse som er optegnet af Faderen, Sønnen og Helligånde, illustreret gennem tiderne ved udklækningen af det første æg og blandingen af de ??elementer-frugtbargørelsen af det næste æg..forældres død og til slut genopstandelsen. ??selvkørende, forsynet med en sammenkoblet skralde som en repræsentant for ..der kan udrette en stadig igangværende proces .. fribrydning ..modtager gennem aporta ved hjælp af dialyse særskilte elementer af en forudgående adskillelse -opløsning – med henblik på en senere genforening, således at de seksuelle katastrofer, og mærkværdigheder, der er overleveret som et levn fra fortiden

615

fra sted til sted, bogstav til bogstav, og ord til andet, med ??den opstigende sol – et herredømme af ??, siden Plinius & Columellas dage, da ...svævede over Gallien og ... i vores modernation – hjemstavn, forbundet af samme kar og ??næsten identisk – til forveksling – med den selvsamme atomiske struktur – adam skikkelse – som Plinius den Ældre, i lige så høj grad forsynet med elektroner ??på lykke og fromme, som det kan ske for dig, du skidtvigtige fætter, når kopper, tallerkener og pander syder af varme, så sikkert som hun sætter pen til papiret og der er tegninger på påskeæg.

Selvfølgelig, sådan. Og ?? årsag og virkning, som?

Kære. Og vi fortsætter til kære Dublin. Ærbødige. Må vi tilføje Majestæt? OK, vi har ærlig talt mere end noget andet været fornøjet med disse ??hjemmelige frembringelser fra naturens side (mange tak, vi beder ydmygt) og, velan, ?? og glædet os over i hele vores levetid. Magrath som ??fremelsker..Earwickers .. vil der ikke komme noget godt ud af. Dine skyer vil snart forsvinde når du kan se frem til en fin dag. Den ærværdige ”mr. Salmon” ??de skulle blev født først som om han med - havde - et tveægget sværd, og det var mens vi muntre drog af sted på toppen af ??longcar mellem Merrion og Alluresbury Roads nord for Williamstown vi tænker på ham idet det for os ser ud som om han går bort i – forsvinder i en sky. Da han vågnede op ved siden af os i sit ansigts sved, må det siges til hans undskyldning, guldlok, min himmel på jorden, at han drømte, at vi havde et yndigt ansigt som i en pantomime. Vi var tilbage i fortællingen om Jack og bønnestagen og tilbage i det tabte paradys, på Walbecks bredder,?? den mand som aldrig puttede?? en dram – drøm – i rygsækken, men mælk af naturlige årsager. Det var netop det stik fra spindelen, som gav mig nøglerne til drømmeland. I slanger i græsset, hold jer væk. ??Skulle vi se bort fra alt hvad den usle fyr sagde -??hvisker for sin egen bekvemmelighed, nemlig ?? Magrath,, og ??deres bacon med fordærvet smør. Det er det rene margarine. – som det står skrevet at at det er strengt forbudt at bære vidnesbyrd mod din nabo eller hans hustru. ?? Hvad den der tilsviner krodøren, omkring dig, som sørger over de døde, (løgnene -plettede – vælter ud på dem) vel ikke ville skamme sig over at foreslå? Aldrig, lad i så fald herren tilgive ham deres synder

616

mod Milord Persse O’Riley, ??? den svage, der nu er ved at stå op, den dristigste mand nogensinde i hele Coolock! En vaskeægte irer, ??kaldet Earwicker af hans første ægtemage. Gid alle lignende tvivlere på vores hjemmelavede historier måtte udvise samme begejstring - fancy women.. For en pipe tobak eller en spansk mønt kunne vi røbe og for sjov skyld ?? lave et lig ud af en eller anden.. med den største fornøjelse – ved privat shootings ..og i modstrid med konstantheden i kemiske forbindelser vil der ikke være så mange rester tilbage af ham til at ?? anarkisterne kunne lave 3/4 af et menneske. Det ved Gud! Hvor ??kriminelt af de 3 Sullivanbrødre fra Dalkey og hvilken overraskelse for de to ??fra Monoghan! ?`eddikesyre ...Fred. Han har fra barnsben været udstyret med den højeste valens (antal elektroner der kan skifte i deres formationer) for os privilegerede beskueere ..behåret brystkasse og øjenbryn i jagten på kvindelige sælgers hengivne selskab. ??Hans virkelige tilhængere. Knejsende

slanger, noter jer det! Hvorimod vi gerne ??gør en ende på (tager en bid af) alle sådanne ??dryppende slanger. ??De prostituerer sig selv hele tiden, uanset vi er enige i, at ??der er tale om en plage.?? Eller kunne indbildsk undertrykke samme besked for at blive i stand til at det kunne ses.

Med hensyn til ??den erogene - den oprindelige synd – hvad kom først, ægget eller kyllingen - hans viden om størrelsen af en æggekop. Han var oprindelig sælger, hvorpå Cloon Co. fyrede ham for uforskammetheder. Gør dig klog på kål. Statistikken viser at ??det gamle firmas ??er påskønnet af hulebeboere. Mens vi gerne vil rette opmærksomheden mod Workmans Compensation Act. Og de magneter, der er blevet prasket os på og klæber til os som parasitter. ??For så vidt angår det dårlige eksempel han udviste med at sidde foran Militæret, ville jeg, hvis pladsen tillod det, sige, at hans hensigt simpelthen var at lindre kirtelsyge. Og så hvordan han ?? gloede – stirrede - ??? op af trappen. ingen tyvagtig – skvattet. Er du først vandtæt er du usårlig mod kristtjørn, feu og mistelten. Bestil før vi når frem til Beggars Bush. Idet vi nu må slutte håber vi alt det bedste for saint Laurence. Morale. Mrs. Stores Humphreyes: Så du venter problemer, Pondups, der har noget at gøre med tjenestepigerne? Mr. Stores Humphrey: Lige så rigtigt som der er en gud i himlen,

617

Livia, er jeg komplet uskyldig. En tommelfinger. Betyder: 1-2-4. Fingre. Oppe i hans røv. Hvorefter igen med 111 velsignelser plus 1001 vil jeg afslutte dette brev med en venlig hilsen, vel, for al den ulejlighed jeg har forvoldt. Vi er alle ved godt helbred hjemme i gamle Fintona, tak til Danis, for vores egen skyld, den bedste husbond som vil være tro indtil livets ende, så længe der er penge på kistebunden. Det er umuligt at huske personer, som glemmer hvor de befinder sig. Hvem ville gøre sig den ulejlighed at løfte hovedet fra puden for at se for sig en særdeles led stinkende person, der ligner Magraws brødrene, den mystiske mand fra mordene i parken?

(Der mangler noget her).??Timothy og Lorcan, Beckett brødrene begge er ?? Timsons, efter at de har ændret psyke under deres blackout.

?? Canonboyles ville banke dagslyset ud af ham, hvis de vidste besked. Musik, gamle maestro, må jeg bede om musik. Vi skal have en storslået prøve. Syng. Man må simpelthen le. Finnegan. Held og lykke. Vel, det her burde få ham til at vågne. Han vil komme til at ønske at hans fagre bedstemødre vil stå ham bi. En standhaftig man i hullet. ??Og der skal alle hans skånsels løse bøller til at samle ham op. Det sjove er forbi. Han har nu spist sin sidste budding. Hans begravelse vil finde sted på torsdag kl. seks. Kongen vil være til stede. Også ham der brygger øl. Et billede af ham sammen med hestegarden ved Mansion House vil blive bragt i morgenavisen og Boston Transcript. Der vil overvejende være adgang for Kvinder fra kl. 11.30. For at høre den herlige person, en født gentleman, stakkels fader Michael. Gå ikke glip af det. Den store begravelse finder sted umiddelbart efter. Husk det. De tilbageblevne vil blive fjernet præcis kl. otte. Fyldt med inderlige håb. Så hjælp os med at være et vidne til denne dag ??to hand in sleep. Med ærbødighed. Deres majestæts mest hengivne.

Vel, her er det brevskriveri, anonymt med reference til en klerikalsk djævel, der påstår at være forbunden hermed. ??Jeg ville ønske at jeg befandt mig ved den tågede sø og han ville ønske at han var på den anden høj. Hvad med det. Den sødeste sang i hele verden. Vores ungdommelige skikkelse som har været meget beundret med ukultiverede kobberfarvede lokker. En korrespondent i ” Married Women`s Act” udmaler mit kastanjebrune hår ned ad ryggen til mine uskyldige lår.

618

O hellige uskyld. Hvis blot alle Maccrowls ville behandle jomfruer lige som ?? viscount

Harmswoth Det ville være ligesom i Hans og Grete. Blæse værd med Michael. Tal med os i sted for. Sjuften med pavens første hustru, Lily Kinsella, som blev slangens hustru for at rense sit gode navn i hænderne på den kyssende savskærer, vil nu ??påkaldte sig vores opmærksomhed. En prins kun for en aften. Importeret bacon, en bagende eller i skiver, 9 pence. En mild kur for dårlig mave. Bisserne fra Bully Acre blev sat op af Sulla. Boot Lane brigaden. Og hun fik en bestemt slags medicin bragt ud til sig i en flaske fra en værtshusholder med særlig tilladelse. Hvilken skam. Tredobbelt skam. Vi er blevet informeret om at fuskere for tiden er indlagt på Sweeps hospital og at han aldrig kommer ud.??Kast bare et blik ind af hans brevsprække en tilfældig dag ca. kl. halv fem – fuldt udsyn - og du vil blive overrasket over under det store piano at se Lily på sofaen ”??bullen a law - pulling a low” - tage loven i egne hænder – udøve loven - og så ville han nok hoppe lidt over at se hvad der foregår ved siden af sagførerens forretning, når kærligheden holder sit indtog og ligesom ser sig selv i spejlet.

At vi på ingen måde blev behandlet pænt når politiet og alle og en hver buer af os, når vi går i alle retninger hen af Waterloo Road, syngende ???,. Og hvis jeg skal tale for mig selv, kan de rende mig i røven, som Hillary Allen sang på sine åbningsaftener. Ligeledes har vi aldrig været bundet til en stol, og desuden har en enkemand aldrig fulgt efter os med en gaffel på Thanksgiving Day. Mødt en stor borger (gid han må få et stolt liv) der er blid som en svamp og meget hengiven og kærlig. Som han sidder foran os med sin drink, mens, som enhver der har interesse i det, må vide, det forholder sig således med mig, at Sulla er en bølle, når han har drukket, skønt han ellers er en fandens god bookmaker inden for sit fag.

Skulle vi herefter klage til politibetjent Larsen, ville der blive taget skridt til at sikre, at hans helbred og hoved ville blive revet effektivt i stumper og stykker af konstablerne, hvilket ville være hans eneste chance for som Nordmand at blive udstødt af kristendommen. ??Vel, al vores snak vil blive op resumeret som en mere høflig konversation med et et hundrede procent menneske over den naturlige følelse af velbehag

619

efter han har fået sig nogle få øl med brændevin og en stop tobak. ??? Næste sætning meget dobbelttydig. Mens for uanset hvem der kan lide ?? i et stykke- den originale synd – må vi rette en tak til Adam, vores første fader og hyppigste kirkegænger for hans smukke kryds-og tværsopgave – i modsætning til Griffith.

Vel, vi kan rent ud sagt godt lide deres fordømte flabetheder, de dersens Rathgiere, som de vakler sladreende rundt om rimsmedene i min behagelige seng mens han er så bedøvet og bøvlet som det er muligt over Humpty Dumpty's fald. Vi må på dette punkt tilføje, at visse reformerede personer, sandsynligvis ville sige, at han er så døv som man kan blive. Her har I jeres svar, Pikter og Skotter. Fra det tidspunkt levede vi i hver sin verden. Han er en anden, ham som forbliver boende under Howth Hill. Earwicker fra vores hjemegn er hans virkelige navnefælle som vil få ham at stå oprejst, tillidsfuld og heroisk, men såvel ung om gammel, til min daglige fornfriskning og fornyelse, må lide i smerte.

Anna Livia, Pollabella.

Efterskrift. Soldat Rollos kæreste. Og hun er led og ked af børnerim. Og rigger sig ud i kongelige gemakker med de rige og kendte.Udslidte pjalter! Slidt op. Men hun er fortsat også hendes ??nummer 2. -ravgule ..smykke.

Blid morgen, byen! Læsper! Jeg taler ved Liffey. Et blad falder Blødt har natten lang regnen faldet på mit lange hår. Ikke en lyd, kun fald. Lyt. Ingen vind, ikke et ord. Kun et blad, bare et blad og siden blade. Skovene er altid eftergivende. Som var vi deres småbørn deri. Og rødkælke på krydstogt. Det er mit guldbryllup. Med mindre? Bort! Rejs dig op, du husets herre, du har sovet så længe eller er det kun noget jeg synes? På din udstrakte håndflade. Udstrakt fra top til tå. Med pibe på en skål. En tert for en violin, en sekstet til muntre

stunder, ingen til en Cool. Stå nu op, og vær oprejst. Nirvana er forbi. Jeg er liflig, din guldklump, kaldte du mig, jii din guldklump, ??red mig selv, overdriver! Du savlede over det hele. Jeg var så charm. Men der er også en stor poet i dig. Stoute Stokes ville efterabe dig i et væk. Som han har kedet mig i søvn. Men jeg har det godt og er udhvilet. Tak, Johnny, jeg kendte dig knap. Hihahihihaha. Men den der hjælper mig, hjælper dig. Her er din skjorte, en til dagen, kom tilbage. Stokken, din flip. Også dine to tykke støvler. Og et halstørklæde oven i købet. Og her din overall og ikke mindst din paraply.

620

Og ret dig op. Jeg vil gerne have at du tager dig godt ud for mig. Med dit splinternye grønne bælte og alt det andet. Blomstrende som en sand lotus og helt uforlignelig, Budda! Når du er iført dit kavalerskrud med roser, som Sharon næste forærede dig. 57 shillings og 3 pence, kontant. Liderlige Alby med hans fattigfine Eireen, de vil. Stolthed, komfort, misundelse!. Du får mig til at tænke på en skøn bedækker, jeg engang. Eller Sindbad Søfareren, den megallante mand med ringe i ørene. Eller var det jarlen af Lucan? Eller, nej, det er jernhertugen jeg mener eller en anden én fra de varme lande. Kom og lad os. Vi har altid sagt vi ville. Og tage udenlands. Måske til Rath Craine. Børnene sover stadigvæk. Der er ingen skole i dag. De drenge er så ulig hinanden. De sætter fluer i hovedet på mig. Den ene vil ryge, den anden vil rejse. Galde, charmør. Med mindre de ændrer sig ved en fejltagelse. Jeg har tidligere set noget lignede på et øjeblik. Som. Så ofte. Som Tid efter anden. Shem og Shaun. To brødre så forskellige som nord og syd. Når en af dem sukker og den anden græder, det er dig over det hele. Ingen fred, overhovedet. Måske det er de to gamle krogede tanter der holdt dem hen til vandkanten. Skøre mrs. Nokkenok og sære mrs. Didlidut. Og når de to ??havde fået en rigelig tår over tørsten – menstruation, var der ikke mere snavset vasketøj at hænge til tørre. Fra Laundersdale vaskeri. Den ene fyr der hiver og slider i messedrengens skjorte og den anden der fugter sin gane. Du var lige så fornøjet som ”Punch”, genfortalte historier om krigen og orationer om fred til de dersens gadedrenge fra Dublin. Men den nat efter, var du vældig liderlig! Bad mig gøre dit og dat og det andet. Og bralrede højt op, hellige Jesus, om hvad du ikke ville give for at have en datter - pige. Dit ønske var min vilje. Og, se, ud af den blå himmel. Samme vej mig også. Men her, du kan vente. Ivrig efter at følge sin egen skygge. Havde hun dog blot sin moders forstand. Hittebørn tager på strejftog, løber bort fra den rette vej. Hun er dog stadig munter som en græker. Og det ville være bedrøveligt hvis det kunne føre til sorg. Jeg vil vente. Og jeg vil vente. Og så når alle går. ??Lad det ske som sker. Isis. Men lad dem. Labber ruskomsnusk i sig og også den dovne tøs. Han er for dig hvad hun er for mig. Trækker dig rundt i København og lærer mig dele af sproget. ??Hvis du udspandt dig for ham om historier på stormfulde bølger udpenslede jeg mine længsler efter hende hen over hytte ?? Vi vil ikke forstyrre

621

de sovende skønheder. Lad det skete være glemt. Det er slut, kære. Og flammen, hør. ??Lad os rejse mikkelsdag.. Siden Lucifer har givet fortabt og dødens bog er. Lukket. Kom. Træd ud af din skal. Stik fingeren i vejret. Ja der er lys nok. Jeg vil ikke tage Aladdins lampe med, så de fire gamle vindbøjtler kan blæse den ud med deres lungers kraft. Minsandten ej heller du med din rygsæk. Ville bringe samtlige dannere til at følge dig på turen. Lad Store Bjørn lede os. Blidt. Dette er den blideste morgenstund jeg kan mindes. ?+Men hun ?? nok ikke mere, vores Ilma. Dog, når den tid kommer. Og du og jeg har gjort vores. Det var stenhuggernes sønner der vandt konkurrencerne. Jeg vil alligevel tage mit gamle sjal om skulderen. Laks vil være passende til morgenmad. Med en smag af stegt blodpølse bagefter. For at fjerne den skarpe smag af tang. Hvad siger du til et stykke ristet brød? Havregrød direkte fra brændestablen.! Og så alle de små livlige lapse larmende omkring os, der flokkes efter deres

fløde. Er det virkelig mig, voksne søster der græder? Er det ikke sandt at det er mig. Lyt. Men, for der er et men. Du må købe et fint nyt korset til mig, Nolly, næste gang du er til marked i North Wall. Man siger, at det fra Isaac er ved at blive slapt. Mærk selv efter. Fy, Arthur. Kom. Giv mig din store bamsepote og læg den i min lille hånd. Smerte. Min lille hånd er så kold, hvis man skal tale i blomster. Det er ren jargon. Men du forstod det, gjorde du ikke? Jeg kan altid kende dig på dine lys og skygger. Ræk hånden ned. Lidt mere. Længere. Sådan. Tag handsken af. Varm og behåret, megastor er din hånd. Her på huden hvor arret begynder. Blødt som et barns. Du har en gang fortalt mig at du ha brændt din hånd på is. Og en anden gang var det noget kemisk efter at du havde taget et fotografi. Måske det er derfor du holder hovedet. Som. Og folk tror du har undsluppet skafottet. ?? checkes. Jeg vil lukke mine øjne, så jeg ikke kan se. Så jeg kun ser en ung dreng i fuldt flor, en uskyldshvid dreng, der snitter en kvist, et barn ved siden af en lille bitte hvid hingst. Det barn som vi alle ville knytte vores forhåbninger til for altid. Alle mennesker har udrettet noget. Når de er kommet til vægten af gammelt kød. Det får så være. Således. Lad os tage en spadseretur før de ringer med morgenklokkerne i templet. I kirken ved hestegården. ??Det er noget Fox Goodman gør. Eller fuglene begynder at synge i træerne. Se, de flyver væk, højt og højere, Og

622

ringduerne, alt godt ønsker de dig, MacCool, kan du se, de er hvide som nyfalden sne. Næste gang en eller anden skal vælges, vil du blive valgt, eller er jeg ikke din udvalgte brud. Kinsella kvindens mand vil aldrig komme til at forføre mig. En der kykkeliker og pipper rundt om Udlændingens herberge, den med trompeterne. Som at sætte natpotten frem til skue på kommoden eller trække onkel Toms gamle hat ned over øjnene på en Vicekonge. Ikke så lange skridt, gamle nisse. Du vil smadre mine antiloper, som jeg så længe har sparet sammen til. De er formet som en halvø og nogle af de bedste sko du kan forestille dig. Knap nok en sømil eller 7, lille pusse kat. Vældig godt for helbredet en morgenstund. Og hertil frugter. Alt i alt en blid motion. Som fritid dog går hurtigt. Og tillige din hjælpdigselvilenvandretur kur er nem. Det synes så længe siden, flere menneskealdre,. Som om du havde været langt væk. Fyrre dage, fyrre nætter og mig som sådan sammen med dig i mørket. Du vil en gang fortælle mig om. Jeg skal kunne tro på at det er det hele. Du ved , hvor jeg fører dig hen? Kan du huske det? Da jeg flintrede rundt og samlede hybenbær, mens du udkastede store planer hvon du kunne hive mig ud af hængekøjen med din slangebøsse. Vores råb. Jeg kunne føre dig derhen og stadig være hos dig i din seng. Lad os spjlelse om en tur til Duncliffan. Ikke andre, kun os. Hvornår? Tiden går langsomt når man ikke har noget at tage sig til. Indtil Cilligan og Halligan ?? igen kalder på en bisse. Og resten af slynglerne, otte Sullivanere, fra venstre til højre, ??Ali Baba. I rævesnu bonderøve. (Fyrretyve røvere). ?? Maskerne som du troede kunne redde dig. Eller ?? enhjørningens anfører, kaptajn Buckley, fra ?? Naul, som slæber sig hen foran døren med den ærværdige indpisker og den højtærede ??udsmider, og de to kvindelige pager fra Ballyhaunis med deres små røde ridehatte for at udbringe en skål for deres ??råbuk – robost-,???? Og du behøvede ikke at skynde dig med ydmygt at række ham et glas som han aldrig begyndte at tømme. Du gør klogt i at klappe dig selv på hovedet og holde dig for øerne, earwicker. De smukke svarer ikke og de rige betaler aldrig. Hvis det var dig der var blevet sat fri, ville de opløfte et ramaskrig i Heathtown, Harbourstown, Snowtown, Fourknocks, Flemingstown, Bodingtown, lige til fortet på Fyne ved Devlin. Hvordan de ville jage dig fra hus til hus efter den Botaniske have. Og alt sammen fordi

623

hun, som betingede reflekser -et genskin i et spejl-, syntes hun så Earwicker komme hjem, smukt pyntet, med sine 3 jagthunde i snor. Men du kom tørskoet i land. Færdig med alt det hvirken og tisen og kællingesnak. Hvad siger du til at besøge den gamle Herre. Noget siger mig noget. Han er OK.

Lige som ?? the score og en halvdel der gik før ham. Og en prominent gammel Tory. Hans dør er altid åben, som din. Til nytårsaftensdag. Du sendte ham en invitation sidste Påske, så han burde give os nogle varme muslinger og alt muligt andet. Så husk at tage din hvide hat af, ikke? Når vi kommer i nærheden og siger goda me dig, deres Majestæt. Han er overhus for loven. Jeg vil sende ham de mest ærbødige hilsener. Hvis hans majestæt ikke springer buk over mig, vil jeg i min ydmyghed neje for ham. Ceremonielt være på det nederste trin. Sigende. ??Hvad vil du bruge for at få en padde til frivilligt at se lyset, hvabebar? Han kunne slå dig til ridder eller gøre dig til den første borgmester i byen. Husk på Bartholomew Van Homerigh. Uniform, kæder og epauletter. Irriterende vildbasse. Og jeg vil være dit hørlige vidne. Forgæves. Det er rene fantasier. Kun luftkasteller. Mit hoved er i øjeblikket fyldt med skøre filmbilleder. Nok er nok. Vi kan tage det eller lade det ligge. Han kan læse om det i vejviseren. Du kender sikkert en vej ud. En skør vej. Hvor vi en gang var de første af de mange, der siden fulgte efter. O hellige uskyld. ?? Hvor Shauns hoppe nåede sit livs højdepunkt. Med sin affældige mand. Hun. Ham. Af den klippefyldte vej mens det tordner. Vi kan sætte os på bakketoppen, mig og dig, i lykkelig uvidenhed og betragte den opgående sol. Væk fra Drumloch. Det var det sted, hvor ??Evora betroede mig jeg havde det bedst. Når sorgens måne er forsvundet. Over Glen of The Downs. Kun månen, os selv og vores ensomme sjæle. Ren sjælefred. Og se om det brev du venter er kommet. Det jeg beder om med hjælp af mine drømme. At kradse i det og lappe det sammen med stikord fra en skolebog. Og hvilke striber om kundskab jeg selv har samlet. Hvert bogstav er hårdt, men dine er nok den hårdeste nød nogensinde. Nak en okse, hæng en and, tøv en kende. Men når det en gang er færdigt og afleveret i, tatterattaterat, så er du på landkortet. Baseret på ?+et drømmeskrift – et udskrift fra Boston Mass. Efter at have afrundet sin verden af fordums dage.

624

Lagt på et skrin eller krøllet sammen og tilproppet ?? som en tjeneste for hans majestæts ?? Med et blob. ??Flaskepost. ??Når bølgerne afstår hvad der er dit, må jorden gøre det for mig. Nogle gange der, andre gange der, nedfældede jeg mine håb og jordede siden, når jeg hørte ??, så ??intet blev efterladt til at blive liggende til næste jul. Så lad mig nøjes med det nu. Lyt. Riv ned og byg vores lånefinansierede hytte der ??? Med et sødt babelstårn som vi kan gå op i og kigge ud til stjernerne. For samtidig at høre hvordan Jehova og guderne taler. Midt i ensomheden. Op til toppen.??? Du er ikke mere så svimmel. ??Surmuler når du hvædede af os og melankolsk, når du slog os. Men det bekymrer jeg mig ikke en pind om, du pompøse Patrick - irer. Jeg byggede mit hjem på fast grund. En park og en pub til mig. Så blot du ikke begynder med dine narrestreger for for lang tid siden. Jeg kunne sladre om navnet på hende, som lærte dig det, Tefnut. ??Godt ord igen. Kun ?? til os selv alene. Foran det nøgne univers. Og den fordømte politimand som nyder at kigge på. En af de kommende dage, må du reformere dig selv, du din Don Juan. Velsignede St. Martin. Blid som. Jeg er så kisteglad for min kæreste kjole jeg ejer. Du vil altid kalde mig den lifligste, ikke sandt Darling? Pragtfulde gamle dreng. Og du vil ikke indvende noget mod min parfume, en eau de Cologne, med et stænk af likør. Duft selv! En duft af pinjer fra ???. Jeg kryber ind i næsen på alle. Selv i næsen på Howth. Det ve Gu jeg gør. En fortælling om et rør. Store gamle sørøver. Hvis blot jeg vidste hvem du er! Da der var en eller anden der ud i luften sagde, at det var kaptajn Finsen der gør komplimenter ??og sagde at det var meget presserende at få taget tøjet på sagde jeg er du der her er ingen her er kun mig. Men jeg var nær faldet ned af brændestablen. Som om du

stak fingeren op i mit øre. Er det rigtigt hvad din fosterbroder render rundt og fortæller i Hillside og omegen, at du er vokset op i Bristol, fordi dine forældre altid har tumlet rundt om hans arne og tage hendes overfrakke af hende efter at have sværget på at holde op med at drikke? Hvordan det nu end forholder sig, ??har du gjort noget der passer mig fint – gjort mig fin. Den eneste mand jeg har kendt der kunne spise krabbeklør. På vores

625

natlige sørejse, hvor du to gange antog mig for en eller anden sød franskmand og derefter din tyske kusine, som underskriver sig med krydser og den ørentvist jeg fandt i din kontortaske. Du vil måske lege du er kongen af Eesop. Du er selvfølgelig i stand til at frembringe den mest kongelige støj. Jeg vil fortælle dig alle slags af de mest mærkelige historier jeg selv har fundet på. Og vise dig stederne hvor de foregår, når vi passerer de steder. 100.000 gange. Velkommen. På gensyn. Velkommen. Hvad skal der overgå os? Forfængelighedens tomhed. Byt tallerkenerne til den næste ret med kartofler. Mrs. Spendlove er der stadigvæk og i fuldt vigør og det samme er ??? og ?? er en stor gevinst. Men du bliver nødt til at spørge de samme fire der navngav dem som altid luner og hygger sig i dine ølstuer og som siger de er de bedste efterkommere af Daniell O`Connell som skriver på Finglas efter syndfloden. Det vil blive til et eller andet kongeligt værk der skrider frem. Men det af den vej han kommer i morgen. Og jeg kan udpege for dig alle de bregner og sten der rasler når vi går hen af den. Og det kan du bide dig selv i fingeren på, og kloge dig på din laks på. Det sker så ofte og er stadig det samme for mig. Snus? Blot mos, Earwicker. Kun mos. Du har vel ikke glemmt Butt og Taff, har du, hos Brian Boru, vel? Hvorfor, her har du de paddehatte og, der skudt op i løbet af natten. Se, marker med rødder og ferskener. Og et Capitol til de olympiske lege. Et stadion. Kolossen. Husk at standse for ikke at falde, når jeg springer til side for fejekostene. Se hvad jeg har fundet. En lille ært. Og se så lig her. Dette hersens kære græsfrø. ??var det nogle stakkels elskende der blev forladt af hele den vide verden? Nabolager til en ny by. Det store Dublin. Som du hastigt har set tone frem af det snavsede mudder. Men stadig den samme by. Jeg har sovet så længe. Som du har sagt. Jeg snapper efter vejret. Hvis jeg taber pusten et øjeblik eller to, så husk ikke at sige noget. Det er sket én gang, så det kan ske igen. Det er derfor jeg i mange år har brugt saffron. For at skjule tåren over det forbigangne. At tænke på alt hvad der er sket. De tapre der gav deres. Den skæbne de bar. Alle dem der er døde. Jeg begynder igen om et øjeblik. Et nik med hovedet. Hvor glad du vil blive for at jeg vækkede dig. Åh. Ja! Hvor til pas du vil føle dig. For altid bagefter. Først drejer og vender vi os mens vi vandrer og der er det bedre. Således, side om side, vend igen rundt om statuen af Whittington, en stor mand af Dublin. Jeg håber blot, at alle himle ser os.

626

For jeg føler det som om jeg er ved at besvime. Ned i dybderne. Et spring i Annamoe. Lad mig læne, bare et læ, hvis du læn; du tapre stærke krudtkarl. Alle piger er svage. Til tider. Sådan! Mens du altid er urokkelig. Wusj sikke en vind der kom ud af intet. Som på natten med åbenbaringerne. Min puls banker som bue og pile. Du store hvor den flår og pisker i mine kinder. Havet, se! Her en dæmning, en kanal, en ø, en bro. Hvor du mødte mig. Husker du den dag, det øjeblik og kun os to. Jeg var kun 10, datter af en skrædder. Altid pralende af de fine klæder, det var helt sikkert ham, han var som en fader for mig. Men den smarteste fyr i hele Sackville Street. Og den stolteste original der nogensinde har løbet rundt om middagsbordet efter et hylende barn med så meget fedt der kan være på en gaffel. Men en konge blandt fløjtere. Når han strøg mit silke og tændte to lys mens vi sang duetter ved symaskinen. Jeg er sikker på at han sprøjtede saftevand i sine øjne, så de kunne lyne for at få mig til at flygte. Når alt kommer til alt var han dog forfærdelig glad for mig. Hvem vil lede efter Finn Mac Cool på toppen af Wicklow Hills? Men jeg læser i historien, der fortsættes i

næste nummer, at der altid er elskende, så længe der er gang i boblerne. Der vil være andre, men ingen til mig. Dog var han ikke klar over at vi havde set hinanden før. Nat efter nat. Et sted jeg længtes efter at gå til. Og stadig med alt. En gang vil du stå, smukt smilende, ansigt til ansigt med mig, i din bark, og vifte bølger af grene mod mig, så jeg kan køle af. Og jeg vil ligge stille som en mus. Og en anden gang vil du fare over mig, glødende som en stor sort skygge, med et stirrende blik der kunne gennembore mig ind til marven. Så jeg føler mig nøgen. Og jeg ville tø op og bede for dig. Tre gange i alt. Jeg var alles darling. En prinseagtig pige. Og du var den fremmeste dreng. En viking. Englands invasion. Og, rædsel (ved Thorir), du så sådan ud. Mine læber skælvede af glædesfryd. Næsten som de gør nu. Hvordan det? Som du sagde du ville give mig nøglerne til mit hjerte. Og vi skulle være gift indtil døden skiller os. Og selv om djævelen gør. Ohh min! Blot, nej, nu er det mig der skal give. Som ??du gjorde af dig selv. I ??Dublin. Og kan det være det nu er farvel? Ak, jeg ville ønske jeg havde nogle bedre briller så jeg kunne skimte dig i det gryende dagslys. Men du er ved at forandre dig, kære, du ændrer dig for mig, eller er det kun mig, der? Jeg er rundt på gulvet. Det lyser

627

op og snører sammen. Jæe, du er sandt for dyden ved at forandre dig, sønhusbonde, og du vender og drejer dig. Efter en datterviv fra bakkerne igen. ?? Og hun kommer. Svømmende i mit kølvand. Som om djævelen bider mig i enden. Kun et blankt kækt blink af en tingest der springer omkring. Som en askepot der vender hjem. Jeg har medlidenhed med dit gamle jeg, som jeg var vant til. Nu er der en yngre. Prøv ikke at skilles. Forbliv lykkelige, I kære! Gid jeg tager fejl! For hun vil være sød mod dig, lige så sød jeg var da jeg kom ud af min moder. Mit store blå soveværelse, en stille luft, næppe en sky. I fred og stilhed. Jeg kunne næsten være blevet der for altid. Noget svigter os. Først føler vi. Siden falder vi. Og lad nu hende regere hvis det er det hun vil. Blidt eller stærkt som det passer hende. Lad hende under alle omstændigheder regere, for min tid er kommet. Jeg har gjort mit bedste når jeg fik lov. Tænker altid, går jeg, går alt. Hundredvis bekymringer, tusinde problemer og er der én der forstår mig? Een i tusinde og eet år? Og jeg væmmes ved alle deres små lumre tricks. Og føler afsky for deres ondsindede pudsige skift. Og alle den grådige sladder der vælter ud af deres småtskårne sjæle. Og alle de lade indiskretioner fra deres fremfusende kroppe. Hvor lavt er ikke det alt sammen. Og overlader al ting til mig. Som jeg tager med et smil på læben. Jeg troede du altid finklede om kap med de ædleste. Du er bare en bonderøv. Jeg troede at du var den bedste til alt, såvel i skyld som i hæder. Men du er kun en novice. Hjemmet! Min familie var ikke af den slags derude fra hvor kragen vender. ???For kedelige (Nb Bold i teksten betyder måske ” Bald)”, og onde og klatøjede, er de blevet beskyldt for, alle de plattenslagere. Neej! Ej heller for alle vores vilde dansen i al deres vilde larm. Jeg kan se mig selv iblandt dem, smuk på ny. Hvor var hun dog dejlig, den vilde Amazone, når hun ville gribe fat i mit andet bryst! Og hvor sær er hun ikke, den hovmodige Niluna, at hun vil snappe noget af mit ægte hår. ??For det er dem der kommer stormende. Ho høj ho høj. Og klasket fra vores skrig indtil vi springer for at gøre os fri. ??Auravoles – Elskov, siger de, har aldrig hørt tale om dit navn. Men jeg er led og ked af dem der er her og foragter alle. Skør af min ensomhed. På grund af alle deres dumheder. Jeg er ved at svime hen. Åh bitre ende. Jeg må snige mig væk før de står op. De vil aldrig se. Eller vide. Eller savne mig. Og det er gammelt og gammelt det er trist og gammelt det er

628

trist og tungsindigt vender jeg hjem til dig, min kolde fader, min kolde skøre fader, min kolde

skøre bekymrede fader, indtil jeg nærved knap nok kan se omridset af ham, milevidt væk, sørgende, hvilket gør mig ??saltet søsyg, og jeg kaster mig, du min eneste, i dine arme. Jeg ser dem stige op! Frels mig fra disse skrækindjagende treforke. To til. Ento havmænd mere. Så. Farvel og på gensyn. Mine blade er gledet fra mig. Allesammen. Men et hænger ved. Jeg vil bære det hos mig. Til minde om. Liffey. Så blid denne vores morgen. Ja. Bær mig af sted, Daddy, lige som du gjorde gennem legetøjsbutikken. Hvis jeg ser ham styre ned mod mig med udstrakte hvide vinger, som om han kom fra Ærkeenglen, tror jeg jeg ville falde død om ved hans fødder, ydmygt og bedøvet, blot for at vågne op.(tvætte dem – eller: falde død om ved hans fødder, blot for - at genopstå – for at tilbede ham.) Ja, tiden. Der hvor vi. Først. Vi vandrer gennem græsset bag busken til. Stilhed. En måge. Måger. Far kalder. Kommer, fader. Slut her. Os siden. Finn, igen! Tag. Et blidt kys til dig, til minde om mig! Til om tusinde år du. Med mine læber. Nøglerne til. Givet! Borte, alene omsider og elsket langs med den